

วารสารไทย

THAI JOURNAL

ฉบับที่ ๔ ตุลาคม-ธันวาคม ๒๕๒๔

“ขนบธรรมเนียมไทยเราทั้งดงาม และ
เหมาะสมสำหรับกาลสมัยนี้ ยังมีอยู่มาก
เราไม่จำเป็นจะต้องหันไปหาประเพณี
ใหม่ ๆ ของชนชาติอื่น โดยสำคัญผิดว่า
ถ้าไม่ปฏิบัติตามแล้ว จะล้าหลังไม่ทันสมัย
ขึ้นชื่อว่ามนุษย์แล้วย่อมผิดพลาดได้ด้วย
กันทั้งนั้น ขนบธรรมเนียมประเพณีเป็นสิ่งที่
มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อใช้ ก็ย่อมมีได้ทั้งที่ดี
และไม่ดี สิ่งที่ดีสำหรับคนชาติอื่น ๆ อาจ
ไม่ดี ไม่เหมาะสมกับคนไทยเราก็ได้”

พระราชดำรัสในสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ

ในโอกาสเสด็จ ฯ งานฉลอง 60 ปี ของโรงเรียนราชินี

และทรงเปิดสโมสรนักเรียนเก่าราชินี

วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2508

ปกหน้า : ภาพเขียนลายรดน้ำฝีมือช่างสมัย-
รัตนโกสินทร์

ปกหลัง : ภาพเขียนลวดลายปิดทอง บนเพดาน
ศาลาสำราญมุขมาตย์ในพิพิธภัณฑ
สถานแห่งชาติ

ภาพ : จรินทร์ ปัญญาศิริ

สารบัญ

จากบรรณาธิการ	๒
คุณธรรมของชาติไทย	๓
สมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ	๕
กับเอกลักษณ์ของความเป็นไทย	
ความเชื่อของชาวบ้านเป็น การมงายจริงหรือ	๗
ทำไมท่านต้องไปเลือกตั้ง	๑๐
ชาติเจริญได้ด้วยวินัย	๑๓
สมุนไพรร — ของดีในอดีตและความหวังในอนาคต	๑๖
วัฒนธรรมสาธิต : พิธีสงกรานต์ที่วัดหลักสองราษฎร์บำรุง	๒๑
คนไทยขึ้นไปสร้างกำแพงเมืองจีน	๒๔
พุทธศิลป์ในประเทศไทย จากลพบุรีถึงรัตนโกสินทร์	๓๐
ขุนอุปถัมภ์นรากร	๓๕
วิธีป้องกันการหลอกลวงและทุจริต เกี่ยวกับที่ดิน	๔๐
ท้องร่วง	๔๒
กัลยา สะเทิน ยุวเกษตรกรดีเด่นประจำปี 2523	๔๔
ชาวนากระดุกสันหลังของชาติ	๔๖
เมื่อเป็นความควรทำอย่างไร 2	๕๑
มารู้จักอาเซียนกันเถอะ	๕๗
เพื่อชีวิตที่ดีขึ้น 3	๖๐
จากผู้อ่าน	๖๕

จาก บรรณาธิการ

ในปัจจุบันนี้คำที่เรามักจะได้ยินกันบ่อยครั้ง แต่เข้าใจไม่ใคร่จะตรงกัน ก็คือคำว่า “เอกลักษณ์” ซึ่งใช้กันในความหมาย เอกลักษณ์ของชาติ หรือ เอกลักษณ์ไทย

เอกลักษณ์เป็นคำใหม่ (ซึ่งน่าจะแปลมาจากภาษาอังกฤษว่า identity) เพราะไม่ปรากฏอยู่ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2493 เป็นคำที่เกิดขึ้นจากการรวมของคำว่า เอก กับ ลักษณะ หรือ ลักษณะคำแรกแปลตรง ๆ ตามพจนานุกรมฉบับนั้นว่า “หนึ่ง, ตัวเดียว, ลำพังตัว, เปลี่ยว, โดดเดี่ยว, สำคัญ, ที่หนึ่ง, ที่พิเศษ, เฉพาะ, ยิ่งใหญ่, เด่น, ดีเลิศ.” ส่วนคำหลังแปลว่า “เครื่องมือแสดงสิ่งหนึ่งให้เห็นว่าต่างจากอีกสิ่งหนึ่ง, คุณภาพ, ประเภท”

เมื่อรวมกันเป็นคำใหม่ว่า เอกลักษณ์ น่าจะหมายถึง ลักษณะเด่นหรือลักษณะเฉพาะอันเป็นเครื่องแสดงว่าสิ่งหนึ่งแตกต่างจากสิ่งอื่น

เช่น เอกลักษณ์ของบุคคลย่อมประกอบด้วยสิ่งบ่งชี้ต่าง ๆ อันได้แก่ รูปร่าง หน้าตา ท่าทาง การแต่งกาย เสียง สายมือ ความสามารถเฉพาะตน ความเชื่อ ค่านิยม ฯลฯ เป็นต้น ลักษณะแต่ละอย่างอาจซ้ำหรือเหมือนกันกับลักษณะของผู้อื่นก็ได้ แต่ถ้านำมารวมกันทั้งหมดก็จะเกิดเป็น เอก คือเป็นลักษณะเฉพาะตนเท่านั้น ไม่เหมือนกันหรือซ้ำกันกับของผู้ใดอีก

คราวนี้ถ้ามาถึงคำว่า เอกลักษณ์ของชาติ

ก่อนอื่นมาพิจารณาคำว่า ชาติ หมายถึงอะไร

คณะกรรมการเอกลักษณ์ของชาติได้เคยพิจารณาความหมายของคำว่า ชาติ สรุปได้ว่าประกอบขึ้นด้วยองค์ประกอบ ๘ ประการ คือ

1. ดินแดน
2. ประชากร
3. ความเป็นเอกราชและอธิปไตย
4. รัฐบาลและการปกครอง
5. วัฒนธรรม
6. เกียรติภูมิ

วัฒนธรรมหรือองค์ประกอบที่ 5 นั้น เป็นองค์ประกอบใหญ่ ซึ่งรวมเอาสถาบันสำคัญของชาติ 2 สถาบันเข้าไว้ด้วย คือ ศาสนา และ พระมหากษัตริย์ และโดยที่สถาบันทั้งสองนี้มีความสำคัญต่อชาวไทยเป็นอย่างยิ่งมาตั้งแต่โบราณจึงสมควรแยกออกจาก วัฒนธรรม ถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีก 2 องค์ สำหรับเอกลักษณ์ไทย และเมื่อรวมเข้ากับองค์ประกอบเดิมซึ่งมี 6 ประการแล้ว ก็จะได้องค์ประกอบของเอกลักษณ์ไทย 8 ประการ คือ

1. ดินแดน	2. ประชากร
3. ความเป็นเอกราชและอธิปไตย	4. รัฐบาลและการปกครอง
5. ศาสนา	6. พระมหากษัตริย์
7. วัฒนธรรม	8. เกียรติภูมิ

เอกลักษณ์ของชาติไทย หรือ เอกลักษณ์ไทย เป็นสิ่งที่ชาวไทยทุกคนพึงหวงแหน ช่วยกันป้องกัน รักษาและเสริมสร้างให้มั่นคงเพื่ดำรงความเป็นไทย ไว้ตลอดไป

เอกลักษณ์ไทย เป็นของคนไทย ๆ ต้องรักษา อย่างน้อยที่สุดก็ควรจะช่วยกันกระทำในสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- ช่วยกันรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของไทยอย่าทำลายเสียด้วยประเพณีของต่างชาติที่ไม่เหมาะสมไม่ควรดังพระราชดำรัสของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ที่ได้เชิญเชิญมาลงพิมพ์ไว้ ณ ปกหน้าด้านใน
- ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของชาติไทยยังไม่กระจ่างชัดก็ควรที่ผู้มีความรู้ ความสามารถจะเร่งศึกษา ค้นคว้า วิจัยเปิดใจให้กว้างเพื่อรับข้อมูลและหลักฐานที่ค้นพบใหม่ ๆ
- ไม่ดูถูกคนโบราณซึ่งเป็นบรรพบุรุษของเรา เพราะถ้าท่านไม่จริงจังก็คงไม่สามารถรักษาผืนแผ่นดินนี้ตลอดจนมรดกอื่น ๆ ให้ตกทอดมาถึงเราในปัจจุบันได้เป็นแน่ เราต่างหากควรช่วยกันรักษามรดกไทยให้ตกทอดไปถึงลูกหลานให้ได้จะดีกว่า
- อย่าดูหมิ่นคนไทยด้วยกัน แต่ควรช่วยกันรักษาเกียรติภูมิของไทย รักษาคุณภาพของสินค้าไทย ช่วยกันซื้อ ช่วยกันใช้สินค้าไทย แล้วไทยจะเจริญ
- ไม่ตั้งอยู่ในความประมาท ไม่ทำลายล้างกันเอง ดังพระราชนิพนธ์ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวว่าอย่าเห็นแก่ตัวมีหัววง คู่หนึ่งรักษาไม่ควรถ่ายอย่าต่างคนต่างแข่งกันแย่งดี อย่าให้ช่องไพร่ที่มั่วร้าย
- ยึดหลัก จะเน้นแต่ใจในสิ่งผิด มีความกล้าที่จะกระทำในสิ่งที่ถูกต้อง และสมควรด้วยความจริงใจและจริงจัง เมื่อไม่คิดเอาแต่ตัวรอดชาติก็จะรอดด้วย

ท่านผู้อ่านที่เคารพ ถ้าท่านปรารถนาจะช่วยกันเสริมสร้าง เอกลักษณ์ไทย แล้ว โปรดอย่าลืมสนับสนุนวารสารไทยด้วย เราจึงต้องการปัจจัยอีกมาก เพื่อเผยแพร่วารสารไทยซึ่งเป็นวารสารเพื่อการเสริมสร้างเอกลักษณ์ของไทยโดยเฉพาะ

บทความต่าง ๆ ที่ลงพิมพ์ในวารสารไทยไม่สงวนลิขสิทธิ์ ท่านที่สนใจอาจนำไปลงพิมพ์เผยแพร่ต่อไปได้โดยไม่จำเป็นต้องขออนุญาตบรรณาธิการวารสารไทยแต่ประการใด

คุณธรรมของชาติไทย

พระนิพนธ์สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ

กรมพระยาดำรงราชานุภาพ

ในปาฐกถาเรื่อง

“ลักษณะการปกครองประเทศสยามแต่โบราณ”

เหตุที่ชนชาติไทยจะได้เป็นใหญ่ในประเทศสยาม เพราะมีกำลังมากกว่าชาติอื่น ซึ่งปกครองอยู่ก่อนนั้นเป็นธรรมดา แต่ที่ชนชาติไทยสามารถปกครองประเทศสยามมาได้ช้านาน ถ้าจะนับเวลาถึงเกือบ 700 ปีเข้าบัดนี้ จำต้องอาศัยคุณธรรมอย่างอื่นอันมีอยู่ในอุปนิสัยของชนชาติไทยด้วย ข้าพเจ้าพิจารณาคุณธรรมที่ปรากฏในพงศาวดาร เห็นว่าชนชาติไทยมีคุณธรรม 3 อย่างเป็นสำคัญจึงสามารถปกครองประเทศสยามมาได้ คือความจงรักภักดีของชาติอย่าง 1 ความปราศจากวิหิงสาอย่าง 1 ความฉลาดในการประสานประโยชน์อย่าง 1 หรือถ้าจะเรียกเป็นภาษาอังกฤษก็คือ Love of National Independence, Toleration, and Power of Assimilation เหล่านี้เป็นสำคัญ ยิ่งกว่าคุณธรรมอย่างอื่น ซึ่งยังมีอีกหลายอย่าง จะกล่าวอธิบายให้เห็นเป็นลำดับต่อไป

ที่ว่าอุปนิสัยชนชาติไทยรักภักดีของชาตินั้น เห็นได้ตั้งแต่ที่พากันตั้งเมืองเดิมมา เพราะไม่ยอมยกอยู่ในอำนาจของชนชาติอื่น และเมื่อมาได้ครองประเทศสยามแล้ว ในสมัยต่อมา แม้ต้องตกทุกข์ได้ยากด้วยชนชาติอื่นซึ่งมีกำลังมากกว่าเข้าย่ำยี บางคราวจนถึงบ้านแตกเมืองเสียยับเยินถึงยพยายามแม้จนเอาชีวิตเข้าแลก ก็อุทิศของชาติกลับคืนได้อีกทุกครั้ง ปรากฏมาในเรื่องพงศาวดารตั้งว่าเป็นหลักฐาน

ที่ว่าอุปนิสัยไทยปราศจากวิหิงสานั้น คือที่อาร์คอบุคคลกล่าวกันซึ่งอยู่ในปกครอง

หรือแม้แต่จะมาอาศัย ความขื่อนี้มีหลักฐานปรากฏตั้งแต่ครั้งกรุงสุโขทัยเป็นราชธานี ตั้งแจ้งอยู่ในศิลาจารึกของพระเจ้ารามคำแหงมหาราช และปรากฏในสมัยอื่นสืบมา เห็นได้ดังเช่นชนชาติอื่นหรือพวกที่ถือศาสนาอื่น ๆ อยู่ในประเทศสยาม ไทยก็ได้รังเกียจเบียดเบียน กลับชอบสงเคราะห์ แม้จะถือศาสนาอื่น ๆ ด้วยถือว่าศาสนาย่อมให้ความสุขแก่ผู้เลื่อมใสเหมือนกันทุกศาสนา เพราะเหตุนี้แต่โบราณมา สมเด็จพระเจ้าแผ่นดินสยามจึงยอมทรงช่วยอุปการะในการสร้างวัดคริสต์ตั้ง และสร้างสุเหร่าอิสลาม ด้วยมีพระราชประสงค์จะพระราชทานความสุขแก่ไพร่ฟ้าข้าแผ่นดิน ซึ่งเลื่อมใสในศาสนาอื่น ๆ การเช่นนี้ไม่ปรากฏมีเหมือนในประเทศอื่น มีแต่ในประเทศสยาม และยังมีสืบลงมาถึงในสมัยปัจจุบันนี้ จะยกตัวอย่างดังเช่น พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวพระราชทานที่ดินที่ริมถนนสารภี ให้สร้างวัดโครตเซซ และในการพิธีของแขกเจ้า เช่นก็ยังมิของหลวงพระราชทานช่วยอยู่ทุกปี จนบัดนี้ คุณธรรมความปราศจากวิหิงสาก็กล่าวมามิใช่จะมีแต่ไทยชั้นผู้ปกครองเท่านั้น เป็นอุปนิสัยตลอดไปจนถึงไทยที่เป็นราษฎรพลเมืองผู้น้อยที่ทาสทั้งหลายที่เคยเที่ยวเตร่เมื่อก่อนเป็นชาวต่างประเทศ คงจะได้สังเกตเห็นว่า เมื่อไปตามหมู่บ้านราษฎรไม่ว่าแห่งใด ๆ ถ้าไม่ประพฤติชั่วค่อเขาแล้วคงได้พบการต้อนรับอย่างเอื้อเฟื้อ โดยมีได้คิดเอาเปรียบอย่างหนึ่งอย่างใดทั่วไปในประเทศสยาม ความปราศ

จากวิหิงสา คงเป็นข้อสำคัญอันหนึ่งซึ่งทำให้ชนชาติอื่นมีพวกขอมเป็นต้น ไม่รังเกียจการปกครองของชนชาติไทยมาแต่เดิม

ที่ว่าไทยฉลาดในการประสานประโยชน์นั้น ก็เห็นได้ตั้งแต่สมัยเมื่อแรกไทยได้ปกครองประเทศสยาม ในสมัยนั้นพวกขอมยังมีอยู่เป็นอันมาก แทนที่จะกดขี่ข่มขู่ ไทยกลับคิดเอาใจช่วยพวกขอมให้เข้ากับไทยด้วยประการต่าง ๆ ยกตัวอย่างดังเช่น พระเจ้ารามคำแหงมหาราช ทรงคิดตั้งแบบหนังสือไทย ให้ใช้เขียนได้ทั้งภาษาไทยและภาษาขอมด้วยอักษรอย่างเดียวกัน และจารึตประเพณีของขอมอย่างใดดี ไทยก็รับมาประพฤติเป็นประเพณีของไทย ไม่น้อยที่รู้ คุณธรรมที่ฉลาดประสานประโยชน์อันนี้ คงเป็นปัจจัยสำคัญอันหนึ่งโบราณสมัยซึ่งทำให้ขอมกับไทยกลายเป็นชาวสยามพวกเดียวกัน แม้ในสมัยภายหลังมา เมื่อมีพวกจีนพากันเข้ามาตั้งทำมาหากินในเมืองไทย มาอยู่เพียงชั่วบุรุษหนึ่งหรือสองชั่ว ก็มักกลายเป็นชาวสยามไป ด้วยคุณธรรมของไทยที่กล่าวมา ถึงอารยธรรมของชาวยุโรป ไทยในประเทศสยามก็แสดงให้เห็นคุณและมีความนิยมก่อนชาวประเทศอื่น ๆ ที่ใกล้เคียง และได้ประโยชน์จากอารยธรรมนั้นสืบมาจนทุกวันนี้ ก็เพราะความฉลาดประสานประโยชน์อันมีในอุปนิสัยของชนชาติไทย จึงเห็นว่าคุณธรรมทั้ง 3 อย่างที่พรรณามา ควรนับว่าเป็นอัศจรรย์ในอุปนิสัยของชนชาติไทยมาแต่โบราณ ด้วยประการฉะนี้

๘ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ กับเอก

อันความดีที่สร้าง เมตตา
หาสิ่งเทียบราคา บ่ได้
ทรงทำเพื่อประชา ราชนิกรหัว
ขอยิ่งทรงเจริญให้ กว่าร้อยพรรษกาล

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ
ข้าพระพุทธเจ้า นายวิศาล ลิ้มปะกัน
ผู้อ่านวารสารไทย จาก จ.สงขลา

จารุลินทร์ มุลิกะพงษ์

กล่าวกันว่า การที่ประเทศไทยสามารถผ่านพ้นวิกฤตการณ์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นภายนอกหรือภายในประเทศมาด้วยดี ในขณะที่ประเทศเพื่อนบ้านต้องประสบกับสภาพวุ่นวายบ้านแตกสาแหรกขาดนั้น เป็นเพราะคุณลักษณะพิเศษของคนไทยเอง ซึ่งอาจจะเรียกว่าเอกลักษณ์ประจำชาติไทยก็ได้ ลักษณะเด่นเฉพาะอันเป็นมาตรฐานสำคัญของคนไทยที่จะยกตัวอย่างในที่นี้ได้แก่

ระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ผู้ทรงทศพิธราชธรรมเป็นประมุข

การนับถือศาสนาและการยอมรับศาสนาอื่น
ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของไทย
ตลอดจนความเมตตากรุณาต่อผู้ตกทุกข์ได้ยากและความมีมนุษยธรรมเป็นอาทิ
คุณลักษณะเด่นอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทยเหล่านี้เองที่มีส่วนสำคัญทำให้ประเทศธำรงความเป็นเอกราชและประชาชนมีความเป็นอยู่อย่างสงบสุขตลอดระยะเวลาอันยาวนานที่ผ่านมาและแม้ในกาลเบื้องหน้าอันไม่มีที่สิ้นสุด

และหากว่าจะมองกันให้ลึกซึ้งลงไปในเอกลักษณ์ของชาติดังกล่าวข้างต้นนั้น ก็จะเห็นว่าผู้ที่เป็นแบบฉบับของความเป็นไทยอย่างสมบูรณ์นั้น ก็คือสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถแห่งราชวงศ์จักรี องค์มิ่งมเหสีในล้นเกล้าล้นกระหม่อม รัชกาลที่ ๙ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช และพระมิ่งแม่ปกเกล้าของลูกไทยทั้งชาตินั่นเอง

เหตุใดจึงกล่าวเช่นนั้น ?

เพราะพระราชจริยาวัตรโดยสม่ำเสมอของพระองค์เป็นที่ประจักษ์ชัดอย่างไม่มีข้อโต้แย้งใด ๆ นั่นเอง สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงมีพระราชจริยาวัตรและน้ำพระทัยที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของชาติไทยอย่างเพียบพร้อม เริ่มที่ทรงกล่าวคำปฏิญาณพระองค์ในการรับตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ในปี พ.ศ. ๒๔๙๙ ตอนหนึ่งว่า

“ข้าพเจ้าสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินี ขอปฏิญาณตนต่อสภาผู้แทนราษฎรว่า ข้าพเจ้าจะซื่อสัตย์สุจริต และจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ จะปฏิบัติหน้าที่เพื่อประเทศชาติ ประชาชนและจะรักษาไว้ และปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ”

ในเรื่องของการสนับสนุนระบบการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ผู้ทรงทศพิธราชธรรมเป็นประมุขนั้น ในฐานะที่ทรงเป็นคู่พระทัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเมื่อโดยเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเพื่อทรงเยี่ยมราษฎรที่เป็นชาวบ้านธรรมดาหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่เพื่อประเทศชาติตามชายแดนท้องถื่นทุรกันดารก็ตาม ไม่เคยทรงปฏิบัติพระองค์ให้เกิด “ช่องว่าง” ระหว่างสถาบันพระมหากษัตริย์และประชาชนเลยแม้แต่น้อย จะทรงย่อพระวรกายหรืออาจทรงนั่งเคียงข้างเขาเหล่านั้นแล้วมีพระราชปฐักสนธิ์และสนทนาโดยไม่ถือพระองค์ มีแต่รอยแย้มพระสรวลตลอดเวลา ทำให้บรรยากาศในที่นั้นชุ่มชื่นขึ้นมาทันที นอกจากนั้นยังทรงเอาพระทัยใส่ในทุกขุขของข้าราชการบริหารโดยเสมอหน้ากันไม่เลือกที่รักมักที่ชัง ซึ่งลักษณะเช่นนี้จะ

พระนางเจ้าฯ

ลักษณะของความคนไทย

หาไม่ได้ในประเทศประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขอื่น ๆ เลย

เกี่ยวกับการนับถือศาสนา

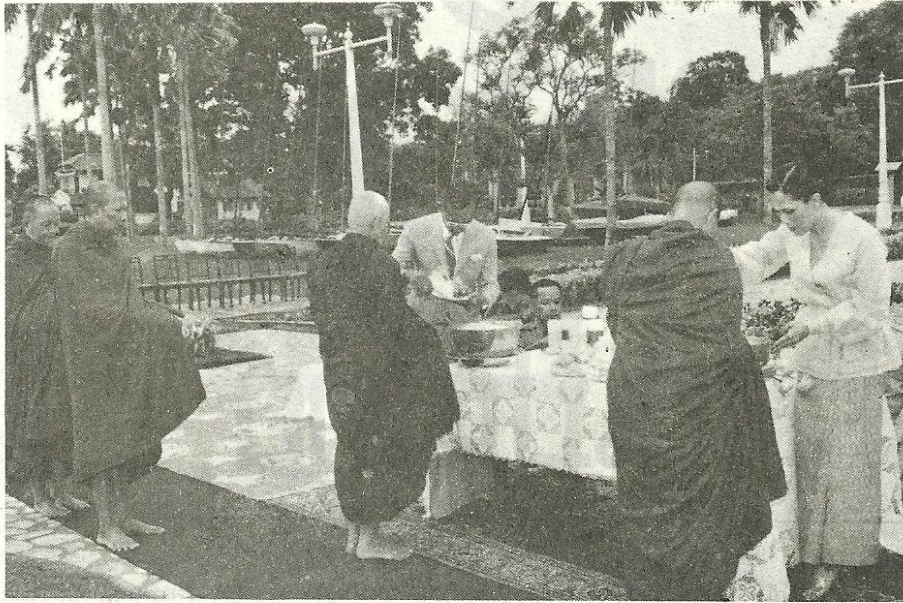
สมเด็จพระบรมราชินีนาถทรงเป็นพุทธศาสนิกชนที่เคร่งครัด ปฏิบัติพระราชภารกิจทางศาสนาอย่างสม่ำเสมอ มิเคยว่างเว้นการเสด็จฯ ไปยังห้องพระเพื่อทรงนมัสการพระพุทธรูปก่อนเสด็จบรรทม หรือทรงนมัสการพระพุทธรูปที่บรรดาพสกนิกรชาวพุทธทูลเกล้าฯ ถวายแล้วจึงเสด็จฯ เข้าบรรทม ทรงเลื่อมใสในพระบรมพุทธานุภาพเป็นอันมาก โปรดทรงธรรมและมักจะทรงสนทนารธรรมกับพระสงฆ์ชั้นผู้ใหญ่เป็นประจำ ศึกษาธรรมะอย่างลึกซึ้งและทรงนำมาปฏิบัติเพื่อความสงบสุขร่มเย็น นอกจากนี้จะทรงตามเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไปในงานพิธีของศาสนาต่าง ๆ โดยมีได้ทรงเลือกที่จะเป็นพิธีของศาสนาใด ทรงเป็นองค์ประธานในพิธีของศาสนาทุกศาสนาตามคำกราบบังคมทูลเชิญ ไม่ว่าจะเป็นศาสนาพุทธ ศาสนาพราหมณ์ ศาสนาคริสต์ หรือศาสนาอิสลาม และทรงเอาพระทัยใส่ในประเพณีทางศาสนาทุกศาสนาอย่างทั่วถึง ทรงถือว่าศาสนาแต่ละศาสนาย่อมเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจคน ถ้าเกิดการขัดแย้งทางศาสนาขึ้นที่ใด ก็จะเป็นสาเหตุหรือที่ก่อให้เกิดความไม่สงบสุขแก่คนในทันที

ในด้านของธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของไทยนั้น สมเด็จพระบรมราชินีนาถทรงปฏิบัติมาด้วยพระองค์เองโดยตลอด ที่เห็นได้ชัดคือทรงถวายการปรนนิบัติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในฐานะที่พระองค์เป็นพระมหาละทรงกล่าวเสมอว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ทรงเป็นองค์ผู้นำ ทรงพร้อมที่จะทำทุกอย่างเพื่อพระบรมราชสวามีอย่างสุดพระกำลัง แม้ในเรื่องการอบรมเลี้ยงดูพระราชโอรส พระราชธิดาก็เช่นกัน ทรงดำเนินการตามธรรมเนียมประเพณีของไทยโดยพระราชทานกษัตริยาภิเษกประมาณ 3 เดือนเศษ และทรงดูแลเอาพระทัยใส่ในการอบรมสั่งสอนอย่างใกล้ชิดในเรื่องขนบประเพณีจรรยาบรรณและทรงอบรมให้ทูลกระหม่อมทุกพระองค์ระลึกถึงหน้าที่ที่มีต่อประเทศชาติด้วย และเมื่อถึงวันสำคัญ ๆ ทางประเพณีของไทย ก็ทรงปฏิบัติตามประเพณีครบถ้วน เช่น ทรงบำเพ็ญพระราชกุศลทรงบาตรในวันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ วันเข้าพรรษา วันวิสาขบูชา เป็นต้น สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงมีราชจริยาอันหวานนมนวลตามแบบฉบับวัฒนธรรมสตรีไทยและยังทรงเป็นผู้นำในด้านศิลปวัฒนธรรมไทยให้แพร่หลายทั่วไปทั้งในหมู่ชาวไทยและชาวต่างชาติด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัฒนธรรมการแต่งกาย จากการที่ทรงสนพระทัยในด้านนี้อยู่แล้ว ประกอบกับเมื่อปี พ.ศ. 2503 ได้โดยเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไปยุโรปและสหรัฐอเมริกา ทรงสังเกตว่าชาวอินเดียมี紗ห่อ และญี่ปุ่นใช้กิโมโน เป็นเครื่องแต่งกายสตรีประจำชาติของเขา แต่ของสตรีไทยไม่เคยใช้เลย หรือถึงจะมีใช้บ้างก็น้อยมาก แทบไม่มีใครรู้จัก ดังนั้นเมื่อเสด็จฯ กลับทรงโปรดฯ ให้ผู้ชำนาญเรื่องประวัติศาสตร์ได้รวบรวมเรื่องเกี่ยวกับการแต่งกายของสตรีไทยจากสมัยสุโขทัย อยุธยา และรัตนโกสินทร์ตอนต้น แล้วนำมาปรับให้เข้ากับสมัยปัจจุบันกลายเป็นชุดไทยประจำชาติขึ้น และทรงนำไป

ดัดแปลงพระองค์ โดยใช้ผ้าพื้นเมืองของไทย เช่น ผ้าไหม ผ้าฝ้าย ฯลฯ ตามโอกาส จนกระทั่งปัจจุบัน ชุดไทยเป็นที่นิยมทั่วไปแพร่หลาย แม้แต่ในหมู่ชาวต่างชาติก็นิยมชมชื่น และเมื่อเร็ว ๆ นี้ ทรงนำแบบการแต่งกายสตรีไทยตัดเย็บด้วยผ้าไหมไปแสดงที่ญี่ปุ่นให้ชาวญี่ปุ่นได้รู้จักวัฒนธรรมไทยอย่างแพร่หลาย

สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถทรงมีน้ำพระทัยเมตตากรุณาประชาชนผู้ตกทุกข์ได้ยากที่ทรงพบเห็นหรือทราบถึงพระกรณจะทรงช่วยเหลืออุปการะทันทีทุกครั้งที่โดยเสด็จพระราชดำเนินพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเยี่ยมราษฎรไทยทั่วทุกหนทุกแห่ง ซึ่งเห็นได้ว่าใน 1 ปี ทรงออกเยี่ยมราษฎรในชนบทถึง 8 เดือน ได้ทอดพระเนตรเห็นความทุกข์สุขของราษฎรอยู่ตลอดเวลา และหากเห็นมีผู้ป่วยก็จะโปรดเกล้าฯ ให้หน่วยแพทย์หลวงที่ตามเสด็จพระราชดำเนินตรวจอาการรักษาพยาบาลทันที และรายได้ที่จำเป็นต้องเข้ารับรักษาในโรงพยาบาล ก็จะทรงรับเป็นคนไข้ในบรมราชานุเคราะห์ เป็นที่ซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้น และที่ทำให้สมเด็จพระบรมราชินีนาถทรงเป็นที่กล่าวขวัญถึงในเรื่องพระเมตตากรุณา และเปี่ยมด้วยมนุษยธรรมก็คือ โปรดฯ ให้ตั้งศูนย์อพยพผู้ลี้ภัยขึ้นที่ชายแดนไทย-กัมพูชา ชื่อ “ศูนย์กษัตริย์ไทยเขาล้าน” ณ ที่นั้น เด็กกำพร้าจะได้รับการเอาใจใส่ดูแล และได้ยาได้อาหารตามความจำเป็น และทรงเยี่ยมเยียนถึงค่ายอพยพในฐานะองค์สภานายิกาสภาชาดไทย ทรงช่วยเหลือทุกวิถีทางแม้แต่การขงนมพระราชทานแก่เด็กชาวเวียดนามและกัมพูชาที่อยู่ในค่ายผู้อพยพนั้นด้วย นับได้

เสด็จลงทรงบาตรหน้าพระตำหนักเปี่ยมสุข หัวหิน

เสด็จฯ ทรงประกอบพิธีศรัทธา ณ วัดสันติสงฆารามและทรงเยี่ยมราษฎร อ.บ้านบึง อ.พรหมนิคม จ.สกลนคร

ว่าทรงพยายามบรรเทาทุกข์บำรุงสุขให้มนุษย์ โดยไม่ถือเชื้อชาติศาสนาตามอุดมการณ์ของ กษัตริย์ และทรงอุทิศเวลาและกำลังพระวรกาย เพื่องานกษัตริย์อย่างเต็มที่ แม้เมื่อเสด็จพระราช ดำเนินไปต่างประเทศก็ได้ทรงแสดงถึงความ มีเมตตากรุณาและมีมนุษยธรรมสูงสุด ทรงมี กระแสพระราชดำริสแก่ผู้เข้าเฝ้าถวายพระพร วันเฉลิมพระชนมพรรษาปีกลายนี้ ทรงเล่าถึง เมื่อคราวเสด็จสหรัฐ ฯ ตอนหนึ่งว่า

“ที่ข้าพเจ้าประทับใจอย่างหนึ่งก็คือว่า เคน ในหมู่บ้านอเมริกันก็ไปเจอเด็กสาว ๆ กลุ่มหนึ่ง

ได้เข้ามากราบและร้องไห้ และกระซิบบอกอีกสะอื้น ข้าพเจ้าก็บอกว่าหนูเป็นอะไร เห็นเขามองตาผู้ชาย อเมริกัน ผู้ชายอเมริกันจึงพยักหน้าให้พูด เขาก็บอก ว่าหนูเป็นญวนค่ะ แต่เกิดในเมืองไทย หนูเองไม่เคย คิดว่าหนูเป็นอย่างอื่นเลยนอกจากเป็นคนไทย หนู จะช่วยได้อย่างไรเพราะว่าหนูเป็นสัญชาติญวน แต่ หนูก็ไม่ชอบลัทธิคอมมิวนิสต์ พวกหนูได้รับความ ยากลำบากเนื่องจากคนไทยเขาเกลียดพวกหนู สามี่ ของเขาเป็นอเมริกันบอกว่าพวกหนูที่ลี้ภัยมาขอให้อาศัย ที่บ้านช่วย ช่วยให้เราได้อาศัยและเขาจะมา ที่ประเทศ อเมริกันนี้ ขอให้ท่านได้ช่วยชีวิตของเขาค่ะ แล้ว

ก็ร้องไห้สะอื้นอีกสะอื้น เขามองที่แรกไม่กล้ามา แต่ว่า สามี่บอก สามี่เป็นอเมริกันบอก ตัวก็เป็นคนไทยเหมือนกันนี่เพราะเกิดเมืองไทยก็ต้องมีสิทธิ์ นี่ก็พระราชินี ของตัวก็น่าจะพูดได้ ข้าพเจ้าก็ตอบเขาไปว่า ฉันไม่ มื่ออะไรเลยที่จะเกลียดชังคนเชื้อญวน เพราะว่าฉัน เมื่อเล็ก ๆ ที่เติบโตมา ก็ได้ใช้ชีวิตเป็นคาทอลิก ก็ไปเรียนที่บ้านญวน เห็นชีวิตเตอร์ได้ให้ความรัก ความอบอุ่นอย่างกับแม่กับลูกไม่มีผิดเลย”

จากน้ำพระทัยอันเปี่ยมไปด้วยเมตตา กรุณาต่อผู้ตกทุกข์ได้ยาก ไม่ว่าจะเป็นทางด้าน ภายหรือจิตใจตลอดถึงความมีมนุษยธรรมเปี่ยม ล้นอยู่ในดวงพระหฤทัยของสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถโดยสม่ำเสมอเอง มหา วิทยาลัย Tufts แห่งสหรัฐอเมริกาจึงทูลเกล้าฯ ทูลกระหม่อมถวายปริญญาเกียรตินิยมศาสตราจารย์ บัณฑิตด้านมนุษยธรรมแด่พระองค์ท่านและ ได้ประกาศพระเกียรติคุณนี้ไปทั่วโลก นอก จากนี้ สิ่งที่ตราตรึงอยู่ในหัวใจของประชาชน คนไทยทั่วประเทศก็คือ การที่ทรงทุ่มเททั้ง พระราชทรัพย์ส่วนพระองค์ ทั้งการตรากตรำ พระวรกายประกอบกับพระทัยที่แน่วแน่ในอัน จะช่วยให้ชาวชนบทในทุกภาคได้มีทางเพิ่ม พูนรายได้และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ รวม ถึงการนำทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นมาใช้ ให้คุ้มค่า ได้ทรงจัดตั้งมูลนิธิศิลปาชีพพิเศษ ขึ้นตั้งแต่ปี 2519 และเมื่อได้ผลิตภัณฑ์ออกมา ก็ทรงจัดหาตลาดให้ทั้งในและต่างประเทศ และขณะนี้ก็ได้จัดตั้งเป็นศูนย์ศิลปาชีพขึ้น ในเขตปฏิรูปที่ดิน อำเภอบางไทร จังหวัดอยุธยา ซึ่งศูนย์นี้ก็กำลังอยู่ระหว่างดำเนินการจัดตั้ง

พระราชกรณียกิจในด้านการช่วยชาว นานาชาไว้อย่างเต็มพระกำลังนี้เอง เป็นที่ ชื่นชมขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสห ประชาชาติเป็นอย่างยิ่ง จึงได้ทูลเกล้า ฯ มอบ เหรียญ จีเรส อันเป็นการสดุดีพระองค์ท่าน อย่างสูงสุด

จากพระราชกรณียกิจและพระราช จริยาวัตรของพระบาทสมเด็จพระนาง เจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถส่วนหนึ่ง ที่นำมากล่าวในที่นี้ก็เป็นเพียงพอ แล้วที่เราจะบอกว่า

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรม ราชินีนาถแห่งราชวงศ์จักรีทรงเป็นแบบ อย่างของเอกลักษณ์ของชาติไทยโดยแท้

ความเชื่อของชาวบ้าน เป็นการรรมงายจริงหรือ

ศจ.พ.ต. คุณหญิงผะอบ โปษะภษณะ

“ความเชื่อ” เป็นแขนงหนึ่งในคติชนวิทยา หรือที่แต่ก่อนเรียกกันว่าคติชน ซึ่งเป็นวิชาที่เพิ่งกำหนดไว้ในหลักสูตรการฝึกหัดครูและมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ด้วยเห็นความสำคัญว่า เป็นที่มาที่จะค้นคว้าทางวัฒนธรรมพื้นบ้าน นักมานุษยวิทยาที่อาศัยหลักฐานจากความเชื่อในการศึกษาสังคมของชาติใดสมัยใด เพราะครอบคลุมไปถึงความคิดเห็น ด้วยวิชายังไม่แพร่หลายบุคคลทั่วไปยังไม่เข้าใจ และมักจะคิดว่าคนสมัยก่อนมงายเชื่ออะไรที่ไม่มีเหตุผลเพราะวิทยาการสมัยใหม่ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว บุคคลส่วนมากสนใจในวิทยาการสมัยใหม่ซึ่งสามารถพิสูจน์ได้ และก็เลยเกิดค่านิยมในทางวัตถุยิ่งขึ้นทุกที จนบ้านเมืองสมัยนี้ก็เป็นอย่างที่เราเห็นกันอยู่แล้ว

ความเชื่อถือเกิดจากความกลัวและความไม่รู้ เมื่อเกิดมีภัยหรือความวุ่นวายเกิดขึ้น ก็ยึดสิ่งเหนือธรรมชาติหรือปรากฏการณ์ทางธรรมชาติซึ่งขณะนั้นยังไม่มีความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ต่อมาเมื่อมนุษย์เจริญขึ้นความเชื่อที่ไม่เหตุผลก็ค่อย ๆ หายไป แต่เมื่อมีความวุ่นวายเกิดขึ้นมนุษย์หาที่พึ่งไม่ได้ก็ยังมีพฤติกรรมแสดงออกทางความเชื่ออยู่ ดังได้กล่าว

มาแล้วว่าความกลัวและความไม่รู้ทำให้เกิดความเชื่อ ซึ่งอาจจะเป็นความเชื่อที่มงายไร้เหตุผลก็มี แต่ที่มีเจตนาแฝงอยู่ก็มีและจากความเชื่อ ประเภท หลังนี้ที่ช่วยให้เกิดระเบียบในสังคม ทำให้คนประพฤติดีมีความสุข

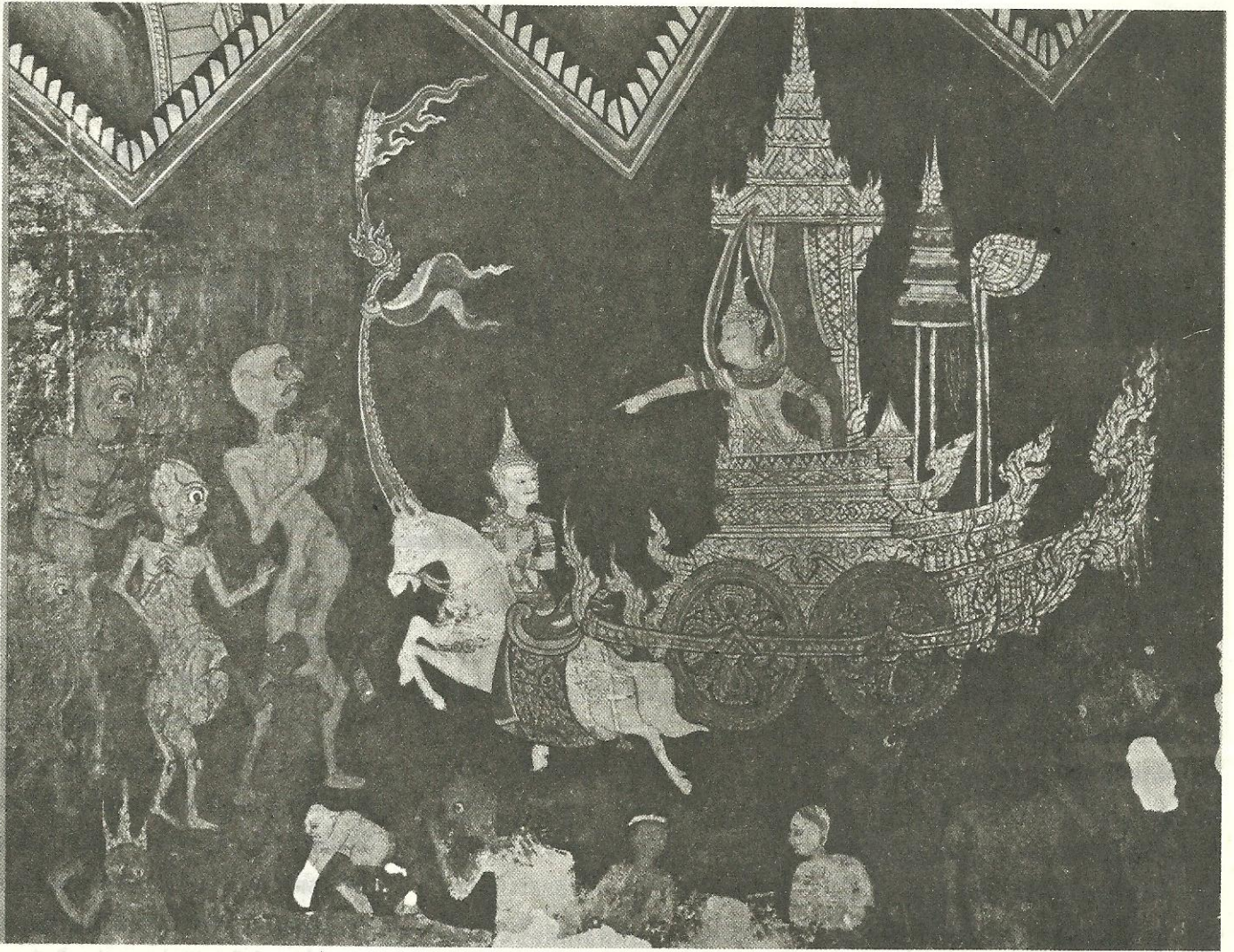
ความเชื่อเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในจิตใจสะสมสืบกันมาช้านาน ความเชื่อต่าง ๆ ย่อมมีเหตุผลในตัวของมันเองตามกาลเวลา เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดวัฒนธรรมประเพณี และลักษณะเฉพาะของแต่ละสังคม ช่วยส่งเสริมสิ่งที่ดีงามให้เกิดขึ้น

คนไทยก็มีความเชื่อเช่นเดียวกับชาติอื่น บรรพบุรุษของไทยเรายังนำความเชื่อมาใช้ประโยชน์ในการอบรมสั่งสอนด้วยท่านได้เล็งเห็นแล้วว่ามนุษย์เรานั้นห้ามไม่ให้อำนาจสิ่งใดโดยบอกตรง ๆ นั้น มักไม่มีใครเชื่อและอยากลอง หรือมักจะกลัวในสิ่งที่ไม่สามารถพิสูจน์ได้ ความเชื่อส่วนใหญ่มีเจตนาแฝงอยู่ เมื่อเกิดความเชื่อถือก็เกิดเป็นผลดีแก่ผู้ปฏิบัติ และเกิดเป็นระเบียบที่ดีงามของสังคม เพราะการปฏิบัติตามความเชื่อถือก็กลายเป็นธรรมเนียมของสังคม

ความเชื่ออาจจะแบ่งได้เป็นความเชื่อธรรมดา หรือความเชื่อทางไสยศาสตร์ สำหรับความเชื่อทางไสยศาสตร์นั้นเมื่อวิทยาศาสตร์เจริญขึ้น ความเชื่อก็ค่อย ๆ ลดน้อยลงแต่ก็ยังคงมีอยู่บ้าง ถ้าจะพูดกันตามความจริงแล้วก็มีผลในทางใจ ถ้าไม่ปล่อยให้จิตใจหลงจนเกินไปซึ่งจะขอยกตัวอย่างมาพอสังเขปเพื่อให้พิจารณาว่าคนโบราณหลงมงายจริงหรือไม่

1. ความเชื่อ “เรื่องนรกสวรรค์”
ว่าคนทำความชั่วเมื่อตายไปแล้วจะตกนรกซึ่งจะได้รับโทษทัณฑ์ตามกรรมที่ทำไว้ ถ้าใครทำดีก็ได้ไปสวรรค์สุขสบายตามควรแก่การกระทำแต่ชาติปางก่อน

ความเชื่อนี้คงมาจากเรื่องไตรภูมิพระร่วง หนังสือวรรณคดีไทยที่มีชื่อเสียงมาก ด้วยเหตุที่พญาลิไท ผู้ทรงพระราชนิพนธ์ทรงพระปรีชาสามารถในเชิงพรรณนาจึงสร้างมโนภาพได้อย่างชัดเจน ทำให้ผู้อ่านหรือผู้ฟังเกิดจินตนาการเห็นภาพต่าง ๆ ราวกับมีจริง ประกอบกับให้เห็นว่าสิ่งเหล่านั้นจะเกิดขึ้นเมื่อตายไปแล้วจึงเพิ่มความศักดิ์สิทธิ์ เจตนาอันสำคัญก็คือเพื่อให้ความชั่ว ประพฤติความดี คนเราถ้าละความชั่วอย่างเดียวแต่ไม่ทำความดีเลยหรือทำแต่

ภาพเนรมิตราชตอนเวชยันต์รังสฤษฎ์ ราชรถของพระอินทร์ กำลังนำพระเนรมิตราช ขมมนร (ฝีมือช่างสมัยรัชกาลที่ 4 ที่วัดใหญ่อินทาราม ชลบุรี)

ความดีไม่ละความชั่วโลกก็เจริญไปไม่ได้
ไม่เป็นสุข

ไตรภูมิพระร่วงนี้เป็นวรรณคดีอมตะ
และเป็นที่มาของวรรณคดีเรื่องต่าง ๆ ต่อมา
อีกหลายเรื่องและยังเป็นที่มาของศิลปทั้ง
จิตรกรรมและประติมากรรม ทำให้คนไทย
เกิดความศรัทธาในการทำดีและละชั่วมา
หลายชั่วอายุคน ปัจจุบันวิทยาศาสตร์เจริญ
ขึ้น สามารถขึ้นไปในอวกาศและดำดินลง
ไปได้ลึกไม่พบภาพดั่งที่เคยเชื่อกันมา ชีวิต
มนุษย์บางคนในขณะนี้จึงมีค่าเท่ากับราคา
ลูกปืนหนึ่งลูกเท่านั้น หรือชีวิตคนอื่นไม่
สำคัญ ชีวิตของตนเองสำคัญกว่า มีวิธีใดที่จะ
ได้ประโยชน์ตนก็ไม่คิดถึงคนอื่นว่าจะเดือด
ร้อนเพียงไร ไม่มีประตุนรกสวรรค์ไว้อคอย

รับมนุษย์เราจึงไม่รู้บาปบุญ คุณโทษ จึงมี
สภาพอย่างที่เป็นอยู่ทุกวันนี้

2. ความเชื่อเรื่อง “การบน”
สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายให้ช่วยเหลือเมื่อมีทุกข์
ทุกข์ก็คือปัญหา เมื่อประสบปัญหาก็กหาที่
พึ่งทางใจ

“การบน” นั้น ให้คุณแก่ผู้ที่เดือดร้อน
โดยยึดถือสิ่งศักดิ์สิทธิ์เป็นหลักทางใจ เว้น
แต่จะหลงจนเกินไปไม่ทำอะไรเลย รอคอย
แต่ให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ช่วยเหลือ “การบน” เป็น
การทำจิตในทางดีเคารพสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ยึด
เป็นที่พึ่งทำให้เกิดความมั่นใจในตัวเองเป็น
พลังนำไปสู่ความสำเร็จ การสัญญาในการ
บนก็เป็นเรื่องของกระทำความดี เช่น
การทำบุญให้ทานเป็นต้น หรือแม้ว่าจะบน

ละคร ลิเก ก็เป็นการรักษาศิลปะให้คงอยู่
นอกจากบางคนที่บนจนเกินตัว ข้อสำคัญ
อยู่ที่ความพอดีและไม่หลงจนเกินไป ข้อ
สุดท้ายเป็นการหัดให้มีสัจจะตามวาจาที่
ลั่นไว้

**3. ความเชื่อเรื่อง “การตัด
ต้นไม้ใหญ่”** เทวดารักษาต้นไม้จะลง
โทษ” เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม ความ
เชื่อในเรื่องนี้จึงทำให้เรามีความสุขกันทั่ว
หน้ามาเป็นเวลาช้านาน ป่าจึงไม่ถูกทำลาย
โบราณท่านพูดให้กลัว เพราะการตัดต้นไม้
ใหญ่เป็นอันตรายต่อตนเอง เครื่องมือใน
การตัดต้นไม้สมัยก่อนต้องใช้ขวาน มีด ต้น
ไม้อาจล้มทับเป็นอันตรายได้ นอกจากนั้น
ท่านคงจะทราบแล้วว่าการทำลายธรรมชาติ

ซึ่งยังความสุขให้เพื่อนมนุษย์นั้นจะทำให้เกิด
ความเดือดร้อนกันทั่วหน้าซึ่งชาวประเทศไทย
ก็จะได้ประจักษ์กันแล้วในขณะนี้ เมื่อความ
เชื่อแต่โบราณคลายไปก็หาประโยชน์ใส่ตัว
จนรัฐบาลก็ยังหาทางแก้ไขอยู่

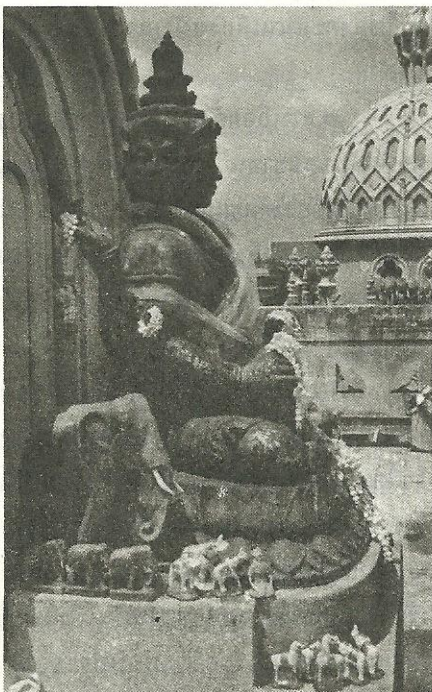
ความเชื่อที่ผู้ใหญ่ท่านนำมาอบรมสั่ง
สอนก็ยังมีอีกมาก ความเชื่อเหล่านี้จะเป็น
ประโยชน์ต่อส่วนบุคคลและบางทีมองเผินๆ
แล้วไม่มีเหตุผลไร้สาระ แต่ความจริงก็มีเจตนา
แอบแฝงอยู่และก็จะเหมาะสมเฉพาะสมัย
หนึ่ง ๆ หรือท้องถิ่นหนึ่ง แต่ก็ก็เป็นสิ่งที่ช่วย
ในการอบรมทำให้เกิดระเบียบที่ดีงาม ดังจะ
ยกตัวอย่างพอสังเขป

1. “อย่าชี้พามา ฟาจะผ่า”

ความเชื่อนี้มิได้มีเหตุผลต่อกันเลย แต่
ถ้าบอกเด็กว่า อย่าชี้พามาพามาจะกัดเอา
เด็กบางคนอาจอยากลอง แต่ถ้ารู้ว่าฟาผ่าหน้า
กลัวและเด็กไม่ทราบที่มาของฟาก็จะไม่กล้า
ลอง ความจริงก็เพื่อป้องกันไว้ไม่ให้เกิดอัน
ตรายแก่เด็ก

2. “อย่ากินของฝาก คอหอยจะพอก”

คนที่คอหอยพอกน่ากลัวและไม่สวย

“การบน” เป็นการทำจิตในทางดีเคารพสิ่งศักดิ์สิทธิ์
ยึดเป็นที่พึ่ง ทำให้เกิดความมั่นใจในตัวเองเป็นพลัง
นำไปสู่ความสำเร็จ

ไม่มีใครอยากจะเป็น ทั้งนี้เพื่ออบรมนิสัย
ไม่ให้ถือของผู้อื่นเป็นของตนเอง

3. “ถ้าเดินดั่ง ทรัพย์จะหนี” “ถ้าเดิน ข่ม อาภัพ”

ความจริงเป็นการฝึกกิริยามารยาทและ
เสริมบุคลิกลักษณะที่ดี

4. “นอนตอนตะวันตกพลบ ตะวันจะ ข่มตา”

การนอนตอนตะวันตกพลบก็คือนอนแต่
กลางวันต่อกลางคืน นอนมากจนเกินไปกลาง
คืนจะนอนไม่หลับ การนอนมากเช่นนั้นไม่ดี

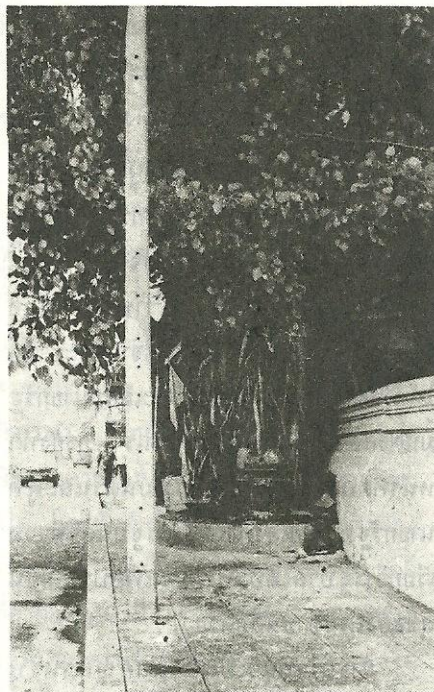
5. “หรีหมหรือกรีดหรี กลางคืนจะ เป็นเสนียดจัญไร”

เจตนาเพื่อไม่ให้หนีเที่ยวหรือนัดพบ
คู่รัก เพราะสมัยก่อนใช้กรีดหรีเป็นสัญญาณ
หรือถ้าจะพบคู่รักก็ต้องแต่งตัว (เหมาะสำ
หรับสมัยก่อนที่ทนายชายไม่ค่อยมีโอกาสพบกัน)

6. “คนท้องอาบน้ำกลางคืนจะแฝดน้ำ”

คนท้องอาจจะเกิดอันตรายหกล้มได้
เพราะในชนบทสมัยก่อนต้องเดินไปอาบน้ำ
ที่สระหรือทำน้ำ

7. “ปลูกเรือนคร่อมตอ จะไม่มีความ

คนไทยมีความเชื่อกันว่า ต้นไม้ที่มีขนาดใหญ่ มักจะมี
เทวดารักษาต้นไม้สิ่งสถิตอยู่

เจริญ”

บ้านสมัยก่อนไม่แข็งแรง ปลูกด้วยไม้
ไผ่ฟากคือพื้นที่ขุดตะ ถ้าพื้นที่หักหรือยุบตก
ลงไปก็จะเป็นอันตราย

8. “ไปเผาศพกลับมาต้องล้างหน้า อาบน้ำ ถ้าไม่ทำผีจะตามมา”

การเผาศพสมัยก่อนไม่เจริญเหมือน
สมัยนี้ ที่มีการฉีดยาศพหรือการเผาไหม้ใน
เวลารวดเร็ว ฉะนั้นอาจจะเห็นภาพไม่เจริญ
ตา และอาจติดเชื่อโรคได้

ความเชื่ออีกแบบหนึ่งเป็นการให้กำ
ลังใจ ดังเช่น

1. ปลูกต้นมะยม ต้นคูณ ต้นชมพูไว้ หน้าบ้านเชื่อว่าจะมีมงคลตามชื่อ

ต้นไม้เหล่านี้มีคุณ ให้ผลให้ความสวยงาม

2. ไม่ปลูกต้นพุทรา ต้นลั่นทม ในบ้าน ชื่อไม่ดี

ต้นพุทราเป็นต้นไม้ใหญ่กิ่งเปราะมี
หนามเวลาออกดอก ดอกมีกลิ่นเหม็น ส่วน
ต้นลั่นทมกลิ่นแรง จน กิ่งเปราะ ถ้าขึ้นต้น
อาจตกลงมาได้ง่าย

3. ผลไม้ กับข้าว ขนมที่ใช้งานมงคล
เลือกชื่อดี เช่น กล้วยหอม จะได้มีชื่อเสียง
หอมหวาน ขนมจีนน้ำยา จะได้มีความยืนยาว
ทองเอก ทองหยิบ ฝอยทอง จะได้มีเงินมี
ทอง ขนมถ้วยฟู จะได้เจริญรุ่งเรือง ฯลฯ

4. ถ้าจะทำอะไรก็ถือเลข 9 เป็นสำ
คัญจะได้ก้าวหน้า ถ้าแต่งงานทุกอย่างต้อง
เป็นคู่จะได้ไม่มีวันแตกแยก

ความเชื่อต่าง ๆ ดังได้กล่าวมาพอเป็น
ตัวอย่าง ตามทัศนะของผู้เขียนเห็นว่า คน
โบราณท่านนำสิ่งที่ลึกลับ สิ่งเหนือมนุษย์
คือสิ่งที่ไม่รู้ต่าง ๆ เป็นสื่อให้ทำสิ่งดีงามและ
ละความไม่ดีงามเพื่อประโยชน์ตนและแก่
สังคมนั้นท่านได้ใช้หลักจิตวิทยามานานแล้ว
แม้ว่าบางอย่างก็เหมาะสมแก่สมัยและท้องถิ่น
นั้นก็อาจจะคลายไปได้ แต่ความเชื่อที่ให้
พลังทางจิตแล้ว ให้คุณทุกสมัย แต่อย่ายึด
มันจนเกินไป คนเราเวลาในทุกข์ร้อนที่พึ่ง
ทางจิตสำคัญที่สุด จะถือเป็นสิ่งงมงายหรือ
ไม่นั้น สุดแต่ท่านผู้อ่านจะวินิจฉัยเอง

รองศาสตราจารย์
สุขุม นวลสกุล

ทำไมท่าน

มีมาก ดังนั้นจึงต้องกำหนดให้มีการเลือกผู้แทนราษฎรจำนวนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่เป็นตัวแทนประชาชนร่วมทำการปกครองประเทศเป็นระบบประชาธิปไตยโดยผู้แทนซึ่งยังแสดงให้เห็นว่า รากฐานของอำนาจปกครองนั้นมาจากประชาชน

การเลือกตั้งคือกระบวนการคัดเลือกหรือสรรหาผู้ปกครองโดยสันติวิธีและตามความเห็นของเสียงส่วนใหญ่ ในระบบรัฐสภาเช่นที่ประเทศไทยกำลังใช้อยู่ ประชาชนจะเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไปทำหน้าที่ทางนิติบัญญัติและแสดงเจตนารมณ์แทนประชาชน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะไปเลือกผู้ปกครองคือนายกรัฐมนตรีอีกต่อหนึ่ง นายกรัฐมนตรีที่มาจากความเห็นชอบของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรย่อมถือได้ว่าเป็นผู้ได้รับความไว้วางใจจากประชาชนให้เป็นผู้ปกครอง นอกจากจะเลือกนายกรัฐมนตรีแล้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยังทำหน้าที่คอยควบคุมนายกรัฐมนตรีและผู้ที่เป็นนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นรัฐมนตรีที่รวมเรียกว่ารัฐบาลให้บริหารงานเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนอีกด้วย

การเลือกตั้งเป็นสิ่งสำคัญสำหรับระบอบประชาธิปไตยเพราะ

• รัฐบาลหรือผู้ปกครองที่มาจาก
การเลือกตั้งสามารถกระทำการต่าง ๆ

ในนามของประชาชนได้อย่างเต็มที่และมีสิทธิ เพราะได้รับอำนาจโดยความยินยอมจากประชาชนจริง ๆ

• การเลือกตั้งเป็นหลักประกันให้รัฐบาลต้องปกครองเพื่อประโยชน์ของประชาชน เพราะการจะได้เป็นผู้ปกครองหรือไม่ขึ้นอยู่กับการเลือกตั้ง ถ้ารัฐบาลไม่ทำเพื่อประโยชน์ของประชาชนแล้ว เมื่อเวลามีการเลือกตั้งครั้งใหม่ ประชาชนก็จะไม่ลงคะแนนเสียงสนับสนุนให้เป็นรัฐบาลอีก

• การเลือกตั้งทำให้ผู้ปกครองต้องผูกพันกับประชาชน เพราะการจะชนะการเลือกตั้งได้ต้องได้คะแนนเสียงจากประชาชน ดังนั้นจึงต้องเข้าถึงประชาชนด้วยการเยี่ยมเยียนสอบถามทุกข์สุขประชาชน ทำให้มีความผูกพันใกล้ชิดกับประชาชน

เพราะฉะนั้นการเลือกตั้งจึงเป็นสิ่งที่ขาดเสียมิได้ในรูปการปกครองแบบประชาธิปไตย เพราะการเลือกตั้งทำให้รัฐบาลเป็นรัฐบาลของประชาชน ทำให้รัฐบาลมีความผูกพันกับประชาชนและดำเนินการปกครองเพื่อประโยชน์ของประชาชนอันเป็นหลักการและอุดมการณ์ของระบอบประชาธิปไตย อาจกล่าวได้ว่า การเลือกตั้งเป็นสัญลักษณ์ ประการหนึ่งของความเป็นประชาธิปไตย

การที่การเมืองไทยมีการปฏิวัติรัฐประหารบ่อยครั้ง สาเหตุหนึ่งอาจเป็นเพราะคนส่วนใหญ่ไม่ไปใช้สิทธิใช้เสียงในการเลือกผู้แทนหรือขาดความสำนึกทางการเมือง ย่อมทำให้ผู้คิดการณ์ปฏิวัติกล้าตัดสินใจทำโดยง่าย เพราะคงเห็นว่ามีเพียงคนส่วนน้อยเท่านั้นที่ต้องการระบอบประชาธิปไตย ดังนั้นถ้าผู้ใดไม่อยากเห็นการเมืองนอกกติกาหรือการใช้กำลังปฏิวัติรัฐประหาร ก็ควรไปใช้สิทธิเลือกตั้งกันให้มาก ๆ

ต้องไปเลือกตั้ง

สถิติการเลือกตั้ง

	วัน เดือน ปี	การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง		คิดเป็นร้อยละ
		จำนวนผู้มีสิทธิ	จำนวนผู้ไปใช้สิทธิ	
1.	15 พ.ย. 2476	4,278,231	1,773,532	41.45
2.	7. พ.ย. 2480	6,123,238	2,452,535	40.22
3.	12 พ.ย. 2481	6,310,172	2,210,332	35.03
4.	6 ม.ค. 2489	6,431,827	2,091,788	32.52
5.	20 ม.ค. 2491	7,176,891	2,117,464	28.54
6.	26 ก.พ. 2495	7,602,581	2,961,291	38.76
7.	26 ก.พ. 2500	9,859,039	5,668,566	57.50
8.	15 ธ.ค. 2500	9,911,119	5,370,416	44.06
9.	10 ก.พ. 2512	14,820,180	7,285,832	49.00
10.	26 ม.ค. 2518	20,155,567	9,479,191	47.03
11.	4 เม.ย. 2519	20,623,430	9,072,629	43.99
12.	22 เม.ย. 2522	20,927,965	9,328,413	44.57

ที่มา สถิติการเลือกตั้งกรมการปกครอง

นับแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475 เป็นต้นมา ประเทศไทยได้พยายามที่จะสร้างระบอบประชาธิปไตยให้เกิดขึ้น รัฐธรรมนูญของไทยทุกฉบับมีอุดมการณ์ ยึดมั่นในรูปการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ทุกครั้งที่บ้านเมืองเป็นปกติมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญ ก็จะจัดให้มีการเลือกตั้งเพื่อสร้างรัฐบาลตามระบอบประชาธิปไตย ประเทศไทยเคยมีการเลือกตั้งทั่วไปคือการเลือกตั้งทั่วประเทศ (ไม่นับรวมการเลือกตั้งซ่อมซึ่งเป็นการเลือกเพียงบางเขตที่มีผู้แทนราษฎรว่างลง หรือการเลือกตั้งเพิ่มเติมเมื่อจำนวนผู้แทนราษฎรขาดไป) ทั้งหมด 12 ครั้ง ด้วยกัน

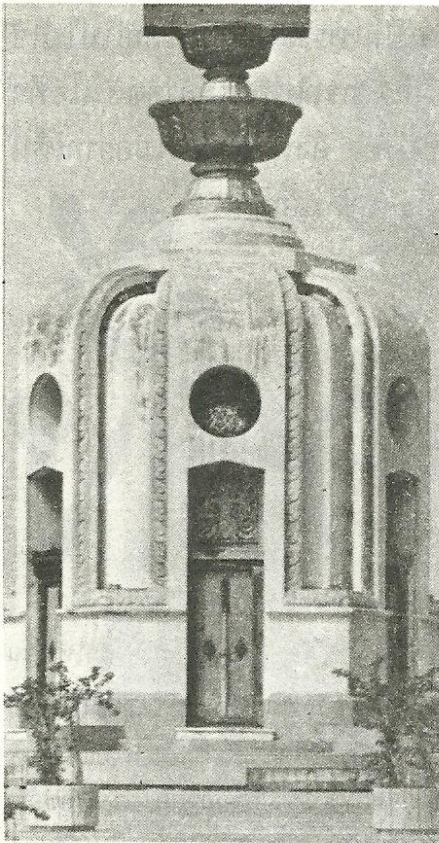
จากตารางที่นำมาแสดงนี้จะเห็นได้ว่า สถิติผู้ไปลงคะแนนเสียงในการเลือกตั้งแต่ละครั้งของไทยอยู่ในอัตราที่ต่ำมาก ปรากฏว่าการเลือกตั้ง 12 ครั้ง มีเพียงครั้งเดียวคือ เมื่อ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2500 ที่มีผู้ไปใช้สิทธิเกินร้อยละ 50 หรือกว่าครึ่ง (อย่างไรก็ตามการเลือกตั้งครั้งนั้นมีการกล่าวหาว่าเป็นการเลือกตั้งที่สกปรกมีการทุจริตเพิ่มคะแนนให้กับฝ่ายรัฐบาลเป็นเหตุให้สถิติผู้ลงคะแนนสูงกว่าปกติ) เพราะฉะนั้นอาจกล่าวได้ว่า คนไทยส่วนใหญ่ไม่ได้ไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเมื่อมีการเลือกตั้ง

การที่คนไทยไปลงคะแนนเสียงน้อยกว่าที่ควร แม้ว่าอาจจะเพราะไม่ศรัทธาในการเลือกตั้งไม่เชื่อว่าการเลือกตั้ง จะ

ทำให้บ้าน

เมืองดีขึ้นหรือจะเป็นเพราะเหตุผลใดก็ตาม แต่ทำให้มีการกล่าวกันว่า คนไทยนั้นขาดความสำนึกทางการเมืองคือไม่รับผิดชอบในการใช้สิทธิในฐานะมีส่วนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย เพราะการเลือกตั้งเป็นสิทธิไม่ใช่หน้าที่ ผู้มีสิทธิจึงอาจกระทำก็ได้หรือไม่กระทำก็ได้ จะบังคับกันไม่ได้ ขึ้นอยู่กับความสำนึกในสิทธิของแต่ละคน โดยปกติประเทศที่ได้รับการยอมรับว่าระบอบประชาธิปไตยฝังรากมั่นคงแล้ว เช่น อังกฤษ และสหรัฐอเมริกา จะมีผู้ไปลงคะแนนเสียงเกินครึ่ง อยู่ในระหว่าง 60-75% ซึ่งถือว่าคนส่วนใหญ่มีจิตสำนึกทางการเมืองและใช้สิทธิทางการเมืองเมื่อมีโอกาส

การไปลงคะแนนเสียงกันมาก ๆ นั้นเป็นการสนับสนุนและแสดงออกถึงความห่วงแหนในระบอบประชาธิปไตยอย่างแน่นอน สถิติผู้ไปลงคะแนนเสียงยิ่งมากเท่าใด ยิ่งทำให้ระบอบประชาธิปไตยมั่นคงมากขึ้นเท่านั้น เพราะสังคมที่ประชาชนมีจิตสำนึกทางการเมืองมีความรับผิดชอบในการใช้สิทธิย่อมแสดงว่าประชาชนยืนยันในความต้องการที่จะปกครองตนเอง และได้แสดงให้เห็นโดยพฤติกรรมว่าได้ใช้สิทธิในการปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตย

อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย ถนนราชดำเนิน กรุงเทพฯ

นอกจากนี้ถ้าประชาชนให้ความสนใจและไปลงคะแนนเสียงกันมาก ๆ จะทำให้เกิดผลดีแก่ตนเองและระบอบประชาธิปไตย กล่าวคือ

1. รัฐบาลและผู้แทนราษฎรจะมีความรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่และมีความมั่นใจในการปฏิบัติงานต่อสาธารณชนมากขึ้น เพราะผู้ที่ได้รับเลือกตั้งและคณะรัฐบาลจะได้ชื่อว่าเป็นผู้แทนหรือรัฐบาลของคนส่วนใหญ่ของประเทศ ได้รับความไว้วางใจจากการเลือกตั้งที่มีผู้ไปใช้สิทธิกันมาก ไม่ใช่ผู้แทนหรือรัฐบาลของคนส่วนน้อย การได้รับความไว้วางใจจากคนส่วนใหญ่จริง ๆ ย่อมทำให้บังเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง เพราะการได้รับเลือกตั้งแสดงว่าความสามารถและคุณสมบัติของตนเป็นที่รับรองของมหาชน นอกจากนี้ยังทำให้ผู้ปกครองระมัดระวังการปฏิบัติหน้าที่เพราะตระหนักดีว่าประชาชนส่วนใหญ่ให้ความสนใจและคอยจับตาดู จะต้องมุ่งทำเพื่อประโยชน์ของประชาชนเพราะเกรงว่าจะไม่ได้รับเลือก

ตั้งอีก เพราะฉะนั้นการไปลงคะแนนเสียงกันมาก ๆ จึงทำให้การปกครองมีประสิทธิภาพและมีหลักประกันว่าผู้ปกครองจะปกครองเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

2. การใช้สิทธิเลือกตั้งกันมาก ๆ จะทำให้การปฏิวัติหรือรัฐประหารอันได้แก่การยึดอำนาจรัฐโดยการใช้อำกำลังเกิดขึ้นได้ยาก เพราะถ้าประชาชนไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงกันมาก ๆ แสดงว่าประชาชนส่วนใหญ่ต้องการปกครองตนเองและหวงแหนสิทธินี้ การปฏิวัติหรือรัฐประหารเป็นการทำลายความต้องการและละเมิดสิทธิที่ประชาชนส่วนใหญ่หวงแหน ผู้จะกระทำการดังกล่าวย่อมไม่กล้าทำโดยง่าย เพราะการกระทำใดที่เป็นปฏิปักษ์ต่อความต้องการของคนส่วนใหญ่นั้นไม่ใช่สิ่งที่ผู้ใดกล้าทำนัก เนื่องจากอาจได้รับการต่อต้าน อาจกล่าวได้ว่าการที่การเมืองไทยมีการปฏิวัติหรือรัฐประหารบ่อยครั้ง สาเหตุหนึ่งอาจเป็นเพราะคนส่วนใหญ่ไม่ไปใช้สิทธิใช้เสียงมีส่วนร่วมในการปกครอง ทำให้ผู้คิดการฉกฉลาดัดสินใจทำได้โดยง่าย เพราะเห็นว่ามีเพียงคนส่วนน้อยเท่านั้นที่ต้องการระบอบประชาธิปไตย ดังนั้นถ้าผู้ไปลงคะแนนเสียงในการเลือกตั้งแต่ละครั้งยังมีมากเท่าใด จะทำให้ระบอบประชาธิปไตยมีความมั่นคงและการปฏิวัติหรือรัฐประหารอันเป็นการทำลายระบอบประชาธิปไตยเกิดขึ้นได้ยากเท่านั้น

เมื่อการเลือกตั้งมีความสำคัญดังกล่าวมาแล้ว จึงเป็นการสมควรที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทุกคนควรจะไปลงคะแนนเสียงเมื่อการเลือกตั้งมีขึ้น ถ้าหากต้องการให้ระบอบประชาธิปไตยเป็นหลักในการปกครอง อย่างไรก็ตามการไปเลือกตั้งนั้นมิใช่สักแต่จะไปลงคะแนนให้แล้วเสร็จหรือได้ชื่อว่าลงคะแนนแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำตนให้เป็นผู้ที่ทันต่อเหตุการณ์มีความทันสมัยอยู่เสมอด้วยการติดตามข่าวสารบ้านเมืองและสลับตัวรับฟังความเป็นไปต่าง ๆ ตลอดจนเอาใจใส่ในการศึกษาหาความรู้ทางการเมือง เพื่อจะได้มีวิจรรณญาณทางการเมือง

ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้การเลือกตั้งมีประสิทธิภาพและได้รับรัฐบาลหรือผู้ปกครองที่ดี ทำหน้าที่เพื่อบำบัดทุกข์บำรุงสุขประชาชนอย่างแท้จริง

เมื่อมีการเลือกตั้งแต่ละครั้ง ผู้สมัครรับเลือกตั้งแต่ละคน ก็ย่อมหาหนทางที่จะทำให้ตนเป็นผู้ได้รับเลือกตั้ง ในบางครั้งเมื่อไม่อาจสร้างศรัทธาด้วยความดีหรือความสามารถของตนหรือพรรคการเมืองที่ตนสังกัดอยู่ ก็อาจใช้วิธีการที่มีขอบ เช่น ทูมเงินลงซื้อเสียง มีการแจกข้าวของเงินทองเพื่อเป็นสิ่งแลกเปลี่ยนให้ผู้ไปลงคะแนนเสียงให้ตน การกระทำเช่นนี้เป็นการทำลายระบอบประชาธิปไตย เพราะถ้าซื้อเสียงเพื่อให้ตนเป็นผู้แทน เมื่อเป็นผู้แทนแล้วก็อาจใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงประโยชน์เรียกทุนคืน ถ้าประชาชนให้การสนับสนุนหรือยอมขายเสียงแก่นักการเมืองประเภทนี้ก็เท่ากับสนับสนุนให้คนไม่ดีเป็นผู้ปกครองซึ่งไม่อาจหวังได้ว่า จะปกครองเพื่อประโยชน์ของประชาชน และการลงคะแนนเสียงโดยแลกเปลี่ยนสิ่งตอบแทนก็คือการขายเสียง เป็นการดูถูกตนเองและทรยศต่อสังคมที่อาศัยอยู่เป็นสิ่งที่ไม่ควรทำอย่างยิ่ง

สิทธิทางการเมืองนั้นเป็นสิทธิของประชาชนผู้ มีฐานะเป็นเจ้าของประเทศทุกคน เมื่อการเลือกตั้งมาถึงทุกคนไม่ว่ายากดีมีจนจะมีความเสมอภาคกันในการใช้สิทธิลงคะแนนเสียงได้เท่ากัน จึงควรที่ประชาชนทุกคนจะหวงแหนและรักษาสถิตดังกล่าว ใช้สิทธิโดยจิตสำนึกเพื่อประโยชน์ของสังคมโดยรวม ลงคะแนนเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งที่เป็นคนดีหรือสังกัดพรรคการเมืองที่มีนโยบายสร้างสรรค์ความเจริญให้กับบ้านเมืองและความสุขแก่ประชาชน อันจะทำให้ระบอบประชาธิปไตยเป็นไปตามเป้าหมายและอุดมการณ์ที่แท้จริงคือ “การปกครองของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน”

วินัยเป็นสิ่งที่พุดง่าย รักษายาก
แต่สำหรับคนในประเทศอื่น ๆ หลายประเทศ
วินัยเป็นสิ่งที่เขารักษากันจนเคยชินเป็นนิสัย แล้วตัวเราเองละมีวินัยหรือยัง ?

ชาติ

คนภุมร

เจริญได้ด้วยวินัย

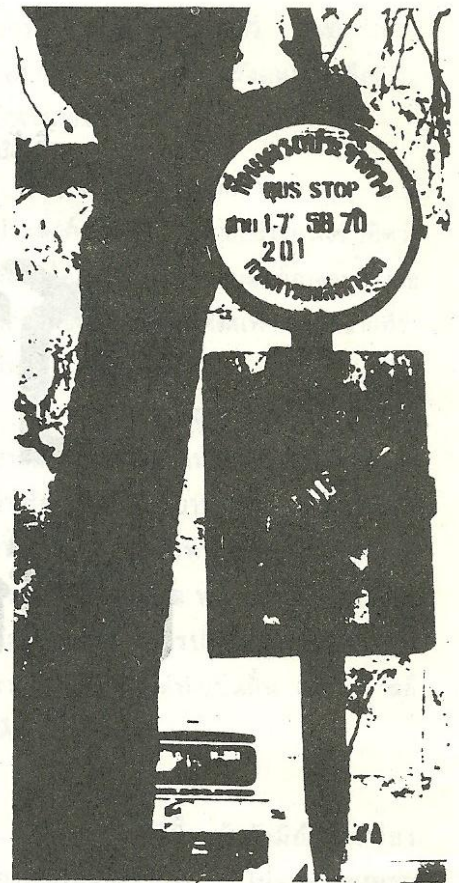
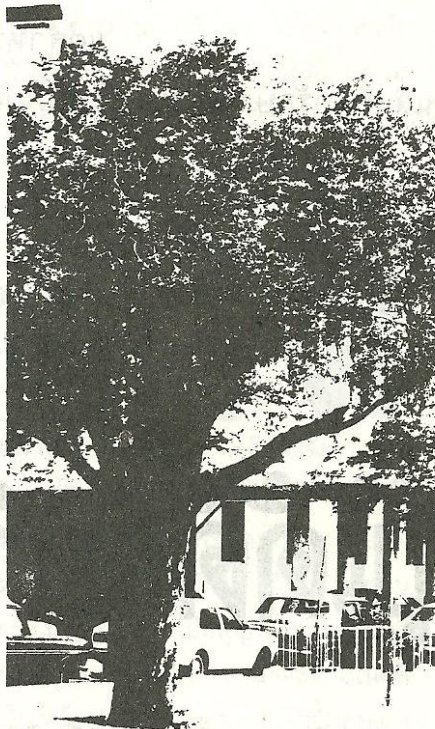
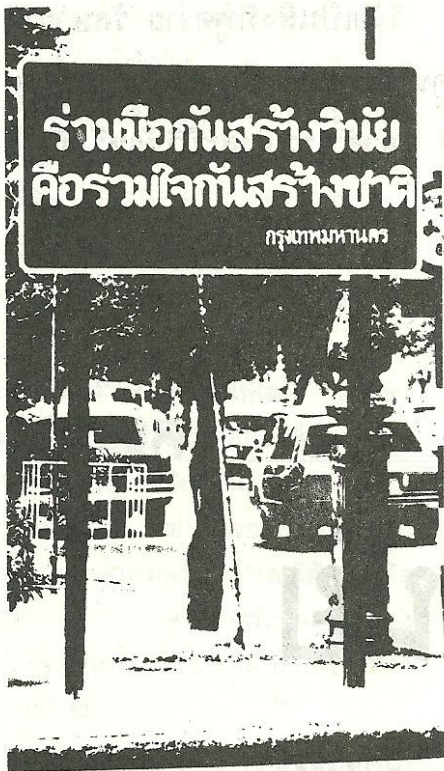
คนไทยเรานี้มีความดีอยู่ก็
มาก ขยันขันแข็ง อึดแอ้มแถม
ใส ใจกว้าง แต่เสียอยู่อย่างหนึ่ง
คือ ขาดระเบียบวินัย ชอบทำ
ตามใจตัวเอง จนมีคำพังเพยว่า
“ทำอะไรตามใจคือไทยแท้”
นี่แหละที่ทำให้ประเทศของเรา
แย่อยู่เวลานี้

เวลานี้มีคนเป็นจำนวนมากที่มีได้
เอาใจใส่ต่อความเป็นระเบียบของบ้านเมือง
ไม่เคารพกฎหมายทั้งของไม่เลือกที่ สือบบุรี
บนรถโดยสาร ขั้บนรถไม่เลือกไฟเขียวไฟแดง
แซงรถไม่เลือกที่ รถไม่ดีก็นำไปขับในถนน
บางคนไม่มีใบขับขี่ก็ยังฝืนขับ นำรถบรรทุก
วิ่งรับผู้โดยสาร แย่งกันรับบริการไม่รอคิว
การโรงเปิดน้ำเปิดไฟทิ้ง เหล่านี้เป็นการ
กระทำที่ขาดระเบียบวินัย

ผลของความไม่มีระเบียบวินัยนั้นใหญ่
หลวงนัก มันมีค่าเท่าชีวิต เท่าทรัพย์สิน
ทองโต ๆ ที่หายวูบไป เช่น ขั้บนรถฝ่าไฟแดง
แซงรถในที่คับขัน ขั้บนรถชนเสาสุรา ทำให้
เกิดชนกัน มีคนตาย คนเจ็บ ผู้ที่เกี่ยวข้อง

กับผู้ตายไร้ที่พึ่ง ขาดกำลังในครอบครัว
เป็นภาระแก่เจ้าหน้าที่ในการจับกุมสอบ
สวนผู้กระทำผิด เป็นภาระแก่ศาลในการ
พิจารณาตัดสินคดีซึ่งกินเวลาเป็นปี ทำให้
มีคนพิการ ขาดกำลังของชาติ และเป็นภาระ
แก่สังคมที่จะต้องเลี้ยงดูคนเหล่านี้ เหตุมัน
นิดเดียว แต่ผลมันกว้างใหญ่ไพศาลเหลือ
เกิน เราไม่มีวินัยในเรื่องชาตินิยม ชอบใช้
สินค้าต่างประเทศ ทำให้เราขาดดุลย์การค้า
ปีละหลายหมื่นล้านบาท ประชาชนทั้งสิ่ง
ของไม่เลือกที่อย่างที่เราเห็น ๆ อยู่เวลานี้
ทำให้บ้านเมืองของเราไม่เป็นระเบียบ
สกปรก แม่น้ำลำคลองตื้นเขิน เน่าเสีย
อากาศเป็นพิษ ทางระบายน้ำอุดตัน ยิ่ง
กว่านั้น เรายังต้องเสียเงินงบประมาณของ
ประเทศในการจ้างคนมาทำความสะอาด
อีกปีละนับร้อยล้านบาท เราต้องเสียกำลัง
คนหลายหมื่นคนในการแก้ปัญหาเหล่านี้ จะ
เห็นได้ว่า เราทุ่มเทเงินทองและแรงงาน
เพื่อการแก้ปัญหา แทนที่จะได้นำเงินและ
แรงงานเหล่านั้นมาพัฒนาสร้างสรรค์บ้าน
เมือง

ผู้เขียนขอยกเอาความมีวินัยของชนใน
ชาติอื่นมาให้ดูเป็นตัวอย่าง

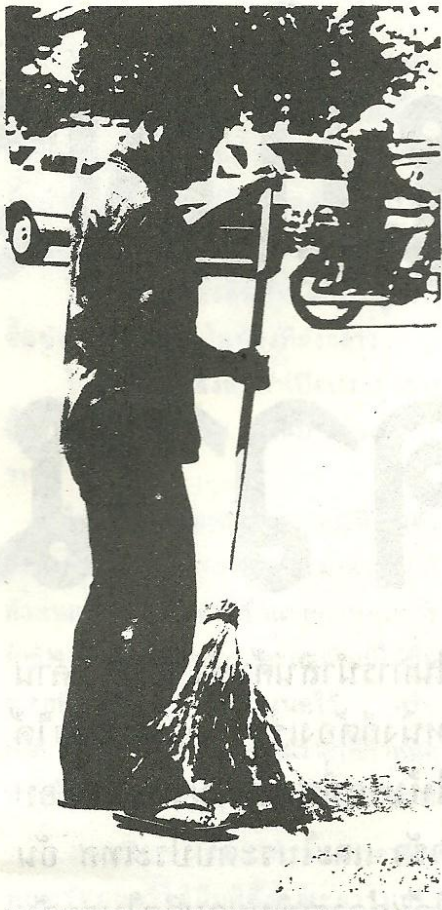
ที่ประเทศ มาเลเซียและสิงคโปร์ ไกล ๆ เราที่นี่ ประชาชนของเขาเคารพกฎหมายดีมาก เขาไม่ตัดต้นไม้แม้แต่กิ่งของมัน เขาก็ไม่ตัด ไม่ขับรถฝ่าไฟแดงแม้ถนนจะว่างเพียงใดเขาก็จะหยุดรอไม่ขับรถผ่าน เวลาขึ้นรถเมล์หรือแม้แต่จะขึ้นรถแท็กซี่เขาจะเรียงแถวกันขึ้นอย่างเป็นระเบียบ คนไหนที่ทำผิดระเบียบประชาชนเขาจะต่อว่ากันเอง ถ้าตำรวจเห็นคนทิ้งสิ่งของลงบนถนนเขาก็จะจับไปปรับทันที และคนที่ทำอะไรไม่มีระเบียบวินัยนั้นจะไม่ได้รับบริการ ผู้เขียนเคยไปลัดคิวจะขึ้นรถแท็กซี่ที่สนามบินในสิงคโปร์ ผลก็คือถูกไล่ให้ไปยืนต่อทางแถวเสียเวลาด้วย และอายเขาด้วย ประชาชนเขาไม่ทิ้งสิ่งของลงบนพื้นถนนหรือในคูคลอง ไม่ว่าจะเป็นของใหญ่หรือของเล็ก บ้านเมืองของสองประเทศนี้สวยงามมาก ต้นไม้ขึ้นเขียวชะอุ่มเหมือนยกเอาป่าไปตั้งไว้ในเมือง

ที่ประเทศเกาหลีและญี่ปุ่น ประชาชน

ของสองประเทศนี้ฝังใจอยู่อย่างหนึ่งคือ ขาดวินัย ซึ่งเขาถือเป็นวินัยอย่างเคร่งครัด และเขาจริงจัง ผู้เขียนเคยให้หูหรีต่างประเทศซึ่งซื้อบนเครื่องบินแก่เพื่อนชาวเกาหลี เขาบอกว่าผิดกฎหมายรับไม่ได้ และอธิบายต่อไปว่า ชาวเกาหลีต้องใช้ของเกาหลีเกิดและตายในเกาหลี ยิ่งชาวญี่ปุ่นแล้วเขาหายใจออกเป็นญี่ปุ่นเลยทีเดียว เขาจะต้องทำทุกอย่างเพื่อความเจริญของประเทศญี่ปุ่น เคยมีผู้เล่าว่า มีชาวญี่ปุ่นคนหนึ่งซื้อจักรยานต่างประเทศมาใช้ ถูกประชาชนทำร้ายถึงตาย แท้จริงผู้เขียนไม่ยืนยันเพราะเป็นเรื่องเล่า แต่ก็เห็นอุทาหรณ์แสดงให้เห็นถึงความรักชาติของชาวญี่ปุ่นอย่างจะหาที่ไหนเหมือนได้ยาก เขารับประทานอาหารจะไม่ให้เหลือติดขาม แสดงถึงวินัยในด้านประหัย ผู้เขียนเคยให้เงินทอนแก่คนขับรถแท็กซี่ชาวญี่ปุ่นที่สนามบินโตเกียว แต่เขาไม่รับ ไม่รับจริง ๆ เมื่อคะยันคะยอมมาก เขาก็บอกให้เอาไปใส่ตู้บริจาค ในด้าน

ความพร้อมเพรียงเขาก็เป็นหนึ่งใน สมมติว่า เขาต้องการเงินสักก้อนหนึ่งเพื่อการกุศล เขาจะพากันอดอาหารเพียงคนละไม่กี่มื้อ เขาก็จะได้เงินเป็นล้าน ๆ เยน ท่านจะค่าจะว่าชาวญี่ปุ่นอย่างไรก็ตามที่ เขาจะไม่โกรธเท่าว่าเขาไม่ใช่คนญี่ปุ่น ซึ่งถ้าพูดอย่างนั้นหมายความว่าเขาไม่รักชาติ

ที่ประเทศตะวันตกซึ่งเจริญแล้วทั้งหลาย เช่น สหรัฐอเมริกา อังกฤษ และประเทศในยุโรปนั้น ความมีระเบียบเขาสูงมาก ไม่ว่าท่านไปที่ไหนจะเห็นคนเข้าแถวหลับตาปริบ ๆ เดินกันที่ละก้าว รับประทานอาหารตามร้านที่ดี ขึ้นรถลงเรือก็ดี หรือเข้ารับบริการตามสถานี่ต่าง ๆ ก็ดี ถ้ามีคนตั้งแต่สองคนขึ้นไปแล้วเขาจะต้องเข้าแถวใครมาก่อนได้ก่อน ไม่มีการยื้อแย่งกัน เขารักทรัพย์สินของส่วนรวมเหมือนของ ๆ เขาเอง ไม่ตัดต้นไม้ทำลายป่า ไม่ยิงสัตว์ป่าโดยไม่ได้รับอนุญาต ไม่ทำผิดกฎหมาย ไม่หลบภาษีแม้แต่เซ็นต์สองเซ็นต์ เขามีวินัยแม้

กระทำการโกรธ โดยเฉพาะที่ประเทศอังกฤษ คือเขาโกรธแต่ในใจ เขาไม่แสดงออกมา สุภาพบุรุษลูกให้สุภาพสตรีนั่ง พุดแต่พอดิอัน การประหยัดชาวอังกฤษก็เป็นหนึ่ง พอ ๆ กับชาวอินเดีย ส่วนชาวเยอรมันนั้นเขามีวินัยในเรื่องการกินแต่พอดิอัน อันเป็นหลักโภชนาการ เน้นผักผลไม้ วิจัยอย่างอื่นของเขายังมีอีกมาก ขอยกเอาเรื่องจริงซึ่งผู้เขียนเองไปเป็นในอเมริกามาให้ดูสักนิดก่อนจบคือ ครั้งหนึ่งผู้เขียนไปเที่ยวกับครอบครัวชาวอเมริกัน ขณะนั่งรถผ่านป่าใหญ่ภรรยาของเขาจัดเอาลูกอมออกมาแจกพอผู้เขียนได้ลูกอมก็ปอกกระดาษห่อส่งลูกอมเข้าปาก แล้วจัดแจงจะทิ้งกระดาษห่อชิ้นเล็ก ๆ นิดเดียวนั้นออกนอกหน้าต่างรถทันใดนั้นลูกสาวของเธออายุเพียง 3 ขวบเท่านั้นแหละมาเหนียวแขนผู้เขียนพร้อมทั้งร้องห้ามไม่ให้ทิ้งออกนอกถนน การทิ้งสิ่งของลงบนถนนหนทางนั้นเขาถือเป็นเรื่องใหญ่มาก พ่อของเด็กได้อธิบายให้ผู้เขียนฟัง

ว่า ปีหนึ่ง ๆ เขาใช้เงินหลายล้านดอลลาร์ในการเก็บกวาด เพราะฉะนั้นประชาชนต้องช่วยกันรักษาบ้านเมืองให้สะอาด ทำให้ผู้เขียนจำใส่ใจมาจนกระทั่งบัดนี้ อีกครั้งหนึ่งเมื่อไม่กี่ปีมานี้เอง ผู้เขียนไปอเมริกาอีก มีเพื่อนผู้พิพากษาคนหนึ่งฝากซื้อนาฬิกา ผู้เขียนก็มีเพื่อนที่อเมริกาซึ่งเป็นทหารเก่า มีสิทธิซื้อสินค้าร้านทหาร ซึ่งมันถูกกว่าร้านข้างนอกมาก จึงขอร้องให้เขาช่วยพาไปซื้อที่ร้านทหาร เขาจับผู้เขียนใส่รถขับพาไปที่ซูเปอร์มาเก็ตธรรมดา ผู้เขียนจึงถามว่า เอ้าทำไมไม่พาไปซื้อที่ร้านของทหาร เขาบอกว่า ร้านทหารนั้นสำหรับทหารซื้อ ผลเรือ่นซื้อไม่ได้ พุดง่าย ๆ ก็คือว่าเขาไม่ยอมทำผิดกฎหมายหรือระเบียบใด ๆ ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะ เป็นเพื่อนฝูงที่รักใคร่กันมาก นานที่ปีหนึ่งจะได้พบกันครั้งหนึ่งก็ตาม เขาไม่เห็นเพื่อนรักดีกว่าระเบียบวินัย เรื่องเล่านอกไปกว่านี้ยังมีอีกมากมาย ที่สาธกมาให้ดูนี้เป็นแต่เพียงตัวอย่างส่วนน้อยส่วนหนึ่ง

วินัยนั้นพระพุทธรองค์ทรงสรรเสริญว่าเป็นมงคลอันประเสริฐ ผู้ใดประพฤติผู้นั้นเจริญ ชาติใดมีวินัย ชาตินั้นก็เจริญ ดังในต่างประเทศที่ผู้เขียนยกมาให้เห็นเป็นตัวอย่างนั้น ประเทศเขาจึงเจริญ ประชาชนเขาสบาย ทำงานแต่น้อยก็พอกิน มีเวลาพักผ่อน เวลาศึกษาเล่าเรียนมาก ธรรมชาติของเขาที่สวยงาม ต้นน้ำลำธารดี สัตว์ป่าก็มาก นกกาสุกณานานาพันธุ์ร้องระงมเต็มไปหมด แมลงไม่ค่อยมี ยาฆ่าแมลงแทบจะไม่จำเป็น เพราะมีป่าให้แมลงกินและมันกินแมลง เป็นสิ่งที่เราจะต้องปลูกฝังให้มีในชาติของเราให้มาก เพราะเวลานี้วินัยของคนไทยกำลังหย่อนยานลดน้อยถอยลงไปทุกที ถ้ามองถอยหลัง จะเห็นว่าบรรพบุรุษของไทยเรานั้นไม่ใช่คนไร้วินัย อย่างพันท้ายนรสิงห์เป็นอาทิ ถึงกับยอมเสียชีวิตเพื่อรักษาไว้ซึ่งระเบียบวินัย พระเจ้าตากทรงตีเมืองจันทร์สำเร็จก็ดี คุณหญิงโมเอาชนะกองทัพเจ้าอนุวงศ์ก็ดี ไม่ใช่เพราะความกล้าหาญแต่อย่างเดียวแต่เพราะไพร่พลมีระเบียบ

วินัยด้วย สมัยหนึ่งเมื่อไม่นานมานี้ เราเคยมีกระทรวงวัฒนธรรม มีการฟื้นฟูระเบียบวินัยของชาติ มีการลูกให้เด็ก คนแก่และสตรีนั่งบนรถโดยสาร แต่เวลานี้ดูน้อยลงไปมาก

วินัยที่ชาติต้องการเวลานี้มีมากมาย แต่ที่ผู้เขียนคิดว่าน่าจะส่งรกันให้มากก็คือ การเคารพต่อกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และประเพณีอันดีงาม ถือเอาประโยชน์ของส่วนรวมเป็นที่ตั้ง ตลอดจนไม่ทำในสิ่งซึ่งไม่ควรทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือ ไม่ทิ้งสิ่งของลงบนถนน ไม่ขับรถผิดกฎจราจร ไม่ยื้อแย่งกันขึ้นรถลงเรือหรือเข้ารับบริการตามสถานที่ต่าง ๆ ไม่ใช่สินค้าต่างประเทศไม่เดินลัดสนาม ช่วยคนอื่นถือสิ่งของบนรถเมล์ มีความเอื้อเฟื้อช่วยกัน ลูกให้คนแก่สตรีและเด็กนั่งบนรถโดยสาร อันเป็นการสอนให้เยาวชนของเรามีความเมตตากรุณาไปในตัว ขณะที่นั่งเขียนบทความเรื่องนี้ได้ยินข่าวจากสถานีวิทยุว่าน้ำในอ่าวไทยกำลังเสีย เหล่านี้ล้วนเป็นผลสืบเนื่องมาจาก การทิ้งของเสียลงในแม่น้ำลำคลองโดยไม่รับผิดชอบของโรงงานอุตสาหกรรม ตลอดจนประชาชนนั่นเอง ผลสะท้อนจะมาถึงประชาชนในที่สุด เราอาจจะกินปลาทะเลไม่ได้เพราะเต็มไปด้วยพิษที่เป็นอันตรายต่อร่างกาย

ท่านผู้อ่านที่รัก ผู้เขียนเชื่อเหลือเกินว่าทุกท่านรักเมืองไทย ปรารถนาที่จะให้ประเทศไทยของเราเจริญก้าวหน้า มีปัญหาน้อย เพราะฉะนั้น ขอให้ทุกท่านจงช่วยกันสร้างสรรค์ชาติไทยและลูกหลานไทยด้วยการทำตนเป็นคนมีระเบียบวินัย โดยเฉพาะครูอาจารย์ และบุคคลซึ่งอยู่ในสายตาของประชาชนควรทำตนเป็นตัวอย่าง ขอให้ทำทุกอย่างด้วยความมีระเบียบวินัย อย่าได้ทำตามใจตัวเองต่อไปอีกเลย

ทำอะไรตามใจใส่ไทยแย่
ต้องคอยแก้ด้วยวินัยให้เหมาะสม
เป็นระเบียบงามตาน่านิยม
ใครเห็นชมว่าไทยวินัยดี

สมุนไพร และความ

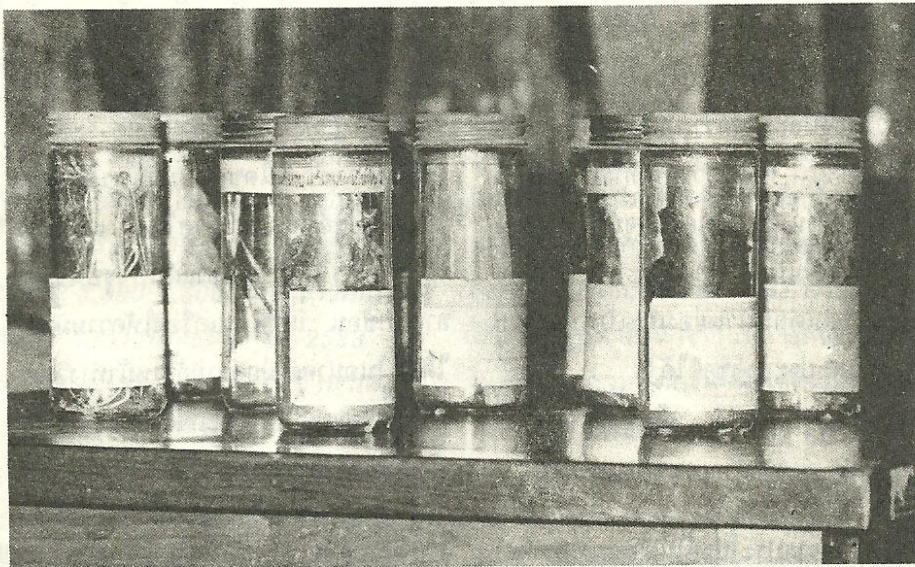
ดร.บุญญรักษ์ นิงสานนท์
ดร.เน้นทวัน บุญยประภัสร์

ในยุคที่น้ำมันมีราคาแพง
และสินค้าต่าง ๆ ขึ้นราคาตลอด
เวลานั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง
พยายามหาทางประหยัดค่าใช้จ่าย
มากที่สุด ทั้งในด้านค่าใช้จ่าย
ส่วนตัวและของแต่ละครอบครัว
และในด้านค่าใช้จ่ายส่วนรวม
ของประเทศชาติ ซึ่งหมายถึง
การประหยัดการใช้ของจากต่าง
ประเทศเพื่อลดการเสียเงินตรา

ในการนำสินค้าเข้า ส่วนอีกด้าน
หนึ่งก็ต้องเร่งรัดการหารายได้
ให้มากที่สุดทั้งในระดับครอบครัว
และในระดับประเทศ อัน
ได้แก่การเพิ่มผลผลิตในระดับ
ครอบครัว และการส่งสินค้า
ออกสู่ตลาดต่างประเทศมากขึ้น

รายจ่ายประจำอย่างหนึ่งที่หลีกเลี่ยง
ไม่พ้นในทุกครัวเรือน ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในด้าน
ยารักษาโรค ยารักษาโรคปัจจุบัน ได้มาจาก
สองแหล่งคือ แหล่งธรรมชาติ อันได้แก่ พืช
หรือการสกัดสารสำคัญต่าง ๆ ในพืชออก
มาใช้บำบัดโรคภัยไข้เจ็บ และได้แหล่ง
สังเคราะห์ คือ นำเอาสารเคมีที่ได้จากน้ำมัน
มาสังเคราะห์เป็นยารักษาโรค หรือได้จาก
การประสมประสานของสองแหล่งเข้าด้วย
กันคือ เอาสารที่ได้จากการสกัดพืชมาเป็น
สารตั้งต้น และเอาสารเคมีประสมประสาน
สังเคราะห์จนได้สารตัวใหม่ขึ้นมา ที่มีฤทธิ์
ในการบำบัดรักษาโรคได้สูงกว่าสารตัวเดิม
ซึ่งจะใช้วิธีการใดนั้นขึ้นอยู่กับราคาค้นทุน
การผลิต และฤทธิ์ของสารที่เป็นตัวยาที่ได้
จากแต่ละวิธีการเป็นสำคัญ ประมาณว่า

ของดีในอดีต หวังในอนาคต

สมุนไพรชนิดต่าง ๆ ที่สมาคมแพทย์แผนโบราณแห่งประเทศไทย วัดโพธิ์ท่าเตียน กรุงเทพฯ

ต้นสมุนไพรที่สมาคมแพทย์แผนโบราณ ปลูกไว้ที่
วัดโพธิ์ท่าเตียน

ปัจจุบันกว่าครึ่งของยาที่ใช้กันอยู่ในโลกยัง
มาจากพืชอยู่

การขึ้นราคาน้ำมันขนานใหญ่ของกลุ่ม
ประเทศอาหรับในปี 2521 ได้ช่วยกระตุ้น
เตือนให้ชาวโลกตื่นตัว ถึงปัญหาการขาดแคลน
น้ำมัน นอกจากนั้นมีประมาณการว่า น้ำมัน
ที่มีอยู่จะหมดสิ้นจากโลกไปในไม่กี่สิบปี
ข้างหน้า ทั้งนี้อาจคาดหมายได้แน่นอนว่า
ราคาน้ำมันจะเพิ่มสูงขึ้นไปเรื่อย ๆ ในอนาคต
ซึ่งย่อมจะส่งผลกระทบต่อราคา
ผลผลิตทุกประเภท ที่อาศัยน้ำมันหรือสาร

เคมีจากน้ำมันซึ่งรวมทั้งยารักษาโรคด้วย
อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

สำหรับด้านยารักษาโรค ได้มีการตื่น
ตัวในประเทศต่าง ๆ ที่จะนำเอาทรัพยากร
ทางธรรมชาติที่สามารถเพาะปลูกหมุนเวียน
ได้ไม่หมดสิ้นไปจากโลก อันได้แก่ พืชสมุนไพร
ต่าง ๆ มาทดแทนการใช้ยาจากสารเคมี
ซึ่งได้มาจากน้ำมันมากยิ่งขึ้น ประเทศไทย
ยังนับว่าเป็นประเทศหนึ่งที่มีภูมิอากาศเหมาะ
สมที่จะใช้เพาะปลูกพืชสมุนไพรได้หลาย
ชนิด แต่ก็เป็นที่น่าเสียดายว่ายังไม่ได้มีการ

ตื่นตัวด้านนี้มากเท่าที่ควร ทั้ง ๆ ที่ก็ได้มีการ
นำเอาสมุนไพรมาใช้ประโยชน์ในการรักษา
พยาบาลตั้งแต่โบราณกาลมาแล้ว

สมุนไพร : ยาประจำบ้านจาก สวนครัว

ในบรรดาพืชสมุนไพรเป็นพัน ๆ ชนิด
นั้น มีอยู่หลายชนิดที่เราใช้ในการประกอบ
อาหารและเป็นพืชสวนครัวที่มีอยู่ในครัว
เรือนทั่วไป แต่มีฤทธิ์ในการรักษาโรคหรือ
การเจ็บป่วยที่เป็นกันอยู่บ่อย ๆ ด้วย เช่น

ในขณะที่โลกกำลังตื่นตัวที่จะนำเอาสมุนไพร - ทรัพยากรธรรมชาติ ที่สามารถเพาะปลูกหมุนเวียนได้ไม่หมดสิ้น - มาทดแทนยาจากสารเคมีที่ได้มาจากน้ำมันมากยิ่งขึ้น นำเสียดายที่ประเทศไทยซึ่งมีภูมิอากาศเหมาะกับการปลูกพืชสมุนไพรหลายชนิดยังมิได้มีการตื่นตัวในด้านนี้มากเท่าที่ควร ทั้ง ๆ ที่ได้มีการนำเอาสมุนไพรมาใช้ประโยชน์ในการรักษาพยาบาลตั้งแต่โบราณกาลมาแล้ว

ท้องอืด ท้องเฟ้อ จุกเสียด ท้องเดิน เป็นหวัด ไอ เป็นแผล เป็นกลากเกลื้อน เป็นต้น ซึ่งการเจ็บป่วยดังกล่าว มักจะเกิดขึ้นในทุกครัวเรือน และสามารถจะบรรเทาหรือรักษาได้โดยพืชสวนครัว ซึ่งมีอยู่รอบตัวของเรา หากจะรู้จักวิธีการใช้ที่เหมาะสมซึ่งย่อมจะเป็นการประหยัด และปลอดภัยกว่าจะไปซื้อยากินเอง โดยไม่ได้ไปหาแพทย์ เนื่องจากพืชสมุนไพรเหล่านี้มีผลเสียน้อย ซึ่งตรงกันข้ามกับยาแผนปัจจุบัน ซึ่งหากใช้เกินขนาดหรือใช้ผิดประเภท ย่อมจะทำให้มีอันตรายร้ายแรงได้ อย่างไรก็ตามก็มีข้อพึงระวังอยู่ในการใช้สมุนไพร คือ หากใช้แล้ว 2-3 วันอาการไม่ทุเลา จำเป็นต้องไปหาแพทย์โดยด่วน เพราะย่อมแสดงว่าผู้ป่วยอาจเป็นโรคอื่นที่ไม่ใช่โรคที่จะรักษาได้ด้วยสมุนไพร นอกจากนั้นสิ่งที่ควรระวังอย่างยิ่งก็คือ อย่าได้นำเอาสมุนไพรไปรักษาโรคที่มีความเสี่ยงสูง เช่น ถูกงูกัด ถูกหมาบ้ากัด เป็นต้น

โรคที่เป็นกันบ่อย ๆ เช่น ท้องอืด ท้องเฟ้อ จุกเสียด นั้นสามารถจะรักษาได้โดยพืชสวนครัวธรรมดา อันได้แก่ ขิง กระเพรา และข่า ท้องเสียธรรมดาโดยไม่ได้ติดเชื้อสามารถรักษาได้โดยกระชาย ไอ เจ็บคอสามารถรักษาได้โดยมะนาว กระเทียม และหอม คัดจมูกสามารถรักษาได้โดยหัวหอม หิด กลาก เกลื้อนสามารถรักษาได้โดยข่า และกระเทียม แผลสดสามารถรักษาได้โดยขมิ้น และข่า เป็นต้น (ดูรายละเอียดวิธีใช้ในตารางที่ 1) ประมาณว่า หากมีการใช้พืช

สวนครัวเหล่านี้ในการรักษาโรคแล้ว ก็จะช่วยลดค่าใช้จ่ายในการซื้อยาแผนปัจจุบัน ที่ใช้รักษาอาการเหล่านี้ได้ถึง 206 บาท ต่อครอบครัวต่อปี ทั้งนี้ยังไม่ได้รวมถึงค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปหาซื้อยาแผนปัจจุบันด้วย หากมีการใช้สมุนไพรจากสวนครัวแล้วก็ยังสามารถส่งผลต่อเนื่องไปให้ประเทศสามารถประหยัดเงินตราต่างประเทศในการนำเข้าสารเคมีเข้ามาทำยาสำหรับใช้รักษาอาการดังกล่าวได้ถึงปีละมากกว่า 10 ล้านบาทอีกด้วย (ตารางที่ 2) ซึ่งนับว่าเป็นการประหยัดที่สำคัญอีกด้านหนึ่ง ในยุคปัจจุบันที่ข้าวของมีราคาแพงขึ้นนั้น การประหยัดได้เล็กน้อย ๆ ในแต่ละบ้านย่อมจะเป็นการช่วยตนเองและประเทศชาติได้

สมุนไพรไทย : พืชเศรษฐกิจในอนาคต

นอกจากประโยชน์ในด้านการใช้รักษาโรคที่เป็นประจำทนยาสามัญประจำบ้านดังกล่าวแล้วข้างต้น สมุนไพรยังมีบทบาทอย่างมากในอุตสาหกรรมยา ทั้งยาแผนโบราณและยาแผนปัจจุบันกว่าครึ่งของยาแผนปัจจุบันยังได้มาจากสมุนไพรอยู่ ประเทศผู้ผลิตยาสมุนไพรใหญ่ 6 ประเทศอันได้แก่ สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมันตะวันตก ญี่ปุ่น สวิสเซอร์แลนด์ นำสมุนไพรในรูปแบบต่าง ๆ เข้าประเทศ ถึง 11,840.2 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2522 กว่าครึ่งของยาแผนปัจจุบันยังได้มาจากสมุนไพรอยู่ เมื่อคำนึงว่ายารักษาโรคเป็นสิ่งจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ของมนุษย์ ความสำคัญของสมุนไพรที่

จะยิ่งเด่นชัดขึ้น ประเทศไทยต้องสั่งสมุนไพรมานำเข้าประเทศถึงปีละประมาณสองร้อยล้านบาท ซึ่งเป็นการประหยัดเงินตราต่างประเทศในการนำเข้า นอกจากนี้ยังมีสมุนไพรอีกหลายชนิดที่สามารถปลูกได้ในประเทศ และใช้เป็นวัตถุดิบป้อนอุตสาหกรรมยาแผนปัจจุบันได้ องค์การพัฒนาอุตสาหกรรมของสหประชาชาติ เคยสำรวจไว้ว่ามีสมุนไพร 70 ชนิด ที่สามารถนำมาใช้ผลิตยาแผนปัจจุบันได้ในราคาถูกกว่าการใช้สารสังเคราะห์ทางเคมีซึ่งกว่า 20 ชนิดของสมุนไพรดังกล่าวสามารถปลูกได้ในประเทศไทย แม้ว่าการใช้สมุนไพรในการผลิตยาแผนปัจจุบันจะยุ่งยากซับซ้อน แต่ก็เป็นเรื่องให้ความมั่นใจได้ว่า ในอนาคตเมื่อความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์พัฒนาต่อไป ประเทศไทยก็จะสามารถพึ่งตนเองด้วยยารักษาโรคได้มากยิ่งขึ้น โดยอาศัยสมุนไพรที่มีจากธรรมชาติ นอกจากนั้นหากมีการศึกษาพัฒนาสมุนไพรเพื่อการส่งออกอย่างจริงจัง สมุนไพรก็อาจจะกลายเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญอย่างยิ่งชนิดหนึ่งขึ้นมาในอนาคต

สรุป

ปัจจุบันการเพิ่มขึ้นของประชากรได้นำไปสู่การบุกรุกทำลายป่า และการอพยพโยกย้ายเข้าไปสู่พื้นที่ที่รกร้างว่างเปล่า ซึ่งยังผลให้พืชสมุนไพร ซึ่งมีอยู่ตามธรรมชาติต้องสูญพันธุ์ไป หรือมีปริมาณลดน้อยลงอย่างมาก สมุนไพรบางประเภทในอดีตเคยมีอยู่มาก เช่น เทียนขาว ปัจจุบันสูญพันธุ์ไปแล้วและต้องนำเข้าจากต่างประเทศ นอกจาก

นั้นยังได้มี การกว้านซื้อพันธุ์สมุนไพรรไทยขายต่อไปขยายพันธุ์ในต่างประเทศเป็นอันมาก อันมีผลให้พันธุ์สมุนไพรรในประเทศมีโอกาสที่จะสูญสิ้นไปมากยิ่งขึ้น การที่พันธุ์สมุนไพรรลดน้อยลงมีผลกระทบกระเทือนต่ออุตสาหกรรมยาแผนโบราณเป็นอย่างมากจากการสำรวจโรงงานอุตสาหกรรมยาแผนโบราณในเขตกรุงเทพมหานคร ในปี 2523 ปรากฏว่ามีโรงงานที่ล้มเลิกหรือแปรสภาพไปแล้วถึงร้อยละ 42

แม้ว่าการพัฒนาสมุนไพรรจะประสบปัญหาต่างๆ มากมายดังกล่าวแล้วก็ตาม โดยเฉพาะในด้านการขาดเทคโนโลยีที่จะพัฒนาสมุนไพรรมาใช้ในอุตสาหกรรมยาแผนปัจจุบัน แต่ในด้านการกระจายบริการสาธารณสุขออกสู่ชนบท สมุนไพรรสามารถมีบทบาทได้อย่างกว้างขวาง ปัจจุบันปัญหาหลักด้านสาธารณสุขในเขตชุมชน ได้แก่ การขาดแคลนยา โดยเฉพาะในเขตยากจนห่างไกล แม้ในเขตที่ทางคมนาคมไปถึง แต่ยังคงขาดสถานบริการด้านสาธารณสุขของรัฐบาล ก็ยังประสบปัญหาการใช้ยาผิด การใช้ยาเกิน

ขนาดและปัญหาปลอมปน อันเนื่องจากการนิยมซื้อยาเกินเองของประชาชน ซึ่งเป็นการสิ้นเปลืองและมีอันตรายต่อร่างกาย ทั้ง ๆ ที่โรคที่เป็นกันอยู่นั้นสามารถจะรักษาได้

โดยสมุนไพรรแทบทั้งสิ้น โดยที่ภัยจากสมุนไพรรนั้นมีย่อยน้อยกว่าการใช้ยาแผนปัจจุบันอย่างผิด ๆ มาก เพราะความเข้มข้นของสารออกฤทธิ์ต่ำกว่า นอกจากพืชสมุนไพรรที่เป็นพืชสวนครัวดังกล่าวแล้วข้างต้น ยังมีพืชสมุนไพรรอื่น ๆ อีก ที่สามารถจะปลูกในหมู่บ้านหรือในสาธารณสถาน เช่น วัด หรือโรงเรียน เมื่อพิจารณาสมุนไพรรประจำหมู่บ้าน ประมาณว่าจากเนื้อที่ 1 ไร่ สวนสมุนไพรรดังกล่าวจะสามารถผลิตสมุนไพรรเพื่อทดแทนยาแผนปัจจุบันได้คิดเป็นเงินถึงเกือบ 40,000 บาทต่อปี สำหรับประเภทของพืชสมุนไพรรที่จะปลูกในหมู่บ้านต่าง ๆ ย่อมจะแตกต่างกันไปตามดินฟ้าอากาศของแต่ละภาค แต่ก็จะมีสมุนไพรรใช้รักษาอาการของโรคได้เท่าเทียมกัน (ตารางที่ 3) หากทุกหมู่บ้านในประเทศไทยทำได้ดังนี้ ย่อมจะทำให้สามารถพึ่งตนเองด้านการรักษาพยาบาล

และช่วยประเทศชาติในการประหยัดอีกด้านหนึ่งด้วย สมดังความมุ่งหวังของท่านนายกรัฐมนตรี ดังจะเห็นได้จากโอวาทของท่านในวันขึ้นปีใหม่

“.....สำหรับปัญหาเฉพาะหน้านั้นทราบกันอยู่ทั่วไปแล้วว่า ประเทศเราได้รับผลกระทบจากการขึ้นราคาน้ำมัน ทำให้ปัญหาที่เราเผชิญแล้วยิ่งทวีความรุนแรงขึ้น โดยเฉพาะภาวะค่าครองชีพสูง และสินค้ามีราคาแพงขึ้นเหล่านี้ ผมขอเรียนยืนยันว่ารัฐบาลจะพยายามและจะแน่วแน่ต่อไปที่จะดำเนินการทุกวิถีทางเพื่อขจัดปัดเป่าปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวนี้นอกเหนือจากมาตรการทางด้านของรัฐบาลแล้ว พี่น้องประชาชนเองก็สามารถช่วยกันบรรเทาให้ผ่อนคลายลงไปได้มากที่สุดเท่าที่จะพร้อมใจกันปรับค่านิยมกันเสียใหม่ให้เกิดนิสัยประหยัดโดยปรับสภาพความเป็นอยู่และการใช้จ่ายให้เหมาะสมแก่สถานการณ์บ้านเมือง ในเรื่องนี้ตัวผมเองและผู้ร่วมคณะรัฐบาลก็จะถือเป็นหลักปฏิบัติอย่างเคร่งครัดเช่นเดียวกับพี่น้องประชาชนด้วย”

ตารางที่ 1
วิธีการใช้พืชสมุนไพรรในสวนครัว

โรคและอาการ	สมุนไพรรในสวนครัว	วิธีใช้
1. ขับลม อาหารไม่ย่อย	ขิง	ใช้เหง้าขนาดเท่าหัวแม่มือทุบให้แตก ต้มเอาแต่น้ำดื่ม (ใช้ได้ทั้งชนิดแห้งและสด)
2. ท้องขึ้น	กระเพรา	ใช้ใบและยอด 1 กำมือ ต้มเอาแต่น้ำดื่ม
3. จุกเสียด	ข่า	ทุบเหง้าให้แตก ต้มเอาน้ำดื่ม หรือเหง้าอ่อนปรุงเป็นอาหาร
4. ท้องเสียแบบไม่ติดเชื้อ	กระชาย	รากและเหง้ารับประทาน
5. แก้วหัวคั ดัดจมูก	มะนาว	ใช้น้ำมะนาวดื่ม
	หอม	หัวทุบใช้สูดดม
6. ขับเสมหะ	มะนาว	เมล็ดคั่วให้เหลืองบดผสมเป็นยาขับเสมหะ
	หอม	หัวและใบใช้รับประทานสด
7. แก้วไอ ขับเสมหะ	กระเทียม	ใช้หัวกระเทียมโขลกกับน้ำส้มกวาดคอ
8. กลาก เคลื่อน	ข่า	นำคั้นจากใบสดทา หั่นเหง้าเป็นชิ้นยาว ๆ 6 แวน แช่เหล้าค้างคืนใช้น้ำนั้นทา
	กระเทียม	หัวตำละเอียดทาบริเวณที่เป็นบ่อย ๆ
9. แผลสด	ขมิ้นชัน, ข่า	ใช้เหง้าตำพอก

แหล่งที่มา ดูรายละเอียดจากรายงานวิจัย เรื่องการพัฒนาสมุนไพรร ของ ดร.นันทวัน บุญประภัศร และคณะ

ตารางที่ 2
การประหยัดจากการใช้สมุนไพรในสวนครัว

โรคและอาการ	สมุนไพรในครัวเรือน	ใช้ทดแทนยาสามัญประจำบ้าน	ค่าใช้จ่ายที่คาดว่าจะ ทดแทนได้ (บาท) ¹	มูลค่าการนำสารเคมีเข้า เพื่อผลิตยาสามัญประจำบ้าน ² (บาท)
1. เป็นลม อาหารไม่ย่อย ท้องอืด จุกเสียด	ข่า ใบกระเพรา ชিং	ยารัตน้ำแดง เหล้าสระแห่น	11.00 3.0	1,717,304
2. ท้องเสียแบบไม่ติดเชื้อ	กระชาย	ทิงเจอร์ฝิ่นการบูร	13.50	141,404
3. ไอ ขับเสมหะ	มะนาว กระเทียม หอม	ยาน้ำไอน้ำดำ ยาขับเสมหะ	67.50 67.50	6,095,865 1,059,101
4. เป็นหวัดคัดจมูก	หอม	ยาต้มแก้หวัด	12.50	14,234
5. กลาก เกลิ้น	ข่า กระเทียม	ยาขี้ผึ้งกำมะถัน ยารักษาเกล็ด	13.50 13.50	5,292 28,025
6. แผลสด	ข่า, ขมิ้นชัน	ยาแดง ทิงเจอร์ไอโอดีน	2.00 2.00	92,400 349,715
			206.00	9,503,340

1. ประมาณจากการใช้ยาต่อครัวเรือนในชนบท
2. คำนวณจากวัตถุดิบนำเข้าเฉพาะส่วนที่องค์การเภสัชกรรมใช้ผลิตยาสามัญประจำบ้านตามระบุ
แหล่งที่มา “การพัฒนาสมุนไพร” โดย ดร.นันทวัน บุญประภักดิ์ และคณะ

ตารางที่ 3
สมุนไพรที่ควรปลูกเพื่อรักษาพยาบาลในครัวเรือน
ของแต่ละภาคของประเทศไทย

โรคและอาการ	ภาคกลางและภาคใต้	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคเหนือ
ท้องผูก กลากเกลิ้น ท้องขึ้น ท้องเฟ้อ ปวดท้อง ท้องเสีย ท้องเสียไม่ติดเชื้อ ไอ คอแห้ง เจ็บคอ คัดจมูก ขับเสมหะ แผลสด, แผลน้ำร้อนลวก	ชุมเห็ดเทศ ชุมเห็ดเทศ (กระเทียม) ² ใบกระเพรา ² , ข่า, ชิง ² ขมิ้นเครือ, ปอบิด สีเสียด ¹ , หับทิม มะนาว ² หอม ² มะแว้ง บัวบก, ใบยาสูบ หนุมานประสานกาย	ขี้เหล็ก, ชุมเห็ดไทย กระเทียม กระเพรา, ข่า ขมิ้นเครือ, ปอบิด สีเสียด ¹ , หับทิม มะนาว ² หอม ² มะแว้ง บัวบก, ใบยาสูบ	ชุมเห็ดไทย กระเทียม กระเพรา, ข่า ขมิ้นเครือ, ปอบิด สีเสียด ¹ , หับทิม มะนาว ² หอม ² มะแว้ง บัวบก, ใบยาสูบ
ปวดบวม อักเสบ เกล็ด ปวดฟัน ขับพยาธิ เจริญอาหาร เหา คัน	เสลดพังพอน, ไพล เกลือ, กานพลู ¹ เล็บมือนาง, สะแกนา ¹ บรเพ็ด น้อยหน่า ขมิ้นชัน	ไพล, เสลดพังพอน กานพลู ¹ , เกลือ เล็บมือนาง, สะแกนา ¹ บรเพ็ด น้อยหน่า ขมิ้นชัน	เสลดพังพอน, ไพล กานพลู ¹ , เกลือ เล็บมือนาง, สะแกนา ¹ บรเพ็ด น้อยหน่า ขมิ้นชัน

1. ปลูกในหมู่บ้าน
2. พืชสวนครัว

วัฒนธรรมสาธิต

พิธีสงกรานต์ที่วัดหลักสองราษฎร์บำรุง

ศาสตราจารย์ คุณหญิง เต็มศิริ บุญยสิงห์

เนนและเครื่องเทศแรงไปหน่อย ทั้งคนใช้กับคนที่ได้ฟังได้เห็นเองก็ยังไม่ว่านแปลว่าอะไร เลยต้องใช้ศัพท์เทคนิคของฝรั่งกำกับ จึงสื่อความหมายกันได้

หลังจากคนไทยได้มีสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ในกระทรวงศึกษาฯ แล้วปีเศษ ก็เกิดคำใหม่ขึ้น คือคำว่า วัฒนธรรมสาธิต ดูออกจะเป็นคำยาวหลายพยางค์ แต่พอผ่านตาปุ๊บก็พอจะทราบความหมายว่า การแสดงตัวอย่างที่ถูกต้องและเห็นว่าดีแล้วทางวัฒนธรรม

แล้วสำนักงานฯ ก็เลือกหาสิ่งที่จะสาธิตพร้อมใจกันเห็นว่ามีประเพณีไทยที่งดงามจัดขึ้นในวัดเพื่อแสดงความพร้อมเพรียงและกตเวทิตะของชาวบ้าน นั่นก็คือพิธีสงกรานต์

ในชนบทนั้น ประเพณีฉลองสงกรานต์จะพากันที่วัด และทำต่อเนื่องกันมาตั้งแต่โบราณกาล จนถึงปัจจุบันโดยไม่ขาดช่วง

พิธีสงกรานต์ที่จะทำเป็นวัฒนธรรมสาธิตนั้น จะเลือกทำในวัดชนบทโดยในขั้นตอนทางคณะกรรมการผู้ดำเนินงาน

ได้เลือกวัดที่ไม่ไกลจากกรุงเทพมหานครมากเกินไป พอไปเช้าเย็นกลับ และไม่ใช่วัดที่อยู่ในตัวเมือง จึงเลือกได้วัดหลักสองราษฎร์บำรุง อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร เหตุเพราะ

- เป็นวัดที่มีประวัติงดงามมาเป็นเวลานาน เป็นวัดประเภทราษฎร์อุทิศ โดยเป็นสมบัติของชาวบ้านที่ช่วยกันทำนุบำรุงวัด สืบประวัติถอยหลังไปได้ถึง พ.ศ. 2418 โดยมีชื่อเดิมของวัดว่า “วัดมอญราษฎร์บำรุง” เจ้าอาวาสทุกองค์เป็นที่รักและเคารพของชาวบ้านมาตลอดเวลาอันยาวนานเป็นร้อยปี
- การปกครองวัดมีระเบียบวินัย ภูมิสงฆ์สร้างเป็นแถวล้อมรอบ หอฉันที่กว้างใหญ่ มีที่พอจะประกอบกิจกรรมการกุศล ระหว่างกุฏิแถวอันยาวและเป็นระเบียบกับหอฉัน มีสนามไม่เรียงกว้างแล่นตลอด ควรเป็นตัวอย่างแก่การสร้างภูมิสงฆ์ในกาลต่อไป
- ประชาชนใช้วัดเป็นทั้งศูนย์วัฒนธรรมพื้นบ้านและศูนย์พัฒนาชุมชน ปัจจุบันพระครูพิพัฒนสาคร ท่านเจ้าอาวาส และเจ้าคณะตำบล

สมัยนี้มีคำใหม่ ๆ เกิดขึ้นมากมาย บางคำบัญญัติมาตั้งนานก็ไม่มีคนนำไปใช้ บางคำบังคับใช้ พอคนที่บังคับใช้หันหน้าทีไป คำนั้นก็จจะตก ไม่มีใครใช้ ปรากฏอยู่เพียงในหนังสือศัพท์บัญญัติเท่านั้น

ยิ่งไปกว่านั้นพอเอาออกไขไขความจริงเป็นคำไทยนี้เอง แต่กลั่น

หลักสอง เป็นที่เคารพนับถือของ
ชาวบ้านและชาวบ้านยกย่องให้ท่าน
ทำในด้านพัฒนาท้องถิ่น

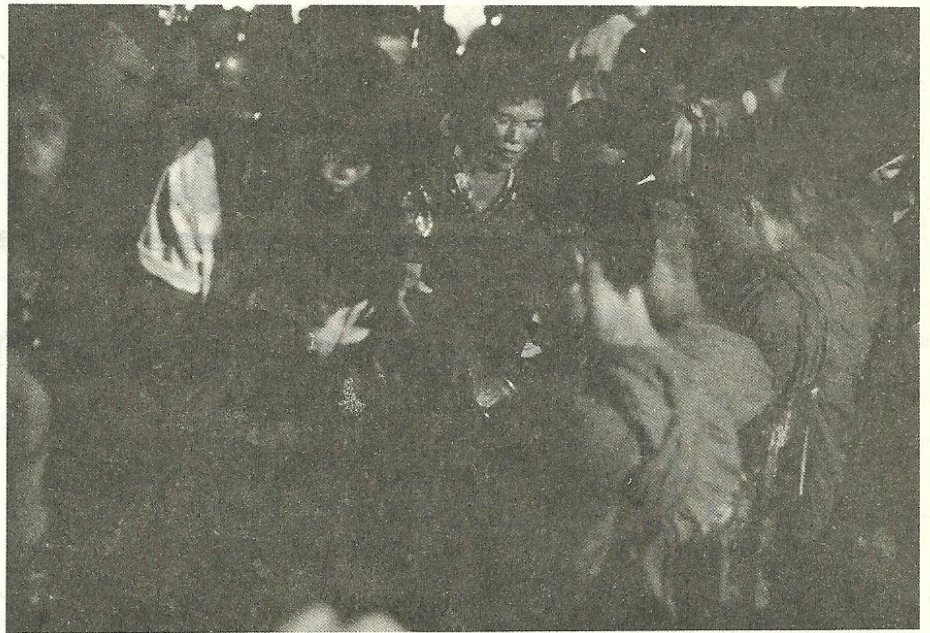
- ที่ตั้งเหมาะสมมีทางคมนาคมถึงทั้ง
ทางน้ำ และทางบก

ในการจัดวัฒนธรรมสาธิตคราวนี้ได้
รับความร่วมมือทั้งทางฝ่ายเจ้าหน้าที่ ประชา
ชน วัด และเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะ
กรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ และที่น่ายินดี
มากขึ้นไปอีกก็คือ ทางการท่องเที่ยวแห่ง
ประเทศไทยได้ให้ความร่วมมือในการถ่าย
ทำภาพยนตร์และภาพนิ่ง

งานนั้นจัดเป็น 2 วัน ในวันที่ 16
เมษายน 2524 เข้าประชาชนทำบุญตักบาตร
แล้วก็บังสุกุลให้แก่ผู้ล่วงลับไปแล้วและ
บรรพบุรุษ หลังจากนั้นมีการฉายภาพยนตร์
เกี่ยวกับยาเสพติด และความรู้ด้านการเกษตร
วันงานจริงๆคือวันที่ 17 เมษายน 2524
ตอนเช้าทำบุญตักบาตร มีประชาชน

การนำผู้ใหญ่ในหมู่บ้านเพื่อแสดงความเคารพนับถือ
และขอพรในวันสงกรานต์

การตักบาตรของชาวบ้าน ในวันสงกรานต์

มาร่วมงานอย่างน้อยก็หลายพันคนแน่นขณัด
ลานวัด

จากนั้นก็มีการอภิปรายพิเศษจาก
วิทยากร 4 คน จากสำนักงานคณะกรรมการ
วัฒนธรรมแห่งชาติ

ฟังเสร็จช่วยกันเลี้ยงพระทั้งวัด ด้วย
อาหารที่ปรุงอย่างประณีต และจัดสวยงาม
เรียบง่าย

จากเที่ยงถึงบ่ายโมงผู้มาร่วมงานรับ
ประทานอาหารร่วมกัน อาหารที่ถูกปาก
ไม่ได้แพคน เพราะเจ้าของบ้าน ทางอำเภอ
บ้านแพ้วจัดการเลี้ยงแบบไว้ชื่อไม่ฟุ่มเฟือย
ช่วยกันทำไม่ต้องซื้อหา สมกับที่บ้านแพ้ว
นั้นเป็นบ้านผลไม้ มีคลองมีแม่น้ำ เป็นเอก
ทางเกษตรและทางคมนาคมอุดมสมบูรณ์

ก่อนจะสรงน้ำพระ หนุ่ม ๆ สาว ๆ
สนุกกันจริงละลายดินสอพองลงในน้ำประปา
แล้วก็เติมน้ำอบเสียหอมฉุย มีแต่เสียงสรวล
เสเฮฮา รังไล่สาดน้ำเพื่อให้หนีไม่พ้น ผู้
ใหญ่ทั้งชายหญิงที่ไม่มีช่อดวงระหวางเด็ก
กับผู้ใหญ่ก็ลงสนุกกับเด็ก ๆ ด้วย แล้วเด็ก
เขาก็รู้ว่าเขาคงจะสนุกกับผู้ใหญ่ได้เพียง
ไหน และคงจะมีขอบเขตเท่าไร

เสียงเฮฮาจะเจี๊ยบลงเมื่อได้ยินกระจาย
เสียงเรียกทุกคนให้ไปชุมนุมที่ศาลาการ

เปรียญใหญ่พอจะจุคนได้เป็นพัน ๆ ทุก
อย่างทำกันง่าย ๆ เจ้าภาพที่เป็นพระวาสนก็
เอาเก้าอี้มาตั้งเรียงกันบนศาลาอาวาส
จำนวนพระในวัดหลักสองราชวรวิหาร ท่าน
เจ้าอาวาสนั่งหัวแถว รองจากโต๊ะเล็ก ๆ ง่าย ๆ
ที่ตั้งพระบูชาเก่าแก่หน้าตักไม่ถึงฟุต

พระนั่งเรียงกันลงมาตามอาวาส
หมดพระแล้วก็ถึงท่านผู้เฒ่าผู้แก่ของตำบล
หลักสอง แถวทั้งพระทั้งคนยาวตั้งแต่บันได
ทางขึ้นยันบันไดทางลงศาลาอีกด้านหนึ่ง

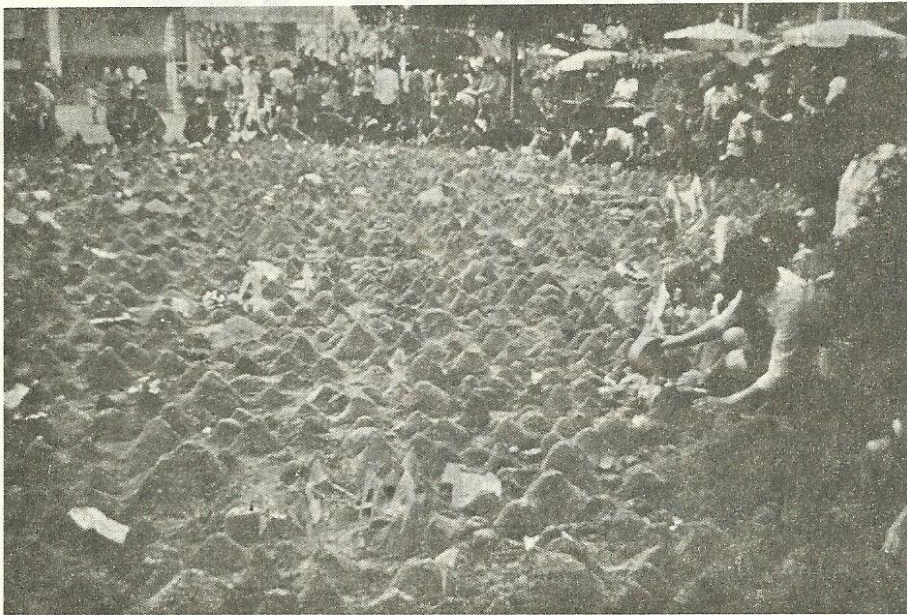
น้ำที่ทุกคนถือในมือนั้นเป็นน้ำที่เตรียม
ไว้พร้อมไม่ได้ไปเที่ยวตักตามใจชอบ ทั้ง ๆ
ที่อยู่บนฝั่งคลองมีศาลาท่าน้ำถึง 3 หลัง ก็
ไม่มีใครไปตักน้ำท่ามาทำพิธี คนที่จะรด
น้ำเดินแถวเรียงหนึ่ง ไม่คุย ไม่เอะอะ ใคร
มาก่อนก็อยู่ข้างหน้า ใครมาช้าก็อยู่ข้างหลัง
ไม่นับเพศและอายุ

รดน้ำนั้นรดกันชุ่มโชก เปียกไปทั้ง
ตัวทั้งพระทั้งผู้เฒ่าผู้แก่ เปียกราวกับอาบน้ำ
เลยทีเดียว ถึงคนใหม่มาเท่าที่เห็นก็คงจะ
เปียกอยู่ดี เพราะรดกันตามศรัทธาเลยทีเดียว

และดูจะขาดไม่ได้ก็คือแห่งสงกรานต์
เด็กสาว 5-6 คน ที่แต่งตัวชุดราชนิยมมาให้
กรรมการเลือกขึ้นเป็นนางสงกรานต์นั้น
ตัดสินจากหน้าตาบริสุทธิ์ผุดผ่อง ไม่ได้เดิน

การรดน้ำ ตอนบ่ายในบริเวณวัด

ก่อพระทรายในบริเวณวัด

ประกวดอย่างนางสงกรานต์ของที่อื่น และ เลิกเรียนหนังสือมาช่วยพ่อแม่หาเงินแล้ว ทุกคน

คนที่ได้รับเลือกเป็นนางสงกรานต์นั้น น่าเอ็นดู ยิ้มแย้มแจ่มใส กริยามารยาทละมุน ละไม สมเป็นนางสงกรานต์ของชาวบ้านแพ้ว นางสงกรานต์ขึ้นนั่งรถที่มีไก่ ประดับประดาอย่างประหยัด ช่วยกันทำเอง แห่ไปรอบ ๆ สนามหน้าศาลา

ตลอดเวลาตั้งแต่เช้าจรดบ่ายจะมีปลา

ตัวเล็กเป็น ๆ ใส่ถุงให้ซื้อปลอย ถุงละ 5 บาท เพื่อหาเงินให้วัดเป็นค่าใช้จ่าย

ต่อจากนั้นก็จะมีการแสดงและการละเล่นพื้นบ้าน ขึ้นต้นด้วยการประกวดดนตรีไทยประเภทวงอังกะลุง เขย่ากันสุดฝีมือมีคนเชียร์เต็มหน้าเวที โรงเรียนใครก็โรงเรียนคนนั้น พอจบเพลง 2 เพลงก็มีการแสดงนาฏศิลป์สลับ มีทั้งไทยทั้งหมด และ วงอังกะลุง ทางวงยังเล่นเพลงสากลที่บรรเลงก่อนฉายหนังเรื่องของจินทางโทรทัศน์

คนฟังโห่ร้องต้อนรับกันเกรียวกราว

ทางกองส่งเสริมวัฒนธรรมได้ไปตั้งเต็นท์สาธิตวัฒนธรรมด้านคหกรรมศิลป์ มีงานใบตอง ดอกไม้ ขนมไทย แกะสลัก และยังมีการสอนและการฝึกให้ด้วย แม่บ้านชาวบ้านแพ้วสนใจกันมาก

พอแดดอ่อนลงสักหน่อย ชาวบ้านก็เล่นกีฬาพื้นเมือง มีมอญช้อนผ้าและตีจับ ใครอยากเล่นก็เล่นได้ทั้งชายทั้งหญิง

อีกด้านหนึ่งของสนามก็มีการแข่งขันกีฬาเช่น ตะกร้อลอดห่วง ชักคะเย่อ วิ่งเปี้ยว ฯลฯ

จะชอบอย่างสากลก็มีเก้าอี้ดนตรีให้มาร่วมเล่น ใครที่ชอบวิ่งมาก ๆ ก็ลงแข่งวิ่งกระสอบ

พอ 6 โมงเย็นก็แยกย้ายกันกลับบ้าน เพราะในวันนั้นจะไม่มีการเล่นถึงดึกดื่น และไม่ปลอดภัยแก่คนมาเที่ยวงาน จะไม่มีการเลี้ยงอาหารเย็นอวดพระ และอาจจะมีคนอยากดื่มน้ำเมา

ข้อสำคัญที่สุดการจัดนั้นประหยัด เพื่อให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ ชาวบ้านช่วยกันจัดงานเอง คิดกันปลูกสร้างร้านโรง คิดการแสดงที่ต้องจ้างหรือหาма ใครในชุมชนมีฝีมือทำอะไรก็นำออกมาแสดงกัน

สนุกกันทั้งวัดไม่มีการทะเลาะเบาะแว้งเลย แม้แต่รายเดี่ยว เพราะทุกคนมีสติ และจะมานำเพ็ญบุญ ทำทาน ฟังธรรม แล้วจึงสังสรรค์

งานจึงสำเร็จลงด้วยความสนุกสนาน อิ่มเอิบใจ การช่วยกันจัดงานคนละไม้ละมือโดยไม่ต้องใช้เงินมาก ผู้จัดก็ไม่ต้องไปลงแรงหรือไปตะต้องเปลี่ยนแปลง เป็นความพร้อมเพรียงของชาวบ้านแพ้ว โดยเฉพาะชาวบ้านแถววัดหลักสองราษฎร์บำรุง เป็นประเพณีที่น่าสรรเสริญ และก็นำไปจัดที่อื่น ๆ โดยใช้หลักการจัดอย่างประหยัดแต่ได้ประโยชน์ ปราศจากกิเลส เพราะจัดงานในวัด

คนไทย ขึ้นไปสร้าง กำแพงเมืองจีน

ชัยพร มณีรัชตวรรณ

ประชาชนพลเมืองที่เรียก
ตัวเองว่า “คนไทย” นั้น มีจำ-
นวนมากมาย แพร่หลายอยู่ใน

การศึกษาประวัติศาสตร์นั้น มีข้อดีอยู่มาก แต่ที่สำคัญ คือ ทำให้รู้จักชาติกำเนิดและความเป็นมาอันแท้จริงของตนเกิดความภาคภูมิใจ ความรัก และความหวงแหนในมรดกที่บรรพชนได้สร้างสมไว้ ไทยเป็นชาติที่ยิ่งใหญ่ และเก่าแก่ชาติหนึ่งในเอเชีย แต่ประวัติศาสตร์ของเรายังขาดความสมบูรณ์ ยังต้องการการศึกษาค้นคว้าอีกมาก บทความนี้เป็นแนวความคิดที่น่าสนใจอีกแง่มุมหนึ่งที่มุ่งสนับสนุนให้ท่านผู้สนใจทั้งหลาย ได้นำไปพิจารณา วิจัย ค้นคว้าหาความจริงเพื่อเพิ่มความสมบูรณ์ให้แก่ประวัติศาสตร์ไทยต่อไป.

หลายประเทศในทวีปเอเชีย เช่น คนไทยมีภูมิลำเนาอยู่ตอนใต้ของประเทศจีน คนไทยดำไทยขาว มีอยู่มากในแคว้นดั่งเกีย บริเวณลุ่มแม่น้ำแดงและแม่น้ำดำของประเทศเวียดนาม คนไทยใหญ่อยู่ในแคว้นฉานของประเทศพม่า และมีไทยอาหมอยู่บริเวณลุ่มแม่น้ำพรหมบุตร แคว้นอัสสัมของประเทศอินเดีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีคนไทยจำนวน 45 ล้านคน ตั้งประเทศเป็นเอกราชอยู่ใต้บนแหลมทอง คือ ตะวันออกเฉียงใต้ของทวีปเอเชีย เมื่อมีมนุษยชาติเผ่าไทยแพร่หลายอยู่ดังได้กล่าวแล้วนั้น จึงมีปัญหว่า บรรพบุรุษผู้ให้กำเนิดชนเผ่าไทยนั้นมีถิ่นฐานดั้งเดิมอยู่ ณ บริเวณพื้นที่ใดของทวีปเอเชีย

ปราชญ์ทางประวัติศาสตร์ของไทยได้แต่งประวัติศาสตร์ชาติไทยสอนลูกไทยหลานไทยไว้ว่า บรรพบุรุษของคนไทยมีถิ่นกำเนิดอยู่บริเวณภูเขาอัลไตเหนือประเทศจีนปัจจุบัน พื้นที่บริเวณนั้นมีอากาศหนาวเยือกเย็น คืออยู่ในโซนหนาวเหนือ นั่นหมายความว่าคนไทยมีถิ่นที่อยู่อันเป็นน้ำแข็งมาก่อน ตามทฤษฎีนี้ปราชญ์ชาวตะวันตก

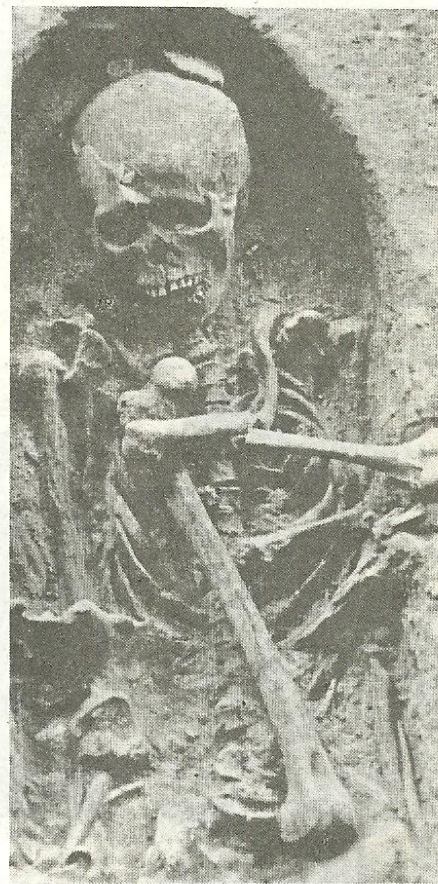
(ฝรั่ง) เป็นผู้ให้ข้อมูลไว้ก่อน ด้วยสาเหตุที่เห็นและพิสูจน์ได้ดังได้กล่าวแล้ว คือมีมนุษย์เผ่าไทยอยู่ที่โน่นบ้างที่นี่บ้างในทวีปเอเชีย และคนไทยมิได้เป็นใหญ่ตั้งรัฐบาลปกครองพื้นที่เหล่านั้น

ตามทฤษฎีที่ 1 นี้ น่าจะขัดกับบทวิเคราะห์ของปราชญ์ทางชีววิทยา และการเกิดของมนุษยชาติซึ่งให้ข้อมูลไว้ว่า สิ่งมีชีวิตต่าง ๆ เริ่มก่อกำเนิดขึ้น ณ บริเวณพื้นที่อันอบอุ่นก่อนที่อื่น แล้วจึงเริ่มอพยพเคลื่อนย้ายไปหาอาหารท้องถิ่นไปในพื้นที่ต่าง ๆ บนโลก ชนชาติเผ่าไทยจะขึ้นไปถึงบริเวณภูเขาอัลไตก่อน พักตัวจนมีวัฒนธรรมตามลำดับขั้น จนถึงยุคหินใหม่หรือไม่นั้น สมควรหาหลักฐานมาวิเคราะห์ค้นโดยละเอียด มนุษย์เผ่าไทยตามทฤษฎีที่ 1 นี้ กล่าวไว้ว่า เป็นชนเผ่ามิงโกล หลาน หลานมนุษย์วานรปากกิ่ง

ทฤษฎีที่ 2 มนุษย์ชาติเผ่าไทย เป็นมนุษย์พันธุ์ออสตราลอยด์เช่นเดียวกับชาวเกาะอินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ ได้อพยพมาอาศัยอยู่บนแหลมทองก่อนตั้งแต่ดึกดำบรรพ์คือก่อนประวัติศาสตร์ โดยอาศัยอยู่ในถ้ำตามภูเขาต่าง ๆ ในจังหวัดกาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี นครปฐม และสุพรรณบุรี เป็นต้น แล้วได้สร้างวัฒนธรรมขยายตัวขึ้นตามลำดับจนถึงยุคหินใหม่ มนุษย์ในพื้นที่นี้ มีความเจริญมากกว่าแหล่งอื่น ทั้งนี้มีหลักฐานจากงานค้นคว้าทางโบราณคดีของ นายชิน อยู่ดี แห่งกรมศิลปากร และวัฒนธรรมเครื่องปั้นดินเผาของ นายจิตร บัวบุศย์ ในปัจจุบันปราชญ์ทางประวัติศาสตร์ทั่วโลกยอมรับความจริงว่า มนุษย์โบราณที่อยู่บน

แหลมทองของไทยเรา นี้ มีความเจริญมาก่อนเก่าแก่ที่สุดแห่งหนึ่ง เช่น ข้าวของเครื่องมือเครื่องใช้ที่ขุดค้นพบที่บ้านเก่า จังหวัดกาญจนบุรี มีอายุก่อนประวัติศาสตร์ถึง 18,000-20,000 ปี

มนุษย์บนแหลมทองหรือที่ฝรั่งมาตั้งชื่อให้ใหม่ว่าแหลมอินโดจีน (เพราะฝรั่งรู้จักประเทศอินเดียและประเทศจีนก่อน) มีความเจริญทางด้านวัฒนธรรมและการหาเลี้ยงชีพ คือได้เปลี่ยนระบบจากที่ยึดติดตามล่าสัตว์ หรือเก็บพืชผักผลไม้เป็นอาหาร

โครงกระดูกของมนุษย์ สมัยก่อนประวัติศาสตร์ที่โคกพลับ ต.โพหัก อ.บางแพะ ราชบุรี

พัฒนามาเป็นปลุกข้าว พืชผักผลไม้และเลี้ยงสัตว์ไว้เป็นอาหารหรือไว้ใช้แรงงาน การกินอาหารรู้จักหุงต้มทำให้สุกก่อน โดยวิธีทำเครื่องปั้นดินเผาใช้เป็นภาชนะประกอบอาหาร และเครื่องมือให้ความสนุหรีแก่ตน เช่น กล้องสูบบุหรี จอกจิบเหล้า ภาชนะเครื่องปั้นดินเผาแบบต่าง ๆ ที่ขุดพบ ณ จังหวัดกาญจนบุรี นครสวรรค์ บ้านเชียง จังหวัดอุดรธานี และที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีอายุเก่าแก่กว่าสิ่งของที่ขุดได้ในประเทศจีน แต่มีรูปแบบเหมือนกัน เช่น วัตถุตามวัฒนธรรมลุ่มชานและยางเข้าของจีน นั่นเป็นสิ่งที่เห็นแสดงให้เห็นว่าวัฒนธรรมจากแหลมทองไหลขึ้นไปทางเหนือจนถึงลุ่มแม่น้ำเหลืองและแยงซีเกียงในประเทศจีน วัฒนธรรมและวัตถุภาชนะเคลื่อนที่ขึ้นไปเองไม่ได้ คนต้องพามันขึ้นไป

ปัญหามีอยู่ว่ามนุษย์โบราณที่อยู่บนแหลมทอง เป็นบรรพบุรุษของชนชาติเผ่าไทยใช่หรือไม่ หลักฐานอันเป็นข้อมูลที่อ้างว่าน่าจะเป็นบรรพบุรุษของคนไทย คือการศึกษาของนายแพทย์สุด แสงวิเชียร ผู้ชำนาญทางโครงร่างมนุษย์แห่งโรงพยาบาลศิริราช ได้ติดตามคณะขุดค้น (คณะไทย-เดนมาร์ก) เรื่องก่อนประวัติศาสตร์ของ

ประเทศไทยที่เมืองเก่า และถ้ำทางจังหวัดกาญจนบุรีไปด้วยผู้หนึ่ง ได้ทำเอกสารเรื่องดังกล่าวไว้วิเคราะห์ออกมาว่า กระโหลกมนุษย์ที่บ้านเก่ามีลักษณะแมนดิบุลา ฟอสซิลิก ลักษณะเฉพาะคือ มีเพดานลึก เป็นลักษณะที่พบได้ในกระโหลกของคนไทยปัจจุบันเช่นเดียวกัน และขากรรไกรล่างของกระโหลกคนสมัยหินใหม่ที่บ้านเก่าเปรียบเทียบกับกระโหลกคนปัจจุบันมีลักษณะคล้ายคลึงกันมากดังนี้ เป็นต้น มีนักประวัติศาสตร์ไทยปัจจุบันคำนึงนายแพทย์สุดว่า ว่า โครงกระดูกเหล่านั้นอาจเป็นโครงกระดูกมนุษย์เผ่ามอญ-เขมรก็ได้ ผู้เขียนเคยเรียนถาม นายแพทย์สุดว่าถึงข้อขัดแย้งดังกล่าว ท่านว่ายังหากระโหลกคนมอญ-เขมรหลายหัวมาทดสอบไม่ได้ (ควรไปขอมาจากค่ายรับผู้อพยพ) สมควรพิสูจน์เรื่องนี้ให้กระจ่างต่อไป ส่วนฝ่ายเดนมาร์กยังไม่มียารงานในเรื่องนี้

นายแพทย์สมศักดิ์ พันธุ์สมบุญ นายแพทย์สงกรานต์ นิยมเสน และนายแพทย์สมพล กฤตลักษณ์ แห่งโรงพยาบาลศิริราช เขียนบทความ “หมู่เลือดในคนไทย” เมื่อ พ.ศ. 2500 สรุปผลการตรวจกลุ่มเลือดคนไทยมาตั้งแต่ พ.ศ. 2477 ถึง 2499 รวม 22 ปี จำนวน 5 พันเศษ กล่าวว่า กลุ่มเลือด

ของคนไทยคล้ายคลึงกับชาวชวาทางใต้มากกว่าชาวจีน และได้ตรวจเลือดชาวไทยทางเหนือซึ่งอยู่ใกล้กับจีนซึ่งได้ตั้งสมมติฐานไว้ตามทฤษฎีที่ 1 ว่า เป็นเผ่าพันธุ์ม้งไกลกลุ่มเลือดคนไทยเหนือก็ไม่เหมือนชาวจีนกลับมีความใกล้เคียงไปทางเชื้ออารยันผสมมา คุณหมอไม่ได้กล่าวถึงกลุ่มเลือดของชนเผ่ามอญ-เขมร น่าจะใช้ศูนย์รับผู้อพยพให้เกิดประโยชน์เพิ่มขึ้นในเรื่องนี้ นายแพทย์ 3 ท่าน ได้พิสูจน์กลุ่มเลือดคนไทยเป็นมนุษยชาติเผ่าออสตราลอยด์ ห่างจากเผ่าม้งไกลลอยด์

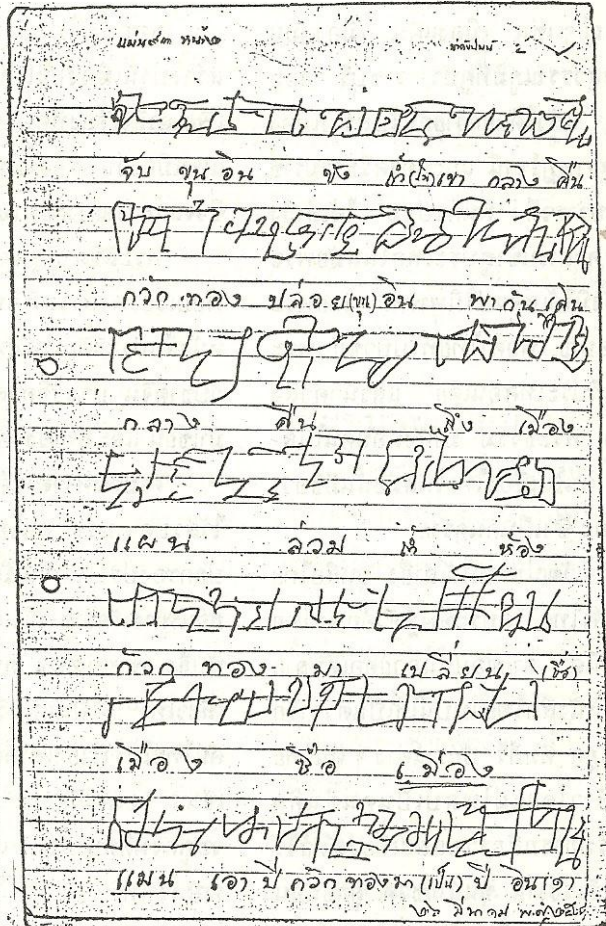
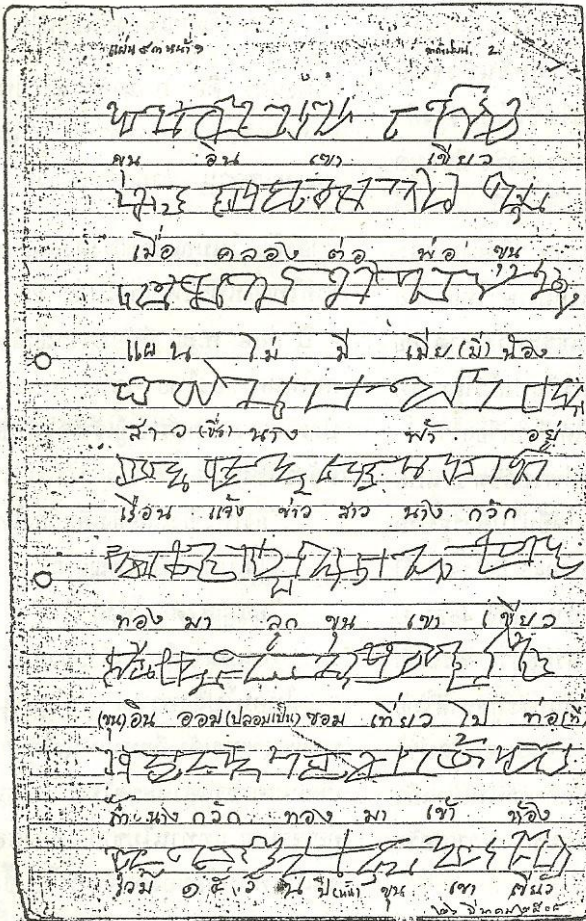
การพิสูจน์รูปร่างหน้าตาคนปัจจุบันคนพื้นเมืองในประเทศฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย ทั้งชายและหญิง กับคนชาติไทยรูปร่างหน้าตาคลายกันมาก ถ้าให้แต่งกายชุดที่เหมือนกันแล้ว ท่านไม่อาจชี้ได้ว่าคนใดเป็นคนไทยหรือฟิลิปปินส์

สรุปแล้วบรรพบุรุษชาติไทยตั้งถิ่นฐานอยู่บนแหลมทองก่อนแล้ว จึงอพยพขึ้นไปทางเหนือ ไปแพร่พันธุ์อยู่ในลุ่มแม่น้ำเหลืองและแยงซีเกียง และได้เดินทางไปจนถึงภูเขาอัลไตในสมัยยุคหินใหม่ และไปเป็นใหญ่อยู่ที่นั่นก่อนพวกอื่น ประมาณ 1 พันปี ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช เขียนไว้ในหนังสือพิมพ์สยามรัฐ บทความข้างสังเวียน เมื่อ 29, 30 มิถุนายน และ 1 กรกฎาคม 2521 ท่านได้หลักฐานมาใหม่ว่าคนไทยมีถิ่นกำเนิดอยู่ในประเทศไทยมาก่อนแต่โบราณแล้ว และได้อพยพขึ้นไปอยู่ในประเทศจีน ทฤษฎีใหม่นี้ผู้ใดต้องการศึกษาค้นคว้าไปขอจากท่านได้

การสืบประวัติจากภาษาและอักษรศาสตร์ ภาษาไทยเหนือได้ ตะวันออก เป็นคำโดด มีไวยากรณ์เหมือนกันเป็นส่วนมาก เว้นไว้แต่ลีลา จังหวะหนักเบาแห่งสำเนียงการออกเสียงเท่านั้นที่ผิดกันไปบ้าง นักอักษรศาสตร์ยังมิได้มีการค้นคว้าสืบสวนโดยละเอียด บรรพบุรุษไทยบนแหลมทองในสมัยต่อจากหินใหม่ ได้พยายามประดิษฐ์ตัวอักษรไว้แล้วหรือไม่ และพวกที่อพยพไปอยู่ในเมืองจีนได้ประดิษฐ์อักษรแบบใด

ภาพปั้นจำลองของมนุษย์สมัยก่อนประวัติศาสตร์ ที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ

ลายสือไทยที่จารึก ไว้ในแผ่นกระเบื้อง ซึ่งมีลายตั้งปรากฏนั้น พระธรรมวงศาจารย์เจ้าอาวาสวัดโสมนัสวิหารเป็นผู้อ่าน ซึ่งคำอ่านได้เขียนไว้ใต้ลายสือไทย โดยได้เล่าถึงเรื่องขุนอินเขาเขียวซึ่งเป็นผู้นำคนไทยโบราณคนหนึ่ง ได้มาที่เขาเขียวแล้วได้แนะนำวงศ์ทองมาบุตรขุนเขาเขียวเป็นภริยา ขุนอินเป็นผู้สร้างเมืองเม่นอยู่ที่เขาทะเล จังหวัดราชบุรี

เรื่องของเม่นนางกวัก ลูกสาวขุนเขาเขียวนั้น ขาวจังหวัดราชบุรียังผูกคาคกลอนไว้ดังนี้

“โอม-ปุเจ้าเขาเขียว มีลูกคนเดียวชื่อนางกวักทองมา หญิงเห็นหญิงรัก ชายเห็นชายหักทุกถ้วนหน้า โอมมะพลับพลาจะไปค้าเมืองเม่นให้ได้เสนคนานทอง นกเงินให้ได้เงินมากอง นกทองให้ได้ทองเป็นทาบ วันนี้ให้ลาภ สามเดือนกลับมาเรือนให้ได้เป็นเศรษฐี”

ใช้ พ.อ.สมักร บุรวาส ผู้เขียนเรื่องวัฒนธรรมไทย-จีน กล่าวว่า อักษรไทยเดิมอาจได้แก่อักษรจีนนั่นเอง คือเขียนในระบบรูปภาพ

ส่วนคนไทยที่เป็นต้นตระกูลอยู่ในแหลมทองได้ประดิษฐ์อักษรขึ้นใช้ เรียกว่าลายสือไทย และลายสือขอม บรรพบุรุษได้คิดกระทำไปแล้ว หลักฐานที่ค้นพบแล้วในแหลมทอง คือ การขุดค้นพบวัตถุโบราณที่บ้านคูบัว จังหวัดราชบุรี ปรากฏว่ามีกระเบื้องดินลูกรังผสมยางไม้ มีจารึกกลดลายเป็นตัวอักษรไว้ โดยเฉพาะแผ่นอิฐมีลายตั้งกล่าวนั้น ขุดได้ที่เพชรบุรี นครปฐม พิมาย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งมีรูปแบบเดียวกัน แผ่นกระเบื้อง

จารึกดังกล่าวขุดขึ้นมาได้แล้ว ไม่มีผู้ใดอ่านออก ต่างวิจารณ์กันเองว่าเป็นอักษรของอินเดียบ้าง ของเขมร-มอญ ไปโดยมิได้มีการวิเคราะห์

การขุดค้นหาโบราณวัตถุที่บ้านคูบัว จังหวัดราชบุรี กรมศิลปากรได้จัดเจ้าหน้าที่ไปขุดเมื่อ พ.ศ. 2503-2504 ได้โบราณวัตถุจำนวนมาก ประชาชนคนไทยและต่างชาติสนใจเดินทางไปชมกันเป็นจำนวนมากทุกวัน ในขณะที่ทำการขุดค้น วัตถุโบราณที่ได้นอกจากพระพุทธรูป และรูปศิลปต่างๆ แล้ว ยังขุดได้สิ่งสำคัญยิ่งสิ่งหนึ่งคือ กระเบื้องที่มีรอยจารึกโดยเฉพาะมีทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ เจ้าหน้าที่ของกรมศิลปากรในสมัยนั้น ไม่มีผู้ใดอ่านออก และเก็บเรื่องมีลายสือบน

แผ่นอิฐหรือกระเบื้องนี้เลยไว้จนถึงปัจจุบัน ไม่วิจัยสืบค้นคว้าต่อไป (สมุดนำชมโบราณวัตถุสถานสมัยทวารวดี ตำบลคูบัว พิมพ์ พ.ศ. 2504)

เมื่อปลายปี พ.ศ. 2506 พระธรรมวงศาจารย์แห่งวัดโสมนัสวิหาร ได้กระเบื้องจารึกและวัตถุศิลปต่างๆ จากคูบัว ท่านได้ศึกษาจนอ่านได้ความว่า ตำบลคูบัวนั้นเป็นเมืองทองเดิมและเปลี่ยนเป็นสุวรรณภูมิ (เขียนให้ตรงกับคำจารึก) ในกาลต่อมาเมื่อได้รับวัฒนธรรมจากพุทธศาสนา จากกระเบื้องจารึกที่พระธรรมวงศาจารย์ท่านได้นั้นได้เล่าถึงเรื่องของมนุษย์ในสุวรรณภูมิออกจากถ้ำมาแล้ว ได้ “สร้างบ้านแปงเมือง”

มีเมืองใหญ่ๆ เช่น เมืองแพน เมืองแมน และเมืองสุวรรณภูมิที่คูบัว ราชบุรี ก่อนพุทธกาล แล้วได้แยกย้ายกันไปสร้างเมือง ศรีวิชัยที่สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช สร้างกรุงทวารวดี ที่นครปฐม ได้เล่าถึง พระพุทธศาสนาเข้าสู่ประเทศในสมัยพระพุทธเจ้ายังมีได้เสด็จปริณิพพาน โดยพระปุณ หรือบุญ พ่อค้าไทยที่ไปพบกับพระพุทธองค์ที่ประเทศอินเดีย แล้วนำคำสั่งสอน คือ พระธรรม มาสั่งสอนคนในสุวรรณภูมิ คนในเมืองไทยในสมัยนั้นมีชื่อว่า สุนาปลันตะ ซึ่งเป็นคนคุราย

ในด้านวัฒนธรรมได้เล่าถึง ขุนสือไทย กับ ขอมฟ้าไทย ได้ประดิษฐ์ตัวอักษรไทยไว้คนละชนิด ลายขอมนั้นสวยต่อเติมลายกนก หนังสือไทยแบบนี้ใช้เป็นตัวจารึก พระไตรปิฎก คัมภีร์ ปกรณต่าง ๆ คนไทยเริ่มปลูกข้าวโดยแม่โสบเป็นคนค้นคิด กล่าวคือเริ่มการกสิกรรมและเลี้ยงสัตว์ไว้กินและใช้แรงงาน ขุนอ้ายชวด ลูกขุนอินสามารถจับช้างมาเลี้ยงเป็นเพื่อนกับโขลงช้างได้เช่นเดียวกับทวาราน

การอพยพขึ้นไปอยู่บริเวณลุ่มแม่น้ำเหลืองในประเทศจีนของคนไทยตามทฤษฎีที่ 2 นี้อาจใช้สัตว์เป็นพาหนะขึ้นไปได้ เช่น ช้างและม้า สรุปตามทฤษฎีที่ 2 คือคนไทยตั้งถิ่นฐานอยู่ทางใต้ก่อนแล้วจึงอพยพแยกย้ายขึ้นไปอยู่ทางเหนือ แล้วอพยพกลับคืนมาอยู่ทางใต้ อีก เมื่อถูกภัยจากสงคราม

กระเบื้องจารึกได้บันทึกเรื่องเขมรและชาวอินโดนีเซียไว้ว่า ได้เคยยกกองทัพเรือมารุกรานเมืองทอง ทั้งสองชาติที่กล่าวถึงต้องแพ้แก่กองทัพไทย แม่ทัพถูกจับได้ต้องยอมเป็นเมืองออกแก่ไทย วัฒนธรรมไทยได้แพร่ไปสู่ถิ่นประเทศเหล่านั้น เช่น การเผยแพร่ศาสนาพุทธ เรื่องนี้เป็นข้อมูลแสดงว่าเขมรไม่เคยเป็นเจ้าของพื้นดินบริเวณจังหวัดนครปฐม ราชบุรี เพชรบุรี สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช คือดินแดนแห่งสุวรรณภูมิและศรีวิชัย

ขอกลับไปกล่าวถึงคนไทยที่ขึ้นไปสร้างบ้านเมืองอยู่ในประเทศจีนปัจจุบันเพื่อเล่าถึงเรื่องที่คุณไทยได้ขึ้นไปสร้างกำแพงเมืองจีน เรื่องนี้มีมูลความจริง มีข้อมูลซึ่งจะกล่าวอย่างย่อตามลำดับดังนี้

พระลิขิต ฮุนตระกูล ได้แปลและเรียบเรียงพงศาวดารจีนเป็นภาษาไทย ชื่อหนังสือประวัติการสัมพันธ์ระหว่างชาติไทยกับชาติจีน ประวัติศาสตร์ที่แปลไว้นั้น ชื่อม้าเขียน และท่านขงจื้อ ได้เรียบเรียงไว้

ตามพงศาวดารจีนที่พระลิขิตฯ แปลไว้สรุปความว่า คนไทยได้ขึ้นไปตั้งรัฐบาลปกครองประเทศจีนเมื่อ 2045 ถึง 1971 ปีก่อนพุทธศักราช เป็นเวลานานถึง 4678 ปี นับถึง พ.ศ. 2524 กษัตริย์ชื่อว่า พระเจ้าเสียวเหา เป็นกษัตริย์ต้นตระกูลชาติไทย คนไทยโบราณยังเล่าต่อ ๆ กันมาจนติดปาก เช่น จะเล่าเรื่องอะไรที่เก่าแก่มาแล้วจะพูดจนติดปากว่า เรื่องนมนานกาลครั้งพระเจ้าเหา

หมอดับบลิว.ซี.ดอดด์ อ้างข้อเขียนของ นาย ซิล เว เขียนไว้ในหนังสือไวยากรณ์ไทยให้อ้างไว้ว่า ชาติจีน (คือพวกมองโกลหรือฮั่น) เพิ่งจะมาตั้งรกรากในมณฑลกานซูเมื่อประมาณ 307 ปีก่อนพุทธศักราช ทั้งนี้หมายถึงการรวมตัวกันตั้งรัฐบาลปกครองแคว้นกานซู

ในระหว่างปี 175 ถึง 153 ก่อน พ.ศ. ไทยเปลี่ยนรูปการปกครองเป็นระบบเจ้าครองนครเป็นแคว้น ๆ เหตุการณ์เช่นนี้เป็นไปตามธรรมชาติ คือ กษัตริย์มีบุตรหลายคน จัดการให้ไปปกครองแคว้นนั้น แคว้นโน้นแบบไปกินเมือง เมื่อสิ้นบุญพ่อ พี่น้องไม่ยอมขึ้นต่อกันและเกิดรบกันเอง คือการแตกความสามัคคี จึงเป็นการง่ายที่คนต่างชาติ จัดการแยกแล้วทำลาย อาณาจักรไทยในขณะนั้นมีนครหลอเป็นศูนย์กลาง และจีนได้ตั้งนครฉวซัน มีพระเจ้าฉวบั่นอ่องเป็นกษัตริย์ เรื่องการสงครามการเมืองปรากฏอยู่ในหนังสือพงศาวดารจีนเรื่องเสียดก๊ก

ไทยได้แยกเมืองกันอยู่เป็น 3 เจ้าผู้ครองนคร คือ อาณาจักรลุ่มอยู่บริเวณลุ่มแม่น้ำเหลือง อาณาจักรปา หรือผา อยู่ในมณฑลเสฉวน อาณาจักรเจียวอยู่บริเวณแม่น้ำยั้งจื่อ ในมณฑลกวางตุ้งและยูนนาน คนชาติไทยยังเป็นใหญ่ต่อมาถึง 28 ปี จนถึง 2 ปีก่อน พ.ศ. มีนักปราชญ์เกิดขึ้นหลายคนในนครของไทย เช่น หลาวสือ หรือบัณฑิตลาว นักปราชญ์เจ้าของลัทธิ “เต๋า” หลักปรัชญาคือ

“ยิ่งใหญ่ยิ่งเล็ก ยิ่งเล็กก็ยิ่งใหญ่”

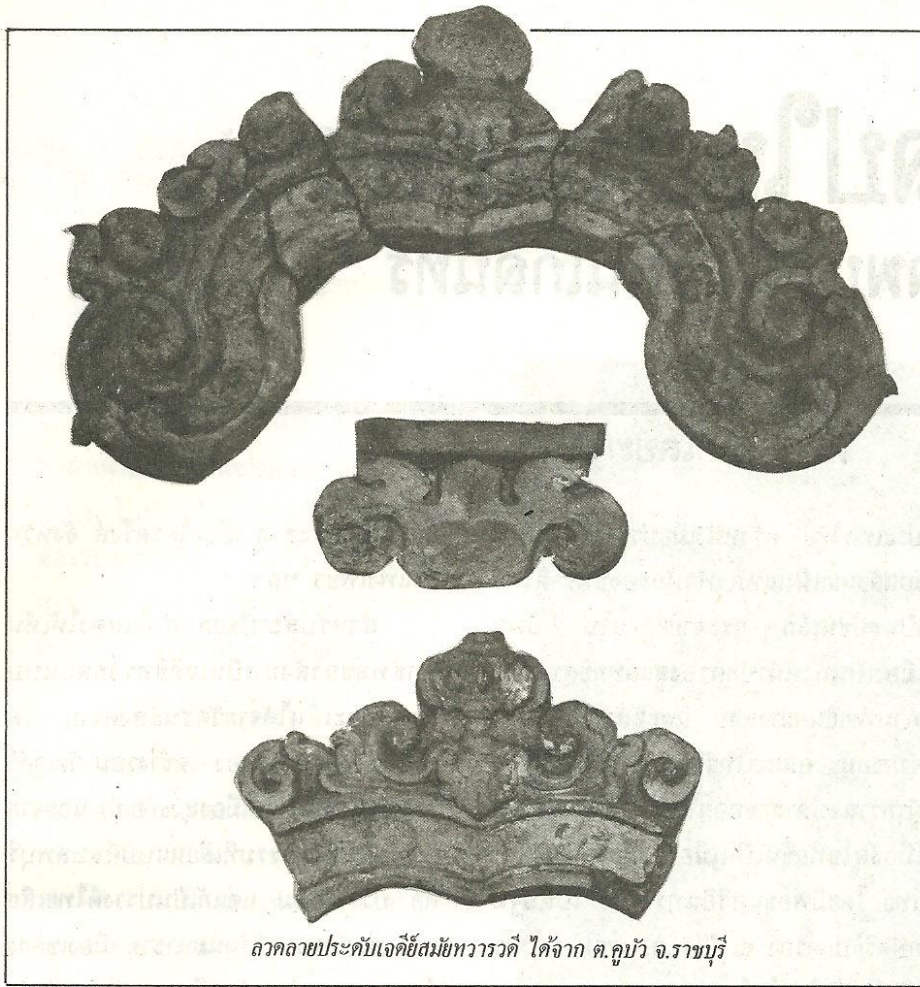
“โง่ บ่เป็นเป็นใหญ่ยาก”

“อยากสูงต้องโค้งต่ำ”

ท่านหลาวสือ เจ้าของลัทธิ “เต๋า” สอนให้คนไปถึงพรหม เกือบ ๆ นิพพานของพระพุทธเจ้า อีกท่านหนึ่งได้แก่ “ขงจื้อ” เกิดในนครชานตุ้งในเขตไทย แต่สอนคนไทยคือเจ้าไทย แต่ท่านไม่ชอบ ต้องสอนคนจีนจนเป็นที่นับถือของคนจีนทั่วไป ขงจื้อสอนเรื่องระบบสังคม เช่น “บุตรต้องเป็นบุตร บิดาต้องเป็นบิดา ข้าแผ่นดินต้องเป็นข้าแผ่นดิน กษัตริย์ต้องเป็นกษัตริย์”

กาลต่อมาในระหว่าง พ.ศ. 22 ถึง 65 คนชาติไทยกับคนชาติจีนได้แยกกันตั้งนครใหญ่ ๆ ขึ้นถึง 12 ท้าวเจ้านคร ตามพงศาวดารจีนในเรื่องเสียดก๊ก ต่างนครต่างทำการสู้รบกันเป็นกลียุค คนไทยที่รักสงบเริ่มอพยพกลับสู่ใต้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรดาเจ้าขุนมูลนายที่รบแพ้ต้องไปหาเมืองอื่นอยู่ทำสงครามกันประจัญกันทาง จาก 12 นครรวมกันได้เหลือเพียง 3 ก๊ก ตามพงศาวดารจีนในเรื่อง 3 ก๊ก นั้นแหละ

จีนกับไทยได้ร่วมกันสร้างวัฒนธรรมไว้บนพื้นแผ่นดินใหญ่ ดังที่ฝรั่งเรียกว่าวัฒนธรรมของชาวตะวันออก มาจนถึงระหว่างปี พ.ศ. 296-334 มีกษัตริย์จีนสายเลือดไทย ปราบดาภิเษกขึ้นเป็นกษัตริย์ใช้พระนามว่า “พระเจ้าจินซีหว่างตี้” ได้จัดการปกครองอย่างเข้มแข็งในทางรัฐศาสตร์และเป็นยอดนักการทหาร มีทหารเอกคู่

กับจีนต่างถูกปกครองโดยพวกมองโกล เมื่อจีนขับไล่มองโกลไปแล้ว อาณาจักรไทย จึงสูญสิ้นไป โดยอยู่รวมกับอาณาจักรจีนจน ถึงปัจจุบัน

สาเหตุที่ประวัติศาสตร์ชาติไทยมีความไม่สมบูรณ์ เพราะชนชาติไทยถูกภัยสงครามล้างผลาญ เช่น ถูกจีนตีหว่างตี้ สี่เผ่าครั้งที่ 1 และในสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานีถูกทหารพม่าเผากรุง และเก็บกวาดทรัพย์สินสมบัติไปจนเกลี้ยง เป็นครั้งที่ 2 ฉะนั้น ประวัติศาสตร์และพงศาวดารของไทย จึงใช้วิธีจดจำเล่าต่อ ๆ กันมา และคงมีการแต่งต่อเพิ่มเติมให้พิสดารขึ้นด้วย

สำหรับเรื่องทางโบราณคดี คนไทยเราไม่สู้จะสนใจใฝ่ดีนัก เพราะมีอุปาทานมาแต่เดิมว่าบนแหลมทองนี้ไม่ใช่ถิ่นที่อยู่ของบรรพบุรุษไทยมาก่อน ได้พบได้เห็นก็ไม่น่าพา ไม่น่ามาศึกษาวิจัย เรื่องจึงไม่ก้าวหน้า เหตุอันเป็นอุปสรรคอย่างสำคัญ คือ การขาดค้นคว้าวัตถุโบราณได้ แล้วนำไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว หรือนำไปขายต่ออย่างต่างประเทศ ข้อมูลต่าง ๆ จึงไม่ถูกเปิดเผย

หรือมิฉะนั้นก็สูญหายไปเป็นอันมาก เรื่องนี้นักมานุษยวิทยาชาวต่างประเทศบ่นเสียดยกกันเป็นอันมาก กล่าวคือ ประเทศไทยมีอาณาจักรกว้างขวางมีแหล่งโบราณคดีอยู่ทั่วไป แต่ไม่มีผลงานด้านการค้นคว้า ทั้งนี้เพราะประเทศไทยขาดทุนทรัพย์ด้วย มีชาวต่างชาติทนรอไม่ไหวได้ติดต่อขอเข้ามาขุดค้นให้ เช่น ชาวเดนมาร์กและอเมริกา เมื่อไม่นานมานี้เอง ไทยเราจึงทราบความจริงว่า วัตถุโบราณของไทยนั้น มีอายุเก่าแก่กว่าชาติอื่น ๆ ในเอเชีย

ออกจะสายไปเสียแล้วที่บรรดานักปราชญ์ในทางนี้จะแก้ไขประวัติศาสตร์ชาติไทยให้เป็นไปตามข้อมูลที่ได้ใหม่ แต่ยังนับได้ว่า ชาติไทยยังเคราะห์ดีมีคนที่ยอมเสียสละทำงานเพื่อส่วนรวม เช่น พระธรรมวงศเวที ได้พยายามรวบรวมวัตถุโบราณไว้โดยไม่ยอมจำหน่าย แจกจ่าย เพื่อสร้างพิพิธภัณฑ์ไว้ให้ลูกหลานไทยได้ชมในอนาคต

บารมีอยู่ 3 คน ปราบเจ้าผู้ครองนครต่าง ๆ ได้เรียบ ทรงสั่งเลิกระบบเจ้าผู้ครองนครรวบรวมอำนาจเป็นอาณาจักรเดียว มีกษัตริย์องค์เดียว และให้เรียกชื่อคนในอาณาจักรและประเทศของพระองค์ว่า จีน ตามชื่อของพระองค์ พระองค์ได้วิวัฒนาการระบบสังคมแบบใหม่ นักปราชญ์ที่พระองค์เกลียดที่สุดได้แก่ ขงจื๊อ จึงสั่งเผาตำราหลักอักษรศาสตร์ระบบเก่าเสียสิ้น ผู้ใดมีสมุดหนังสืออยู่ถูกสั่งประหารชีวิตทันที ตำราของไทยอักษรไทยและประวัติศาสตร์ของไทย ถูกเผาเรียบไปในครั้งนั้นด้วย ขอย้ำว่าของที่ถูกเผาส่วนใหญ่นั้นเป็นของตระกูลไทยอันเป็นต้นเหตุให้ชาติไทยมีประวัติจับต้นชนปลายไม่ได้ เมื่อพระเจ้าอินทวิชิต ปราบดาภิเษกดำเนินกิจการทหารสำเร็จแล้ว ก็เริ่มพัฒนาบ้านเมือง สร้างถนนให้ติดต่อกันได้ทุกหัวเมืองทั่วราชอาณาจักร โดยเกณฑ์พลเมืองไปทำ พลเมืองส่วนมากก็คือคนไทย ในปี พ.ศ.

329 ได้เกณฑ์พลเมืองทั่วประเทศขึ้นไปสร้างกำแพงใหญ่ยาว 2,000 ไมล์ ทางทิศเหนือเพื่อป้องกันข้าศึก คือ พวกดาด แมนจู พลเมืองถูกทำทารุณกรรมต่าง ๆ ถูกบังคับให้ทำงานหนัก คนไทยหลบหนีขึ้นเขาไปเป็นชาวคอย และอพยพสู่ใต้เป็นชนวนใหญ่ พลเมืองที่อยู่ใกล้ทะเลได้หนีไปสู่เกาะญี่ปุ่น ในสมัยนั้นเช่นเดียวกัน ท่านไม่ต้องสงสัยอีกต่อไปว่า คนไทยจะไปมีส่วนในการสร้างกำแพงใหญ่ในเมืองจีนได้อย่างไร

คนไทยรวมตัวกันได้เมื่อ พ.ศ. 800 ถึง พ.ศ. 1172 คือพวกที่หลบหนีการศึกษาสงครามและการเกณฑ์ใช้แรงงานกระจัดกระจายอยู่ในเขตมณฑลเสฉวน กุ้ยจิว และยูนนาน มีผู้นำที่ดีเกิดขึ้น คนไทยรวมตัวกันได้จัดตั้งอาณาจักรไทยขึ้นใหม่เรียกว่า “น่านเจ้า” มีเมืองหลวงชื่อ หนองแส อาณาจักรนี้มีความเข้มแข็งมาก แต่ถูกกองทัพของเจิ้งกิสข่านตีแตก เมื่อ พ.ศ. 1797 อาณาจักรไทย

พุทธศิลป์ในประเทศไทย

จากลพบุรี ถึง รัตนโกสินทร์

คณิตา เลชะกุล

ในพุทธศตวรรษที่ 16 อาณาจักรขอมในประเทศกัมพูชา ได้แผ่อำนาจเข้ามายังดินแดนที่เป็นภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลางของประเทศไทยในปัจจุบัน ในสมัยนี้มีพระพุทธศาสนาเถรวาทและมหายาน อยู่ควบคู่กันไปกับศาสนาพราหมณ์ แต่พระพุทธศาสนาพุทธมหายานคงแพร่หลายมากที่สุด และในดินแดนดังกล่าวจึงเกิดโบราณวัตถุสถาน ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับศิลปขอมในประเทศกัมพูชามาก นักโบราณคดีเรียกศิลปกรรมแบบนี้ว่า *ศิลปสมัยลพบุรี* กำหนดอายุไว้ระหว่างพุทธศตวรรษที่ 16-19 และที่เก่ากว่านั้นก็ยังมีบ้าง

ศาสนสถานแบบลพบุรีมีอยู่เป็นจำนวนมากในประเทศไทย ที่ใหญ่ที่สุดคือ ปราสาทหินพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งสร้างขึ้นตามคติพระพุทธศาสนาพุทธมหายาน และอาจสร้างขึ้นก่อนปราสาทนครวัดในประเทศกัมพูชา 24 ปี นอกจากนี้ยังมี ปราสาทพนมวัน ปราสาทเมืองแขก จังหวัดนครราชสีมา ปราสาทภูมิโพน ปราสาทบ้านพลวง ปราสาทตาเมือนธม จังหวัดสุรินทร์ ปราสาทพนมรุ้ง จังหวัดบุรีรัมย์ ปราสาทเขาสก จังหวัดลพบุรี ฯลฯ

ประติมากรรมขนาดใหญ่มักสลักจากศิลา ถ้าเป็นประติมากรรมขนาดเล็กจะหล่อด้วยสัมฤทธิ์บ้างขึ้นหล่อด้วยดินเผาบ้าง พระพุทธรูปขนาดปรกทั้งทรงเครื่องและไม่ทรงเครื่องได้พบจำนวนมาก

ณ ดินแดนภาคเหนือตอนล่างของ

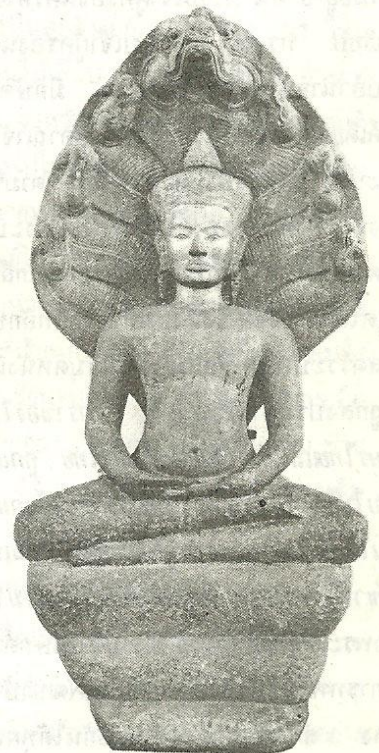
ประเทศไทย ครั้งหนึ่งเมื่อประมาณ 700 ปีมาแล้วเคยเป็นแหล่งพำนักของชนชาติไทยเป็นชุมชนเล็ก ๆ กระจายอยู่ทั่วไป มีพ่อเมืองเป็นหัวหน้าปกครองดูแลทุกข์สุข ต่างทำมาหากินอย่างสงบ และแล้วก็ถูกรุกรานจากขอม คนเผ่าไทยจึงรวมกำลังกันขับไล่ผู้รุกรานจนล่าถอยออกไป และได้สถาปนาเมืองสุโขทัยขึ้นเป็นเมืองหลวงของคนเผ่าไทย โดยมีพ่อขุนศรีอินทราทิตย์ เป็นปฐมกษัตริย์ปกครอง ณ ปี พ.ศ. 1781 ชาวสุโขทัยเป็นผู้เลื่อมใสในพระพุทธศาสนาอย่างแน่นแฟ้น ได้สร้างศิลปที่มีลักษณะงดงามเป็นของตนเองขึ้น เรียกว่า *ศิลปสมัยสุโขทัย* (พุทธศตวรรษที่ 19-20)

ชาวไทยสุโขทัยรับนับถือพระพุทธศาสนาแบบเถรวาท พระสงฆ์ที่อยู่วัดในเมืองเล่าเรียนพระไตรปิฎก เรียกชื่อว่า พระสงฆ์คามวาสี พระสงฆ์ที่เป็นอรัญญิกคืออยู่ป่าบำเพ็ญวิปัสสนา เรียกชื่อว่าพระสงฆ์อรัญญวาสี ดังเราจะเห็นได้จากวัดต่าง ๆ ในเมืองสุโขทัยเก่าหรือเมืองสมัยเดียวกันซึ่งมีทั้งวัดในเมือง และวัดอรัญญิกนอกเมือง

สถาปัตยกรรมสมัยสุโขทัยที่เป็นแบบไทยแท้เรียกว่า เจดีย์ทรงพุ่มข้าวบิณฑ์ ประกอบด้วยฐานสูง องค์เจดีย์ย่อมุม และยอดเป็นรูปดอกบัวตูม สำหรับบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ จะเห็นได้จากวัดมหาธาตุ วัดตระพังเงิน เมืองเก่าสุโขทัย วัดเจดีย์เจ็ดแถว ศรีสัชนาลัย วัดกัลยาณ์ บริเวณอรัญญิกเมืองนครชุม พระบรมธาตุองค์เดิมเมืองนครชุม

และวัดวังพระธาตุ เมืองไทรตรังส จังหวัดกำแพงเพชร ฯลฯ

สำหรับสถาปัตยกรรมที่แสดงให้เห็นอิทธิพลของลังกาเป็นเจดีย์ทรงกลมแบบลังกา จะเห็นได้จากวัดชนะสงคราม วัดสระศรี วัดตระพังทอง วัดช้างรอบ วัดเจดีย์งาม วัดช้างล้อม ในเมืองสุโขทัยเก่า นอกจากนี้ยังมีสถาปัตยกรรมที่เลียนแบบศิลปลพบุรีคือ ปรางค์ขอม แต่แก้เป็นปรางค์ไทยเสียแล้ว เช่นวัดพระศรีรัตนมหาธาตุ เมืองเชลียง อำเภอสวรรคโลก วัดศรีสวย เมืองสุโขทัย

พระพุทธรูปขนาดปรก ศิลปสมัยลพบุรี ขุดได้จากวัดหน้าพระเมรุ อุทยาน

สลาลายจำหลักหิน วัดศรีชุม จ.สุโขทัย

ศิลาจำหลักทับหลังประตูปราสาท ฝีมือขอม พุทธศตวรรษที่ 16-17

เก่า เป็นต้น

พระพุทธรูปสุโขทัย ถือว่าเป็นศิลปไทยที่งามที่สุด สี่พระพักตร์แสดงถึงความสงบและความเมตตากรุณา ส่วนใหญ่หล่อด้วยสัมฤทธิ์ และพระพุทธรูปลีลาที่เป็นที่นิยมกันมาก ศิลปินสุโขทัยนิยมสร้างพระพุทธรูป 4 อิริยาบถ คือ นั่ง นอน ยืน เดิน ดังปรากฏอยู่ที่วัดเชตุพน เมืองสุโขทัยเก่า วัดพระสี่อิริยาบถกำแพงเพชร

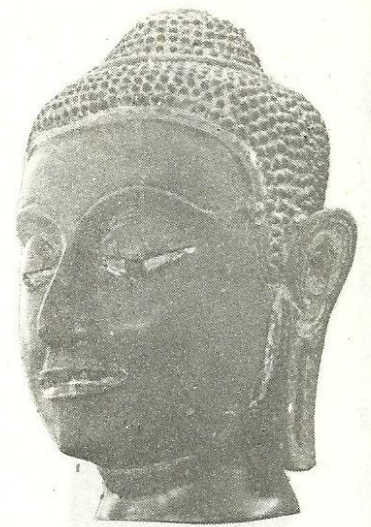
ประติมากรรมปูนปั้นที่น่าชมที่สุดคือที่ผนังพระมณฑปวัดตระพังทองหลาง นอกเมืองสุโขทัยเก่าเป็นภาพพระพุทธรองค์กำลังเสด็จจากดาวดึงส์หลังจากได้ประทานเทศนาโปรดพระพุทธรมาดาแล้ว

จิตรกรรมสมัยสุโขทัย จะเห็นได้จากภาพสลักบนแผ่นหินในอุโมงค์วัดศรีชุม จังหวัดสุโขทัย เป็นเรื่องชาดกต่าง ๆ แสดงให้เห็นศิลปภาพลายเส้นอันงดงามของไทย

นอกจากนี้ สมัยสุโขทัยยังนิยมสร้างพระพุทธรูปด้วยศิลาและหล่อด้วยสัมฤทธิ์อีกอย่างหนึ่ง

เชื่อกันว่า ชาวไทยได้ตั้งอาณาจักรเล็ก ๆ ขึ้นทางภาคเหนือสุดของประเทศไทย ตั้งแต่ราวพุทธศตวรรษที่ 16 (หรือเก่ากว่านั้น) เพราะปรากฏหลักฐานทางโบราณคดีสนับสนุน คือ การพบนครศรีธรรมราช และศิลปอินเดียแบบปาละ (ศิลปแบบนี้เจริญอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศอินเดีย ระหว่างพุทธศตวรรษที่ 13-16) นักโบราณคดีเรียกศิลปสมัยนี้ว่า **ศิลปเชียงแสน** กำหนดอายุไว้ระหว่างพุทธศตวรรษที่ 16-23

สถาปัตยกรรมในศิลปเชียงแสนจะเห็นได้จาก พระเจดีย์สี่เหลี่ยมวัดพระธาตุลำปางหลวงจังหวัดลำปาง พระเจดีย์วัดป่าสัก เมืองเชียงแสน จังหวัดเชียงราย

เศียรพระพุทธรูป สมัยสุโขทัย

พระพิมพ์แบบเชียงแสนก็มีเหมือนกัน ส่วนมากหล่อด้วยโลหะ

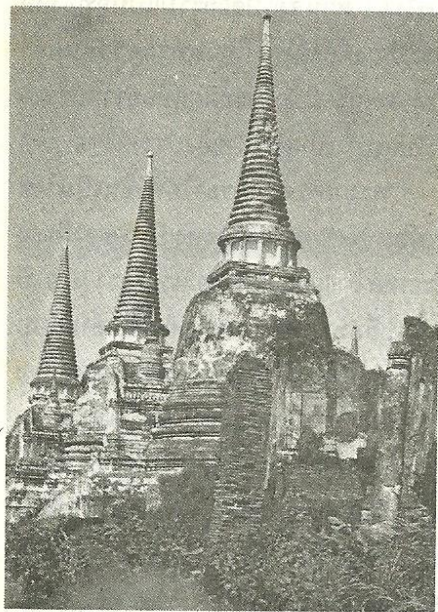
ก่อนสมัยอยุธยา มีศิลปกรรมเกี่ยวเนื่องกับพระพุทธรูปที่นักโบราณคดีเรียกว่า สมัยก่อนอยุธยาบ้าง **ศิลปแบบอู่ทองบ้าง** อายุระหว่างพุทธศตวรรษที่ 17-20 มีทั้งพระพุทธรูปที่มีอิทธิพลศิลปทวารวดีและลพบุรีผสมกัน และมีอิทธิพลศิลปสุโขทัยเข้ามาปะปนอยู่ก็มีบ้าง แต่ช่างที่ทำคงเป็นช่างไทย ส่วนสถาปัตยกรรมแบบอู่ทองคือพระปรางค์องค์ใหญ่ในวัดพระศรีรัตนมหาธาตุ ลพบุรี มีลักษณะผิดแปลกจากปรางค์สมัยลพบุรี เป็นต้นเค้าของปรางค์ไทย

พระนครศรีอยุธยาได้ตั้งขึ้นเป็นราชธานีใน พ.ศ. 1893 และคงเป็นราชธานีของประเทศไทยอยู่ตลอดระยะเวลา 400 ปี การนับถือพระพุทธรูปศาสนาก็คงถือตามแบบสุโขทัยทุกอย่าง แม้กระทั่งลัทธิธรรมเนียบบางอย่าง เช่น พระมหากษัตริย์เสด็จออกทรงผนวชก็ดี การที่ทรงอุทิศพระราชมณเฑียรเป็นพุทธาวาสขึ้นในวังเป็นวัดพระศรีสรรเพชญ์ก็ดี ล้วนเอาแบบอย่างจากสุโขทัยทั้งสิ้น

สมัยอยุธยา การติดต่อกับต่างประเทศเจริญมาก ทั้งด้านการค้าและการเจริญสัมพันธไมตรี พระมหากษัตริย์ทรงเฝ้าเพื่อให้ชาวต่างประเทศ เข้ามาตั้งสถานการค้าเป็น

พระพุทธรูปยืน ปางประทานอภัยทรงเครื่อง สมัยอยุธยา

เจดีย์ทรงลังกา วัดพระศรีสรรเพชญ์ อยุธยา

หลักฐานมั่นคง และได้รับอนุญาตให้สร้างบ้านเรือนและวัดตามลัทธิที่ตนนับถือ จนเกิดหมู่บ้านชาวต่างประเทศขึ้น แม้กระนั้น

ชาวไทยก็ยังยึดมั่นในพระพุทธศาสนา ดังจะเห็นได้จากศิลป/สมัยอยุธยา (พุทธศตวรรษที่ 20-23 ซึ่งได้แผ่ออกไปทั่วประเทศ

ด้านสถาปัตยกรรม ในสมัยแรกสร้างตามแบบลพบุรีบ้าง อุทงบ้าง คือสร้างสถูปอันเป็นประธานของวัดเป็นรูปปราสาท แต่ในสมัยต่อมาได้สร้างพระเจดีย์ทรงลังกาตามแบบสุโขทัยขึ้นแทน

ประติมากรรมนั้น ในตอนต้นปรากฏอิทธิพลศิลปะอุทง หลังจากนั้นก็รับแบบศิลปะสุโขทัยเข้ามาผสมผสาน ในสมัยหลังนิยมประติมากรรมศิลา พระพุทธรูปทรงเครื่อง รูปพระสาวก และภาพชาดกต่าง ๆ ทั้งที่เป็นสัตว์และเป็นมนุษย์ ก็นิยมหล่อขึ้นเช่นเดียวกัน

จิตรกรรมฝาผนังยังมีเหลืออยู่บ้าง สมัยแรกยังคงแสดงถึงอิทธิพลของศิลปะลพบุรี สุโขทัย และลังกา ด้วยภาพที่วาดมีลักษณะค่อนข้างแข็ง สีที่ใช้ก็มีน้อยสี สมัยหลังจึงแสดงให้เห็นศิลปะภาพลายเส้นของไทยอย่างแท้จริงเป็นภาพที่แสดงออกถึงอารมณ์ และการเคลื่อนไหวอันอ่อนช้อย สีที่ใช้มีทั้งสีทองและสีอื่น สมุดข่อยที่มีภาพวาดอย่างสวยงามเกี่ยวกับเรื่องราวพระพุทธศาสนายังคงมีเหลืออยู่บ้าง

เมื่อเสียกรุงศรีอยุธยาแก่ข้าศึกในปี พ.ศ. 2310 นั้น ประเทศไทยได้ประสบหายนะในทางสมบัติวัฒนธรรมมากมาย ศิลปวัตถุและศิลปป็นได้ถูกย้ายและกวาดต้อนไปเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น หลังจากพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ทรงย้ายราชธานีจากฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยามาไว้ทางฝั่งตะวันออก ด้วยกรุงเทพพระมหานครมีชัยภูมิดีกว่ากรุงธนบุรี นอกจากการป้องกันบ้านเมืองให้พ้นภัยจากข้าศึกแล้ว พระราชภารกิจสิ่งแรกที่ทรงทำ คือ การฟื้นฟูพระพุทธศาสนาทรงเริ่มต้นให้ทำสังคายนาชำระพระไตรปิฎก และจารึกเป็นฉบับหลวง ทรงออกกฎหมายพระสงฆ์ ทั้งทรงชักชวนและนำข้าราชการและพลเมืองให้บำเพ็ญตนเป็นพุทธศาสนิกชนที่ดี

ศิลป/สมัยรัตนโกสินทร์ เริ่มต้นตั้ง

แต่รัชกาลที่ 1 ทรงสถาปนากรุงเทพพระมหานครตั้งแต่ พ.ศ. 2325 ลงมาจนถึงปัจจุบัน สำหรับพระพุทธรูป โปรดให้อัญเชิญพระพุทธรูปสัมฤทธิ์ศิลปะสุโขทัย อุทงและอยุธยา จากภาคเหนือลงมาประดิษฐานยังพระอารามที่สำคัญในกรุงเทพ ฯ เป็นต้นว่า วัดพระเชตุพน วัดสระเกศ วัดสุทัศน์ พระพุทธรูปที่สร้างใหม่ส่วนใหญ่มองสืบต่อศิลปะสมัยอยุธยาลงมา พระพุทธรูปทรงเครื่องยังเป็นที่นิยมกัน และช่างก็หันไปสนใจต่อเครื่องประดับยิ่งกว่าสีพระพักตร์ของพระพุทธรูป ในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้มีการติดต่อกับประเทศทางทิศตะวันตก จึงมีการสร้างพระพุทธรูปให้คล้ายมนุษย์สามัญมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ โดยเลียนแบบจากพระพุทธรูปคันธาระในประเทศอินเดีย

จิตรกรรมฝาผนังยังคงเจริญสืบต่อไป และที่งามที่สุดอยู่ในวิหารพระศรีศากยมุนี วัดสุทัศน์วัดขึ้นในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ในระยะนี้อิทธิพลของศิลปะจีนปรากฏขึ้นอยู่มากมายในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว อิทธิพลของศิลปะในทวีปยุโรปได้แพร่เข้ามาและปรากฏขึ้นในจิตรกรรมฝาผนังของไทย ภาพพระบรมมหาราชวังรัตนโกสินทร์มีอยู่เป็นจำนวนมาก เรื่องราวที่ชาวดอกก็มักมีภาพนรกอันเต็มไปด้วยคนที่กำลังทนทุกข์ทรมานประกอบไปด้วย

ทางด้านสถาปัตยกรรม วัดพระศรีรัตนศาสดาราม และพระบรมมหาราชวัง เป็นตัวอย่างดีที่สุด นอกจากนี้ ก็มีวัดสำคัญต่าง ๆ เป็นต้นว่า วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม วัดอรุณราชวราราม วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม วัดเบญจมบพิตร ฯลฯ ล้วนก่อสร้างอย่างประณีต มีลักษณะความงามต่างกันหลายแบบ แสดงให้เห็นถึงรสนิยมอันผสมกลมกลืน และการรู้จักเลือกของช่างไทยสมัยรัตนโกสินทร์

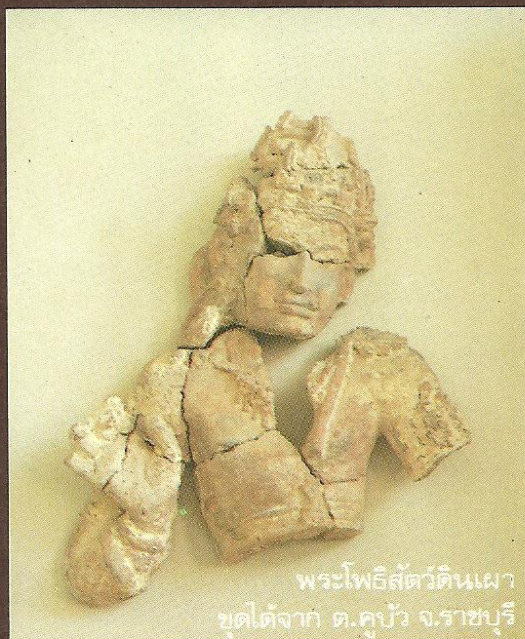
คนไทยเรานั้น รักสงบ ใฝ่สันติ รัก

ศิลปะจากอดีต

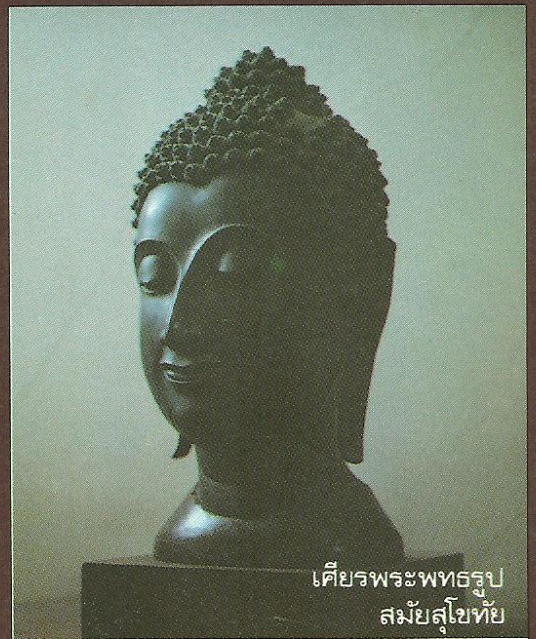
ภาพ. จรินทร์ ปญญาศิริ

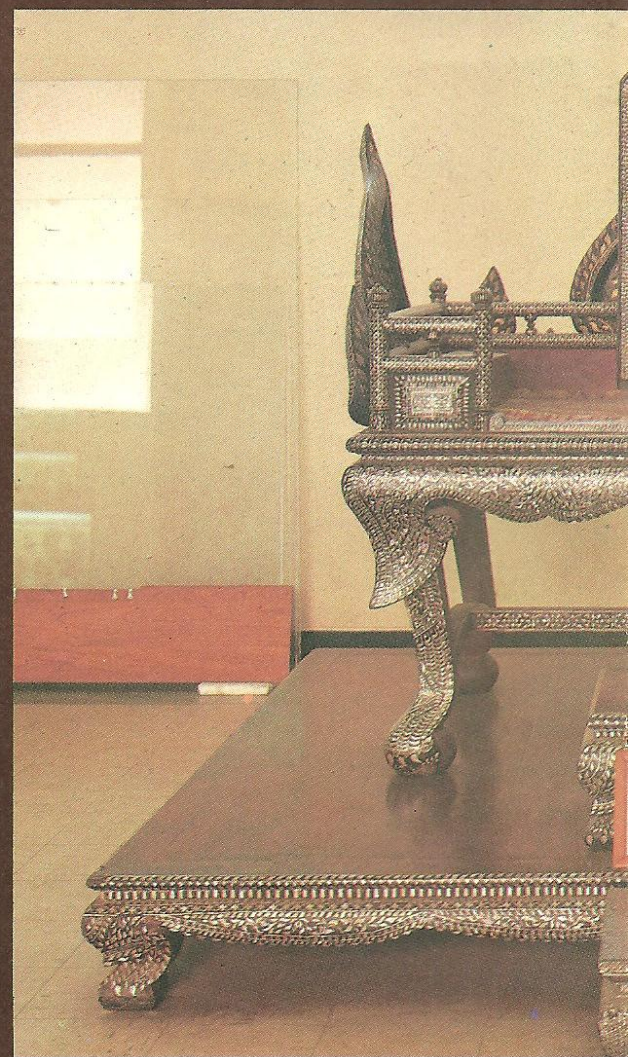
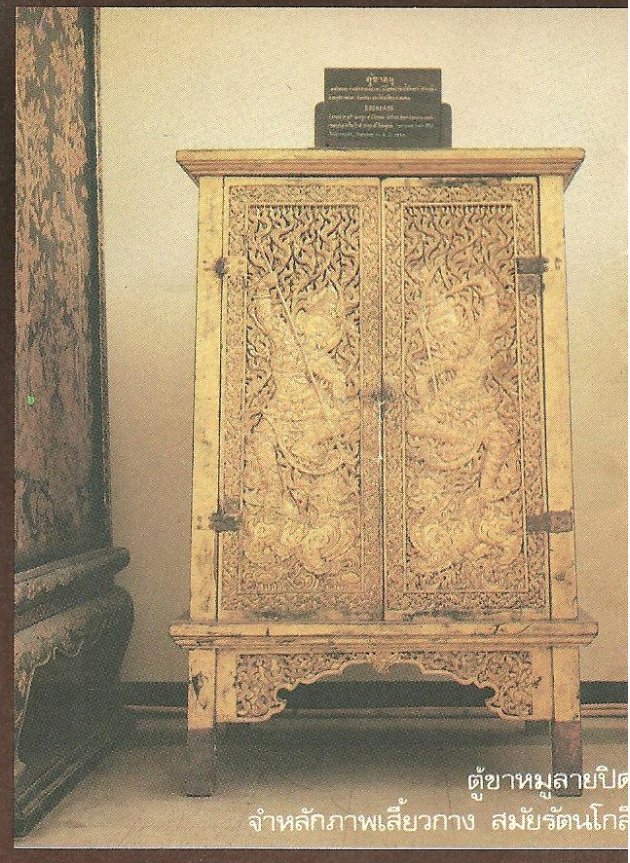
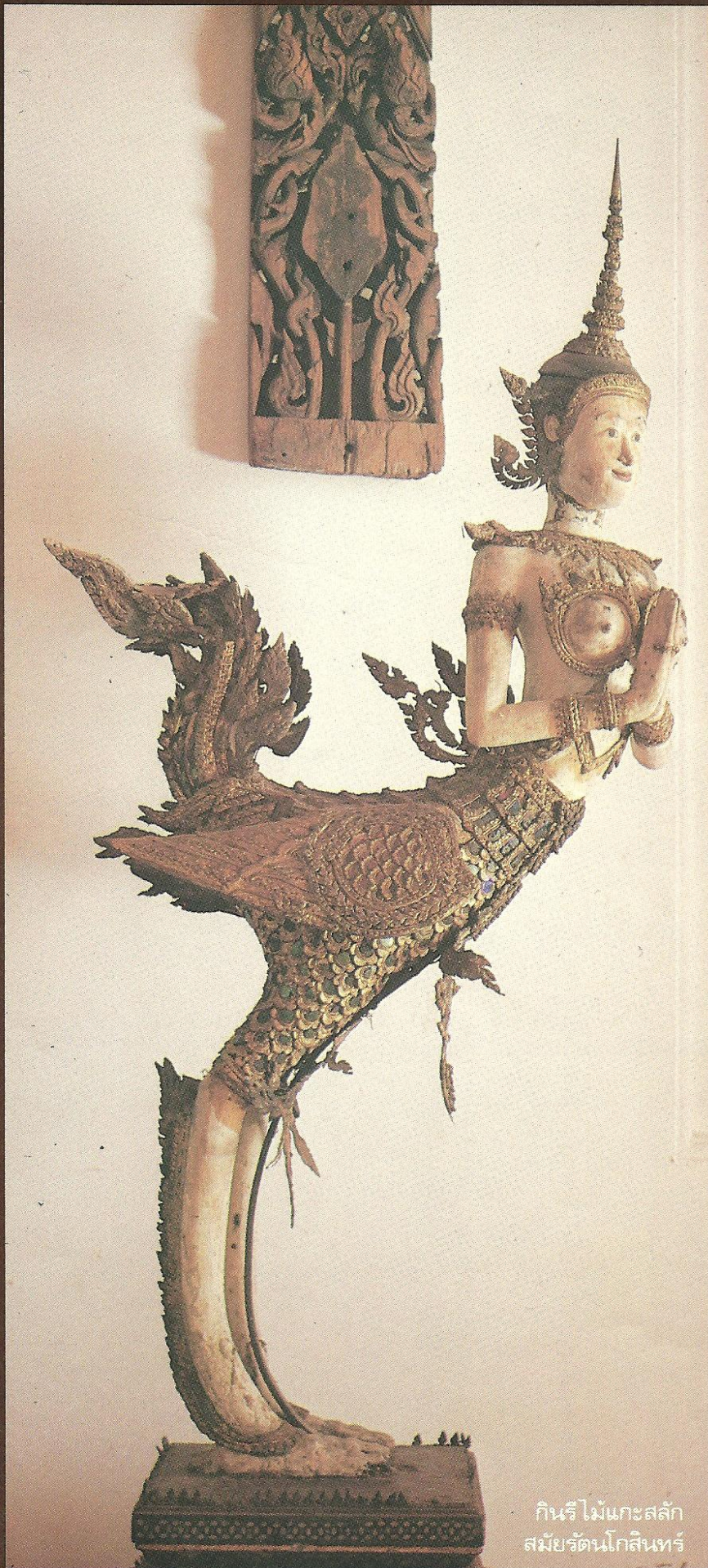
พระพุทธรูปปางมารวิชัย
สมัยเชียงแสน

พระโพธิสัตว์ดินเผา
ขุดได้จาก ด.คูบัว จ.ราชบุรี

เศียรพระพุทธรูป
สมัยสุโขทัย

ทอง
นทร์

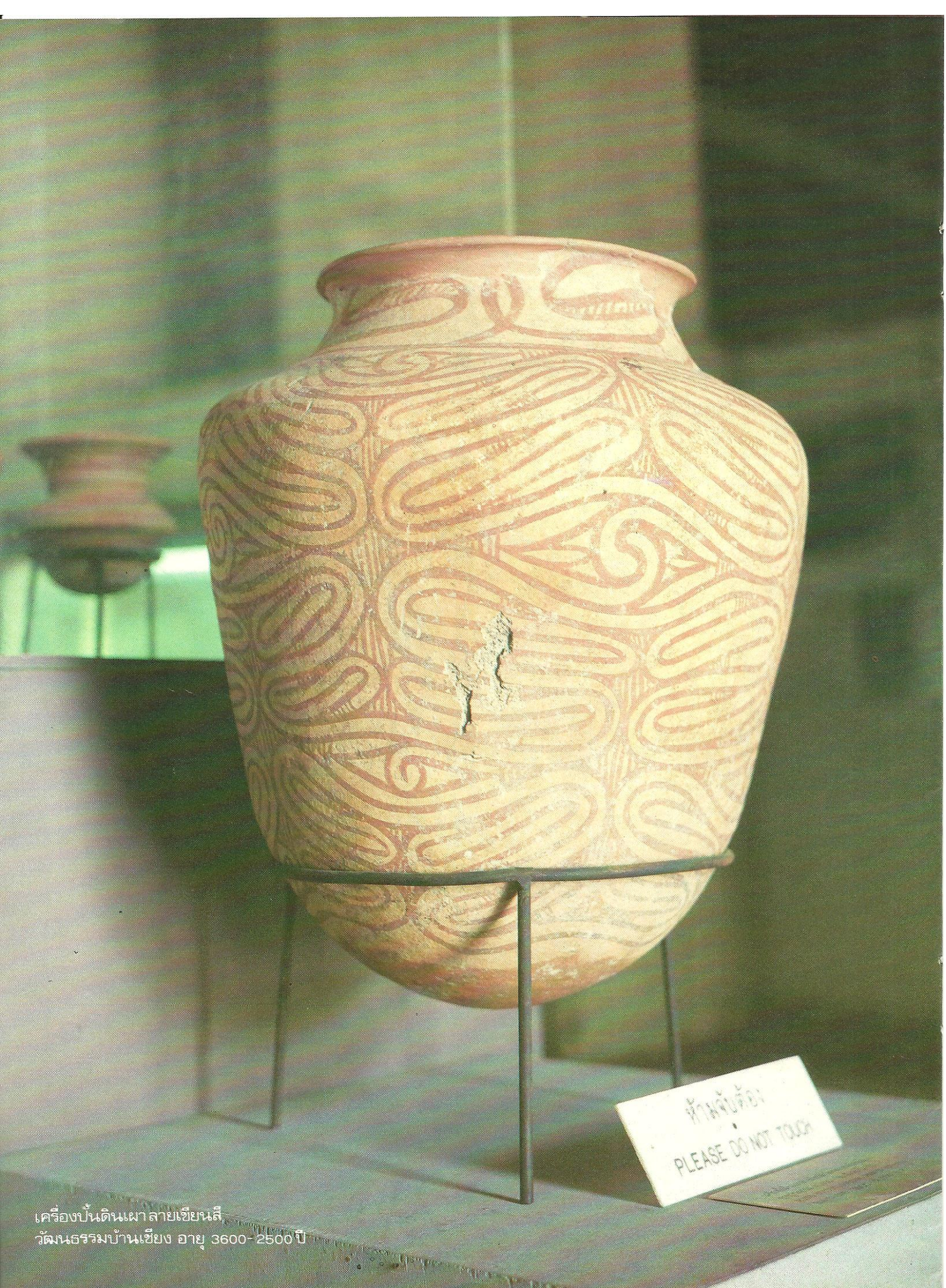
ภาพเขียนลายรดน้ำ สมัยรัตนโกสินทร์

ธรรมมาสน์ประดับมุข สมัยรัตนโกสินทร์

พระลักษมี สมัยอยุธยา

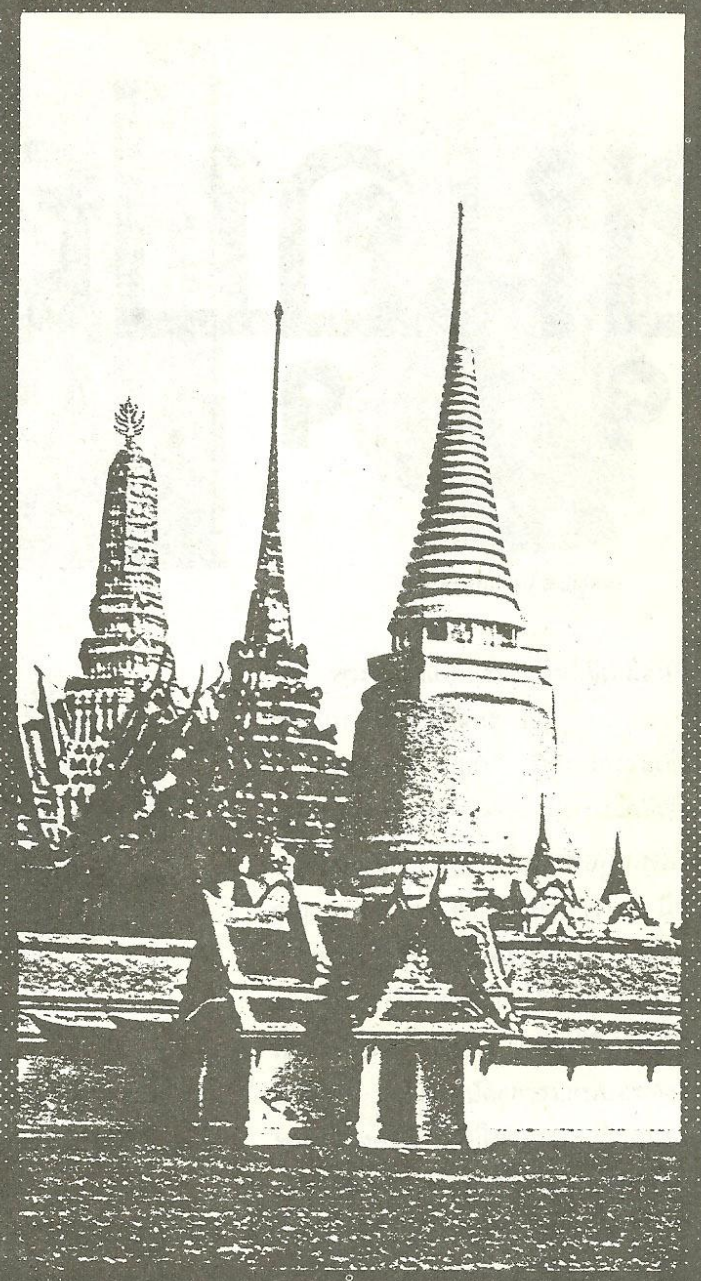
เครื่องปั้นดินเผาลายเขียนสี
วัฒนธรรมบ้านเชียง อายุ 3600-2500 ปี

ความเป็นไท มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
เมตตากรุณาต่อผู้ตกทุกข์ได้ยาก รู้จักประนี
ประนอมและประสานประโยชน์และใช้หลัก
ธรรมของพระพุทธศาสนาเป็นทางดำเนิน
ชีวิต

คนไทยในปัจจุบันยังรักษานบธรรม
เนียมประเพณี อันเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา
สืบเนื่องมาจากที่เคยปฏิบัติเมื่อ 700 ปีมา
แล้ว เนื่องจากเป็นผู้รู้จักเลือก เห็นขนบ
ธรรมเนียมใดที่ดั่งงามไม่ขัดต่อการดำเนิน
ชีวิต ก็รักษาไว้ ที่ไม่เหมาะสมก็แก้ไขให้รัด
กุม คนไทยทุกวันนี้ยังมีการแสดงตนเป็น
พุทธมามกะ มีการบวช มีโรงเรียนสอน
พระพุทธศาสนาสำหรับเด็ก มีการบริหาร
ทางจิต ฯลฯ เป็นเช่นนี้ทุก ๆ ภาคของ
ประเทศไทย เว้นแต่ว่าแต่ละภาคอาจเรียก
ชื่อไม่เหมือนกัน กรรมวิธีต่างกัน และอาจ
มากน้อยไม่เท่ากัน ทั้งนี้เพราะการอยู่ห่างกัน
และเวลานั้นนานมาก

ทุกวันนี้ เรายังมีการทำบุญตักบาตร
มีประเพณีสงกรานต์ในวันสงกรานต์ มี
การเวียนเทียนในวันมาฆบูชา วิสาขบูชา และ
อาสาฬหบูชา มีการแห่เทียนพรรษา มีเทศน์
มหาชาติ มีสลากภัต มีการตักบาตรเทโว
ในวันออกพรรษา มีกฐิน จุลกฐิน และผ้า
ป่า มีการชักพระ มีการแห่ปราสาทผึ้ง ฯลฯ
กิจกรรมทางศาสนาเหล่านี้ แม้อุบัติจะ
เป็นเพียงพิธีกรรมและประเพณี แต่ก็เป็นที่
เหตุให้ประชาชนมาประชุมพบปะกัน ทำ
บุญทำกุศล อบรมจิตใจให้น้อมไปในทาง
ที่ดั่งงาม ร่วมกันส่งเสริมอุดมคติทางศีลธรรม
ให้เป็นหลักชัยของประเทศชาติ

พระพุทธศาสนายังจะมีบทบาทต่อ
ความมั่นคงของประเทศ ในด้านการปกครอง
และสังคม อันเป็นเรื่องของส่วนรวม อย่าง
น้อยในด้านชีวิตประจำวันของชาวไทยอยู่
ต่อไป ซึ่งเป็นที่หวังว่า เมื่อโลกเรียนรู้และ
ปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา
มากขึ้น ความร่มเย็นเป็นสุขก็จะฉายแสง
อำนวยคุณประโยชน์ทั้งทางวัตถุและทาง
จิตใจแก่ประชาชนทั้งหลายโดยทั่วกัน.

๑๐๐ ปี
๑๐๐ ปี
๑๐๐ ปี

ธนาคารกรุงไทย จำกัด

ธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาล
ร่วมมือสร้างสวัสดิความมั่นคง

ขุนอุปถัมภ์นรธา

ข้อความที่ผู้เขียนอัญเชิญมาลงไว้ข้างต้นนี้เป็นพระราชนิพนธ์ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อครั้งยังทรงเป็นสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เรื่อง จดหมายเหตุเสด็จประพาสหัวเมืองปักษ์ใต้

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช มีความเห็นว่าโนราที่ตรัสถึงในพระราชนิพนธ์ข้างต้นนี้คงจะไม่ใช่ขุนอุปถัมภ์นรธากร แต่ท่านขุนอุปถัมภ์นรธากรที่เคยเป็นกำนัน จนได้รับพระราชทินนามว่า “อุปถัมภ์นรธากร” และราชทินนาม “อุปถัมภ์นรธากร” นั้น ก็เป็นราชทินนามตามประทวนกำนัน มิใช่ได้จากการเป็นโนรา

ส่วนนามโนราของท่านขุนอุปถัมภ์นรธากร นั้น ดูเหมือนจะโด่งดังกว่าราชทินนามของกำนัน เพราะคนเขารู้จักท่านทั่วทั้งภาคได้ว่า “โนราฟุ่มเทวา”

เกิดในท่ามกลางเสียงปี่

ขุนอุปถัมภ์นรธากร มีนามเดิมว่า ฟุ่ม ช่วยพูลเงิน เป็นบุตรคนที่สองของนายเงิน (ซึ่งเป็นนายโรงโนรา) กับนางชม ช่วยพูลเงิน เกิดเมื่อวันศุกร์ เดือน 4 ขึ้น 7 ค่ำ เวลา 11 นาฬิกาเศษ ตรงกับวันที่ 4 มีนาคม 2434 ณ บ้านเกาะม่วง หมู่ที่ 2 ตำบลดอนทราย อำเภอกวนขนุน จังหวัดพัทลุง

กำพร้าบิดา

ครั้นเด็กชายฟุ่ม ช่วยพูลเงิน อายุได้ 7 ขวบ นายเงิน ช่วยพูลเงิน บิดาบังเกิดเกล้าก็เสียชีวิต มารดาซึ่งทนต่อความว่าเหวตามลำพังกับบุตรไม่ไหว จึงต้องย้ายครอบครัว

ปรีชา นุ่นสุข

“...โนราคนหนึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นกำนันแล้วลาออกกลับไปแสดงโนราตามเดิม นายคนนี้ทูลกรมหลวงดำรงว่า เป็นกำนันไหนจะสู้โนราได้ย่ำว่าแต่จะให้เป็นกำนันเลย ถึงแม้จะให้เป็นอำเภอหรือเจ้าเมืองหรือเทศาก็ไม่ต้องการ เขาดีกว่าเทศา เพราะเทศามีคนถอดได้ โнораไม่มีใครถอดได้...”

การ

อันมีนางพลับบุตรสาวคนโตอีกคนหนึ่งกลับ
ภูมิลำเนาเดิม ที่บ้านชายคลอง หมู่ที่ 2 ตำบล
ชะมวง ในท้องที่อำเภอเดียวกัน โดยมารดา
ต้องรับการเลี้ยงดูบุตรซึ่งเป็นเด็กว่านอน
สอนง่าย และเป็นที่รักใคร่ของบรรดาญาติ
มิตร ต้องยึดอาชีพทำนาเลี้ยงครอบครัว

ความหวังของบิดา

ตามความหวังเดิมของบิดา ได้วาด
อนาคตที่จะให้เด็กชายพุ่มศึกษาทั้งทางธรรม
และทางโลกจนแตกฉาน ให้สามารถทำราชการ
ได้ ไม่ต้องการเห็นบุตรมาเจริญรอย
ตามตำแหน่งนายโรงโนรา เพราะเป็นอาชีพ
เด่นกินรำกิ้น ไม่มีเกียรติ (ตามความรู้สึก
ของคนสมัยนั้น)

แต่เมื่อบิดามาลิ้นบุญเสียก่อนที่จะ
เห็นบุตรประสบความสำเร็จ มารดาซึ่งเห็น
ชอบตามความคิดของบิดา จึงไม่ยอมทำลาย
ทางชีวิตของบุตรตามที่บิดาได้วางไว้ ดังนั้น
พอเด็กชายพุ่มอายุได้ 11 ขวบ ซึ่งโตพอที่
จะจากบ้านไปไกลโดยปราศจากกังวล มาร
ดาจึงเตรียมการให้เด็กชายพุ่มได้เรียนหนังสือ
ตามความหวังของบิดา

ฝากตัวเรียนหนังสือ

มารดาได้นำเด็กชายพุ่มไปฝากตัว
เพื่อเรียนหนังสือ เมื่อเด็กชายพุ่มอายุได้ 11
ขวบ โดยฝากเด็กชายพุ่มไว้กับพระครูกาเดิม
(หนู) วัดวิหารเบิก ตำบลลำปำ อำเภอ
เมือง จังหวัดพัทลุง

แต่ดูเหมือนว่าโชคจะไม่เข้าข้างเด็ก
ชายพุ่มเสียจริง ๆ เพราะพอเด็กชายพุ่มเรียน
หนังสือไปพออ่านออกเขียนได้ พระครูกา
เดิม (หนู) จำเป็นต้องเดินทางเข้าทำกิจ

ขุนอุปถัมภ์นารากร ถ่ายเมื่อ 20 มีนาคม 2514 ขณะอายุ 80 ปี.

ฐานะในกรุงเทพฯ เด็กชายฟุ่มจึงหมดโอกาสในการศึกษา ต้องเดินทางกลับบ้านมาอยู่กับมารดาอีกครั้งหนึ่ง

พบกับสังขตเซย : ความหวังใหม่

เมื่อสูญเสียสิ่งหนึ่งไป ย่อมจะมีสิ่งอื่นมาทดแทนเสมอ เหมือนกับจะเป็นกฎตายตัวของธรรมชาติ ชีวิตของเด็กชายฟุ่มในช่วงนี้ จึงเริ่มมีบางสิ่งมาทดแทนความหวังเดิมที่สูญสลายไป

จากการที่เด็กชายฟุ่มได้พบเห็นการ

แสดงโนราห์มาอย่างจำเจ จนแทบจะเรียกได้ว่า “เกิดในท่ามกลางเสียงปี่” ประกอบกับบรรดาญาติ มิตร เพื่อนฝูง เห็นบุคลิกเหมาะที่จะร้องรำทำเพลงได้ ทุกคนจึงแนะนำและชักชวนให้หลงใหลในศิลปะการร่ายรำของโนรา อันเป็นศิลปะการร่ายรำประจำภาคใต้

เด็กชายฟุ่มเห็นว่าตนเองเอาดีทางการเรียนก็ล้มเหลวเสียแล้ว ดังนั้นหากจะเอาดีทางโนราซึ่งเป็นศิลปะที่ตนชอบซึ่งเป็นชีวิต

จิตใจมาแต่อ่อนแอออกก็คงจะดี จึงตัดสินใจตั้งความหวังอย่างเด็ดเดี่ยวที่จะเอาดีทางโนราให้ได้

มอบตัวเป็นศิษย์โนรา

ในระยะเวลาที่เด็กชายฟุ่มตัดสินใจที่จะเอาดีทางโนรานั้น ประจวบกับคณะโนราบ้านป่าพยอม อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง มาเปิดการแสดงที่บ้านชายคลอง ซึ่งเป็นถิ่นที่อยู่ของเด็กชายฟุ่มพอดี ดังนั้นเด็กชายฟุ่มจึงมอบตัว เป็นลูกศิษย์ของโนราชุมในทันที

เริ่มชีวิตโนรา

สองปีในการเริ่มชีวิตโนรา เด็กชายฟุ่มได้พยายามฝึกฝนทั้งรำทั้งร้องจนเจนจำ แต่กระนั้นก็ยังไม่ใช่ที่พอใจของเด็กชายฟุ่ม เพราะสมอของเขาดิบโตเกินวัย เขายังถึงศิลปะประเภทนี้ได้อย่างลึกซึ้งต้องแท้ เขาคิดอยู่เสมอว่า “วิชาเพียงเท่านั้นจะเป็นโนราที่คุ้มชื่อเสียงได้อย่างไรกัน” ที่เขาคิดเช่นนี้ เพราะเขาเป็นคนที่มีความตั้งใจอย่างแรงกล้านั่นเอง

ดังนั้น เขาจึงได้รับการแนะนำให้ไปฝากตัวเป็นลูกศิษย์กับโนราไซโก โนราที่มีชื่อแห่งบ้านไม้เสียบ ตำบลวังอ่าง อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช และเขาก็เดินทางไปในทันที โนราไซโกพิจารณาเห็นว่าเด็กชายฟุ่มหน่วยก้านดีมาก จึงยินดีรับเป็นศิษย์ในทันทีเช่นกัน และครอบวิชาให้อย่างไม่หวงแหนแม้แต่น้อย ในระยะหกปีเต็ม ๆ ที่เรียนกับโนราไซโก เด็กชายฟุ่มจึงสามารถเรียนจบครบ 12 ท่ารำ พร้อมกลเม็ดเด็ดพรายอย่างแพรวพราว เด็กชายฟุ่ม ช่วยพูลเงิน จึงกลายเป็น “โนราฟุ่ม” อย่างเต็มตัว

มารดาถึงแก่กรรม

เมื่อโนราฟุ่ม ช่วยพูลเงิน อายุได้ 16 ปี ขณะที่กำลังออกโรงแสดงหาความชำนาญมารดาก็ถึงแก่กรรม เป็นการนำเสียตายอย่างยิ่งที่มารดาไม่มีโอกาสชื่นชมกับชื่อเสียงของบุตรชายอันเป็นที่รัก เมื่อบุตรชายขึ้นถึง

โนราเป็นศิลปะการรำฟ้อนของชาวภาคใต้ ชาวใต้ถือว่าเป็น ศิลปและวัฒนธรรมเก่าแก่ที่กระทำติดต่อกันสืบเนื่องกันมาตั้งแต่สมัยโบราณ ได้รับความนิยมาจากชาวภาคใต้อย่างกว้างขวางเกือบทุกท้องถิ่นมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ ศิลปะการฟ้อนรำชนิดนี้เป็นการแสดงที่ควบคู่กับการแสดงอีกชนิดหนึ่งซึ่งมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางเช่นเดียวกัน คือ หนึ่งตะลุง

ชีวิตสุดในเวลาต่อมาอีกเลย

อุปสมบทอุทิศส่วนกุศลให้มารดา

ด้วยความซาบซึ้งในพระคุณของมารดา ดังนั้นเมื่ออายุได้ 21 ปี โнораฟุ่มจึงเข้าพิธีอุปสมบทเพื่ออุทิศส่วนกุศลให้มารดา ณ พัทธสีมาวัดพิบูลทอง โดยมีพระครูภาเดิม (หนู) เป็นพระอุปัชฌาย์

ออกโรงครั้งแรก : ได้รับฉายา “ฟุ่มเทวา”

ครั้งลาสิกขาบท โнораฟุ่มได้กลับไปพักอยู่กับนางพลับผู้พี่สาว และออกโรงแสดงโนราอีกวาระหนึ่ง คราวนี้เดินทางไปแสดงในต่างถิ่นเป็นนิจสิน เพราะผู้นิยมชมชอบยิ่งทวีขึ้นทุกวัน การแสดงของโนราฟุ่มจึงมากที่ มากแห่ง มากเมือง มากจังหวัด จนรำลือกันถึงการแสดง การร่ำรำอันอ่อนช้อย งดงาม ยากที่หาผู้มาทัดเทียมของโนราฟุ่ม ช่วยพูลเงิน

กล่าวกันว่าชาวภาคใต้ในยุคนั้น ต่างกล่าวขวัญถึงโนราฟุ่มกันไม่ขาดปาก และได้ขนานนามโนราฟุ่ม ช่วยพูลเงินว่า “โนราฟุ่มเทวา” กันทั้งสิ้น เพราะรำสวยเหมือนเทวดา

สร้างฐานะ

โนราฟุ่มเทวา เริ่มมีฐานะดีขึ้นเป็นลำดับ เพราะเป็นบุคคลที่มีร่ำรวย สุภาพ อ่อนโยน สุราไม่ดื่ม การพนันไม่เล่น เงินที่หามาได้ จะให้พี่สาวเป็นผู้เก็บสะสมไว้ ครั้นได้เงินมากเข้า จึงซื้อที่นาและสวนสร้างฐานะจนมั่นคงพอสมควร

พบรัก : ถอดเล็บโนรา

ในด้านชื่อเสียงนั้นโนราฟุ่มเทวาโด่งดังขึ้นทุกที่ ๆ จนกระทั่ง พ.ศ. 2462 ขณะที่มีอายุได้ 28 ปี จึงได้พบรักกับนางสาวแห้ว ทองขุนดำ บุตรสาวของนายปาน นางแจ่ม ทองขุนดำ ผู้มีฐานะร่ำรวยแห่งหมู่บ้านนาขยาด อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง โดยได้สวธและเข้าสู่พิธีสมรสถูกต้องตามประเพณีไทยอย่างสมเกียรติและนับแต่นั้นมาโนราฟุ่มเทวาก็ถอดเล็บ เลิกอาชีพการแสดงโนรา หันมาประกอบอาชีพทำนา ทำสวนอย่างมีความสุขตลอดมา และมีบุตรกับนางแห้วจำนวน 5 คน เป็นผู้ชาย 2 คน ผู้หญิง 3 คน ขณะนี้ (พ.ศ. 2524) บุตรทุกคนมีครอบครัวแล้ว

รับตำแหน่งกำนันตำบลชะมวง

เมื่อ พ.ศ. 2468 กำนันตำบลชะมวงว่างลง เพราะนายฟุ่ม นาคะวิโรจน์ กำนันคนเดิมลาออกจากตำแหน่ง รองอำมาตย์โท ขุนเทพภักดี นายอำเภอควนขนุน จึงเรียกประชุมผู้ใหญ่บ้านและลูกบ้านทั้งตำบล เพื่อลงมติเลือกตั้งกำนันคนใหม่

ในที่สุด ด้วยความเห็นชอบของที่ประชุม นายฟุ่ม ช่วยพูลเงิน ผู้ไม่อยู่ในออบายมุขใด ๆ ก็ได้รับความไว้วางใจให้ดำรงตำแหน่งกำนันตำบลชะมวงสืบต่อจากนายฟุ่ม นาคะวิโรจน์ ในขณะที่ นายฟุ่ม ช่วยพูลเงิน มีอายุได้ 35 ปี

โนราฟุ่มเทวา ซึ่งเคยเป็นโนราขวัญใจของชาวบ้านชาวเมือง จึงจำเป็นต้องเป็นกำนันฟุ่ม ช่วยพูลเงิน ตั้งแต่นั้นมา

เป็นขุนอุปถัมภ์กันรกร

ด้วยความตระหนักในหน้าที่ กำนันฟุ่มได้พยายามปฏิบัติงานตามที่ราชการมอบหมายเป็นอย่างดี และมีประสิทธิภาพ

ลพพธศักราช 2473 ภายหลังจากกำนันฟุ่มเป็นกำนันมา 6 ปี ก็ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณ พระราชทานบรรดาศักดิ์กำนันฟุ่ม ช่วยพูลเงิน เป็น ขุนอุปถัมภ์กันรกร

กำนันดีเด่น

ในขณะที่รับหน้าที่กำนันตำบลชะมวงนั้น ขุนอุปถัมภ์กันรกรได้ทำประโยชน์ให้แก่ประชาชนและประเทศชาติอย่างกว้างขวาง และมีเกียรติคุณดีเด่น ดังจะขอกกล่าวเพียงสังเขป ดังนี้

พ.ศ. 2475 ได้รับพระราชทานเหรียญที่ระลึกฉลองพระนครครบรอบ 150 ปี

พ.ศ. 2477 ราษฎรได้เลือกให้เป็นผู้แทนตำบล ได้รับพระราชทานเข็มกลัดผู้แทนตำบล

พ.ศ. 2478 ได้รับเงินรางวัล 100 บาท จากทางราชการฐานะเป็นกำนันผู้มีความประพฤติดีและปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

พ.ศ. 2480 เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงในการดำเนินการตัดเชื่อมถนนต่อระหว่างชะมวงกับตำบลป่าพยอมมาต่อกับถนนเขาปู่-ควนขนุน

พ.ศ. 2481 ได้รับรางวัลที่ 1 ในการประกวดพันธุ์ข้าวของจังหวัดพัทลุง รับรางวัลไถเกษตร 1 เครื่อง กับเงินสด 15 บาท

พ.ศ. 2482 ได้ใช้เวลาว่างไปค้าขาย

ต่างเมือง โดยซื้อช้างไปขายที่จังหวัดยะลา

พ.ศ. 2483 เดินทางไปซื้อช้างจาก
จังหวัดระนองและชุมพร 2 เชือก มารับ
จ้างลากไม้ ได้ใช้งานอยู่ถึง 10 ปี จึงขายช้าง
ทั้งคู่ ไป

ลาออกจากกำนัน

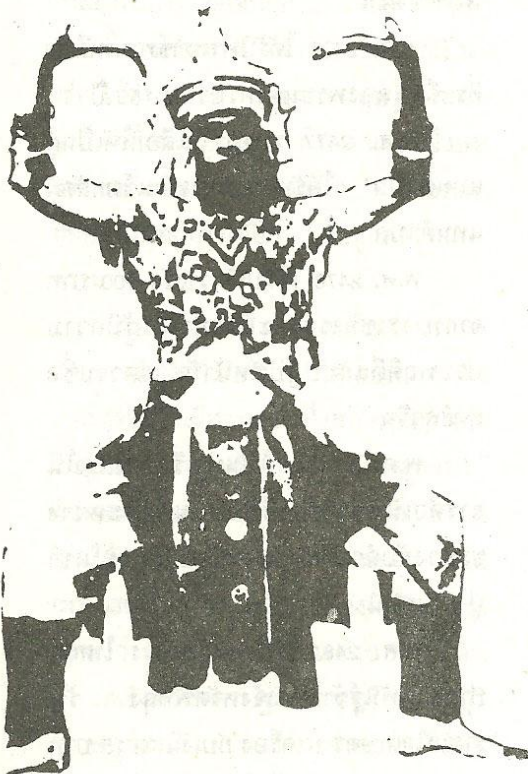
เมื่อ พ.ศ. 2485 ขุนอุปถัมภ์นรากรก็
ยื่นใบลาออกจากตำแหน่งกำนันตำบลชะมวง
หลังจากที่รับราชการมาเป็นเวลา 20 ปี เมื่อ
ลาออกจากกำนันแล้วจึงได้ประกอบอาชีพ
ส่วนตัว คือ ทำนาและทำสวน

พ.ศ. 2497 ได้รับเลือกเป็นคนขยัน
ของชาติ ในตำบลชะมวง ได้รับรางวัลบัตร
ลดค่าโดยสารรถไฟครั้งราคาและแหวนทอง
คำจารึกคำว่า “คนขยันของชาติ” ไว้ที่เรือน
แหวน

พ.ศ. 2499 ได้ฝากตัวต่อท่านเจ้าคุณ
พุทธิธรรมธาดา ปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน
ณ วัด สุวรรณวิชัย

แสดงโนราการกุศล

เมื่อ พ.ศ. 2500 พระครูสิริรัตโนภาส
ได้ก่อสร้างสะพานข้ามคลองวัดพิกุลทอง

แต่ไม่สำเร็จเพราะขาดทุนทรัพย์อีกมาก
ขุนอุปถัมภ์นรากรร่วมกับคณะศิษย์จึงเปิด
การแสดงโนราการกุศลขึ้น เก็บเงินได้
10,000 บาทเศษ ทั้งนี้ นอกจากจะไม่หักค่า
ใช้จ่ายแล้วขุนอุปถัมภ์นรากรยังบริจาคเงิน
ส่วนตัวสมทบอีก 1,000 บาท

การสอนศิษย์

ขุนอุปถัมภ์นรากรมีลูกศิษย์ลูกหา
มากมาย ท่านเริ่มฝึกสอนโนราให้แก่ลูกศิษย์
ตั้งแต่ท่านเริ่มออกโรงแสดงโนราเพียงไม่กี่
ปี ศิษย์รุ่นแรก ๆ ของท่านจึงมีอายุไม่น้อย
กว่าท่านนัก ลูกศิษย์ลูกหาของท่านมีหลาย
รุ่นด้วยกันคือ

ศิษย์รุ่นแรก มีดังนี้

โนรากลับ ทองแก้วหล่อ อายุ 84 ปี
(นับถึง พ.ศ. 2523)

โนราพลัด คชรัตน์ อายุ 83 ปี (นับถึง
พ.ศ. 2523)

โนรายก ช่วยพูนชู อายุ 83 ปี (นับถึง
พ.ศ. 2523)

โนราแจ้ง (ไม่ทราบนามสกุล) อายุ
82 ปี (นับถึง พ.ศ. 2523)

ศิษย์รุ่นที่สอง มีดังนี้

โนราหิด บุญหนูกลับ อายุ 77 ปี (นับ
ถึง พ.ศ. 2523)

โนราเมฆ คงหนู อายุ 70 ปี (ถึงแก่
กรรม)

โนรากลิน (ไม่ทราบนามสกุล) อายุ
68 ปี (ถึงแก่กรรม)

โนราริน (ไม่ทราบนามสกุล) อายุ 65
ปี (ถึงแก่กรรม)

ศิษย์รุ่นที่สาม มีดังนี้

โนราเจิม เพชรสุวรรณ อายุ 50 ปี
(ถึงแก่กรรม)

โนราล้อม แสงขาว อายุ 65 ปี (นับ
ถึง พ.ศ. 2523)

โนราพรหม ปานมา อายุ 65 ปี (นับถึง
พ.ศ. 2523)

พ.ศ. 2507 ได้รับเชิญไปสอนโนรา
ให้นักเรียนฝึกหัดครูสงขลา จนกระทั่ง

โรงเรียนฝึกหัดครูสงขลาบูรรวมกับวิทยาลัย
ครูสงขลา ท่านก็ยังสอนอยู่

พ.ศ. 2514 ได้รับเชิญไปสอนโนรา
ให้กับนักศึกษาวิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช

ศิษย์ของท่านทั้งสองสถาบันนี้คงจะ
มีไม่น้อยกว่า 1,000 คน นายโรงโนราของ
วิทยาลัยครูทั้งสองในขณะนี้ก็เป็นศิษย์ของ
ท่าน ซึ่งนายโรงทั้งสองคนนี้เป็นที่รู้จักกันดี
แทบทุกภาคของประเทศไทย เพราะได้ร่วม
ไปแสดงในงานวัฒนธรรมระหว่างภาคของ
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยทุกคราว คือ
อาจารย์ สาโรช นาคะวิโรจน์ นายโรงโนรา
วิทยาลัยครูสงขลา และอาจารย์ จิตร ภูมิ
พงษ์ นายโรงโนราวิทยาลัยครูนครศรีธรรม
ราช

นอกจากศิษย์ทั้งสองที่กล่าวนี้ ศิษย์
ของท่านอีกเป็นจำนวนมากที่ออกไปส่ง
เสริม พื้นฟูการแสดงโนราตามโรงเรียน
และตำบลหมู่บ้านต่าง ๆ ทั่วทั้งภาคใต้ ซึ่ง
อาจจะเป็นสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่ง
ที่ทำให้โนรายังคงมีความฟูเฟื่องในภาคใต้
มาจนกระทั่งทุกวันนี้

เกียรติอันสูงสุดในความเป็น พุ่มทewa

ขุนอุปถัมภ์นรากร ในฐานะแห่งโน
ราพุ่มทewaเคยได้รับพระมหากรุณาธิคุณ
และเกียรติอันสูงสุดในความเป็นพุ่มทewa
แห่งภาคใต้หลายต่อหลายครั้ง จะขอนาม
กล่าวโดยสังเขป ดังนี้

พ.ศ. 2458 รำถวายพระบาทสมเด็จพระ
พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว 2 ครั้ง ณ พลับ
พลาณาวง อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุงหนึ่ง
ครั้ง และ ณ หน้าวังสมเด็จ จังหวัดสงขลา
อีกหนึ่งครั้ง

พ.ศ. 2476 รำถวายสมเด็จพระเจ้าฟ้ากรม
พระยานริศรานุวัดติวงศ์ ณ ภัตตาคาร
ลำปำ จังหวัดพัทลุง ได้รับพระราชทานเงิน
รางวัล 500 บาท

วันที่ 17 มีนาคม 2502 รำถวายพระ
บาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน

และสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ ณ พลับพลาที่ประทับหน้าศาลากลางจังหวัดพัทลุง ได้รับพระราชทานเหรียญพระบรมรูปรัชกาลที่ 9

วันที่ 12 สิงหาคม 2513 รำถวายพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าเฉลิมพลทิฆัมพร ณ โรงเรียนนาฏศิลป์ กรุงเทพ ฯ

วันที่ 14 สิงหาคม 2513 พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าเฉลิมพลทิฆัมพร ทรงนำไปออกรายการทางสถานีไทยโทรทัศน์ช่อง 4 กรุงเทพ ฯ

วันที่ 16 สิงหาคม 2513 พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าเฉลิมพลทิฆัมพรทรงนำไปรำถ่ายทำเป็นภาพยนตร์ที่หนองแขม

วันที่ 18 มกราคม 2514 ผู้อำนวยการวิทยาลัยครูสงขลา นำไปรำให้ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช ดู ณ โรงแรมสมิหลา จังหวัดสงขลา

พ.ศ. 2514 ผู้อำนวยการกองหอสมุดแห่งชาติ (นางแม่นาส ขวลิต) นำไปรำถ่ายทำบันทึกไว้เป็นภาพยนตร์ ณ หอสมุดแห่งชาติ ท่าสาธุกรี กรุงเทพ ฯ

วันที่ 20 มีนาคม 2514 พลตำรวจตรีธรา ธาระวานิช นายกสมาคมชาวปักษ์ใต้เชิญไปแสดงที่สังคีตศาลา กรุงเทพ ฯ เนื่องในงานแสดงดนตรีมหกรรม ครั้งที่ 10

วันที่ 20 มีนาคม 2514 ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช นำไปรำถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน ณ พระที่นั่งจักรีดิถีปราสาท พระราชวังดุสิต กรุงเทพ ฯ

วันที่ 8-9 พฤษภาคม 2514 ทางราชการเชิญไปแสดง ณ บริเวณท้องสนามหลวง กรุงเทพ ฯ เนื่องในงานวันชาติเกษก

จากอดีตจนถึงปัจจุบันนี้ (พ.ศ. 2523) ท่านขุนอุปถัมภ์นรากรมีอายุย่างเข้าครบอายุ 90 ปีแล้ว เนื่องจากท่านไม่มีว่สุขด้วยขอบายมุษใด ๆ แม้วัยของท่านจะมากขึ้น แต่สุขภาพของท่านยังสมบูรณ์ และเนื่องด้วยความอุตสาหวิริยะมาแต่ต้นฐานะของครอบครัวของท่านจึงอยู่ในขั้นสมบูรณ์ด้วยทรัพย์ ชีวิตการ

ขุนอุปถัมภ์นรากร รำถวายทอดพระเนตร พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเมื่อ 20 มีนาคม 2514

ครองเรือนของท่านนับเป็นแบบฉบับที่ดีของชนรุ่นหลัง ชีวิตการเป็นศิลปินของท่านเป็นแบบฉบับที่ดีของศิลปินยุคปัจจุบันและอนาคต คำกล่าวที่ว่า “ท่านเป็นดวงประ

ทีปแห่งนาฏศิลป์ ประมาจารย์แห่งโนราของภาคใต้” จึงเป็นสิ่งที่ไม่เกินความจริง (บทความนี้ได้รับความอนุเคราะห์จากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ)

ตื่นสายให้สร้างสวนมะพร้าว
ตื่นเช้าให้สร้างสวนยาง
(เลือกอาชีพให้เหมาะกับนิสัย)

ภาษิตชาวใต้ จาก “ภาษิตชาวบ้าน” ของ ภิญโญ จิตคำ

วิธีป้องกัน การหลอกลวง และทุจริตเกี่ยวกับที่ดิน

กรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย

คงเป็นที่ยอมรับกันแล้วว่า ที่ดินเป็นทรัพย์สินที่มีความสำคัญและเป็นที่ต้องการของประชาชนอย่างมาก ในสมัยก่อน ๆ ปัญหาเรื่องที่ดินไม่สู้จะมีมากนัก เพราะที่ดินรกร้างว่างเปล่ามีมากมาย และเพียงพอสำหรับประชาชน แต่ในสภาพปัจจุบัน จำนวนประชากรเพิ่มขึ้น ในอัตราที่สูงแต่จำนวนที่ดินยังมีเท่าเดิม ความต้องการที่ดิน เพื่อเป็นที่อยู่อาศัยก็ดี ที่ทำกินก็ดี หรือใช้เป็นหลักทรัพย์สินในการกู้ยืมเงินเพื่อประกอบธุรกิจต่าง ๆ ก็ดี มีจำนวนมากเหลือเกิน ผลที่ติดตามมา คือ ปัญหาเกี่ยวกับที่ดิน ซึ่งมีมากมายหลายรูปแบบ ปัญหาที่สำคัญปัญหาหนึ่งได้แก่ปัญหาการหลอกลวงและทุจริต ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงไปยังเจ้าของที่ดินและผู้เกี่ยวข้องที่ทุจริตต้องเดือดร้อนและเสียหาย

วิธีการทุจริตและการป้องกันนั้น กรมที่ดินได้เคยชี้แจงให้ประชาชนผู้สุจริตด้วยวิธีการต่าง ๆ เสมอมา ขณะนี้เห็นว่า ยังมีผู้พยายามหลอกลวงเจ้าของที่ดิน หรือประชาชน ผู้สุจริตด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อกระทำการทุจริตฉ้อโกงเกี่ยวกับที่ดินอยู่อีก กรมที่ดินตระหนักในความเสียหายที่ประชาชนจะได้รับจึงขอนำเรื่องนี้ออกเผยแพร่ให้ประชาชนได้ทราบทั่วกัน

วิธีการทุจริต

ผู้ทุจริตมีวิธีการหลอกลวงหลายวิธีพอประมวลได้ดังนี้

1) ผู้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินนำโฉนดที่ดินของตนไปประกันเงินกู้กับผู้อื่น แล้วมาแจ้งเจ้าพนักงานที่ดินว่าโฉนดที่ดินสูญหาย ขอให้ออกใบแทนโฉนดที่ดินให้ใหม่ด้วย เมื่อได้รับใบแทนโฉนดที่ดินแล้วจึงไปหลอกลวงจดทะเบียนขาย ขายฝาก หรือจำนองผู้อื่นอีกต่อหนึ่ง

2) ผู้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินทำสัญญาจะซื้อจะขายที่ดิน รับเงินไปแล้วบางส่วน หรือทั้งหมดตกลงให้ผู้ที่จะซื้อครอบครองที่ดินก่อน แล้วจะโอนกรรมสิทธิ์ให้ภายหลัง ต่อมาผู้ถือกรรมสิทธิ์ได้นำโฉนดที่ดินไปจดทะเบียนให้แก่ผู้อื่นอีก

3) ผู้ถือกรรมสิทธิ์หลอกลวงผู้ซื้อโดยการชี้ที่ดินที่จะขายให้ผิดจากความจริง เช่น สภาพที่ดินอยู่ไกลถนน ใกล้แม่น้ำ หรือสภาพที่ดินเป็นถนน หรือถูกน้ำเซาะพังหายไป เวลาพาผู้ซื้อไปดูที่ดินก็พาไปชี้ที่ดินแปลงอื่นซึ่งใกล้ถนน ใกล้คลอง หรือชี้ที่ดิน ซึ่งมีได้มีสภาพเป็นถนน หรือถูกน้ำเซาะพัง

4) ผู้ทุจริตหลอกลวงเอาโฉนดที่ดินของผู้อื่นมา แล้วแก้ไขชื่อผู้ถือกรรมสิทธิ์ให้เป็นชื่อของตนแล้วนำไปประกันเงินกู้หรือทำสัญญามัดจำขายแก่ผู้อื่น หรือโดยวิธีทำใบมอบอำนาจปลอมชื่อผู้ถือกรรมสิทธิ์ แล้วไปจดทะเบียนขายแก่ผู้อื่น

5) ผู้ทุจริต ลัก หรือหลอกลวงเอาโฉนดที่ดินและใบมอบอำนาจของผู้ถือกรรมสิทธิ์ที่ลงชื่อไว้โดยมิได้กรอกข้อความใด ๆ แล้วมอบให้ผู้ทุจริตไปดำเนินการ ผู้รับมอบทุจริตไปกรอกข้อความเป็นอย่างอื่นนอกเหนือจากที่ได้ตกลงกัน

6) ผู้ทุจริตลักหรือหลอกลวงเอาโฉนดที่ดินของผู้อื่นมา แล้วปลอมตัวว่าเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินมาขอจดทะเบียนขาย

7) ผู้ทุจริตจะช่วยวิ่งเต้นเป็นผู้นำเจ้าของที่ดินไปทำการขาย ขายฝาก หรือจำนองที่ดิน ของตนแก่ผู้อื่น เมื่อได้เงินแล้วก็ขอ

กู้เงินนั้นต่อโดยให้ดอกเบี้ยสูงแล้วจ่ายเช็ค
ไม่มีเงินให้ไว้เป็นประกันในกรณีนี้เกิดกับ
เจ้าของที่ดินซึ่งรู้เท่าไม่ถึงการณ์

8) วิธีนี้ เป็นวิธีที่เจ้าพนักงานที่ดิน
ตรวจจับได้บ่อยครั้งในขณะนี้ โดยผู้ทุจริต
ทำที่ขอยืมโฉนดที่ดินจากเจ้าของที่ดินไปกู้
เพื่อช่วยหาผู้ซื้อ หรือเดินนายหน้า หรือขอ
ไปตรวจสอบที่สำนักงานที่ดินเสร็จแล้ว
ทำโฉนดที่ดินปลอม เอาไปคืนให้เจ้าของ
ที่ดิน ส่วนโฉนดที่ดินฉบับจริงนำไปทำการ
โอนขาย ขายฝาก หรือจำนอง กว่าเจ้าของ
ที่ดินจะรู้ว่าโฉนดที่ดินที่เขาเอามาคืนเป็น
โฉนดปลอม ที่ดินก็ถูกโอนไปอยู่ในมือของ
ผู้อื่นเสียแล้ว

กรมที่ดินได้ตระหนักถึงหน้าที่
และความรับผิดชอบในเรื่องนี้ได้เข้ม
งวดกวัดขันเจ้าพนักงานที่ดินในการเก็บ
รักษาโฉนดที่ดินฉบับสำนักงานที่ดินและ
เอกสารที่ดิน ไว้ในที่ปลอดภัย
ให้ใช้ความละเอียดรอบคอบ และระมัด
ระวังในการดำเนินการจดทะเบียนสิทธิ
และนิติกรรมกับดำเนินคดีแก่ผู้ทุจริตทุก
ราย ซึ่งเป็นวิธีการป้องกันการทุจริตที่
ทางราชการจะกระทำได้ สำหรับเจ้าของ
ที่ดิน และประชาชนผู้เกี่ยวข้องก็มีส่วน
ที่สำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องช่วยกัน
และร่วมมือป้องกันมิให้เกิดการทุจริต
เกี่ยวกับที่ดินของท่านด้วย โดยมีวิธีการ
ป้องกันได้ดังนี้

1) ผู้เป็นเจ้าของที่ดินควรเก็บรักษา
โฉนด หรือ น.ส. 3 ของตนไว้ในที่ปลอดภัย
อย่าให้หายหรือให้ผู้ใดลักพาไปเป็นอันตราย
เพราะเมื่อหายหรือถูกลักขโมยไปแล้ว ผู้
ทุจริตอาจนำไปปลอมลายมือชื่อในหนังสือ
มอบอำนาจ หรือปลอมตัวเป็นท่านนำไป
จดทะเบียนขายได้ ถ้าปรากฏว่าโฉนดที่ดิน
หรือ น.ส. 3 ได้หายไป ควรรีบไปแจ้งความ
ต่อพนักงานสอบสวน แล้วนำใบแจ้งความ
ไปแสดงต่อเจ้าพนักงานที่ดินเพื่อขอให้ออก
ใบแทนให้ใหม่

2) อย่าหลงเชื่อผู้ทุจริตซึ่งมาพูดจา

หวานล่อมขอยืมโฉนดเพื่อให้คนโน้นคนนี้
ดูเพื่อขายเพื่อจำนองหรือขายฝาก เมื่อเขา
ได้โฉนดไปแล้วอาจทำให้เกิดความเสียหาย
ขึ้นได้ ตามตัวอย่างที่กล่าวมาแล้ว

3) ผู้มาขอโฉนดที่ดินของท่าน ไม่
ว่ากรณีใด ๆ ให้ระมัดระวังอย่าให้เขาสับ
เปลี่ยนโฉนดที่ดินได้ หากมีความจำเป็นที่
ท่านจะต้องให้โฉนดที่ดินของท่านไป ก็
ควรถ่ายภาพโฉนดที่ดินให้ไป ไม่ควรมอบ
โฉนดที่ดินตัวจริงให้ไป

4) อย่าเซ็นชื่อในใบมอบอำนาจโดย
ไม่กรอกข้อความอันขาด ถ้าจะทำนิติ-
กรรมเรื่องใดก็ให้เขียนลงไปใบมอบอำนาจ
ให้ชัดเจน เช่น จะขายก็ว่าขาย จะจำนองก็ว่า
จำนอง และเพื่อเป็นการไม่ประมาท ก่อน
ที่จะมอบอำนาจให้ผู้ใดไป ควรจะได้พิจารณา
ถึงบุคคลที่รับมอบอำนาจด้วยว่าบุคคลนั้นมี
ความประพฤติดีเป็นที่เชื่อถือได้ โดยรู้จัก
ชอบพอกันมานาน หรือเป็นญาติพี่น้องกัน
ไม่ควรมอบอำนาจให้กับผู้ที่ไม่รู้จักมักคุ้นกัน
มาก่อน และถ้าไม่จำเป็นจริง ๆ แล้ว ควรจะ
ไปทำธุรกิจต่าง ๆ เรื่องที่ดินด้วยตนเองจะ
เป็นการปลอดภัยและสะดวกกว่า แม้จะเสีย
เวลาไปบ้าง ก็ยังดีกว่าสูญเสียทรัพย์สิน

5) อย่าทำสัญญาให้กู้ยืมเงินกันเอง
โดยรับมอบโฉนดไว้ประกันเป็นอันตราย วิธี
นี้เสี่ยงต่อความเสียหาย เพราะโฉนดที่นำมา
ประกันเงินกู้นั้นอาจเป็นโฉนดปลอม หรือ
ถูกหลอกลวงมาก็ได้ ทางที่ดีควรนำโฉนดไป
ขอตรวจสอบยังสำนักงานที่ดินเสียก่อน เมื่อ
แน่ใจแล้วจึงขอจดทะเบียนรับจำนองหรือ
รับซื้อฝากต่อพนักงานเจ้าหน้าที่จึงจะปลอดภัย
โฉนดที่นำมาประกันเงินกู้กัน แม้จะเป็น
โฉนดที่แท้จริงและผู้นำมาเป็นเจ้าของกรรม-
สิทธิ์ที่แท้จริง แต่เมื่อทำสัญญากู้เงินและ
รับมอบโฉนดไว้แล้ว เขาอาจแอบไปขอรับ
ใบแทนโฉนดแล้วโอนขายให้แก่ผู้อื่นไปได้
กรณีทุจริตเช่นนี้เกิดขึ้นบ่อยครั้งที่สำนักงาน
ที่ดิน ผู้ให้กู้จะรู้สึกตัวว่าถูกหลอกลวงก็ต่อ
เมื่อกาลเวลาล่วงมานานแล้ว ผู้กู้ขาดส่งดอก
เบี้ย และมีได้มาติดต่อด้วยเลย ผู้ให้กู้สงสัยจึง

นำโฉนดมาดู มาขอตรวจสอบยังสำนักงาน
ที่ดิน ก็ปรากฏว่าเจ้าของที่ดินได้แอบมาขอ
ใบแทนโฉนด และโอนขายให้แก่ผู้อื่นไปแล้ว

6) ก่อนจะรับซื้อ จำนองหรือ รับซื้อ
ฝากที่ดิน ควรไปตรวจสอบดูที่ดินเสียให้
แน่นอนว่า ที่ดินอยู่ที่ไหน สภาพเป็นอย่างไร
ราคาพอสมควรหรือไม่ ถ้าสงสัยก็ควรไป
ขอตรวจสอบหลักฐานที่สำนักงานที่ดิน ก็
จะเป็นการปลอดภัย เพราะมีเรื่องบ่อยว่า
ผู้ซื้อซื้อที่ดินผิดแปลง บางรายสภาพที่ดิน
เป็นถนน หรือพังลงแม่น้ำไปหมดแล้วก็มี

7) อย่าหลงเชื่อนายหน้า ซึ่งวิ่งเต้นช่วย
เหลือชื่อขายที่ดินให้มากนัก เพราะนายหน้า
บางรายหวังประโยชน์ตนเป็นใหญ่ ไม่
คำนึงถึงอะไรทั้งสิ้น ความเสียหายอาจเกิด
ขึ้นได้ตลอดเวลา

8) เจ้าของที่ดินซึ่งไม่เคยทำการโอน
หรือเปลี่ยนแปลงทางทะเบียนเลย วาง ๆ
ควรจะมาขอตรวจสอบที่สำนักงานที่ดินบ้าง
ว่า ที่ดินของตนยังอยู่ปกติหรือไม่ เพราะเคย
มีเรื่อง ปรากฏเหมือนกันว่าถูกบุคคลอื่น
ปลอมตัว ปลอมโฉนด ปลอมบัตรประชาชน
ปลอมสำเนาทะเบียนบ้าน ปลอมใบมอบ
อำนาจมาดำเนินการจดทะเบียนต่อพนักงาน
เจ้าหน้าที่ กว่าจะรู้เรื่อง ที่ดินก็ถูกโอนเปลี่ยน
มือไปหลายตอนแล้ว

การที่ได้แก้ปัญหาเรื่องการหลอกลวงและทุจริตเกี่ยวกับที่ดินมาเสนอใน
ครั้งนี้ ก็เพื่อชี้ให้เห็นว่าพฤติกรรมดังกล่าว
ยังมีอยู่ และจะยังคงมีอยู่ต่อไป วิธีการ
จะแปลกแหวกแนวใหม่อยู่เรื่อย ๆ เป็น
ที่น่าวิตกอย่างยิ่ง จึงขอความร่วมมือ
จากเจ้าของที่ดิน และประชาชนผู้สุจริต
ได้ช่วยกันป้องกันการทุจริต ทั้งนี้เพื่อ
รักษาและคุ้มครองผลประโยชน์ของท่าน
หากได้ช่วยกันทุกทางแล้ว การทุจริต
เกี่ยวกับที่ดินก็อาจจะไม่เกิดขึ้น หรือจะ
เกิดมีได้ก็เป็นส่วนน้อย

ท้องร่วง

เภสัชกรหญิงปิยะดา จิระนภากุล

1 สัปดาห์ก็หายเป็นปกติ สาเหตุของการเกิดท้องร่วงแบบนี้มีอยู่มากมาย แบ่งออกกว้างๆ ได้เป็น 2 ประเภท คือ

ประเภทแรก ไม่ได้เกิดจากการติดเชื้อ แต่เกิดจากสาเหตุอื่น ๆ ได้แก่ ความตึงเครียด หรือการผันแปรทางอารมณ์ ตัวอย่างเช่น ในนักเรียนบางคน เวลาใกล้สอบ จะเกิดท้องเสียขึ้นมาทันทีทันใด เป็นต้น

อาการท้องร่วงที่พบมากในคนไทยอย่างหนึ่งคือ ท้องร่วงหลังจากดื่มมสมด แต่อาการไม่รุนแรง คือหลังจากดื่มมสมดแล้ว 15 นาที - 2 ชั่วโมง จะรู้สึกโครกครากในท้อง ปวดท้อง ท้องเดิน 1-2 ครั้ง แล้วก็หยุด พบว่าในคนเหล่านี้ขาดเอ็นโซม สำหรับย่อยน้ำตาลแลคโตสในนม ทำให้การดูดซึมน้ำในลำไส้ผิดปกติ ถ่ายอุจจาระเหลว แก้ไขได้ทางเดียวคือ งดดื่มมสมดหรืออาจจะลองดื่มทีละน้อยแล้วค่อย ๆ เพิ่มปริมาณ

อาหารรสเผ็ดจัดก็ทำให้เกิดท้องเดินได้ในบางคน เพราะอาหารเผ็ดนี้ไประคายเยื่อบุกระเพาะอาหาร ทำให้น้ำย่อยออกมามากขึ้น และกระตุ้นการบีบตัวของลำไส้ ทำให้กากอาหารถูกบีบออกมาเร็ว ลำไส้ดูดซึมน้ำกลับไปได้น้อยกว่าปกติ อุจจาระจึงเหลว

สาเหตุอีกอย่างหนึ่งคือ ยาบางชนิด ถ้าใช้มากเกินไปก็ทำให้เกิดท้องเสียได้ เช่น ยาลดกรดที่มีเกลือของแมกนีเซียมมากกว่าอลูมิเนียมไฮดรอกไซด์ หรือยาปฏิชีวนะบางอย่าง หรือการรับประทานยาระบายมากกว่า

ขนาดกำหนด เป็นต้น

ประเภทที่ 2 เกิดจากการติดเชื้อแบคทีเรีย หรือไวรัสหรือพาราสิต อาการท้องร่วงในบ้านเราเกิดจากสาเหตุข้อนี้มาก เพราะการกวดขันเกี่ยวกับอาหารการกินและสุขาภิบาลยังไม่ดีพอ โดยเฉพาะนอกเขตเทศบาล เดิมเชื่อกันว่าหวัดเป็นสาเหตุใหญ่ที่ทำให้ประชาชนล้มป่วยกันมาก แต่ก็ยังมีเชื้ออื่น ๆ ที่เป็นสาเหตุให้เกิดอาการท้องร่วงอีกมาก ตัวที่เริ่มมีความสำคัญมากขึ้นในปัจจุบันคือ เชื้อที่พบในอาหารทะเลบางอย่าง ซึ่งทำไม่ถูกสุขลักษณะ คนที่รับประทานอาหารทะเลที่มีเชืื่อนี้จะเกิดปวดท้อง ถ่ายอุจจาระเป็นน้ำอย่างเฉียบพลัน และอาจจะมีอาการคลื่นไส้ อาเจียนร่วมด้วยเป็นพัก ๆ นอกจากนั้นก็ยังมีเชื้อบิดไม่มีตัว เชื้อไทฟอยด์ ซึ่งมีอาการรุนแรงมากขึ้น มีไข้ร่วมด้วย โดยเฉพาะในบิด ถ้าเป็นเด็กอาจมีไข้สูงจนชักได้

ไวรัส ก็ทำให้เกิดท้องร่วงได้ เช่น บางคนมีอาการเป็นหวัด น้ำมูกไหล แล้วเกิดท้องร่วงด้วย แต่อาการไม่รุนแรง ถ้าร่างกายแข็งแรงดี ก็จะหายได้เองในเวลาสั้น

พาราสิต ที่ทำให้เกิดท้องร่วงที่สำคัญคือ เชื้อบิดมีตัว ทำให้เกิดอาการอีกเสบของลำไส้ใหญ่ มีการถ่ายอุจจาระเป็นมูกเลือด ถ่ายบ่อย ซึ่งเป็นไปได้ทั้งเฉียบพลันและเรื้อรัง หรือไม่มีอาการเลยก็ได้ และสามารถทำให้เกิดโรคแทรกซ้อนคือ เป็นฝีบิดอะมีบา ท่ออวัยวะอื่น ๆ เช่น ตับ สมอง ปอด เป็นต้น

อาการท้องร่วงหรือที่เราเรียกต่าง ๆ กันไปว่า ท้องเดิน ท้องเสีย หรือลงท้องนั้น คงจะเป็นที่เข้าใจกันดีว่าหมายถึง การถ่ายอุจจาระบ่อย ๆ (วันละหลายครั้ง) และอุจจาระเหลวหรือถ่ายเป็นน้ำ

อาการท้องร่วงที่พบในคนส่วนใหญ่ มักจะเป็นท้องร่วงแบบเฉียบพลัน คือ เกิดเร็วและเป็นอยู่วันสองวัน อย่างมากไม่เกิน

อาการท้องร่วงที่พบส่วนใหญ่ มักจะเป็นท้องร่วงแบบเฉียบพลัน คือเกิดเร็ว แต่เป็นอยู่วันสองวันหรืออย่างมากที่สุดก็ไม่เกิน 1 สัปดาห์ก็จะหายเป็นปกติได้ ถ้าร่างกายแข็งแรงดี แต่ถ้าร่างกายอ่อนแอก็อาจมีโรคอื่นแทรกได้ง่าย จะป้องกันและแก้ไขอย่างไรดี บทความนี้อาจจะช่วยให้คุณเข้าใจได้ดีขึ้นมาก

การบำบัดอาการท้องร่วง

ส่วนใหญ่ถ้าอาการไม่รุนแรงมากนัก ผู้ป่วยมักจะซื้อยารับประทานอาการท้องร่วงจากร้านขายยา มารักษาตัวเอง จึงขอกล่าวถึงยาแก้ท้องร่วงอย่างคร่าว ๆ คือ ยาแก้ท้องร่วงแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

ก็จะช่วยได้เช่นกัน

2.2 ยาดูดซึมพิษ ดูดซึมสารพิษที่เกิดจากเชื้อแบคทีเรียและเคลือบลำไส้ได้แก่ ผงถ่าน เช่น เคาลิน เปคติน

ในยาชุดตำราหลวง มีเคาลินกับเปคตินรวมกัน ที่ขายในท้องตลาดมักจะรวมกับ

ทางการค้าคือ ไอโมติล ยาท้อง 2 ตัวนี้ไม่ควรให้เด็กโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กอายุต่ำกว่า 2 ขวบ

ยาในกลุ่มนี้มีข้อควรระวังคือ ถ้าใช้ในกรณีที่เกิดเชื้อในลำไส้ เช่น บิดไม่มีตัว อาจเกิดผลเสียคือ ทำให้เชื้อโรคค้างอยู่ในลำไส้นานขึ้น อาการจึงกลับเป็นมากขึ้น เพราะลำไส้บีบตัวน้อยลง การขับถ่ายออกก็ลดลง และหายยาก

ข้อแนะนำ

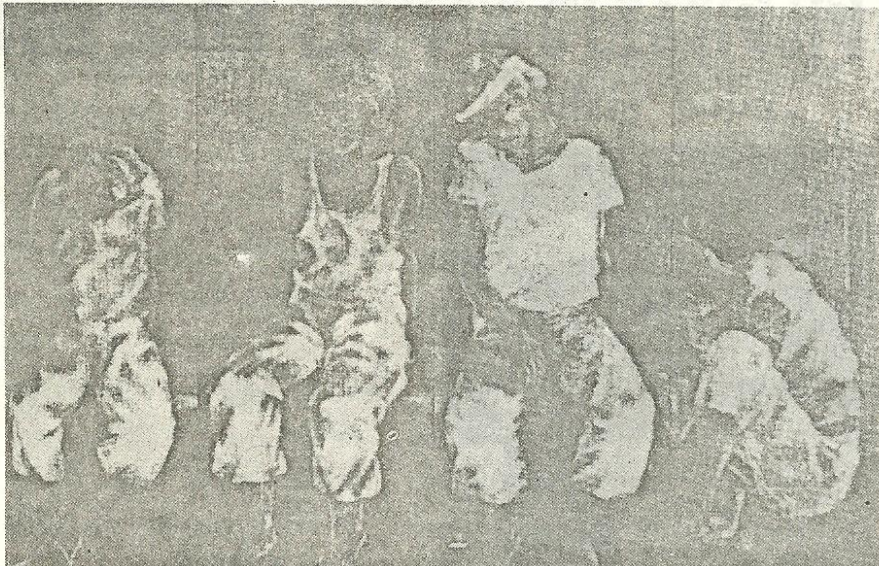
1. ไม่ควรซื้อยารับประทานเองเกิน 2 วัน คือหลัง 2 วันถ้ายังไม่ดีขึ้นต้องรีบพบแพทย์

2. ไม่ควรซื้อยารับประทานเองในรายที่มีไข้สูง

3. ระหว่างที่มีอาการท้องร่วง ควรงดอาหารแข็ง เครื่องดื่ม สุรา นม น้ำอัดลม อาจรับประทานอาหารเหลวได้ เช่น โจ๊ก ข้าวต้ม

4. กรณีที่ถ่ายเป็นน้ำมูกมากตลอดเวลา ร่างกายสูญเสียน้ำและเกลือแร่มาก อาจเกิดช็อค เนื่องจากขาดน้ำได้ คนไข้พวกนี้จำเป็นต้องใช้น้ำเกลือ จึงควรจะได้รับการรักษาในโรงพยาบาล

5. ในเด็กที่ท้องร่วง จะเกิดการสูญเสียน้ำได้ง่ายมากอาจเกิดภาวะแห้ง ทำให้ช็อคได้ ควรจะดื่มนมและรีบพบแพทย์ โดยเฉพาะในเด็กอายุต่ำกว่า 3 ขวบ ไม่ควรซื้อยามารักษาเอง

1. ยาที่ไปฆ่าเชื้อที่เป็นต้นเหตุ เช่น ยาปฏิชีวนะ แอมพิซิลิน นิโอมัยซิน ใช้ฆ่าเชื้อแบคทีเรียเป็นต้นอาการท้องร่วงเนื่องจากเชื้อมักจะมีอาการรุนแรง จึงไม่ควรซื้อยารับประทานเอง ควรจะให้แพทย์ตรวจรักษา

2. ยาที่ลดอาการท้องเดินเท่านั้น ไม่เฉพาะเจาะจงว่าเกิดจากสาเหตุใด

2.1 ยาฝาดสมาน พวกนี้จะลดการเคลื่อนไหวของลำไส้ได้แก่ กรดแทนนิกหรือยาที่เข้าแทนนิน เช่น เกลือของบิสมัท เช่น บิสมัทเฮกโซดา บางครั้งนำชาจีนแก่ๆ

ยาปฏิชีวนะ นิโอมัยซิน ด้วย

2.3 ยาที่ลดการบีบตัวของลำไส้ ได้แก่ — อโทรปีน ทิงเจอร์เบลลาดอนน่า คลายอาการปวดท้องด้วย

— ผื่น และอนุพันธ์ของผื่น ออกฤทธิ์แรงแก้ปวดท้องด้วย เช่น ทิงเจอร์ฝิ่นการบูร มีอยู่ในยาชุดตำราหลวง ถ้ารับประทานเกินขนาดและใช้บ่อย ๆ อาจเสพติดได้

— ยาใหม่ ๆ ที่อ้างว่าออกฤทธิ์ดี และไม่เสพติด คือ ไดเฟนนอกซาเลด ชื่อทางการค้า เช่น โลโมทิว โลเปอร์อามาร์ค ชื่อ

“วารสารไทย”ฉบับที่แล้วได้แนะนำกลุ่มยุวเกษตรกรบ้านแพงพวยอ.นางรองจ.บุรีรัมย์ ซึ่งกรมส่งเสริมการเกษตรได้พิจารณาคัดเลือกให้เป็นกลุ่มเกษตรกรตัวอย่างประจำปี 2523 วารสารฉบับนี้จะขอเสนอเรื่องราวของ กัลยา สะเทิน จาก จ.สุราษฎร์ธานี ซึ่งได้รับการคัดเลือกให้เป็นยุวเกษตรกรดีเด่นในปีเดียวกัน

“วารสารไทย” ตระหนักในความสำคัญและบทบาทของเยาวชนไทย ประสงค์ที่จะสร้างสรรค์ และเชิดชูเด็กดีเพื่อให้เป็นแบบอย่างที่ดีในสังคม

กัลยา สะเทิน

ยุวเกษตรกรดีเด่นประจำปี ๒๕๒๓

๑

อนันต์ ขุมสิน

นางสาวกัลยา สะเทิน กำลังขุดแปลงปลูกผักหนูนเวียงคลองคอกปี

จากบุรีรัมย์...ถึงสุราษฎร์ธานี

เมื่อได้ทราบเรื่องราวของกลุ่มยุวเกษตรกรดีเด่นไปแล้ว ก็ต้องขอแนะนำเรื่องราวของเด็กสาวตัวเล็ก ๆ หน้าตาอ่อนเยาว์แต่อายุ 24 ปีแล้ว มาเล่าสู่บ้าง เด็กสาวผู้นี้ดำรงตำแหน่งประธานกลุ่มยุวเกษตรกรทำสะพาน สะท้อน ตำบลท่าสะท้อน อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้ง ๆ ที่เข้ามาเป็นสมาชิกยุวเกษตรกรด้วยความบังเอิญ และเป็นผู้ที่ได้รับเลือกให้เป็นยุวเกษตรกรดีเด่นประจำปี 2523 ด้วย เด็กสาวที่กล่าวถึงนี้คือนางสาว กัลยา สะเทิน และบทสนทนาต่อไปนี้ คงจะแสดงให้เห็นถึงความขยันขันแข็ง

ความสามารถ ความรักที่มีต่อกลุ่มยุวเกษตรกร และอะไรอีกหลายอย่างของเด็กคนนี้ ที่บางท่านอาจจะนึกนิยมนชมชอบอยู่เงียบ ๆ

ทำไมถึงเข้ามาเป็นสมาชิกยุวเกษตรกร

ตอนแรกไม่ได้เป็นแต่น้องสาวเขาเป็นอยู่ พอน้องสาวเขาไปกรุงเทพฯ เขาให้

ประชุมแทนเขาหน่อย ก็ไปประชุม รู้สึกชอบมาก เลยไปสมัครเป็นสมาชิกยุวเกษตรกรบ้าง

เป็นสมาชิกมากี่ปีแล้ว

4 ปีแล้วค่ะ

ก่อนหน้านี้ทำงานอะไรบ้าง

เมื่อก่อนนั้นก็ช่วยพ่อแม่ทำนา กรีดยาง

ได้ทราบว่ากัลยาเป็นประธานกลุ่มฯ ด้วย ประธานต้องทำอะไรบ้าง

ต้องบริหารงานทุกอย่าง เช่น การวางแผนโครงการการทำงานของแต่ละปีต้องประชุมกับเพื่อน ๆ คณะกรรมการกลางทั้ง 5 คน

และที่ปรึกษากลุ่มฯ ด้วยค่ะ

กิจกรรมของกลุ่มฯ มีอะไรบ้าง

กิจกรรมของกลุ่มแต่ละปีเราต้องวางโครงการเอาไว้ อย่างการปลูกผักสวนครัวนี้ ต้องทำทั้งปีเลย

แล้วกิจกรรมส่วนตัวทำอะไรบ้าง

เลี้ยงไก่ และปลูกผักค่ะ ก็ไม่ต้องเอาไปขายที่ไหนส่วนมากก็จะมาซื้อที่บ้าน

ได้ทราบมาว่าบ้านน้องที่อยู่ เก็บเงินซื้อที่ดินเอง ซื้อวัสดุก่อสร้างเอง และปลูกสร้างเองด้วย เป็นเงินที่ได้จากงานที่ทำอยู่ใช่ไหม และได้ช่วยเหลือพ่อแม่อย่างไรบ้าง

ปกตินี้ช่วยพ่อแม่กรีดยางอยู่แล้ว แต่ยางมันมีไม่มาก พอเลี้ยงครอบครัวได้ สำหรับที่ปลูกบ้านได้นั้น เป็นรายได้จากการปลูกผัก เลี้ยงหมู เลี้ยงไก่

รายได้นี้ได้เป็นงวด หรือได้เป็นปีเป็นงวดๆ ค่ะ อย่างเลี้ยงไก่นี้ได้ประมาณครั้งละ พันกว่าบาท

ได้รับประโยชน์อะไรบ้างจากการเข้าเป็นสมาชิกยุวเกษตรกร

ได้มากเลยค่ะ อย่างเช่นการเลี้ยงไก่นี้

เมื่อก่อนไม่เคยรู้เลยว่าจะต้องประสบประหม่ออย่างไร แต่เดี๋ยวนี้สามารถที่จะจัดวัคซีนให้ไก่ได้ และรู้ว่าจะต้องเลี้ยงยังไง

เคยชักชวนเพื่อนบ้าน หรือคนอื่นให้มาเป็นสมาชิกบ้างไหม

เคยค่ะ ก่อนที่จะไปชวนเพื่อนมาเป็นสมาชิกยุวเกษตรกรก็ให้เขามาดูที่บ้านก่อนว่าการเข้ามาเป็นสมาชิกยุวเกษตรกรนี้มีประโยชน์อย่างไร เช่นรู้จักการจัดบ้านเรือนให้สะอาด ทำอะไรให้ถูกวิธีเหล่านี้

ตอนนี้มีโครงการจะทำอะไรบ้างสำหรับกลุ่มฯ

ตอนนี้กำลังปลูกข้าวโพดหวาน ข้าวโพดพันธุ์สุวรรณ 1 ทำนา สำหรับกิจกรรมกลุ่มฯ นี้จะต้องทำทุกปี และต้องวางโครงการไว้ทุกปี

รายได้ของกลุ่มฯ มีทำอย่างไร

ในปีแรกก็ให้กลุ่มฯ หมด แต่ในปีหลังๆ นี้จะต้องแบ่งให้สมาชิกด้วย ชักร้อยละ 10

สมาชิกคนหนึ่งๆ จะได้สักเท่าไร

ทำมากก็ได้มาก ทำน้อยก็ได้น้อย
เอาอะไรมาวัดว่าทำมาก ทำน้อย
อย่างมาทำ 10 วันก็ได้มาก มาทำ 5 วันก็ได้น้อย ถ้าใครว่างก็มาบ่อย ใครไม่ว่าง

ก็มาน้อย

แล้วตัวน้องเองล่ะ

ส่วนมากจะมามากกว่าเพื่อน แต่รายได้จะแบ่งให้กลุ่มอีกเท่าตัว จะไม่เอาหมด เช่นมา 10 วัน วันละ 25 บาท ก็จะให้กลุ่มไปครึ่งหนึ่ง

มีกฎหรือว่าประธานกลุ่มฯ จะต้องให้อย่างไร

ไม่หรอกค่ะ สมัครงใจให้เอง คนอื่นเขาก็ให้ อย่างเหรียญนี้เขาก็ให้

มีอะไรฝากถึงเพื่อน ๆ ยุวเกษตรกรบ้าง

สำหรับเพื่อน ๆ ยุวเกษตรกรขอให้พวกเราทำงานเพื่อประเทศชาติ สำหรับพ่อแม่แล้ว เมื่อได้ยินคำว่ายุวเกษตรกรก็น่าที่จะส่งเสริมให้ลูกๆ ได้เป็น เพราะยุวเกษตรกรไม่ใช่สิ่งที่เสียหาย แต่เป็นสิ่งที่เราจะได้ความรู้อย่างมากมาย เมื่อมีครอบครัวแล้วเราก็สามารถนำไปใช้ได้ด้วย

ส่งท้าย

ยุวเกษตรกรมีสัญลักษณ์คือ ใบโคลบเวอร์ สีเขียว 4 แฉก แต่ละแฉกมีอักษร “ก” สีขาว อันหมายถึง

เกศ หมายถึงการฝึกสมอง

กมล หมายถึงการฝึกจิตใจ

กร หมายถึงการฝึกใช้มือ

และ กาย หมายถึงการฝึกพละนาถ

พร้อมทั้งคติประจำใจคือ “จะทำให้ดียิ่งกว่าดีที่สุด”...ซึ่งจากเรื่องราวของยุวเกษตรกรข้างต้นนั้นคงจะเป็นข้อพิสูจน์ได้ว่า ยุวเกษตรกรทุกคนจะต้องทำให้ดียิ่งกว่าดีที่สุด และเคยมีคำกล่าวที่ว่า “เด็กวันนี้คือผู้ใหญ่ในวันหน้า” เพราะฉะนั้นเราคงพูดได้ว่า “ยุวเกษตรกรในวันนี้ คือเกษตรกรที่ดีในวันหน้า” และนั่นหมายถึงว่า ประเทศของเราได้สร้างเกษตรกรผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และมีประสิทธิภาพทางด้าน การเกษตรขึ้นมาทดแทนเกษตรกรรุ่นแรก ที่นับวันแต่ละจะล้มหายตายจากไปตามวัยวันและเวลาแล้ว

การเลี้ยงไก่แบบขังกรง เป็นกิจกรรมเพิ่มรายได้อีกหนึ่งทางหนึ่ง

ชาวนา กระดุกสันหลัง ของชาติ

พล.ร.ต.ประกอบ วะสินนท์

นายเจริญ อุ่นอนันต์ นายกสมาคมโรงสีข้าวไทย แถลงว่า นโยบายรักษาระดับราคาข้าวของรัฐบาลในปัจจุบันได้ผลตามเป้าหมายโดยขณะนี้ราคาข้าวเปลือกเจ้าส่วนมากราคาสูงกว่าที่รัฐบาลกำหนด ส่วนข้าวเปลือกเหนียวในภาคเหนือมีราคาที่หน้าโรงสีรับซื้อระหว่างเกวียนละ 3,050-3,100 บาท ซึ่งราคาที่รัฐบาลกำหนดไว้ 3,200 บาท แต่ทางโรงสีก็มีได้หักสิ่งเจือปนและความชื้นจึงเป็นราคาที่ใกล้เคียงกับราคาของรัฐบาล

สำหรับในภาคตะวันออกเฉียงเหนือราคาที่ทางโรงสีรับซื้อจากชาวนายังต่ำกว่าเล็กน้อย ระหว่าง 2,800-2,900 บาท ทั้งนี้เป็นเพราะสภาพข้าวเหนียวของภาคตะวันออกเฉียงเหนือในปีนี้มีคุณภาพต่ำกล่าวคือ เมื่อทำการสีมีเปอร์เซ็นต์ข้าวหักสูง หากรัฐบาลเปิดการประมูลรับซื้อปลายข้าวเหนียวสัก 1-2 ครั้ง คาดว่าจะสามารถดึงราคาข้าวเปลือกสูงกว่านี้ และอาจถึงราคาที่รัฐบาลกำหนดไว้ก็ได้

สำหรับผลการประมูลข้าวขององค์การคลังสินค้าโดยทั่วไป ได้ผลสมตาม

เจตนารมณ์ดีมาก โรงสีให้ความสนใจในการร่วมมือเข้าประมูลมากยิ่งขึ้นทั่วประเทศ เพราะมั่นใจในความแน่นอนของรัฐบาลโดยเฉพาะมีความมั่นใจในเรื่องการเบิกเงิน กระทรวงพาณิชย์ตั้งเป้าหมายประมูลรับซื้อข้าวสารจำนวน 11 ล้านกระสอบ ซึ่งเปิดการประมูล 18 ครั้ง ได้ข้าวประมาณ 7 ล้านกระสอบ และจากการที่โรงสีเข้าประมูลขายข้าวเป็นจำนวนมาก ทำให้โรงสีแข่งขันกันซื้อข้าวเปลือกเพื่อรับซื้อเป็นข้าวสารส่งมอบ ทำให้ราคาข้าวเปลือกลอยตัวสูงขึ้น เป็นอย่างมากดังที่ทราบกันดีอยู่แล้วในปัจจุบัน

นายกสมาคมโรงสีข้าวไทยได้เปิดเผยถึงราคาข้าวเปลือกในเดือนธันวาคม 2523 ก่อนที่รัฐบาลจะเริ่มใช้วิธีการตลาดดังกล่าว เพื่อตั้งราคาข้าวเปลือกให้สูงขึ้นกับราคาในปัจจุบันว่า ข้าวเปลือกเจ้าราคาในเดือนธันวาคม 2523 อยู่ระหว่าง 2,800-3,400 บาท ราคาในปัจจุบันอยู่ระหว่าง 3,300-4,300 บาท ข้าวเปลือกเหนียว ราคาเดือนธันวาคม 2523 อยู่ระหว่าง 2,100-2,250 บาท ราคาเดือนกุมภาพันธ์ 2524 อยู่ระหว่าง 2,800-3,100 บาท ราคาดังกล่าวเป็นราคาหน้าโรงสี ไม่หักสิ่งเจือปนและความชื้น ส่วนที่ชาวนาขายได้จริงอาจต่ำกว่านี้เล็กน้อย เพราะต้องเสียค่ารถขนส่งและอาจมีค่านายหน้าของพ่อค้าคนกลางบ้าง กับบางท้องที่ที่มีคุณภาพข้าวต่ำ

จากถ้อยแถลงของนายเจริญ อุณอนันต์ นายกสมาคมโรงสีข้าวไทยดังกล่าวข้างต้นพอที่จะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่าราคาข้าวเปลือกในสมัยรัฐบาลชุด พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ นั้นมีราคาสูงเพิ่มขึ้นจากปีก่อนเพียงใด มีมูลเหตุอย่างไรราคาข้าวจึงสูงขึ้นเช่นนี้

ผมใคร่ทบทวนนโยบายเกี่ยวกับเกษตรกรรมของรัฐบาลอีกครั้งหนึ่งก่อนว่า รัฐบาลได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับเกษตรไว้ว่า

“จะปรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้เป็นไปในทางที่จะก่อให้เกิดการกระจายผลของการพัฒนาไปสู่ประชาชนส่วนใหญ่ โดยจัดสรรทรัพยากรเข้าใช้เร่งรัดพัฒนาการผลิตทางเกษตร และพัฒนาภาวะความเป็นอยู่ในชนบทอย่างเต็มที่”

วพณฯ นายกรัฐมนตรี ได้ตระหนักถึงปัญหาหนี้สินของเกษตรกร รายได้ของเกษตรกร การเอารัดเอาเปรียบในการซื้อผลผลิตทางเกษตร ปัญหาความแห้งแล้ง ปัญหาน้ำท่วม นานาอุปการที่เกษตรกรส่วนใหญ่ต้องเผชิญอยู่

สำหรับทางด้านปัญหาความแห้งแล้ง รัฐบาลได้เร่งรัดการขยายโครงการชลประทานให้มากขึ้นได้แก่ การปรับแผนการใช้น้ำจากเขื่อนอย่างประหยัดเพื่อให้เกิดประสิทธิผลอันสูงสุด การสร้างอ่างและแหล่งเก็บน้ำ ตลอดจนการเก็บน้ำในคลองในทุ่งราบ การใช้เครื่องสูบน้ำดึงน้ำจากแม่น้ำใหญ่ช่วยเหลือในการทำนารวมทั้งการนำน้ำใต้ดินมาใช้ในการเกษตร เป็นต้น

นโยบายของรัฐบาลปัจจุบัน ต่อการปรับโครงสร้างการผลิตด้านเกษตรนั้น ได้เน้น “การเพิ่มผลผลิต และประสิทธิภาพการผลิตต่อไร่” เป็นสำคัญ

การกระจายการผลิต โดยเสริมขบวนการปลูกพืชหมุนเวียนอื่น ๆ นอกจากพืชหลัก (ข้าว) เพื่อใช้ที่ดินและแหล่งน้ำอันมีจำกัดให้เกิดประโยชน์มากที่สุด เป็นต้น ที่กล่าวมานี้คือนโยบายและหนทางปฏิบัติของรัฐบาลปัจจุบันที่เกี่ยวกับเกษตรกรรม

นับตั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง เมื่อปี พ.ศ. 2475 จนบัดนี้ ก็นับได้ว่าเป็นเวลาครึ่งศตวรรษ ทุกยุคทุกสมัยได้มีความพยายามที่จะพัฒนาเศรษฐกิจ แต่ก็คงยังมีการกล่าวกันอยู่เสมอว่า “ยิ่งพัฒนาคอนจนยิ่งจนลง คนรวยยิ่งรวยขึ้น” วพณฯ

นายกรัฐมนตรี พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ จึงได้ประธานประกาศนโยบายอย่างชัดเจนว่า สิ่งที่ท่านนายกรัฐมนตรี พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เห็นว่าสำคัญและจะต้องทำให้สำเร็จซึ่งพยายามมาแล้วและจะต้องทำต่อไปคือ ช่วยชาวนาขายข้าวให้มีน้ำมีคอก มีเงินมีทอง มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ด้วยเหตุนี้ รัฐบาลจึงได้กำหนดนโยบายกำหนดราคาข้าวเปลือกฤดูการผลิตปี 2523/2524 ขึ้น

มาตรการการกำหนดราคาข้าว เป็นงานชิ้นสำคัญของรัฐบาลชุด พลเอก เปรมฯ มีจุดมุ่งหมายที่จะให้ชาวนาขายข้าวเปลือกให้ได้ราคาสูงสุดโดยใช้กลไกดังนี้

1. กลไก

ใช้กลไกทางตลาดเพิ่มความต้องการ ข้าวเปลือกที่ต้องรับซื้อจากชาวนาในตอนต้นฤดูและในระยะต่อ ๆ ไปให้สอดคล้องกับภาวะการผลิตและปริมาณข้าวเปลือกที่ออกสู่ตลาด ให้มีการรับซื้อข้าวเปลือกในฤดูการผลิตปี 2523/2524 จากชาวนาทั้งหมด เพื่อให้เกิดการแข่งขันกันระหว่างโรงสีในการซื้อข้าวเปลือกจากชาวนา

ใช้กลไกทางตลาดแทรกแซงให้ราคาข้าวสารอยู่ในระดับที่สอดคล้องกับราคาข้าวเปลือก

ใช้กลไกทางตลาดให้มีการทำสัญญาขายข้าวระยะยาวไปต่างประเทศโดยภาครัฐบาลและผู้ส่งออกชน

จัดหาข้าวสารของทางราชการให้เพียงพอต่อการบริโภคของประชาชนผู้ที่มีรายได้น้อย

2. วิธีการ

กำหนดให้ ผู้ส่งออก เอกชนและภาครัฐบาลส่งข้าวไปต่างประเทศรวมกันไม่น้อยกว่า 2.8 ล้านตันข้าวสาร และปรับปรุงภาระการส่งออก ซึ่งได้แก่ค่าธรรมเนียมการส่งออกและการขายข้าวสำรองให้แก่ทางราชการให้เหมาะสม และเอื้ออำนวยต่อการส่งออก

การสร้างมูลกัณฑ์กันชนและสต็อกข้าวสาร

มูลกัณฑ์กันชน

กำหนดให้กรมการค้าต่างประเทศและองค์การคลังสินค้า ซื้อมูลข้าวสารเข้ามูลกัณฑ์กันชน 1.1 ล้านตันข้าวสาร

กำหนดให้ ผู้ส่งออกเอกชนซื้อข้าวสารเข้ามูลกัณฑ์กันชนรวมกัน 300,000 ม.ตัน ในระหว่างธันวาคม 2523-มีนาคม 2524
รูปแบบการกำหนดราคาข้าวเปลือกฤดูการผลิต ปี 23/24 มีดังนี้

สต็อกข้าวสาร

กำหนดให้กรมการค้าต่างประเทศมีข้าวสารพร้อมที่จะ ส่งมอบ ต่างประเทศตามสัญญารัฐบาลต่อรัฐบาลอยู่จำนวนหนึ่ง

กำหนดให้ผู้ส่งออกเอกชนต้องมีสต็อกข้าวสารเพื่อการส่งออกนอกเหนือจากมูลกัณฑ์กันชนอีกจำนวนหนึ่ง

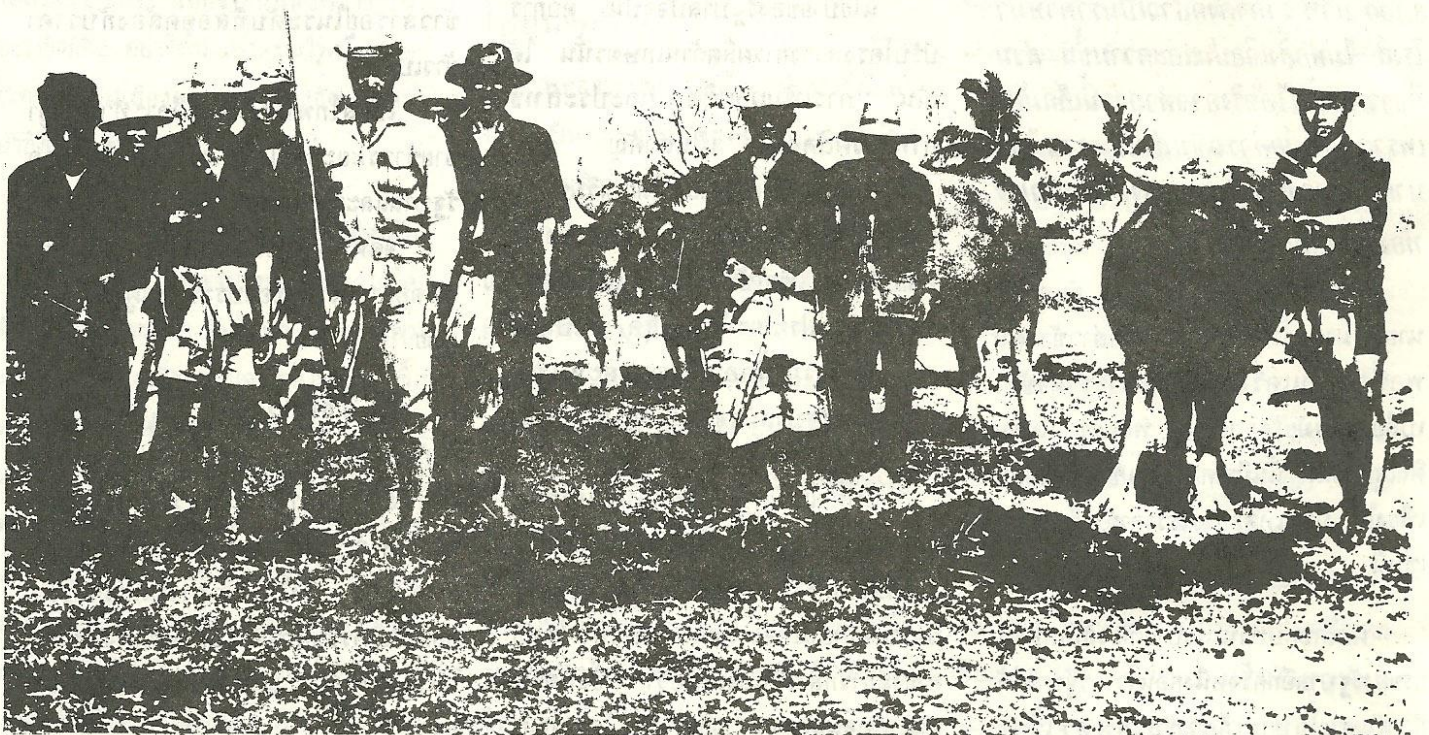
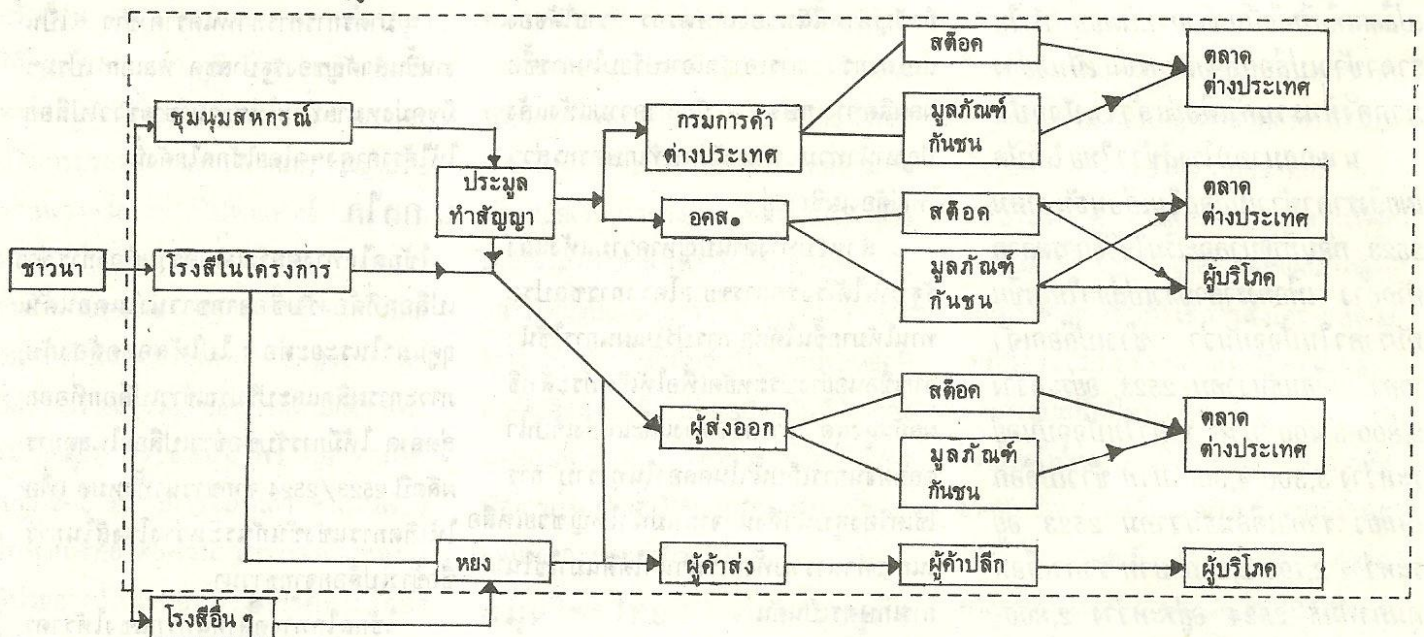
ข้าวโอชา

จงใจให้ผู้ส่งออกมอบข้าวสำรองให้

องค์การคลังสินค้าล่วงหน้าในตอนต้นฤดู เพื่อผสมเป็นข้าวโอชาขายให้ประชาชนผู้มีรายได้น้อย

มาตรการเสริม

ในกรณีที่ข้าวเปลือกในบางท้องที่มีราคาตกต่ำกว่าราคาที่กำหนด หรือชาวนาในท้องที่นั้น ๆ ไม่สามารถขายข้าวเปลือกได้เนื่องจากไม่มีโรงสีที่รับซื้อข้าวเปลือก กระทรวงพาณิชย์จะใช้มาตรการเสริมบาง

ประการดังนี้

ให้ชุมนุมสหกรณ์ดำเนินการรับซื้อข้าวเปลือกจากชาวนาในราคาที่กำหนดโดยองค์การคลังสินค้า จะทำสัญญาซื้อข้าวสารที่แปรสภาพจากข้าวเปลือกดังกล่าว ในราคาที่สูงดคล้องกับราคาข้าวเปลือก

ให้องค์การคลังสินค้าเปิดประมูลรับซื้อข้าวสารบางส่วนในท้องที่ดังกล่าว

ให้องค์การคลังสินค้าเปิดประมูลรับซื้อข้าวเปลือกบางส่วน ในบางท้องที่ทางวาจา

ให้อำนาจตามพระราชบัญญัติการค้าข้าว พ.ศ. 2489 มาตรา 7 และมาตรา 8(3) กำหนดท้องที่ดังกล่าวเป็นเขตควบคุมการค้าข้าว กำหนดราคาข้าวและสั่งห้ามมิให้ซื้อจากกลสิกรต่ำกว่าราคาที่กำหนดไว้ หรือบังคับให้โรงสีซื้อข้าวเปลือกในราคาที่กำหนดตามเงื่อนไขในใบอนุญาตให้ประกอบกิจการ

การบริหาร นโยบายกำหนดราคาข้าว คณะรัฐมนตรีได้มีมติตั้งคณะกรรมการนโยบายข้าวขึ้นมาคณะหนึ่งเรียกย่อ ๆ ว่า กนข. คณะกรรมการนโยบายข้าวชุดแรกมี 10 ท่าน มีนายบุญชู โรจนเสถียร อธิบดีรอง

นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ มีเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเป็นกรรมการและเลขานุการ ต่อมา เมื่อมีการปรับปรุงคณะรัฐมนตรี จึงได้มีการปรับปรุงคณะกรรมการนโยบายข้าวใหม่ โดยลดจำนวนกรรมการจาก 10 ท่าน เหลือ 8 ท่าน มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ และเลขาธิการนายกรัฐมนตรี คงทำหน้าที่กรรมการและเลขานุการเช่นเดิม

3. องค์การ

กระทรวงพาณิชย์ได้ใช้หน่วยราชการในกระทรวงพาณิชย์และภาคเอกชนเป็นกลไกดำเนินการตามมาตรการที่กำหนด คือ กรรมการค้าต่างประเทศ รับผิดชอบในเรื่องการส่งออก รวมทั้งการจัดระบบการส่งออก

กรรมการค้าภายใน และองค์การคลังสินค้า (อคลัง.) รับผิดชอบเรื่องการสร้างสต็อกและมูลภัณฑ์กันชน และรักษาระดับราคาข้าวเพื่อการบริโภค และการใช้เป็นวัตถุดิบภายในประเทศให้เหมาะสมและสอดคล้องกับราคาที่รัฐบาลกำหนดให้ซื้อขายกับชาวนา

พาณิชย์จังหวัด รับผิดชอบในเรื่องติด

ตามภาวะการผลิตและการตลาดในภูมิภาค ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด รับผิดชอบในเรื่องรับซื้อข้าวเปลือกจากสมาชิกและเกษตรกรที่ไม่ใช่สมาชิกในราคาที่กำหนด

ผู้ส่งออก รับผิดชอบเรื่องการทำสัญญาซื้อขายข้าวสารกับต่างประเทศและรับซื้อข้าวสารเข้า สต็อก เพื่อส่งออกและเพื่อสร้างมูลภัณฑ์กันชน

ผู้ประกอบการค้า รับซื้อข้าวเปลือกจากชาวนาในราคาที่กำหนดตามสัญญาซื้อขายข้าวสารที่ทำไว้กับองค์การคลังสินค้าหรือกรรมการค้าต่างประเทศ

กระทรวงพาณิชย์ได้จัดตั้งองค์การใหม่เพิ่มเติม ประกอบด้วย คณะกรรมการนโยบายการกำหนดราคาการผลิตผลการเกษตร คณะกรรมการบริหารการกำหนดราคาการผลิตผลการเกษตรและศูนย์ปฏิบัติการรักษาระดับราคาการผลิตผลการเกษตร เพื่อทำหน้าที่กำหนดนโยบาย มาตรการ ระเบียบข้อบังคับ คำสั่ง วิธีการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงาน ประสานงานกับหน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องและการประชาสัมพันธ์

ศูนย์ปฏิบัติการรักษาระดับราคาการผลิตผลการเกษตร มีหน้าที่สำคัญโดยสรุป คือ

- เป็นเลขานุการของคณะกรรมการนโยบายการกำหนดราคาผลิตผลการเกษตร และคณะกรรมการบริหารการกำหนดราคาผลิตผลการเกษตร โดยเป็นหน่วยงานที่จัดทำเอกสารเกี่ยวกับนโยบาย มาตรการ และวิธีการยกเว้นค่าส่ง กฎ ระเบียบข้อบังคับสัญญา เก็บเอกสารทางราชการ

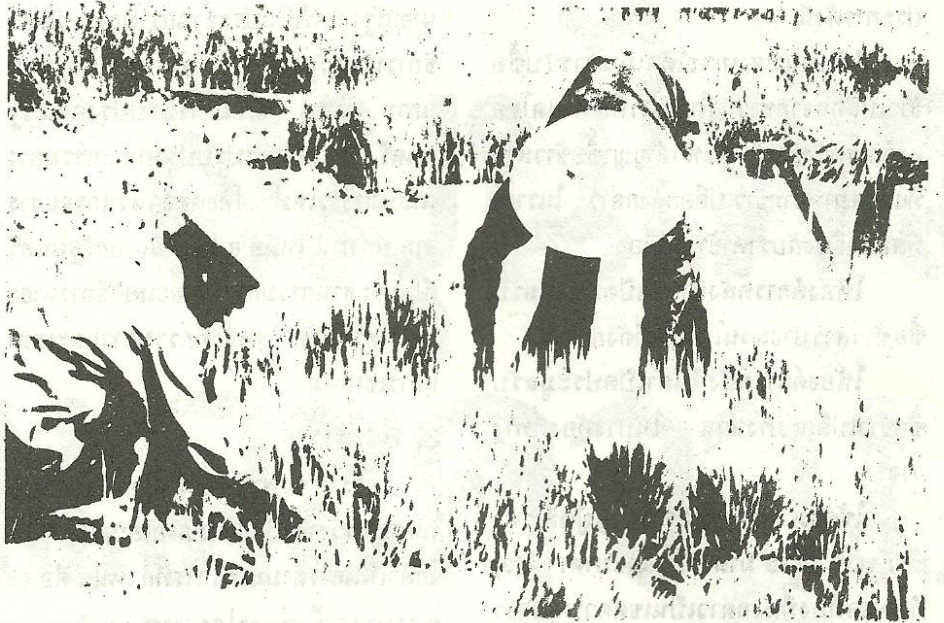
- ควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานตามนโยบาย มาตรการ และวิธีการที่กรรมการนโยบายการกำหนดราคาผลิตผลการเกษตร และกรรมการบริหารการกำหนดราคาผลิตผลการเกษตร กำหนด ของหน่วยราชการและภาคเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเก็บสต็อก การสร้างมูลภัณฑ์กันชน การหมุนเวียนสต็อก และการระบายผลิตผลการเกษตรออกจากสต็อกและมูลภัณฑ์

- ตรวจสอบสต็อกและมูลภัณฑ์ของผู้ส่งออกและหน่วยราชการเพื่อรายงานธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นหลักฐานยืนยันในการรับความช่วยเหลือทางการเงินจากธนาคารพาณิชย์ ในอัตราดอกเบี้ยต่ำของผู้ส่งออกและภาครัฐบาล

- รวบรวมรายงานของหน่วยราชการต่าง ๆ เพื่อประมวลจัดทำรายงานภาวะความเคลื่อนไหวของการผลิต การจำหน่าย และราคาในตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ

- ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรและผู้เกี่ยวข้องทราบถึงการดำเนินการ เพื่อเป็นการรักษาสិทธิของเกษตรกรไม่ให้ถูกเอารัดเอาเปรียบ

4. คณะกรรมการนโยบายข้าว
ได้ตั้ง สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการนโยบายข้าวขึ้น มีสำนักงานอยู่ที่ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล มีหน้าที่รับทราบข้อมูลราคาข้าวทั่วประเทศ และทำหน้าที่ประสานงานระหว่างองค์กรตามข้อ 3 กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ โดยเฉพาะการประสานกับจังหวัดในทุกภาคของประเทศทำหน้าที่พิจารณาเสนอความคิดเห็น ติดตามการแก้

ไขปัญหา ติดตามผลการดำเนินการ ให้การรักษาระดับราคาข้าวเปลือก และการขายข้าวราคาถูกลักษณะมีประสิทธิภาพ

5. ผลของการกำหนดราคาข้าวของรัฐบาล ได้ส่งผลให้ชาวนามีหน้ามีตา มีเงินมีทอง มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สมดังปณิธานของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี เพียงใด ผมใคร่ขอเว้นที่จะไม่กล่าว แต่ใคร่ขอรบกวนท่านผู้อ่านทุกท่านได้กรุณาให้ข้อคิด ข้อเสนอแนะ เพื่อนำเอาแนวคิดและข้อเสนอแนะของท่านมาปรับปรุงการกำหนดนโยบายการกำหนดราคาข้าวในฤดูกาลผลิตปี 24/25 เพื่อช่วยให้ชาวนาพ้นจากหนี้

สิน พ้นจากความยากจน ดำรงการเป็นกระดูกสันหลังของชาติอยู่สืบต่อไป และขอจบด้วยทำนองเพลงดังนี้

เรื่องแสงทองกระดังก้องกริ่งมา เป็นสัญญาออกทุ่งน่าย่ำทำงาน ฟังเสียงกระดังคู่มึงบินพลุกพสุ่น กินน้ำหวานเก็บไปสร้างรังถาวร

แสงทองงามตา เรื่องหนาป่าดอนสวรรค์ ตะวันเช้าทำงาน ตะวันรอนเราก็นอน สายแล้วเรามาจួយพริ่หาบคอน ทรัพย์สินฝังดินสินฝังคอน เชิญขุดเอา

สมบุญไหนด่าน บ้านไร่นาเรา เสรีสำราญบ้านไร่นาเรา

**องค์การ
อุตสาหกรรมป่าไม้
สนับสนุน
วารสารไทย**

เมื่อ เป็นความ ควรทำอะไร ๒

สถิตย เล็งโงง

ในเล่ม 2 ผมได้พูดถึงความอาญา คือความที่มีโทษ ได้มีผู้อ่านให้ความสนใจกันมาก ขอให้เขียนเรื่องทำนองนี้อีก คราวนี้จึงขอคุยเรื่องทางแพ่งให้ฟัง คดีแพ่งนั้นเป็นเรื่องยืดยาว ในที่นี้จะให้แต่แนวทางปฏิบัติเพียงคร่าว ๆ

การเป็นความนั้นไม่ว่าจะเป็นคดีแพ่งหรืออาญามีส่วนคล้ายคลึงกันอยู่อย่างหนึ่ง คือให้ทุกข์ ภูักัดเสียยังทุกข์ น้อยกว่า เพราะถ้าไม่ตายเสียสามวัน มันก็หายเจ็บ ส่วนการเป็นความนั้น ทุกข์เป็นปี เสียทรัพย์สินเงินทองด้วย คำแนะนำในข้อเขียนนี้จะช่วยท่านไม่ให้ เป็นทุกข์จนเกินไป และอาจไม่เสียเงินด้วย

คดีแพ่งคืออะไร

คดีแพ่งก็คือคดีที่เกี่ยวกับสิทธิของ บุคคลตามกฎหมายแพ่ง ส่วนใหญ่พิพาท กันด้วยเรื่องหนี้สิน ไม่มีโทษจำคุกหรือปรับ โหมเหมือนดังคดีอาญา เช่น ยายมีมียืมเงิน ตามาแล้วไม่ใช่ ตามาจึงฟ้องเรียกเงินคืน

ทิดอ่อนหมั้นนางสาวนางเยาว์แล้วไม่ยอม แต่งงานด้วย นางสาวนางเยาว์จึงฟ้องเรียก ค่าเสียหายจากทิดอ่อน

คดีแพ่งมี 2 ชนิด คือ คดีแพ่งล้วน ๆ ตามตัวอย่างข้างต้นอย่างหนึ่ง กับคดีแพ่งที่ เกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาอีกอย่างหนึ่ง คดีแพ่ง เกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาคือคดีแพ่งที่มีมูลหนี้ มาจากคดีอาญา เช่น เสือขากับพวกร่วมกันปล้นทรัพย์ตามี ความผิดฐานปล้นทรัพย์ เป็นคดีอาญา ส่วนการที่จะเรียกทรัพย์คืน หรือเรียกค่าเสียหายจากเสือข่าเป็นเรื่อง ทางแพ่ง หรือนายแดงขับรถโดยประมาท ชนนายดำบาดเจ็บสาหัส ความผิดฐานขับ รถโดยประมาทเป็นเรื่องทางอาญา ส่วนการ ที่นายดำจะเรียกร้องเอาค่าเสียหายจากนาย แดงนั้นเป็นเรื่องทางแพ่ง ซึ่งแยกจากกัน ผู้ กระทำผิดติดคุกแล้วยังต้องชดใช้ค่าเสียหาย ทางแพ่งให้แก่ผู้เสียหายด้วย เรื่องนี้ยังมีผู้ เข้าใจผิดกันอยู่มาก

การฟ้องคดีแพ่งนั้นต้องเสียค่าธรรมเนียม ซึ่งจะเห็นในลำดับต่อไป ส่วนคดีอาญานั้นไม่ต้องเสีย

คดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญาบาง

ประเภท คือ ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ โจรสลัด กรรโชก รับของโจร วิ่งราวทรัพย์ และยักยอก นั้น กฎหมายบังคับให้อัยการ ซึ่งฟ้องคดีอาญาเรียกให้จำเลยคืนหรือใช้ ราคทรัพย์แทนผู้เสียหาย กรณีเช่นนี้ผู้เสียหาย ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม เว้นแต่เวลาบังคับ คดียึดทรัพย์จำเลยจึงค่อยเสียในชั้นนั้น ซึ่ง ไม่มาก

คดีแพ่งนี้คู่ความยอมกันได้ทุกระยะ ก่อนคดีเสร็จสิ้น ศาลมักจะพูดไกล่เกลี่ยให้ ประรองดกันเสมอ ถ้าพอยอมกันได้ก็ขอให้ ยอมกันเสีย เพราะยังเป็นความนานก็ยังสิ้น เปลืองมาก ทั้งเงินทองและเวลาทำมาหากิน

การบังคับทางแพ่ง

การบังคับคดีแพ่งนั้นแล้วแต่สภาพ ของหนี้ กล่าวคือ

1. หนี้เงิน เช่น ศาลพิพากษาให้ แดงชำระหนี้เงินกู้ให้ดำ ถ้าแดงไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษา จำเจ้าหนี้จะต้องขอให้ศาล สั่งยึดทรัพย์ของแดงมาขายทอดตลาดเอาเงิน ที่ได้ชำระหนี้แก่ตน ถ้าลูกหนี้ไม่มีทรัพย์ให้ ยึดก็แล้วไป จำต้องคอยไปจนกว่าแดงจะมี เงินหรือมีทรัพย์สินให้ยึด แต่ไม่เกิน 10 ปี

นับแต่มีคำพิพากษานั้นถึงที่สุด

2. กติจับได้ เช่น ศาลพิพากษาจับไล่แดงออกจากตึกพิพาท หรือห้ามแดงเข้าไปแผ้วถางป่าสงวนของชาติ ถ้าแดงไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษา โจทก์ขอให้ศาลจับแดงมาขังไว้จนกว่าแดงจะปฏิบัติตามคำพิพากษาได้ แต่ไม่เกิน 1 ปี นับแต่วันจับ

3. ให้ทำนิติกรรม เช่น ศาลพิพากษาให้จำเลยโอนที่ดินให้โจทก์ ถ้าจำเลยไม่ยอมไปจดทะเบียนโอนในชื่อโจทก์ในหนังสือสำคัญสำหรับที่ดิน อาจเป็น น.ส.3 หรือโฉนดที่ดิน อย่างนี้โจทก์ใช้คำพิพากษาของศาลแสดงเจตนาของจำเลยได้เลย คือนำสำเนาคำพิพากษาที่ศาลรับรองว่าถูกต้องไปให้เจ้าพนักงานจดทะเบียนโอนในชื่อโจทก์ได้เลยทีเดียว

4. หนีกระทำการซึ่งต้องเสียค่าใช้จ่าย เช่น ศาลพิพากษาให้ผู้จัดสรรที่ดินช่อมถนนในที่จัดสรร แต่ผู้จัดสรรไม่ทำกรณียกยอให้โจทก์อาจให้คนอื่นช่อมโดยให้ผู้จัดสรรเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายได้ ถ้าผู้จัดสรรที่ดินไม่ยอมก็ขอให้ศาลยึดทรัพย์ของผู้จัดสรรขายทอดตลาดเอาเงินมาชำระค่าทำถนนให้แก่ผู้ช่อมได้

สิทธิฟ้องคดีแพ่ง

สิทธิฟ้องคดีแพ่งเกิดได้ใน 2 กรณี คือ

1. เมื่อถูกโต้แย้งสิทธิ คือเมื่อมีผู้ทำให้สิทธิของเรากระทบกระเทือน เป็นต้นว่า เราทำสัญญาจะขายที่ดินให้แก่เราแล้ว ไม่ยอมขายให้ตามสัญญา หรือเขายืมเงินของเราไปแล้วไม่ยอมใช้คืน เป็นต้น ข้อควรจำ ก็คือ หนี้จะต้องถึงกำหนดแล้วเสียก่อน จึงจะถือว่าเขาได้แย้งสิทธิของเราได้ เช่น แดงกู้เงินดำไป 10,000 บาท ไม่ได้กำหนดว่าจะใช้คืนเมื่อใด อย่างนี้เป็นหนี้ไม่มีกำหนดชำระ ถ้าเจ้าหนี้จะต้องทวงถามให้แดงชำระเสียก่อน ถ้าแดงไม่ชำระภายในเวลาที่กำหนด ให้นั้นแหละจึงจะถือว่าแดงผิดนัด ดำมีสิทธิฟ้อง ถ้ายังไม่ทวงก็ยังไม่ฟ้องได้ การทวงถามนั้นอาจทวงด้วยปากก็ได้ ไม่จำเป็นต้องให้

ทนายยื่นโนติส แต่ถ้าเป็นหนี้มีกำหนด เช่น กรณีตามตัวอย่างแดงสัญญาจะใช้คืนภายใน 1 ปี เมื่อพ้น 1 ปีแล้ว ไม่ใช้ดำก็ฟ้องได้เลยโดยไม่ต้องทวงถาม สำหรับหนี้ละเมิดนั้นไม่ต้องทวง เพราะถือว่าลูกหนี้ผิดนัดมาตั้งแต่วันละเมิด เช่น ดำขับรถชนคนแดงบาดเจ็บสาหัสเสียค่ารักษาไป 15,000 บาท อย่างนี้แดงฟ้องเรียกค่าเสียหายจากดำได้เลยโดยไม่ต้องทวงถาม

2. เมื่อมีความจำเป็นจะต้องใช้สิทธิทางศาล เป็นคดีฝ่ายเดียว ไม่มีจำเลย โจทก์เริ่มคดีด้วยคำร้องขอ แล้วศาลประกาศให้ผู้มีส่วนได้เสียคนอื่น ๆ เพื่อเขาจะได้คัดค้าน ถ้าไม่มีผู้คัดค้านก็จะสั่งให้สวนและสัญญาหรือไม่อนุญาตแล้วแต่รูปคดี แต่ถ้ามีผู้คัดค้านเข้ามา ศาลก็จะดำเนินคดีต่อไปเหมือนคดีมีข้อพิพาท คดีที่ว่านี้มีตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่าง 1 แดงตาย มีมรดกคือ เงินฝากในธนาคาร และที่ดิน 2 แปลง ธนาคารไม่ยอมให้ทายาทถอนมาแบ่งกัน และเจ้าพนักงานที่ดินไม่ยอมให้ทายาทโอนในชื่อรับมรดก กรณีเช่นนี้ทายาทหรือผู้มีส่วนได้เสียเช่นเจ้าหนี้ของผู้ตาย หรือพนักงานอัยการมีอำนาจร้องขอต่อศาลให้ตั้งบุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้จัดการมรดกเพื่อจะได้ถอนเงินมาแบ่งให้แก่ทายาท และจัดการโอนในชื่อทายาทในโฉนดหรือขายที่มรดกแบ่งเงินให้แก่ทายาทได้

ตัวอย่าง 2 แดงวิกลจริต ดำพี่ชายของแดงซึ่งเป็นผู้ดูแลแดงตลอดมามีอำนาจยื่นคำร้องขอต่อศาลขอให้ศาลสั่งให้แดงเป็นคนไร้ความสามารถ โดยตั้งให้ดำเป็นผู้อุปการะทำการต่าง ๆ แทนแดงได้

ตัวอย่าง 3 เขียวได้จากภูมิลำเนาไปโดยไม่มิใครทราบว่าเป็นตายร้ายดีเป็นเวลา กว่า 7 ปีแล้ว ผู้มีส่วนได้เสีย เช่น บิดามารดาหรือบุตรของเขียว หรือพนักงานอัยการ มีอำนาจร้องขอต่อศาลขอให้สั่งว่าเขียวเป็นคนสาบสูญได้ ซึ่งมีผลเท่ากับเขียวตาย

ตัวอย่าง 4 นายแดงประสงค์จะ

ขายที่ดินของบุตรซึ่งเป็นผู้เยาว์ ต้องยื่นคำร้องขอต่อศาล ให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตเสียก่อนจึงจะขายได้

ตัวอย่าง 5 เด็กชายแดงอายุ 15 ปี ประสงค์จะทำการค้าขายอย่างหนึ่งซึ่งคิดว่าจะตนทำได้ แต่บิดาไม่อนุญาต ก็อาจจะร้องขอต่อศาลขอให้ศาลสั่งให้ตนทำการค้าขายที่ว่านั้นได้

การประกาศให้ผู้มีส่วนได้เสียทราบนั้น ศาลมักจะประกาศหนังสือพิมพ์ซึ่งต้องเสียค่าใช้จ่ายราว 700 บาท ถ้าผู้ความไม่มีเงินก็ยื่นคำร้องอีกฉบับหนึ่งไปด้วยขอให้ศาลประกาศไว้หน้าศาล หรือไว้ตามที่ต่าง ๆ ในท้องถิ่นนั้นแทนการประกาศหนังสือพิมพ์ ศาลยินดีที่จะสั่งให้ทำเช่นนั้น เพราะศาลก็เห็นใจประชาชน

ทนายความ

การฟ้องคดีนั้นเจ้าตัวมีอำนาจฟ้องเองโดยไม่ต้องจ้างทนาย ไม่ว่าคดีแพ่งหรือคดีอาญา แต่การฟ้องคดีนั้นเป็นกระบวนการพิจารณาที่ค่อนข้างจะยุ่งยาก เป็นการยากสำหรับผู้ที่ไม่รู้กฎหมายที่จะทำเองโดยสะดวก ถ้ามีทนายช่วยก็สะดวก โดยเฉพาะคดีแพ่งนั้นทนายมีอำนาจทำได้ทุกอย่างโดยท่านไม่ต้องไปศาล คอยไปศาลเวลาจะต้องเบิกความเป็นพยานเลยทีเดียว นอกจากนั้นทนายยังเป็นที่ปรึกษาให้ความช่วยเหลือได้เป็นอย่างดี แต่ท่านจะต้องหาทนายที่ไว้วางใจได้ มิฉะนั้นท่านอาจเสียหาย เพราะเวลาแต่งตั้งทนายนั้นทนายเขาจะให้ท่านเซ็นในใบแต่งตั้งทนาย เป็นการมอบอำนาจให้เขาดำเนินคดีแทนท่านแล้วเขามักจะกรอกข้อความลงไปในใบมอบอำนาจตามแบบพิธีของเขา รวมทั้งอำนาจให้ยอมความแทนท่านด้วย อันนี้สำคัญ มีบางรายทนายไปยอมความกับฝ่ายตรงกันข้ามทำให้ตัวความเสียหาย ตัวความจะเรียกค่าเสียหายก็ไม่ได้ เพราะในใบแต่งตั้งทนายระบุให้อำนาจเขาทำยอมแทนท่านได้ ขอเตือนว่าท่านควรจะสงวนสิทธิในการทำยอมไว้ หากทนายจะยอมก็ให้เรียกท่านไปตกลงกับ

ฝ่ายตรงกันข้ามเองที่ศาล อย่างนี้จะดีกว่า ให้
ทนายพิมพ์ใบแต่งตั้งทนายให้ท่านดูข้อความ
จนเป็นที่พอใจแล้วค่อยเซ็นชื่อ

ทนายในคดีแพ่งนั้นคู่ความต้องจ้างเอง
ศาลตั้งให้ฟรี ๆ ไม่ได้เหมือนดังคดีอาญา
ทนายดี ๆ ก็มักจะเรียกค่าความแพง ทนาย
ที่เรียกค่าว่าความถูกนอกจากจะไม่ค่อยน่า
ไว้วางใจแล้วยังไม่ค่อยจะเก่งอีกด้วย เมื่อได้ค่า
ว่าความน้อยโอกาสที่แกจะไปเข้ากับอีกฝ่าย
หนึ่งก็มีมาก ซึ่งมีอยู่เสมอ การมีทนายไม่ดี
ไม่มีเสียเลยดีกว่า เวลาตกลงเรื่องค่าจ้างก็
ขอให้พูดกันให้แน่นอน เดี่ยวจะถูกเรียกค่า
ไต่ถามอยู่นานเรื่อย ๆ จะไปโทษทนายนักก็
ไม่ได้ เพราะเขาไม่มีเงินเดือน รายได้ของเขา
ขึ้นอยู่กับลูกความ

ถ้ามีการถอนฟ้องหรือยอมความ โจทก์
จะได้ค่าธรรมเนียมคืนบางครั้งเป็นหมื่น เงิน
นี้เป็นเงินของคู่ความขอให้อบรม ทนายมัก
จะให้คู่ความเซ็นใบมอบฉันทะไว้ให้แล้วไป
รับเอาเสียเอง

ในห้องขึ้นหนึ่ง ๆ มักจะมีทะแนะ คือ
นายหน้าที่หาลูกความให้แก่ทนาย เขาชอบพอ
กับทนายคนไหนเขาก็จะไปหาทนายคนนั้น
ซึ่งอาจจะไม่ดีก็ได้ นายหน้านี้แหละที่จะเกี่ยว
มาเรียกเงินเรียกทองจากท่าน เอาเข้ากระเป๋
ตนเองบ้าง ให้ทนายนิดหน่อย เทียวทะจะจน
ท่านเหลือแต่ตัว เพราะฉะนั้นขอให้ท่านระวัง
ให้จงดี เมื่อจะจ้างทนายก็ให้ฟังกิตติศัพท์
ทนายดูให้ดี แอบถามดูที่ประชาสัมพันธ์
ของศาลก็พอจะรู้ได้ เจ้าหน้าที่พวกนี้มีป้ายติด
ที่หน้าอก นั่นแหละคือเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์

อย่าถามผิดตัวเข้า เดี่ยวจะถูกหลอก ไปพบ
ดินโรงดินศาลเข้าท่านจะแย่ พวกนี้ด้านเอา
มาก ๆ เห็นหน้าใหม่หน่อยก็จะแซะเข้ามา
หาทางตันทันที บางรายอาจจะหลอกท่านว่า
จะวินิจฉัยให้ และบางรายถึงกับขึ้นไปบน
บ้านผู้พิพากษาให้ดูเสียด้วย แต่เปล่า ขึ้น
ไปอย่างนั้นเอง อาจจะซื้อส้มสักกลีไปฝาก
คุณนายผู้พิพากษาแล้วเขาก็จะตุนท่านได้
เป็นหมื่นอย่างสบายขออย่าได้เชื่อใครเป็น

อันขาดว่าวิ่งความได้ แม้ทนายพูดก็อย่าไป
เชื่อ เข้าทำนองที่ว่านี้ทั้งนั้น บางทีรับเอา
เงินไปอมไว้ พอท่านชนะคดีก็เลยโมเมว่า
ชนะเพราะวิ่ง อย่างนี้ก็มาก พวกวินิจฉัยนี้ไม่
ใช่เฉพาะผู้คนธรรมดา ข้าราชการผู้ใหญ่ที่
ทำตัวว่ารู้จักมักคุ้นกับศาลก็เคยปรากฏ
เหมือนกัน เพราะฉะนั้น ถ้ามีใครแอบอ้าง
ว่าจะวินิจฉัยให้ท่าน ก็ขออย่าได้เชื่อเป็นอัน
ขาด สงสัยให้ไปถามผู้พิพากษาหรือท่านหัว
หน้าศาลท่านจะไม่ต้องเสียเงินแม้แต่สตางค์
แดงเดียว

ค่าธรรมเนียม

การฟ้องคดีแพ่งต้องเสียค่าธรรมเนียม
ศาล คือค่าขึ้นศาลร้อยละ 2.50 บาท ของ
จำนวนเงินที่เรียกร้อง แต่ไม่น้อยกว่า 200
บาท และไม่มากกว่า 200,000 บาท ถ้าเป็น
คดีไม่มีข้อพิพาท ไม่มีทุนทรัพย์ก็เสียเพียง
200 บาท นอกจากนั้นท่านอาจจะต้องเสีย
ค่าเดินทางบ้าง ซึ่งแล้วแต่ว่าผู้รับหมายอยู่
ใกล้หรือไกล ถ้าอยู่ไกล ท่านก็เสียมาก คือ
เสียค่าพาหนะให้แก่พนักงานศาลผู้ไปส่ง
หมาย ถ้าส่งครั้งเดียวได้ก็ไม่สู้กระไร บางที
ส่งถึง 3 ครั้งก็มี ที่ละ 100 บาทก็มากเหมือน
กัน ผมขอแนะนำให้ท่านยื่นคำร้องแถลง
ขอให้ศาลสั่งให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน
ตอบรับซึ่งถูกกว่ากันมาก ศาลยินดีที่จะสั่ง
ตามขอ เพราะเห็นใจคู่ความ

ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ท่านเสียไปปรากฏ
อยู่ในสำนวนของศาล เว้นแต่ค่าทนายความ
ซึ่งท่านให้ทนายเอง หากท่านชนะคดี ท่าน
ก็มักจะได้ค่าใช้จ่ายเหล่านี้คืน รวมทั้งค่า
ทนายบางส่วนด้วย

สำหรับค่าขึ้นศาลนั้น ถ้าท่านไม่มี
เงินเสีย ศาลยินดีที่จะยกเว้นให้ท่าน แต่ท่าน
จะต้องยื่นคำฟ้องขอดำเนินคดีอย่างคนอนาถา
โดยอ้างว่าท่าน

ยากจนไม่มีเงินเสียค่าธรรมเนียมศาล ให้
บอกไปด้วยว่าคดีของท่านมีมูลที่จะฟ้องร้อง
ท่านต้องไปสาบานต่อศาลด้วยว่าท่าน
ยากจนจริง ๆ ถึงขนาดไม่มีเงินเสียค่าธรรมเนียม

เนียมศาล แล้วศาลจะได้สวนดูว่าท่านยาก
จนหรือไม่ ถ้าเห็นว่ายากจนจริงก็จะอนุญาต
อย่าสวมสร้อยคอทองคำไปให้ศาลเห็นเข้า
ในกรณีที่ศาลอนุญาตให้ดำเนินคดีอนาถา
ในศาลชั้นต้นนั้นคุ้มครองชั้นอุทธรณ์ฎีกาด้วย
ในชั้นอุทธรณ์ฎีกานั้น กฎหมายสันนิษฐาน
ว่าท่านยังยากจนอยู่ เพราะฉะนั้น ในชั้น
อุทธรณ์ฎีกาท่านเพียงแต่ยื่นคำร้องว่ายัง
ยากจนอยู่ คดีมีทางชนะ ขออุทธรณ์หรือฎีกา
อย่างคนอนาถาด้วย ศาลจะอนุญาตทันทีโดย
ไม่จำเป็นต้องไต่สวนอีก

คำฟ้อง

คำฟ้อง คำร้อง และคำให้การ ตลอด
จนใบมอบฉันทะและใบแต่งตั้งทนายนั้นต้อง
ใช้แบบฟอร์มของศาลไปขอที่ศาลได้ทุก
เวลา ใช้กระดาษฟูลสแก๊ปไม่ได้ เวลาอุทธรณ์
ฎีกาก็ต้องใช้แบบคำฟ้องอุทธรณ์ฎีกาของ
ศาลเช่นเดียวกัน ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างคำฟ้อง
คดีง่าย ๆ ที่ผู้ไม่ใช่ทนายทนายทนายจะปฏิบัติ
ได้

1. ฟ้องเรียกเงินกู้

ข้อ 1. เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2522
จำเลยที่ 1 ได้ทำสัญญากู้และรับเงินที่กู้
ไปจากโจทก์เป็นจำนวน 50,000 บาท ตั้ง
แต่วันทำสัญญา จำเลยสัญญาจะให้ดอกเบี้ย
แก่โจทก์ในอัตราร้อยละ 15 ต่อปี กำหนด
ชำระคืนต้นเงินใน 1 ปี โดยมีจำเลยที่ 2
เป็นผู้ค้ำประกันรับผิดชอบร่วมกัน ปรากฏ
ตามสำเนาสัญญากู้และสัญญาค้ำประกัน
ท้ายฟ้อง หมายเลข 1 และ หมายเลข 2 ตามลำดับ

ข้อ 2. ตั้งแต่กู้เงินไป จำเลยไม่เคย
ส่งดอกเบี้ยแก่โจทก์ และเมื่อถึงกำหนด
แล้วก็ไม่คืนเงินต้นแก่โจทก์ด้วย จนกระทั่ง
วันนี้ เป็นเวลา 2 ปีกับ 3 เดือนแล้ว เป็น
ดอกเบี้ย 15,300 บาท โจทก์ได้บอกกล่าว
ให้จำเลยที่ 2 ทราบแล้ว แต่เพิกเฉย (ถ้า
เป็นหนี้ไม่มีกำหนดชำระต้องบรรยายว่าได้
บอกกล่าวให้จำเลยที่ 1 ชำระแล้วไม่ชำระ
ด้วย)

โจทก์ไม่มีวิธีใดที่จะบังคับเอาจาก
จำเลยได้ จึงขออารมณศาลเป็นที่พึ่ง (ลงท้าย

อนุสาวรีย์ กรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์ พระองค์เจ้ารพีพัฒนศักดิ์ พระบิดาแห่งกฎหมายไทย

ด้วยคำว่า “ควรมีครบแล้วแต่จะโปรด”) คำขอท้ายฟ้อง (เป็นแบบฟอร์มต่างหาก)

ข้อ 1. ขอให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงิน 65,300 บาทแก่โจทก์

ข้อ 2. ให้จำเลยทั้งสองร่วมกันเสียดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปีในต้นเงิน 50,000 บาทนับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์

ข้อ 3. ให้จำเลยร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ด้วย

2. ฟ้องหย่า

ข้อ 1. โจทก์จำเลยได้จดทะเบียน

สมรสอยู่กันเป็นสามีภริยากันมาตั้งแต่ พ.ศ. 2510 มีบุตรด้วยกัน 1 คน ชื่อเด็กหญิงดวงมัลย์ ขณะนี้อายุ 11 ปี อยู่ในความดูแลของโจทก์

ข้อ 2. เมื่อ 2 ปีมานี้ จำเลยได้ละทิ้งโจทก์ไปมีภริยาน้อย ชื่อนางสาวอ้อย อยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่ โดยจำเลยได้ย้ายที่อยู่ไปอยู่กับภริยาน้อยด้วย ปราบกฏตามสำเนาทะเบียนบ้านที่แนบมาท้ายฟ้อง และจำเลยมิได้ส่งเสียอุปการะเลี้ยงดูโจทก์และบุตรเลย

ข้อ 3. ระหว่างอยู่กันด้วยกันกับโจทก์ จำเลยมีสินสมรสซึ่งจะต้องแบ่งกับโจทก์

ดังนี้

(1) เงินฝากในธนาคาร 50,000 บาท ในนามของจำเลย ๆ ได้ถอนไปจ่ายกับภริยาน้อยจนหมด

(2) รถยนต์เก๋งยี่ห้อดัทสัน 1300 คัน คัน ราคา 130,000 บาท จำเลยได้นำไปใช้อยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่กับภริยาน้อยเช่นกัน

ข้อ 4. โจทก์ไม่อาจจะอยู่กินกับจำเลยต่อไปได้ เพราะจำเลยได้จงใจทอดทิ้ง โจทก์ได้ขอหย่าจากจำเลยแต่โดยดี แต่จำเลยไม่ยอมเดิมก่อนแต่งงานกับจำเลย โจทก์ทำงานเป็นข้าราชการครูเงินเดือน 3,000 บาท หลังจากแต่งงานแล้วจำเลยได้ให้โจทก์ออกจากราชการมาทำหน้าที่แม่บ้าน โจทก์จึงไม่มีรายได้อันใดในขณะนี้ ซึ่งจำเลยจะต้องรับผิดชอบเสียค่าเลี้ยงชีพให้แก่โจทก์ โจทก์ขอคิดเดือนละ 1,000 บาท สำหรับบุตรนั้นควรจะต้องอยู่กับโจทก์ซึ่งเป็นแม่ผู้ให้ความอบอุ่นแก่บุตรอย่างที่เป็นอยู่แล้วนี้ และจำเลยจะต้องเสียค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรเดือนละ 2,000 บาท ด้วย จนกว่าบุตรจะจบการศึกษาชั้นอุดมศึกษา

คำขอท้ายฟ้อง

ข้อ 1. ขอให้พิพากษาให้โจทก์กับจำเลยหย่าขาดจากการเป็นสามีภริยากัน โดยให้บุตรอยู่ในอำนาจปกครองของโจทก์

ข้อ 2. ให้จำเลยแบ่งสินสมรสให้โจทก์กึ่งหนึ่งเป็นเงิน 90,000 บาท กับให้จำเลยส่งเสียค่าเลี้ยงชีพแก่โจทก์เป็นรายเดือน ๆ ละ 1,000 บาท และส่งเสียค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรเดือนละ 2,000 บาท จนกว่าโจทก์จะสมรสใหม่ และจนกว่าบุตรจะจบการศึกษาชั้นอุดมศึกษา ตามลำดับ

ข้อ 3. ให้จำเลยใช้ ค่าฤชาธรรมเนียมอัตราอย่างสูงแทนโจทก์ด้วย

เหตุหย่านี้มีหลายเหตุ ขอให้ดูประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1500 (เดิม) และมาตรา 1516 (ใหม่) เป็นต้นว่า ภริยามิใช่ สามีมีภริยาน้อย ประพฤติชั่ว ให้อีกฝ่ายหนึ่งได้รับความอับอายขายหน้าอย่างร้ายแรงหรือได้รับความดูถูกเกลียดชัง

เดือดร้อน เสียหายเกินควร ทำร้ายร่างกาย หรือทรมานจิตใจหรือหมิ่นประมาทหรือเหยียดหยามอีกฝ่ายหนึ่งหรือบุพการีของอีกฝ่ายหนึ่งเป็นการร้ายแรง จึงจะละทิ้งร้างอีกฝ่ายหนึ่งไปเกินหนึ่งปี ศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญ ไม่ให้ความช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดูอีกฝ่ายหนึ่งตามสมควรหรือทำการเป็นปฏิปักษ์ต่อการที่เป็นสามีภริยากันอย่างร้ายแรง วิกลจริตตลอดมาเกิน 3 ปี และความวิกลจริตนั้นมีลักษณะยากจะหายได้ ถึงขนาดที่จะนอนอยู่ร่วมกันต่อไปไม่ได้ ผิดทัณฑ์บนที่ทำให้ไว้เป็นหนังสือในเรื่องความประพฤติ เป็นโรคติดต่อย่างร้ายแรงอันอาจเป็นภัยแก่อีกฝ่ายหนึ่งและโรคมีลักษณะเรื้อรังไม่มีทางที่จะหายได้หรือมีสภาพร่างกายทำให้อีกฝ่ายหนึ่งไม่อาจร่วมประเวณีได้ตลอดกาล เหล่านี้ หากเกิดขึ้นกับคู่สมรสฝ่ายหนึ่งอีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้ ไม่ต้องมีเหตุทุกเหตุ เพียงเหตุหนึ่งเหตุเดียวก็ใช้ได้

3. ฟ้องขับไล่

ข้อ 1. โจทก์เป็นเจ้าของที่ดินนาตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3) เลขที่ 1234 ตั้งอยู่ที่อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี มีอาณาเขตและเนื้อที่ตามแผนที่สังเขปท้ายฟ้อง ราคาประมาณ 100,000 บาท

ข้อ 2. เมื่อเดือน 6 ปีนี้ จำเลยได้บังอาจบุกรุกเข้าไปทำนาส่วนหนึ่งทางด้านทิศตะวันตกของที่ดินพิพาทเป็นเนื้อที่ประมาณ 17 ไร่ ตามแผนที่สังเขปดังกล่าวภายในบริเวณสีแดง ซึ่งได้ข้าวเปลือกประมาณ 100 ถัง ๆ ละ 30 บาท ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหายตลอดปีทำนาปีนี้ เพราะขณะนี้จำเลยก็ยังโยกย้ายออกโดยอ้างว่าเป็นของจำเลย โจทก์ขอถือเอาผลผลิตและราคาข้าวเปลือกดังกล่าวเป็นเกณฑ์คำนวณค่าเสียหายเฉพาะปีนี้ เป็นเงิน 3,000 บาท

ข้อควรระวัง ที่ดินไม่มีโฉนดนี้ โจทก์จะต้องรีบฟ้องภายใน 1 ปี นับแต่ถูกแย่งการครอบครอง มิฉะนั้นเป็นอันขาด

อายุความเรียกคืน ส่วนที่ดินมีโฉนดฟ้องได้ใน 10 ปี

คำขอท้ายฟ้อง

ข้อ 1. ขอให้ขับไล่จำเลยและบริวารออกไปจากที่พิพาท และห้ามเกี่ยวข้งอีกต่อไป

ข้อ 2. ให้จำเลยชดเชยค่าเสียหายแก่โจทก์ 3,000 บาท สำหรับปีนี้ และให้จำเลยเสียให้โจทก์ในอัตราเดียวกันนี้สำหรับปีต่อไป คือปีละ 3,000 บาท จนกว่าจำเลยและบริวารจะออกไปจากที่พิพาท

ข้อ 3. ให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแก่โจทก์ด้วย

ฟ้องที่ศาลไหน

คำฟ้องต้องเขียนด้วยหมึกหรือพิมพ์ติด ถ้าผิดห้ามลบ ให้ขีดฆ่าแล้วเซ็นชื่อย่อกำกับไว้ที่ริมกระดาษท้ายฟ้องต้องมีลายมือชื่อโจทก์หรือทนายแล้วแต่กรณี (ทนายมีอำนาจลงลายมือชื่อแทนโจทก์) ตลอดจนลายมือชื่อผู้เรียงหรือผู้เขียนหรือพิมพ์ต้นฉบับสำหรับศาล 1 ฉบับ กับสำเนาสำหรับส่งให้แก่จำเลยครบทุกคน ถ้ามีจำเลย 3 คนก็ต้องทำสำเนาไปยื่น 3 ฉบับกับต้นฉบับอีก 1 เป็น 4 ฉบับ โดยยื่นต่อศาลต่อไปนี้

1) ฟ้องเรียกหนี้เงินทั่ว ๆ ไป ไม่เกี่ยวกับทรัพย์สิน ให้ยื่นต่อศาลที่ลูกหนี้มีภูมิลำเนาในเขต เช่น จำเลยชัชรชนโจทก์ที่กรุงเทพฯ แต่ตัวจำเลยอยู่ที่จังหวัดสมุทรปราการ ต้องยื่นฟ้องจำเลยต่อศาลจังหวัดสมุทรปราการ แต่เพื่อความสะดวกแก่การพิจารณา โจทก์อาจจะยื่นคำร้องขออนุญาตฟ้องต่อศาลที่เหตุเกิดในเขต คือศาลแพ่งก็ได้ โดยทำคำร้องยื่นไปพร้อมกับคำฟ้องแสดงให้ศาลแพ่งเห็นว่า การพิจารณาคดีที่ศาลแพ่งจะเป็นการสะดวก ศาลแพ่งก็จะอนุญาตให้โจทก์ยื่นฟ้องที่ศาลแพ่งได้ซึ่งมีอยู่เสมอ

2) คำฟ้องเกี่ยวกับทรัพย์สิน เช่น ฟ้องขับไล่ตามตัวอย่างข้างต้น ให้ยื่นต่อศาลที่

ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ในเขต แต่โจทก์อาจจะขออนุญาตฟ้องต่อศาลที่จำเลยมีภูมิลำเนาก็ได้โดยอ้างเหตุความสะดวกอย่างเดียวกับข้อ 1)

3) คดีไม่มีข้อพิพาท ตามหลักต้องยื่นต่อศาลที่มูลคดีเกิดในเขต แต่ในทางปฏิบัติโจทก์มักจะขออนุญาตฟ้องต่อศาลที่โจทก์มีภูมิลำเนาในเขต

4) จำเลยซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในต่างประเทศ ไม่อยู่ในอำนาจศาลไทย แต่ถ้าเดินทางเข้ามาในประเทศไทยชั่วคราวโจทก์ก็อาจจะยื่นฟ้องจำเลยต่อศาลที่โจทก์มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตได้ หรือต่อศาลที่พบตัวจำเลยในเขตก็ได้

5) คนไทยซึ่งมีภูมิลำเนาในต่างประเทศ อาจถูกฟ้องโดยคนไทยด้วยกัน ที่กรุงเทพฯ ได้

6) จำเลยหลายคนอยู่ในท้องที่ต่างกัน โจทก์ฟ้องศาลที่จำเลยคนหนึ่งคนใดมีภูมิลำเนาในเขตก็ได้

7) ถ้าทรัพย์สินเกี่ยวกับคำฟ้องมีหลายชิ้น อยู่ในหลายเขตศาลต่างกัน โจทก์จะฟ้องต่อศาลที่ทรัพย์สินชิ้นหนึ่งชิ้นใดอยู่ในเขตก็ได้

หน้าที่หลังยื่นฟ้อง

หน้าที่เบื้องต้นก็คือ เมื่อศาลสั่งรับคำฟ้องของโจทก์ไว้แล้ว ศาลจะสั่งให้โจทก์นำส่งหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องให้แก่จำเลยเพื่อแก้คดี คือโจทก์จะต้องพาเจ้าพนักงานศาลไปส่งหมายเรียกและสำเนาฟ้องให้แก่จำเลยแต่ในทางปฏิบัติโจทก์เสียเงินค่าพาหนะและค่าป่วยการแล้วเจ้าพนักงานศาลจะไปส่งเอง หน้าที่นี้สำคัญ ถ้าโจทก์ไม่นำส่งหรือไม่เสียเงินค่าส่งดังกล่าวถือว่าโจทก์ทิ้งฟ้อง ศาลจะสั่งจำหน่ายคดี

เมื่อส่งสำเนาฟ้องและหมายเรียกให้จำเลยได้แล้วต้องคอยดูว่าจำเลยยื่นคำให้การหรือไม่ ถ้ายื่นก็ต้องยื่นภายใน 8 วันนับแต่วันรับหมาย แต่บางกรณีจำเลยไม่ยอมรับหมายซึ่งมีอยู่เสมอ กรณีเช่นนี้พนักงานศาลจะปิดหมายไว้แทนการส่งให้กับมือ ถ้า

เป็นอย่างนี้กฎหมายให้เวลาแก่จำเลยที่จะยื่นคำให้การเพิ่มขึ้นไปอีก 15 วันรวมเป็น 23 วัน ถ้าพ้นกำหนดแล้วจำเลยไม่ยื่นคำให้การ โจทก์จะต้องยื่นคำขอให้ศาลสั่งว่า จำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ และขอให้ศาลนัดสืบพยานโจทก์ต่อไป โดยใช้แบบฟอร์มคำร้อง ถ้าเขียนไม่เป็นก็ให้ถามประชาสัมพันธ์ศาล

ถึงวันนัดท่านจะต้องนำพยานไปเบิกความต่อศาลรวมทั้งส่งพยานเอกสารตามที่จำเป็น เช่น สัญญากู้ โฉนดที่ดิน และอื่น ๆ แล้วแต่ความจำเป็น เพื่อพิสูจน์ข้อกล่าวอ้างตามคำฟ้องของท่าน พยานหลักฐานที่ท่านจะนำเจ้าสืบให้ศาลเห็นนั้น ท่านจะต้องระบุในบัญชีพยาน ลงชื่อท่าน แล้วยื่นต่อศาลก่อนวันนัดสืบพยานนัดแรกไม่ต่ำกว่า 3 วัน มิฉะนั้น ศาลอาจไม่ยอมให้สืบพยานซึ่งทำให้แพ้คดีได้ 3 วันนี้ไม่นับวันสืบและวันยื่น เพราะฉะนั้นให้ยื่นก่อนเนิ่น ๆ สัก 5 วันจะปลอดภัย

ถ้าจำเลยยื่นคำให้การแก้คดี ส่วนใหญ่ศาลจะนัดพร้อมเพื่อตกลงกัน ผมขอแนะนำว่า ถ้าพอตกลงกันได้ก็ขอให้ตกลงกันเสียคดีจะได้ไม่ยืดเยื้อเปลืองเวลาเปลืองเงินทอง ถ้าตกลงกันไม่ได้ก็ต้องสู้คดีกันต่อไป ศาลจะกะประเด็นให้คู่ความนำพยานมาสืบปรกटให้โจทก์สืบก่อน แต่ก็ไม่แน่ ศาลสั่งอย่างไรต้องปฏิบัติตามนั้น การสืบพยานนั้น สืบเฉพาะประเด็นข้อพิพาท ถ้าข้อใดจำเลยรับแล้วโจทก์ก็ไม่ต้องสืบพยานในข้อนั้น

การสืบพยาน

พยานหลักฐานมีอยู่ 3 ชนิด คือ วัตถุพยาน พยานบุคคล และพยานเอกสาร วัตถุพยานก็เช่น สถานที่เกิดเหตุซึ่งรถชนกัน หรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับคดีเช่นไม้ที่จำเลยใช้ตีโจทก์ในคดีละเมิด พยานบุคคลได้แก่ผู้ซึ่งรู้เห็นเหตุการณ์ในคดี อาจจะเป็นตัวโจทก์เองหรือตัวจำเลยเองก็ได้ ส่วนพยานเอกสารก็เช่นหนังสือสัญญากู้ในคดีฟ้องเรียกเงินกู้ หรือใบทะเบียนสมรสในคดี

ฟ้องหย่า ตลอดจน โฉนดที่ดิน ส.ค. 1 หรือ น.ส. 3 ในคดีฟ้องขับไล่ เป็นต้น

การสืบพยานนั้น สืบตามประเด็นข้อพิพาท ข้อไหนที่จำเลยรับแล้วโจทก์ก็ไม่ต้องสืบในข้อนั้น ในกรณีที่ไม่ปฏิเสธถือว่าจำเลยรับ (ไม่เหมือนคดีอาญาซึ่งจำเลยอาจไม่พูดเลยก็ได้ ในคดีอาญานั้นถ้าจำเลยไม่รับไม่พูดเลยถือว่าปฏิเสธ) อย่างในคดีฟ้องหย่า ถ้าจำเลยรับว่าได้จดทะเบียนสมรสกับโจทก์จริง หรือไม่ปฏิเสธในข้อนี้ก็ถือว่าจำเลยรับ โจทก์ไม่ต้องนำทะเบียนสมรสมาแสดงและไม่ต้องเบิกความถึงข้อนี้ สืบเฉพาะข้อจำเลยมีภริยาน้อยและข้อทิ้งร้างโจทก์เกินกว่า 1 ปี และเรื่องสินสมรสกับเรื่องบุตรควรจะอยู่กับโจทก์ โจทก์อาจอ้างตนเองเป็นพยาน และพาผู้รู้เห็นเหตุการณ์ เช่นเจ้าของบ้านซึ่งอยู่ใกล้ ๆ บ้านภริยาน้อยซึ่งเห็นจำเลยไปอยู่กินกับภริยาน้อยมาเป็นพยาน ไม่ต้องมาก ยานำพยานปลอมมาเบิกความเป็นอันตราย เพราะจะทำให้คดีของท่านเสีย คดีฟ้องเรียกเงินกู้ท่านอาจอ้างสัญญากู้เป็นพยาน และอ้างตัวท่านเองเข้าเบิกความประกอบก็พอ จะเอาคนเขียนสัญญามาเบิกความด้วยก็ได้ แต่ไม่จำเป็นอย่าลืมปิดอาคารแสดมบิในเอกสารที่จะอ้างเฉพาะสัญญาควรปิดก่อนฟ้องคดี ปรกติ 10 สตางค์ต่อเงินกู้ 200 บาท ส่วนเอกสารอย่างอื่นให้ถามผู้รู้หรือประชาสัมพันธ์ศาลซึ่งอาจสงเคราะห์บอกให้ได้ เสมียนตราอำเภอหรือสรรพากรจังหวัดรู้เรื่องนี้ดี จะถามท่านก็คงได้

ให้ชักซ้อมพยานก่อนนำเข้าเบิกความจะได้ไม่สับสน ควรเขียนเรื่องราวใส่กระดาษให้พยานอ่านและจดคำถามไว้เพื่อถามพยานในศาลตามนั้น พยานต้องเบิกความปากเปล่าแต่ท่านอาจอ่านคำถามจากข้อความที่เขียนไว้ได้ พยานบางคนไม่ยอมไปศาล กรณีเช่นนี้ต้องขอให้ศาลออกหมายเรียกโดยท่านนำหมายไปส่ง

ระเบียบการถามพยานนั้น ฝ่ายใดอ้างพยานคนไหน ฝ่ายนั้นจะต้องเป็นผู้ถามก่อน

เสร็จแล้วอีกฝ่ายหนึ่งถามค้าน เสร็จจากถามค้านแล้วฝ่ายที่อ้างพยานอาจจะถามตงได้นิด ๆ หน่อย ๆ เฉพาะที่เกี่ยวกับคำถามค้านของฝ่ายตรงกันข้าม จะถามเป็นเรื่องใหม่ไม่ได้

เมื่อสืบพยานของฝ่ายแรกแล้วศาลจะนัดสืบพยานฝ่ายตรงกันข้าม การซักถามพยานก็ใช้ระเบียบเดียวกันเสร็จการสืบพยานฝ่ายหลังแล้วศาลจะนัดตัดสิน ศาลตัดสินอย่างไรก็บังคับคดีตามนั้น ถ้าคู่ความไม่พอใจก็อุทธรณ์ฎีกา ซึ่งเป็นเรื่องยาวมาก ไม่สามารถจะกล่าวในคราวนี้ได้

จำเลย

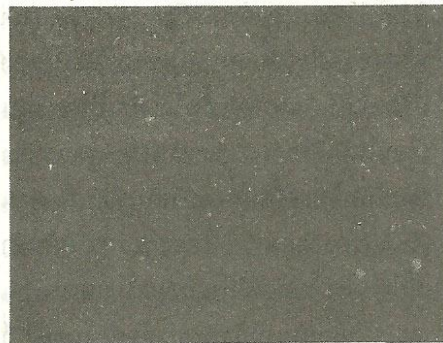
ฝ่ายจำเลยนั้นเมื่อได้รับหมายเรียกและสำเนาฟ้องแล้วจะต้องรีบแก้คดีภายในกำหนดที่กล่าวมาแล้วอย่านิ่งเฉยเป็นอันตราย ที่เรียกว่าคือแพ่ง เพราะผลก็คือแพ้คดี ยากที่จะเยียวยาในภายหลัง

การต่อสู้คดีนั้นสุดแท้แต่รูปคดี เช่น ถูกฟ้องเรียกเงินกู้ จำเลยอาจต่อสู้ว่าโจทก์ลงจำนวนเงินในสัญญากู้เอาเองเกินกว่าที่กู้กันจริง โดยโจทก์เอาดอกเบี้ยเกินกฎหมายเข้าไปรวมเป็นเงินต้น (ตามกฎหมายไม่เกินร้อยละ 5 สลึงต่อเดือน หรือร้อยละ 15 ต่อปี) หรือจำเลยยังไม่ได้รับเงินที่กู้เลยแล้วแต่ข้อเท็จจริง ผมไม่สามารถแนะนำไว้ในที่นี้ได้ ควรปรึกษาผู้รู้ก่อนยื่นคำให้การ ผมไม่สามารถจะแนะนำในข้อเขียนนี้ได้ เพราะการต่อสู้แต่ละเรื่องนั้นไม่เหมือนกัน

ท่านผู้อ่านที่รัก การเป็นความไม่ใช่ของสนุก เสียทั้งทรัพย์สินเงินทองและเสียเวลาทำมาหากินเป็นทุกข์ใจด้วย บางทีชนะแล้วไม่คุ้มกับที่เสียไป ดังสุภาษิตจีนที่ว่า “เป็นความกินขี้หมาดีกว่า” แต่ถ้าหลีกเลี่ยงไม่พ้นก็จำต้องสู้ หวังว่าคำแนะนำในข้อเขียนนี้จะช่วยท่านได้พอสมควร

มารู้จัก อาเซียน กันเถอะ

ปัจจุบัน มีข่าวอยู่ตลอดเวลา
เกี่ยวกับกลุ่มอาเซียน และประ-
เทศในกลุ่มอาเซียนไม่ว่าจะใน
เวทีการเมืองระหว่างประเทศ
ที่กลุ่มอาเซียนรวมตัวกันต่อสู้

จนได้ชัยชนะในการลงคะแนนเสียงครั้งสำคัญ ๆ หลายต่อหลายครั้ง หรือแม้แต่ในวงการกีฬาที่มีการแข่งขันสมานสามัคคีกัน ในที่นี้เรามาดูกันว่า กลุ่มอาเซียนคืออะไร และมีสถิติอะไรที่น่ารู้บ้างเกี่ยวกับประเทศในกลุ่มนี้

กลุ่มอาเซียนประกอบด้วย 5 ชาติ คือ ไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย ซึ่งเข้าร่วมกันอยู่เป็นกลุ่ม มีวัตถุประสงค์จะเพิ่มพูนความร่วมมือทั้งด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรมต่าง ๆ หากจะรวมประชากรทั้งหมดในกลุ่มอาเซียนเข้าด้วยกันจะเห็นว่า มีจำนวนถึง 241.7 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2521 ซึ่งนับว่าเป็นกลุ่มประชากรโลกที่ใหญ่มาก และยิ่งมากกว่าประชากรของสหรัฐอเมริกา (221.9 ล้านคน) หรือญี่ปุ่น (114.9 ล้านคน) เสียอีกและกลุ่มอาเซียนนี้มีเนื้อที่รวมกันถึง 3,172,000 ตารางกิโลเมตร ซึ่งใหญ่กว่าเนื้อที่ทั้งหมด (1,040,000 ตารางกิโลเมตร) ของประเทศอังกฤษ ฝรั่งเศส และเยอรมันตะวันตก รวมกันถึงกว่า 3 เท่าตัว ประเทศในกลุ่มอาเซียน ยังมีความอุดมสมบูรณ์ด้านทรัพยากรต่าง ๆ อาทิเช่น ยางพารา ดีบุก น้ำมัน และผลิตผลเกษตรอื่น ๆ ซึ่งจัดได้ว่าเป็นกลุ่มประชากรที่มีโอกาสที่จะพัฒนาก้าวหน้าไปสูงมากกลุ่มหนึ่งในโลก

ในกลุ่มประเทศอาเซียนเอง อินโดนีเซีย เป็นประเทศที่มีประชากรมากที่สุดถึง 136 ล้านคน และมีเนื้อที่ถึง 2,027,000 ตารางกิโลเมตร ประเทศไทยเรามีประชากรมากเป็นที่ 3 คือ มีประชากร 44.5 ล้านคน เมื่อเทียบกับฟิลิปปินส์ ซึ่งมี 45.6 ล้านคน แต่ไทยมีเนื้อที่มากเป็นที่ 2 คือ มีถึง 514,000 ตารางกิโลเมตร หากพิจารณาในแง่ของความมั่งคั่ง ประเทศไทยก็จะเสียเปรียบอยู่บ้างเล็กน้อย คือ ในปี 2521 คนไทยมีรายได้โดยเฉลี่ย เพียง 490 เหรียญสหรัฐ หรือ

ประมาณ 9,800 บาท ต่อปี ในขณะที่สิงคโปร์และมาเลเซีย มีรายได้เฉลี่ย ถึง 3,290 เหรียญสหรัฐ (65,800 บาท) และ 1,090 เหรียญสหรัฐ (21,800 บาท) ตามลำดับ แม้แต่ฟิลิปปินส์ ยังมีรายได้ต่อหัวมากกว่าไทยเล็กน้อย คือ 510 เหรียญสหรัฐ หรือ 10,200 บาท (อัตราแลกเปลี่ยนนี้คำนวณไว้ก่อนที่จะมีการลดค่าเงินบาท) อย่างไรก็ตาม ถ้ามองในแง่อัตราเพิ่มของรายได้ต่อหัวในช่วง 2503-2521 จะเห็นได้ว่า ไทยมีฐานะกระตือรือร้นดีกว่าทุกชาติในอาเซียน ยกเว้น สิงคโปร์ กล่าวคือ อัตราเพิ่มของรายได้ต่อหัวคนไทยในช่วงดังกล่าวสูงถึงร้อยละ 4.6

เมื่อพูดถึงรายได้ อีกส่วนหนึ่งที่จำเป็นต้องดู คือ เงินเฟ้อ ในด้านนี้จัดว่าประเทศไทยอยู่ในฐานะดีอย่างมาก ในช่วงปี 2513-2521 ไทยมีอัตราเงินเฟ้อเพียง ร้อยละ 9.1 ต่อปี เมื่อเทียบกับร้อยละ 20.0 ต่อปี ในอินโดนีเซีย หรือร้อยละ 13.4 ต่อปี ในฟิลิปปินส์ นอกจากนี้ ในด้านของอัตราส่วนคนที่อ่านออกเขียนได้ในประเทศไทยก็มีอยู่สูงถึงร้อยละ 84 เมื่อเทียบกับร้อยละ 60 ในมาเลเซีย หรือร้อยละ 62 ในอินโดนีเซีย

ในด้านความมั่นคงทางฐานะการเงิน จะเห็นได้ว่า ในปี 2521 ไทยมีเงินสำรองระหว่างประเทศ คิดเป็นมูลค่าถึง 2,559 ล้านเหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 51,180 ล้านบาท ซึ่งไล่เลี่ยกับอินโดนีเซีย (2,676 ล้านเหรียญสหรัฐ) และมากกว่า ฟิลิปปินส์ (2,104 ล้านเหรียญสหรัฐ) แต่น้อยกว่า มาเลเซีย (3,670 ล้านเหรียญสหรัฐ) หรือ สิงคโปร์ (5,302 ล้านเหรียญสหรัฐ) แต่หากจะวัดถึงจำนวนเงินสำรองในรูปของปริมาณสินค้าเข้าที่จะซื้อได้ คิดเป็นจำนวนเดือนในปีเดียวกัน จะเห็นว่า ฐานะของประเทศไทยดีขึ้นโดยเปรียบเทียบถือด้านเงินสำรองดังกล่าว ไทยสามารถซื้อสินค้าเข้าได้ โดยไม่ต้องมีสินค้าออกไปแลกเปลี่ยนเลย เป็นเวลานานถึง 4.9 เดือน ในขณะที่

อินโดนีเซีย ทำได้เพียง 2.6 เดือน ฟิลิปปินส์ 4.0 เดือน และสิงคโปร์ 4.6 เดือนเท่านั้น และหากจะมองในแง่ของภาระการชำระหนี้ต่างประเทศ จะเห็นได้ว่า ไทยอยู่ในฐานะดีอย่างยิ่ง คือ ไทยชำระหนี้ในปี 2521 คิดเป็นเพียงร้อยละ 0.9 ของผลผลิตทั้งชาติ หรือที่เรียกว่าผลิตภัณฑ์ประชาชาติ เมื่อเทียบกับร้อยละ 4.6 ในกรณีของมาเลเซีย ร้อยละ 3.6 ในกรณี อินโดนีเซีย ร้อยละ 2.8 กรณี ฟิลิปปินส์ และร้อยละ 4.0 ในกรณี ของสิงคโปร์ และหากเทียบในแง่ของสัดส่วนการชำระหนี้กับรายได้จากสินค้าออกไทย ที่ยังอยู่ในระยะที่มั่นคงมาก คือ ไทยชำระหนี้ต่างประเทศ คิดเป็นเพียงร้อยละ 3.7 ของรายได้สินค้าออกเท่านั้น เมื่อเทียบกับร้อยละ 13.4 ในฟิลิปปินส์ ร้อยละ 13.0 ในอินโดนีเซีย หรือร้อยละ 8.8 ในกรณีของมาเลเซีย

โดยสรุป จะเห็นได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของไทยในหลายจุดนับว่า อยู่ในระดับค่อนข้างดี โดยเปรียบเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียนด้วยกัน นอกจากนี้ สิ่งที่น่าสนใจคือ ปัญหาที่ประเทศไทยประสบอยู่ในปัจจุบัน อาทิเช่น ปัญหาเงินเฟ้อ และเป็นหนี้กับภายนอกนั้น เพื่อนบ้านของเราในกลุ่มอาเซียน ก็ประสบปัญหาเหล่านี้เช่นกัน โดยที่ปัญหาของไทยเรานั้นยังเบาบางมาก หากจะเปรียบเทียบกับประเทศอาเซียนอื่น ๆ อาทิเช่น กรณีเงินเฟ้อ ซึ่งเราประสบปัญหาเพียงครั้งเดียวที่อินโดนีเซียประสบอยู่ เป็นต้น

สถิติที่น่าสนใจเกี่ยวกับประชากรโลก

เมื่อได้รู้จักประเทศไทย ซึ่งเป็นประเทศหนึ่งในกลุ่มอาเซียนแล้วก็ลองหันมาพิจารณาหน้าตาของประเทศไทย ในฐานะที่เป็นประเทศสมาชิกประเทศหนึ่งของโลกดูบ้างว่าจะเป็นอย่างไร

จากข้อมูลประชากรในปี พ.ศ. 2523 ของ The Population Reference Bureau, Inc. ซึ่งตีพิมพ์ใน จุลสาร “ประชากรและการ

สถิติความรู้เกี่ยวกับประเทศในกลุ่มอาเซียน

	ไทย	มาเลเซีย	อินโดนีเซีย	ฟิลิปปินส์	สิงคโปร์
จำนวนประชากรในปี 2521 (ล้านคน)	44.5	13.3	136.0	45.6	2.3
เนื้อที่ประเทศ (พัน ตารางกิโลเมตร)	514	330	2,027	300	1
รายได้ต่อหัว ปี 2521 (เหรียญสหรัฐ)	490	1,090	360	510	3,290
อัตราเพิ่มรายได้ต่อหัว 2503-2521 (%)	4.6	3.9	4.1	2.6	7.4
อัตราเงินเฟ้อ 2513-2521 (%)	9.1	7.2	20.0	13.4	6.1
จำนวนประชากร/แพทย์ 1 คน ปี 2520	8,170	4,350	14,580	2,760	1,260
ร้อยละของประชากรที่มีน้ำสะอาดบริโภค ปี 2518 (%)	22	62	12	39	100
อัตราส่วนคนที่อ่านออกเขียนได้ในปี 2518 (%)	84	60	62	87	75
เงินสำรองระหว่างประเทศปี 2521 (ล้านเหรียญสหรัฐ)	2,559	3,670	2,676	2,104	5,302
เงินสำรองระหว่างประเทศ	4.9	5.5	2.6	4.0	4.6
คิดเป็นเดือนของสินค้าเข้า ปี 2518 (เดือน)					
การชำระหนี้ต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละผลิตภัณฑ์ประชาชาติ ปี 2521 (%)	0.9	4.6	3.1	2.8	4.0
การชำระหนี้ต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละของรายได้เงินตราต่างประเทศที่ได้จากการส่งสินค้าและบริการออกนอกประเทศ ในปี 2521 (%)	3.7	8.8	13.0	13.4	2.3

พัฒนา” ฉบับที่ 2 ปีที่ 1 สถาบันวิจัยประชากรและสังคมมหาวิทยาลัย มหิดล มีสิ่งที่น่าสนใจดังนี้

- ประชากรโลกในปี พ.ศ. 2523 มี 4,414 ล้านคน อัตราการเกิด 28 คนต่อประชากร

พันคนต่อปี อัตราการตาย 11 คนต่อประชากรพันคนต่อปี อัตราการเพิ่มตามธรรมชาติร้อยละ 1.7 อัตราการตายของทารกต่อประชากรพันคนเท่ากับ 97 มีประชากรอายุ 64 ปีขึ้นไปร้อยละ 6 มีประชากรในเขตเมืองร้อยละ 39 คาดว่า

เด็กแรกเกิดในปีนี้จะมียาอายุได้โดยเฉลี่ย 61 ปี ผลิตภัณฑ์ประชาชาติขั้นต้นต่อหัวประมาณ 3,500 บาทต่อเดือน

- มีประชากรในทวีปเอเชีย 2,563 ล้านคน ยุโรป 484 ล้านคน แอฟริกา 472 ล้านคน ลาตินอเมริกา 360 ล้านคน อเมริกาเหนือ 247 ล้านคน
- ประเทศที่มีประชากรมากที่สุดคือสาธารณรัฐประชาชนจีน มี 975 ล้านคน รองลงมาคืออินเดีย 676.2 ล้านคน สหภาพโซเวียต 266 ล้านคน และสหรัฐอเมริกา 222.5 ล้านคนตามลำดับ
- ประเทศไทยมีประชากรมากเป็นอันดับที่ 18 ของโลก คือมีจำนวน 47.3 ล้านคน อัตราการเกิด 32 คนต่อพัน อัตราการตาย 9 ต่อพัน อัตราการเพิ่มตามธรรมชาติร้อยละ 2.3 ซึ่งเป็นอัตราการเพิ่มที่ยังสูงมาก เพื่อเทียบกับอัตราการเพิ่มตามธรรมชาติของโลกเพียงร้อยละ 1.7

ทั้งนี้เพราะไทยมีอัตรามีอัตราเกิดสูง แต่ อัตราตายต่ำกว่าอัตราของโลก อัตราการตายของทารกต่อพันเท่ากับ 68 ซึ่งต่ำกว่าอัตราเดียวกันของโลกมาก แต่ประชากรที่มีอายุ 64 ปีขึ้นไปมีเพียงร้อยละ 3 ซึ่งน้อยกว่าอัตราของโลกครึ่งหนึ่ง ประชากรอยู่ในเขตเมืองมีเพียงร้อยละ 13 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่อยู่ในชนบท คาดว่าเด็กแรกเกิดในปีนี้จะมียาอายุได้โดยเฉลี่ย 60 ปี ซึ่งใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยของโลก แต่ผลิตภัณฑ์ประชาชาติขั้นต้นต่อหัวเท่ากับ 840 บาทต่อเดือน (หรือประมาณ 10,000 บาท ต่อปี) ซึ่งมีค่าเพียง 1 ใน 4 ของค่าเฉลี่ยของโลก แสดงว่าประเทศไทยยังมีฐานะยากจนมากเมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในโลก

เรื่องนี้เห็นจะต้องจบลงด้วยคำกล่าวที่ว่า “ถ้าคนไทยไม่เร่งรีบขยันและรู้จักประหยัดกันแล้วล่ะก็ เห็นทีจะล่องพ้นภาวะแห่งความยากจนเช่นนี้เป็นได้ยาก”

เพื่อชีวิต ที่ดีขึ้น

ชาคริต จุลกะเสรี

ท่านผู้อ่านทั้งหลายเชื่อไหมครับว่า ผลที่เกิดจากความผันแปรของธรรมชาติทั้งหลายเหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นการตัดไม้ทำลายป่า ตลอดจนไปถึงการทดลองระเบิดปรมาณูในที่ต่าง ๆ เหล่านี้ได้ก่อให้เกิดภัยพิบัติแก่ประชาชนทั่วโลกอย่างร้ายแรง และปรากฏชัดยิ่งขึ้นทุกขณะและไม่ละเว้นแม้แต่ในประเทศไทย สยามเมืองยิ้มที่รักของพวกเราทั้งหลายนี้ด้วย

องค์การอนามัยโลกเขาก็ได้วิงวอนขอความเมตตาจากประเทศต่าง ๆ ด้วยแล้วว่าขอให้ร่วมมือช่วยกันแก้ไขหน่อยเถอะนำด้วยในปี 2524 นี้เพียงเดือนกรกฎาคมศกนี้เท่านั้น ก็ได้มีประชาชนพลโลกกว่า 30 ประเทศแล้ว ต้องเผชิญกับความมอดตาย

หิวโหย เพราะเกิดการขาดแคลนอาหารอย่างรุนแรงขึ้นแล้วละ

ในบางประเทศเช่น กรีซ และอิตาลี และบางประเทศในยุโรป ก็ได้มีลมร้อนอย่างรุนแรงพัดผ่าน ทำความเสียหายให้แก่พืชผลพืชไร่ไปมากมาย ในสหรัฐอเมริกาเองก็ถูกลมร้อนนี้ แถมยังมีน้ำท่วมอย่างรุนแรง เช่นเดียวกับอีกหลายประเทศในกลุ่มอาฟริกา ประเทศอินเดีย และจีน ซึ่งมีผลเมืองนับเป็นร้อย ๆ ล้านคน ก็ได้รับความเสียหายจากอุทกภัยอย่างรุนแรงเป็นประจำ

การในครั้งนี้ด้วย ทำให้พืชพันธุ์ธัญญาหารนานาชนิดของประเทศต่าง ๆ เหล่านั้น ต้องกระทบกระเทือนเสียหายมากมายมหาศาล ในปี 2524-2425 นี้ ภาวะความขาดแคลนข้าวปลาอาหารของพลโลกส่วนใหญ่ จึงยังคงมีอยู่และมีมากขึ้น

นี่ยังไม่ได้คิดถึงจำนวนพลโลกที่มีเพิ่มทวีขึ้นอย่างไม่หยุดยั้งเลยนะครับ

ดังนั้น ภาวะความอดอยากหิวโหย การขาดแคลนอาหารการกินจึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้

ก็เป็นโอกาสอันดีของบรรดาเกษตรกรไทยเรา ที่จะได้เร่งผลิตข้าวปลาอาหารต่าง ๆ ให้มีปริมาณเพิ่มขึ้นได้ หากทางรัฐบาลท่านเร่งจัดระบบตลาด ทั้งภายในและภายนอกประเทศได้จริงจังอย่างที่คุยไว้ นั้น ก็จะเป็นประโยชน์ต่อบ้านเมืองของเรามาก จึงควรเป็นโอกาสทองของไทย ที่จะขายพืชพันธุ์ธัญญาหารต่าง ๆ นำเงินทองเข้าสู่บ้านเมืองของเราได้ดีขึ้นในช่วงต่อไปนี้จะยิ่งเมื่อได้ลดค่าของเงินบาทลงด้วยแล้วอย่างในขณะนี้ ก็ยิ่งจำเป็นที่จะต้องเร่งชวนขายหาทางส่งสินค้าพืชผลเกษตรต่าง ๆ ประดา มี ส่งออกไปขายต่างประเทศให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้กันละครับ

พูดถึงพืชที่เป็นอาหารสำคัญ ก็เห็นจะต้องขอยกย่องว่า “ข้าว” นี่ละที่มีความสำคัญเป็นอันดับเยี่ยมยอด ผู้คนพลโลกกว่า

ครึ่งโลกก็ใช้ข้าวเป็นอาหารหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับชาวไทยเรา “ข้าว” นับว่าเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของเมืองไทยเราด้วยคนไทยเรากินข้าว ไม่ได้กินขนมปังเหมือนกับคนยุโรปหรืออเมริกาเขาเลย

คนไทยในภาคเหนือกินข้าวมากที่สุด คือประมาณปีละ 197.9 กิโลกรัมต่อคน ภาคอีสานรองลงมา กินปีละ 191.4 กิโลกรัม ภาคกลางเป็นอันดับที่สาม คือกินข้าวปีละ 151.4 กิโลกรัมต่อคน ส่วนภาคใต้กินน้อยที่สุด คือปีละ 145.8 กิโลกรัมต่อคนเท่านั้นเอง

สมัยก่อนนั้น ข้าวไทยของเรามีชื่อเสียงก้องโลก ประกวดพันธุ์ข้าวกันที่ประเทศไหน เมืองไหน ข้าวไทยเราก็ดำรงวัลชนะเลิศมาครองเรียบวุธ ข้าวของประเทศอื่นๆ สู้ของเราไม่ได้เลย เมื่อเอ่ยถึง “ข้าวไทย” ชาวต่างประเทศเขาก็จะนึกถึงข้าวที่มีคุณภาพดีเยี่ยมรสอร่อย และนึกไปถึงภาพพี่น้องชาวนาสวมกะโปง นุ่งผ้าถุงไปเกี่ยวข้าวที่ทุ่งนาในยามเย็น เมืองพุทธที่แสนจะร่มเย็นเป็นสุข

แต่การพัฒนาทางด้านวิชาการเจริญก้าวหน้าไปรวดเร็วมาก หลายประเทศได้พัฒนาปรับปรุงพันธุ์ข้าวของเขาเป็นการใหญ่ แม้สหรัฐอเมริกาเองจากประเทศที่ไม่เคยทำการปลูกข้าวเป็นการค้ากันเลย บัดนี้ก็ได้กลายเป็นแหล่งผลิตข้าวแหล่งใหญ่ของโลกไปเสียแล้ว การแข่งขันกันทั้งในการปรับปรุงบำรุงพันธุ์ข้าวให้ดีขึ้น และด้านการตลาดค้าข้าวจึงมีอยู่อย่างเข้มข้นเป็นลำดับมาทำให้กระทบกระเทือนข้าวไทยของเรามากทีเดียว

แต่อย่างไรก็ตาม “ข้าวไทย” ก็ยังคงเป็นเอกลักษณ์ส่วนหนึ่งของคนไทยเราอยู่ และคุณภาพความดีเด่นของข้าวไทยเรา ก็ยังคงรักษาตำแหน่งนำหน้าชาติอื่นเขาได้ดีอยู่พอสมควร จึงควรจะได้ช่วยกันเร่งผลทั้งคุณภาพและผลผลิตข้าวให้มากขึ้น และหาทางจัดด้านการตลาดให้ดีขึ้นอย่างจริงจังด้วย

พูดถึงเรื่องการเพิ่มผลผลิตข้าว ซึ่งเป็นพืชอาหารหลักชนิดหนึ่งของชาวโลก

เรา นี้ เกษตรกรไทยเราก็มีความสามารถไม่น้อยหน้าชาติไหน ๆ เลย เราสามารถจะช่วยกันเพิ่มผลผลิตได้โดยไม่ยากนัก และอยู่ในวิสัยที่พวกเราจะทำได้ ถ้าหากได้รับการสนับสนุนเกื้อกูล ช่วยเหลือในสิ่งที่จำเป็นต่าง ๆ จากหน่วยงานของรัฐบาลอย่างถูกต้องและจริงจังขึ้น

โดยเฉพาะเรื่องการเพาะปลูกข้าวนี้ เดี่ยวนี้เกษตรกรไทยเราที่สามารถปลูกข้าวได้ไร่ละกว่า 100 ถัง ก็มีแพร่หลายมากขึ้นแล้ว โดยใช้วิชาการใหม่ ๆ และพันธุ์ข้าวที่ดีเหมาะสมแก่พื้นที่ คือพันธุ์ กข. หมายเลขต่าง ๆ ที่นักวิจัยของกรมวิชาการเกษตรได้ผลิตขึ้นมาให้ใช้เพาะปลูกกันในปัจจุบันนี้ เข้าช่วยในการปรับปรุงเพื่อเพิ่มผลผลิตนี้ด้วย

ก็เห็นจะต้องขอยกย่องชมเชยกันเป็นพิเศษไว้ในคอลัมน์นี้ด้วย สำหรับ ความพยายามอย่างไม่หยุดยั้งและความเสียสละเป็นอย่างสูงของกลุ่มนักวิจัยเรื่องข้าว ของ

กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งท่านทั้งหลายเหล่านั้น ได้ร่วมกันวิจัยเรื่องพันธุ์ข้าวใหม่ ๆ เพื่อแก้ปัญหา “โรคข้าว” ศัตรูที่สำคัญอย่างหนึ่งของต้นข้าวได้เป็น ผลสำเร็จก้าวหน้าไปมากแล้ว เจ้าโรคข้าวที่ว่านี้เกิดจากพวกเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล เป็นเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดอาการใบและลำต้นข้าวหงิกงอและแกรนผิปกดไป ทำให้ทั้งต้นทั้งดอกและรวงข้าว ต้องเสียหายร้ายแรงมาก

ในปีนี้ทางกรมวิชาการเกษตร ได้เปิดเผยมาให้ทราบทั่วกันแล้วว่า ได้วิจัยพบพันธุ์ข้าวใหม่อีก 5 พันธุ์ ซึ่งมีคุณสมบัติดีเด่นพิเศษ ที่มีความต้านทานต่อเจ้าพวกเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลได้ดีมาก ทำให้ไม่ค่อยเกิดโรคข้าวขึ้นกับต้นข้าวเหล่านี้ ดีกว่าพันธุ์ กข.7 ที่กำลังนิยมปลูกกันอยู่มาก เพราะข้าวพันธุ์ กข.7 ให้ผลผลิตได้สูงมากก็จริง แต่ไม่มีความต้านทานต่อโรคข้าว จึงเสียหายได้ง่าย ส่วนข้าวพันธุ์ใหม่ ๆ ที่ได้รับการเปิดเผยนี้ มีความดีเด่นทั้งในด้านการให้ผลผลิตสูง

และทนทานต่อโรคจู้ได้ดีนำพอใจที่สุด ช่วย
แก้ไขความเสียหายจากโรคนี้ได้เป็นอย่างดีเยี่ยม

พันธุ์ข้าวใหม่ ๆ ที่ได้รับการเปิดเผย
เมื่อไม่นานมานี้ ก็คือ ข้าวเจ้าพันธุ์ กข.21
พันธุ์ กข.23 พันธุ์กข.25 พันธุ์กข.27 และ
ข้าวเหนียวพันธุ์ กข.10 เพื่อให้ง่ายต่อการ
จดจำไว้ประกอบการพิจารณาเลือกใช้
พันธุ์ข้าวปลูกในปีต่อไป จึงขอสรุปย่อ ๆ
มาเล่าสู่กันฟังไว้ด้วยนิดหน่อย ในวารสาร
ไทยเล่มนี้ด้วย คือ

ข้าวพันธุ์ กข.21 เกิดจากลูกผสม
ของข้าวพันธุ์ขาวดอกมะลิ-105 กับพันธุ์
นางมกล เอส.4 และพันธุ์ ไอ.อาร์.26 ข้าว
พันธุ์ กข.21 นี้ไม่ไวต่อช่วงแสง จึงปลูกได้
ทั้งเป็นข้าวนาปีและนาปรัง ตั้งแต่ปลูกจน
ถึงเก็บเกี่ยวได้ใช้เวลา 123-130 วัน มี
ความต้านทานต่อการทำลายของเพลี้ยกระ-
โดดที่นำมาซึ่งโรคจู้และโรคขอบใบแห้งได้
ดีเกือบ 100 เปอร์เซ็นต์ แถมยังให้ผลผลิต
ได้ดีกว่าพันธุ์ กข.7 เสียด้วย

อีกพันธุ์หนึ่งคือ ข้าวพันธุ์ กข.23
เป็นลูกผสมของข้าวพันธุ์ กข.1 กับพันธุ์
ไอ.อาร์.32 ไม่ไวต่อช่วงแสง มีอายุการเก็บ
เกี่ยวได้ภายใน 120-130 วัน และมีความต้าน
ทานโรคจู้กับโรคขอบใบแห้งได้ดีเหมือน
พันธุ์ กข.21

สรุปได้ว่าทั้งพันธุ์ กข.21 และ กข.23
นี้ สามารถใช้ปลูกแทนข้าวพันธุ์ กข.7 ได้ดี
แน่นอน

นอกจากนี้ยังมี พันธุ์ กข.25 ซึ่งเป็น
ลูกผสมของพันธุ์ข้าวขาวดอกมะลิ-105 กับ
พันธุ์ ไอ.อาร์.2 ไม่ไวต่อช่วงแสงเหมือนกัน
แหละครับ ถ้าทำนาหว่านจะเก็บเกี่ยวได้ภายใน
90 วัน นาดำจะใช้เวลา 100 วัน มีความ
ต้านทานโรคจู้ได้ดีพอสมควร และมีความต้าน
ทานหนอนกอได้ดีปานกลางด้วย

สำหรับพันธุ์ กข.27 ซึ่งเป็นลูกผสม
ของข้าวพันธุ์ขาวตาอุ กับพันธุ์ขาวตาแห้ง-11
นั้น มีลักษณะดีเด่นพิเศษที่ทนทานสภาพ
น้ำท่วมได้นานถึง 2 สัปดาห์ ขณะที่พันธุ์
ข้าวปกติทนสภาพอย่างนี้ได้เพียงสัปดาห์

เดียวเท่านั้นเอง มีความต้านทานต่อโรคจู้ได้
ดีพอสมควร จึงเหมาะพิเศษที่จะปลูกใน
นาที่ลุ่ม

ส่วนข้าวพันธุ์สุดท้ายที่ วิจัยพบใหม่
นี้ คือข้าวพันธุ์ กข.10 เกิดจากการปรับปรุง
ข้าวพันธุ์ กข.1 โดยใช้วิธีการทางรังสีปรมาณู
ซึ่งทางวงการเกษตรเรา ได้นำมาใช้ปรับปรุง
พันธุ์พืชได้ผลดีหลายชนิดแล้ว ข้าวเหนียว
พันธุ์ กข.10 มีอายุการเก็บเกี่ยวได้ในราว 130
วัน มีความต้านทานต่อโรคไหม้ของข้าวได้ดี
พอใช้ เหมาะสำหรับปลูกข้าวนาปรังในเขต
ชลประทานภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียง
เหนือได้ดีเป็นพิเศษ

พันธุ์ข้าวไทยเราทุกวันนี้ อาจคิดว่า
ยอดเยี่ยมที่สุดในโลกเลยก็ยังไหว ขอให้รู้จัก
การปลูก รักษาให้ถูกวิธีเป็นได้ผลดีแน่นอน

อย่างไรก็ดี จุดอ่อนของพันธุ์ข้าวใหม่
ทั้ง 5 พันธุ์นี้ ยังคงมีอยู่ที่ไม่มีความต้านทาน
ต่อโรคใบสีส้มของข้าว แต่ก็โชคดีของชาว
นาไทยเรา ที่โรคดังกล่าวนี้ได้หมดสิ้นไปไม่
มีระบาดในเมืองไทยเรามาแล้ว

ขณะนี้ทางกรมวิชาการเกษตร มีเมล็ด
พันธุ์ข้าว กข.21 อยู่ประมาณ 10 ตัน พันธุ์
กข.23 ประมาณ 30 ตัน ส่วนข้าวพันธุ์ กข.
25 กข.27 และข้าวเหนียวพันธุ์ กข.10 นั้น
ก็มีเมล็ดพันธุ์อยู่แล้ว พันธุ์ละ 2 ตัน ซึ่ง
ภายใน 1 ปีนี้จะขยายพันธุ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่นี้
ให้เพิ่มขึ้นได้ไม่ต่ำกว่า 100 เท่า เมื่อใช้พันธุ์
ดี ๆ เหล่านี้ปลูกกันได้มากขึ้น ก็จะช่วยให้พื
่น้องเกษตรกรชาวนาทั้งหลาย ได้มีชีวิตที่ดีขึ้น
อีกไม่น้อยเลย

มีข้าวพันธุ์ดี ๆ เลือกปลูกให้เหมาะ
สมกับพื้นที่ของท่านแล้ว ที่นี้ก็ควรจะรู้จัก
เลือกเอาตามถนัดเถอะว่า จะเลือกใช้วิธี
การทำนาน้ำฝนหรือจะทำนาปรังในเขตที่มี
น้ำชลประทานให้สะดวก จะทำนาดำหรือ
นาหว่านน้ำตม จะทำนา 2 ครั้ง หรือ 3 ครั้ง

ท่านก็จะต้องรู้จักเลือกทำให้เหมาะสม จึง
จะได้รับผลดีสมความตั้งใจและทุนรอนที่
ได้ทุ่มลงไปนั้น ให้ได้รับผลตอบแทนได้ดีที่
สุด

เมืองไทยเรามีพื้นที่ทำนาอยู่ประมาณ
60 ล้านไร่ เมื่อปีที่แล้วมีทำนาปรังอยู่ในราว
4 ล้านไร่ ปีนี้การชลประทานดีขึ้น คงจะ
ขยายขยายทำนาปรังกันได้มากขึ้นกว่าปีที่
แล้ว ก็เป็นที่น่ายินดีอย่างยิ่ง ที่รัฐบาลได้
อนุมัติเงินกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร
จำนวนประมาณ 143 ล้านบาท ให้กรมส่งเสริม
การเกษตร ดำเนินการตามโครงการ
เปลี่ยนพันธุ์ข้าวนาปีจากพันธุ์เดิมเปลี่ยนมา
ปลูกข้าวพันธุ์ดี ในพื้นที่ประมาณ 35 ล้าน
ไร่ เริ่มตั้งแต่ปี 2524 นี้ด้วยแล้ว ตามแผนที่
1 จะเปลี่ยนพันธุ์ข้าวเหนียวไปปลูกพันธุ์
ข้าวเจ้า ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน
2 แสนไร่ แล้วก็เปลี่ยนพันธุ์ข้าวเจ้าเดิม
ในภาคใต้ให้เป็นพันธุ์ใหม่ให้ให้ผลผลิตสูง
ขึ้นได้อีกในราว 2 แสนไร่ แล้วก็เปลี่ยน
พันธุ์ข้าวเจ้าเดิมในภาคใต้ให้เป็นพันธุ์ใหม่
ที่ให้ผลผลิตสูงขึ้นได้อีกราว 2 แสนไร่ ส่วน
แผนที่ 2 ก็จะขยายการปลูกข้าวพันธุ์ดี ๆ ใน
พื้นที่เป้าหมายให้ได้อีกประมาณ 5 ล้านไร่
ในปี 2525 ในปี 2526-2527 จะเปลี่ยนให้ใช้
ข้าวพันธุ์ดีปลูกเพิ่มขึ้นอีกประมาณ 15 ล้าน
ไร่ และโครงการสุดท้ายในปี 2527-2528 จะ
ขยายปลูกข้าวพันธุ์ดีอีก 15 ล้านไร่ นี่ก็เป็น
แนวทางที่รัฐบาลจะต้องปฏิบัติอย่างรีบเร่ง
และแน่วแน่ต่อไป

พูดถึงเรื่องการปรับปรุงข้าวพันธุ์ดี
แล้ว ก็จะลืมพื้นที่นาซึ่งมีดินเปรี้ยวที่เสีย
มิได้ ดินที่เปรี้ยวนั้นก็เพราะมันมีความเป็น
กรดสูง ดินเปรี้ยวเป็นดินที่อาจจะจะมีหรือได้
เคยมีกรดกำมะถันอยู่ในดินด้วย ปริมาณ
ของกรดกำมะถันนี้หากมีในดินมาก จะทำให้
หยุดยั้งการเจริญเติบโตของพืชได้ ดินเปรี้ยว
จึงเป็นเรื่องที่ต้องเร่งแก้ไข จากการสำรวจ
ของกรมพัฒนาที่ดินพบว่า พื้นที่ราบลุ่ม
ภาคกลางของประเทศเรา เช่น ในจังหวัด
สระบุรี ออยุธยา ปทุมธานี นครนายก ปราจีน

บุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี สุพรรณบุรีและ นครปฐม เป็นดินเปรี้ยวอยู่ถึงประมาณ 5.5 ล้านไร่ มีพื้นที่ดินเปรี้ยวจัดอยู่ 6 แสนไร่ ซึ่งจะให้ผลผลิตข้าวเฉลี่ยประมาณไร่ละ 8 ถึงเท่านั้นเอง ให้ผลผลิตข้าวเฉลี่ยประมาณ ไร่ละ 15 ถึง ดินเปรี้ยวทั้งสองชนิดนี้ ควรได้รับการแก้ไขปรับปรุงเป็นอันดับแรก ที่ดินเปรี้ยวส่วนที่เหลืออีก 3.5 ล้านไร่ เป็นดินเปรี้ยวอย่างอ่อน ให้ผลผลิตข้าวได้เฉลี่ยประมาณ ไร่ละ 22 ถึง

พื้นที่ดินเปรี้ยวทั้ง 9 จังหวัดดังกล่าว ที่ได้ถูกปล่อยให้รกร้าง ด้วยไม่สามารถจะทำการเพาะปลูกได้เต็มที่ เพราะให้ผลผลิตได้ต่ำ ไม่คุ้มกับการลงทุนลงแรงนั้น แต่เมื่อคำนึงถึงอัตราการเพิ่มของพลเมืองที่สูงมากในอนาคตนี้ จึงควรที่จะต้องเร่งปรับปรุงพื้นที่ดินเปรี้ยวเหล่านี้ เพื่อให้ใช้ประโยชน์และเพิ่มผลผลิตพืชทางการเกษตรได้ก็จะดีไม่น้อย เพื่อให้ทันต่อความต้องการของพลเมืองที่เพิ่มขึ้น และการปรับปรุงพื้นที่ดินเปรี้ยวนี้ จะช่วยให้ฐานะทางเศรษฐกิจของเกษตรในพื้นที่ดังกล่าว ซึ่งส่วนใหญ่ยังมีฐานะยากจนนั้น ให้กระเตื้องดีขึ้นได้ไม่น้อย ซึ่งจะมีผลดีต่อเศรษฐกิจของชาติเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคการลดค่าเงินบาทนี้ด้วย

พูดถึงวิธีการปรับปรุงดินเปรี้ยวให้ได้ผลดี และเสียค่าใช้จ่ายน้อย เราควรใช้ปูนจำพวก หินปูนบด ปูนขาว เปลือกหอยเผา หรือว่าปูนมาร์ล ก็จะได้รับผลดีไม่แตกต่างกันนัก ปูนมาร์ล หรือ มาร์ลนี่ค่อนข้างจะเป็นชื่อฝรั่งมังค่าสักหน่อย แต่ชาวบ้านแถบสระบุรี ลพบุรีเราเรียกกันว่า ดินขาว ปกติขุดไปทำ ดินสอพองรู้จักใช้กันมานานแล้ว

ปูนมาร์ล เกิดจากหินปูนที่สลายตัวแล้ว และถูกกระแส น้ำพัดพามาในรูปตะกอนไหลไปสะสมยังที่ลุ่มกว่า เมื่อนำหยุดนิ่งนาน ๆ ปูนก็จะตกตะกอนทับถมกัน

อยู่ บางแห่งอาจจะหนาถึง 4-6 เมตร สารประกอบของปูนมาร์ลส่วนใหญ่อยู่ในรูปของแคลเซียมคาร์บอเนต ปูนมาร์ลราคาถูกที่สุด โครงการเร่งรัดพัฒนาดินเปรี้ยว จึงได้เลือกเอามาเป็นวัสดุที่ใช้ในการปรับปรุงดินเปรี้ยวให้แก่เกษตรกรทั่วไปในขณะนี้

ขณะนี้ทางกรมส่งเสริมการเกษตร ก็มีโครงการใช้ปูนมาร์ลปรับปรุงสภาพดินเปรี้ยวในท้องที่จังหวัดปราจีนบุรี นครนายก ปทุมธานี และชลบุรี เป็นพื้นที่ประมาณ 150,000 ไร่ โดยกำหนดให้ใช้ข้าวพันธุ์ดีปลูกแทนพันธุ์เดิมในการนี้ด้วยแล้ว

ในดินเปรี้ยวจัดทั่วไป ถ้าใช้ปูนมาร์ลใส่ให้ในอัตรา 1 ตันต่อไร่ ควบคุมกับการใช้ปุ๋ยวิทยาศาสตร์ที่ถูกต้อง จะทำให้ได้ผลผลิตเพิ่มขึ้นจากเดิม 100% หรือมากกว่า ขณะนี้ทางกรมพัฒนาที่ดินได้ทำแปลงสาธิตและทดสอบ กระจายอยู่ทั่วไปในเขตจังหวัดภาคกลางที่มีดินเปรี้ยวจำนวน 91 แปลง จำนวนเนื้อที่ประมาณ 272 ไร่ ปรากฏว่าดินเปรี้ยวที่เคยให้ผลผลิตข้าวได้เพียงประมาณ 15.04 ถึงต่อไร่ นั้น หลังจากปรับปรุงแล้วในระยะแรกนี้ ได้ผลผลิตเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 35.66 ถึงต่อไร่ ก็เป็นที่น่าพอใจใช่ไหมครับ ต่อไปนี้เราก็มีทางปรับปรุงดินเปรี้ยวให้ได้ผลผลิตเพิ่มกว่านี้อีกได้แน่นอนแล้วละ

นี่ก็เป็นการขาดดีของบรรดาเกษตรกรที่ประสบปัญหาดินเปรี้ยว ทางกรมพัฒนาที่ดินเขาก็พร้อมเสมอที่จะให้ความช่วยเหลือทางเจ้าของนาดินเปรี้ยวในเรื่องปูนมาร์ลเพื่อปรับปรุงให้ดินเปรี้ยวที่ไร้ค่า ให้กลับมามีประโยชน์ในการเพาะปลูกได้อีก หากพี่น้องเกษตรกรมีปัญหาดินเปรี้ยว ก็เชิญชวนท่านให้ไปติดต่อกับหน่วยงานของทางกรมพัฒนาที่ดินได้โดยตรงเลย

หลายท่านอาจจะยังไม่ทราบ ว่า นอกจากได้มีการขายข้าวสารส่งเป็นสินค้าออกปีละประมาณ 5 ล้านตันแล้ว ข้าวไทยของเราก็ยังได้ถูกนำไปทำเป็นเส้นก๋วยเตี๋ยวญวนหรือเมี่ยงญวนตากแห้งส่งไปขายต่างประเทศ

ปีละไม่น้อย ที่ทำเป็นเส้นก๋วยเตี๋ยวและเส้นหมี่ตากแห้ง ก็มีส่งไปขายได้อีกปีละประมาณ 100 ล้านบาท

ประเทศของเรามีข้าวอยู่มากมาย หากเหลือกินเหลือขายแล้วจริง ๆ จึงยังมีทางลงทุนทำแป้งข้าวเจ้า ทำเส้นก๋วยเตี๋ยวและเส้นหมี่ตากแห้ง ส่งออกไปขายต่างประเทศได้อีกไม่น้อยกว่าปีละ 300 ล้านบาท ด้วยทางสำนักงานให้ความช่วยเหลือของสหรัฐอเมริกาประจำประเทศไทย ก็ได้เคยให้ความเห็นไว้ว่า ขณะนี้อาหารของชาวตะวันออกได้รับความนิยมชมชอบจากประชาชนชาวตะวันตก ทั้งในยุโรปและอเมริกามากขึ้นแล้ว ตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์จากแป้งข้าวเจ้าทั้ง 2 อย่างที่กล่าวนี้ จึงมีอนาคตที่สดใสเอากการอยู่ และพอช่วยให้ชาวนาไทยเราอุ่นใจได้ดีขึ้นด้วยว่า ทำนาผลิตข้าวได้เพิ่มขึ้นแล้ว จะยังคงมีตลาดขายข้าวนั้นได้อย่างแน่นอน

ท่านผู้อ่านบางส่วนคงจะมีโอกาสได้ลิ้มชิมรส “ข้าวกระยาคุ” ยอดอาหารบำรุงร่างกายในสมัยก่อนนั้นมาบ้างแล้ว ข้าวกระยาคุทำจากข้าวใหม่ทั้งรวงอ่อน ๆ ยิ่งถ้าเป็น

เมล็ดข้าวหอมด้วยละก็ยิ่งวิเศษนัก

ม.ล.มานิตย์ มัทวันธุ์ ได้แนะนำวิธีทำอย่างง่าย ๆ ฝากมา ให้ท่านผู้สนใจลองทำกันกันเองว่า ให้นำข้าวทั้งรวงอ่อน ๆ ขณะที่ยังมีน้ำอยู่เป็นน้ำนม เปลือกเมล็ดยังมีสีเขียว ๆ อยู่แน่นหนา เอามาโขลกให้แหลกทั้งรวง แล้วกรองเอาแต่น้ำนมที่ได้ออกจากเมล็ดข้าว นั้นไว้ เอาใบเตยหอมล้าง ๆ บำบัดน้ำเข้าต่างหาก ใส่น้ำสุกกลั่นน้อยคั้นเอาแต่น้ำ แล้วเอาน้ำใบเตยนี้ไปผสมลงในน้ำเมล็ดข้าวที่คั้นไว้นั้น กวนให้เข้ากัน จะให้ต้องใส่น้ำตาลกรวด หรือถ้าไม่มีจะใช้น้ำตาลทรายขาวแทนก็ยังไหว ใส่น้ำตาลลงให้มีรสหวานพอดีความ ต้องการ จะให้ใสหรือข้นก็ผสมเอาได้ตามใจชอบ ข้าวกระยาคุมีกลิ่นหอมประทับใจ หรือจะใช้เป็นอาหารบำรุงร่างกายคนป่วยก็ได้ดีเป็นพิเศษเชียวละ

จากผู้อ่าน

จากผู้อ่าน จากผู้อ่าน จากผู้อ่าน จากผู้อ่าน
จากผู้อ่าน จากผู้อ่าน จากผู้อ่าน จากผู้อ่าน จากผู้อ่าน
จากผู้อ่าน จากผู้อ่าน จากผู้อ่าน จากผู้อ่าน จากผู้อ่าน
จากผู้อ่าน จากผู้อ่าน จากผู้อ่าน จากผู้อ่าน จากผู้อ่าน

ท่านผู้อ่านบางท่านสงสัยว่าเหตุใดตัวเลขในวารสารไทย จึงมีตัวเลขไทย ทั้ง ๆ ที่วารสารไทยฉบับปฐมฤกษ์ได้มีบทความ เลขไทย-เอก ลักษณะของชาติที่กำลังจะสาบสูญ

เรื่องเป็นอย่างนี้ครับ คือ คณะผู้จัดทำวารสารไทยได้มีมติให้เรียงพิมพ์โดยใช้ระบบคอมพิวเตอร์กราฟิก ซึ่งเป็นระบบใหม่ ตัวอักษรมีความสวยงาม ชัดเจน สม่่าเสมอ ชวนอ่าน แต่ระบบนี้ไม่มีเลขไทย มีแต่เลขอารบิกเท่านั้น เป็นอันว่าเราต้องยอมได้อย่างเสียอย่าง

จิตจำกัคของเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เรานำมาใช้ กลับกลายเป็นตัวเร่งให้เลขไทยกลายเป็นเอกลักษณ์ของชาติที่กำลังจะสาบสูญไปจริง ๆ เช่นเดียวกับใบตองซึ่งถูกพลาสติกมาใส่ที่

บรรณาธิการ

คุณสง่า สุตสวาท กำนันตำบลวัดเพลง ราชบุรี

1. ควรจะนำเอาบุคคลสำคัญในรัฐบาลชุดปัจจุบันมาลงให้ทราบ 2. ควรนำเอาประวัติโดยย่อของพระประมุขทุก ๆ พระองค์มาลงให้ทราบ 3. ควรจะจัดนักข่าวตามตำบลต่าง ๆ 4. หน้าปกของวารสารไทยควรจะเป็นรูปพระต่าง ๆ 5. อยากจะทราบว่าจะต้องเสียค่าบำรุงปีละเท่าไร 6. ควรจะทำขึ้นเป็นเดือนละ 1 เล่ม ทุก ๆ เดือน 7. ควรจะจัดทำคอลัมน์รายการทำอาหาร

1. บุคคลในคณะรัฐบาลย่อมเป็นที่สนใจของประชาชนอยู่แล้ว หนังสือพิมพ์รายวันก็ทำหน้าที่นี้อยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องทำซ้ำ 2. สำนักงานส่งเสริมเอกลักษณ์ของชาติได้ทยอยพิมพ์พระราชประวัติของพระมหากษัตริย์ไทยในสมัยรัตนโกสินทร์แล้ว 3. ยังไม่จำเป็นเพราะมิได้ลงข่าวสด 4. ถ้าทุกฉบับมีภาพปกเป็นรูปพระ ผู้อ่านก็จะเข้าใจผิด 5. เป็นวารสารแจกฟรีไปยังหน่วยงานหรือบุคคลที่สามารถช่วยเผยแพร่ความรู้ต่อไปได้ เช่น ห้องสมุดโรงเรียน ห้องสมุดประชาชน กำนัน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ฯลฯ แต่เนื่องจากงบประมาณมีน้อย ถ้าท่านผู้อ่านจะช่วยกันสนับสนุนโดยบริจาคเงินส่งตรงมายังสำนักงานวารสารไทย ก็จะสามารถเพิ่มจำนวนวารสารได้มากยิ่งขึ้น 6. มีเจ้าหน้าที่น้อย ออกวารสารทุก ๆ 3 เดือน ก็แทบเอาตัวไม่รอดอยู่แล้ว 7. มีวารสารต่าง ๆ ในตลาดจัดทำรายการอาหารอยู่มากมายแล้ว

คุณบุญช่วย จันอยู่ กำนันตำบลวังราย

ความคิดเห็นมีประโยชน์แก่ราษฎรมาก เพราะกระผมได้มีการประชุม ได้เอาวารสารพูดกับราษฎร มีราษฎรส่วนใหญ่ที่ชอบประมาณ 95 เปอร์เซ็นต์ และ

ขอให้จัดทำต่อไป ราษฎรตำบลวังรายมีจำนวนถึง 4,700 คน

คุณบุญทัน พันธุ์พาณิชย์ ตำบลอึ้งอ่อง อำเภอสตรพักตรพิมาน ร้อยเอ็ด

ความมั่นคงของชาติ สร้างพื้นฐานตั้งแต่เริ่มต้น หัวหน้าครอบครัว ความสามัคคีของคนในหมู่บ้าน (แตกแยกได้ยากตั้งแต่การเลือกตั้งผู้นำในหมู่บ้าน ฝ่ายแพกับฝ่ายชนะจะต้องแยกกันเอง เมื่อมีการเลือกตั้งครั้งเท่าใดยังผูกขาดการปกครองเท่านั้น) ความมั่นคงของชาติ อยู่ที่ความสามัคคี ความสงบสุข ความเข้าใจกัน ความไม่เห็นแก่ตัวผู้บังคับบัญชาไม่ควรพึงเสียงคนส่วนน้อย หน่วยงานอื่น ควรเห็นหัวอกของผู้น้อยซึ่งเป็นผู้สร้างฐานประชาธิปไตยให้แก่ประเทศชาติมีความมั่นคงอยู่ได้ เคยเห็นค่ายของกระทรวงมหาดไทยว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นบุคคลที่ได้รับตำแหน่งอันมีเกียรติ เข้าอำเภอเพียงเดือนละครั้งเป็นความจริงหรือ โปรดมีสมุดลงเวลาทำงานไว้ที่อำเภอด้วย ถ้าอยากรู้ความจริงว่างานกับค่าตอบแทนสมดุณี่ไหมครับผม

คุณสุปัน พุดตาล นายทะเบียนตำบลท่าดินดำ ลพบุรี

ความเสน่หะของผมแปลกไปสักหน่อย เพราะผมเป็นห่วงเรื่องผลผลิตของชาวไร่ เช่นข้าวโพด ฝ้าย ที่ชาวตำบลเราทำไปแล้วไม่มีราคา ผิดกับข้าวสารที่ขายในตลาดถึงละ 178 มาเทียบกับข้าวโพดถึงละ 27 บาท ขายข้าวโพดก็ถึงจะซื้อข้าวสารได้ 1 กระสอบ ส่วนประชาธิปไตยนั้นคนไทยเราชอบทุกคน แต่คนไทยส่วนมากทำการเกษตร แต่ปีไหนที่อะไรก็ได้ผลดีก็ไม่มีราคา อย่างเช่นข้าวโพดปีนี้ ตำบลท่าดินดำส่วนมากทำข้าวโพดได้ดีแต่ไม่มีราคา เมื่อรัฐบาลจะประกันราคาข้าวโพดเสีย

นายประมุล สิทธิโชคชัย กำนันตำบลเกาะเต่า อำเภอกวนขนุน พัทลุง

น่าจะเพิ่มสาขาวิชาชีพใหม่ทั้งการเกษตรกรรม และอุตสาหกรรมหลาย ๆ ประเภทว่านี้ เพราะดูแล้วประชาชนในตำบลนี้ต้องการค้นคว้าอยู่มาก หลังจากที่บ้านเจ้าเอาไปวางเผยแพร่ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน (คลองใหญ่) ซึ่งอยู่หน้าว่าการกำนันแล้วเห็นว่าชาวบ้านสนใจมาก โดยเฉพาะการทำแกสชีวภาพ และเรื่องยาเกษตรกรรม

การส่งเสริมอาชีพโดยเฉพาะทางการเกษตร ซึ่งเป็นอาชีพของพี่น้องชาวไทยส่วนใหญ่เป็นแนวที่เรายึดถือในการจัดทำวารสารไทยอยู่แล้ว การที่ท่านผู้อ่านช่วยนารวารสารไทยไปเผยแพร่ต่อไปนั้น เป็นการกระทำที่เหมาะสม ควรแก่การสรรเสริญอย่างยิ่ง ความเห็นของท่านผู้อ่านบางรายไม่จำเป็นต้องตอบเพราะไม่ใช่คำถาม

บรรณาธิการ

“วารสารไทย” เป็นวารสารเผยแพร่ข้อมูล ความรู้เชิงสารคดี
ที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนไทย เพื่อสนับสนุนการปกครอง
ระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

ที่ปรึกษา

นายกระมล ทองธรรมชาติ

ร.ท. สุวิทย์ ยอดมณี

นายชาคริต จุลกะเสรี

นายวิจิตร อวะกุล

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา

นายเย็นใจ เลาหวณิช

บรรณาธิการผู้ช่วย

นายก้าพล แก้วทงนงค์

คณะผู้จัดทำ

นายเย็นใจ เลาหวณิช

นายวิจิตร อวะกุล

นายชาคริต จุลกะเสรี

นายสถิตย์ เล็งไธสง

นายวิชัย สุวรรณรัตน์

นายบุรีรักษ์ นามวิวัฒน์

นายสมบูรณ์ สุขสำราญ

นายบุญญรักษ์ นิงสานนท์

นายปราโมทย์ ทศนาสุวรรณ

นายทอม เชื้อวิวัฒน์

นายสภาค ปาลเสถียร

น.ส.อนงค์ ณ บางช้าง

นายชลินทร์ มลิณทสุต

นางศิริวิทย์ เหมะจินทา

นางปรารธนา สุทิน

นางจิตรลดา หัซชะวณิช

นายก้าพล แก้วทงนงค์

นางดวงกมล จันทร์สม

ฝ่ายศิลป์

ฝ่ายโสตทัศนูปกรณ์ ศูนย์ปฏิบัติการแห่งชาติ

นายไตร อีสราภักดิ์ นายศิริชัย สมศิริธรรม

ฝ่ายจัดการ

นางดวงกมล จันทร์สม

น.ส.สุรีพร พุทธสุวรรณ

น.ส.เป็ทมา พรธโรจน์

เจ้าของ

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

สำนักงานวารสารไทย

สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ

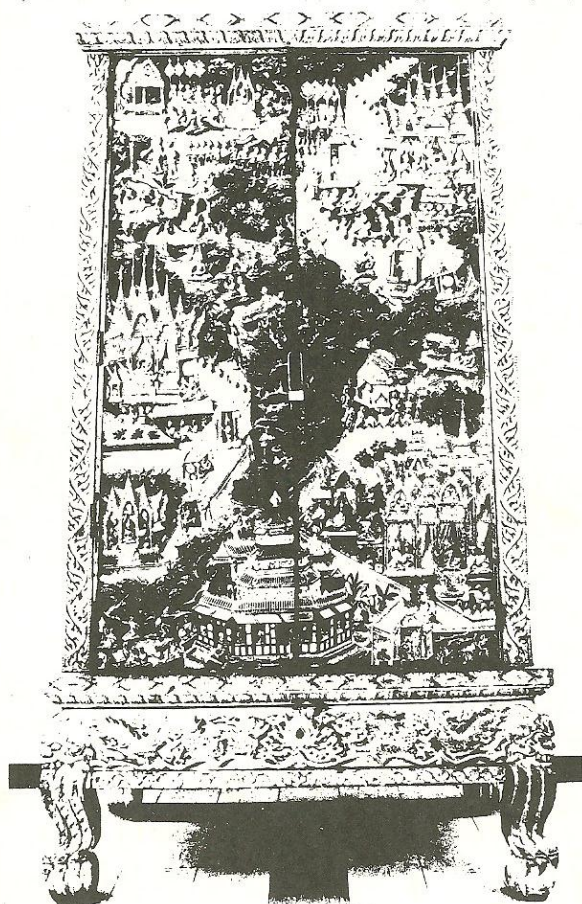
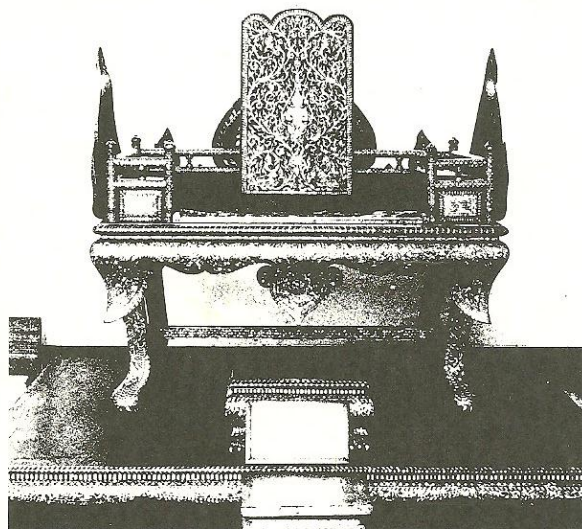
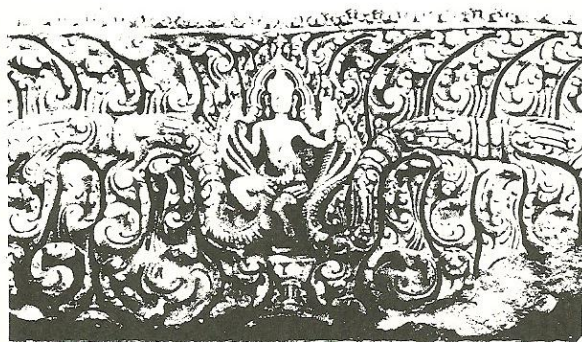
สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

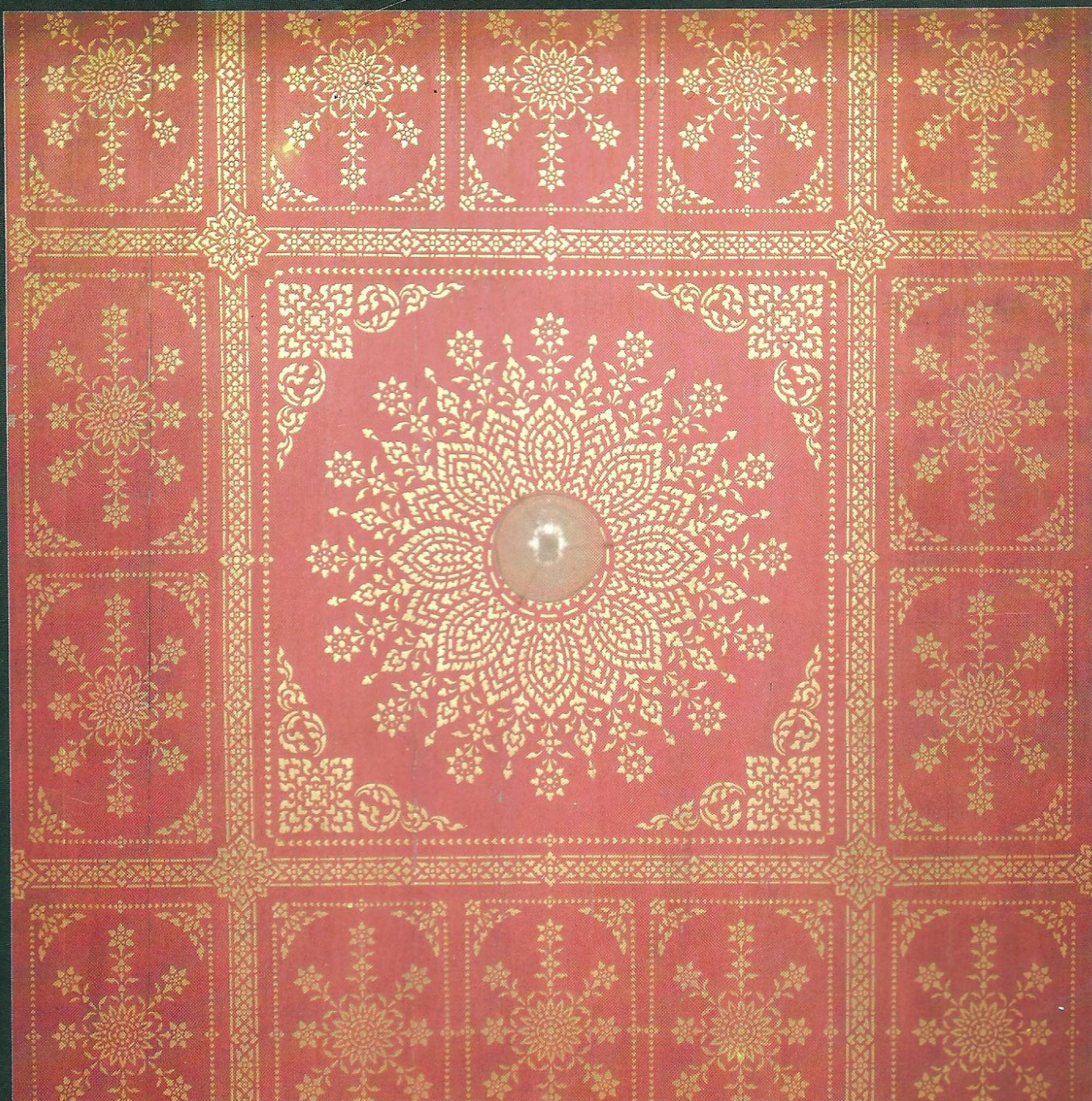
ตึกบัญชาการชั้น 2

ทำเนียบรัฐบาล โทร. 2816706, 2829546

วารสารไทย เป็นเอกสารเผยแพร่เป็นอนินันต์นาการแก่ประชาชนทั่วไป

ทรงสนะและข้อคิดเห็นที่ปรากฏในวารสารนี้ เป็นของผู้เขียนแต่ละท่าน
ซึ่งไม่จำเป็นต้องตรงกับความเห็นของบรรณาธิการและคณะผู้จัดทำ

การรับอยู่คู่กับการให้
ในสังคมไทยมาช้านาน
มาร่วมใจกันประสานประโยชน์
เพื่อแผ่นดินไทย